

Ponència
redactora de la proposta
de reforma de l'Estatut
d'autonomia de Catalunya

Treballs de primera lectura

Maig 2005

ADVERTIMENT PRELIMINAR

El text que segueix recull el resultat dels treballs duts a terme en primera lectura per la Ponència redactora de la proposta de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Es presenten de forma articulada i sota formulació jurídica, però no constitueixen encara el text de la proposició de llei de reforma de l'Estatut que ha de redactar la Ponència conjunta, de conformitat amb l'article 110 del Reglament del Parlament.

En aquest sentit, cal tenir presents les observacions següents:

- És un text obert i modificable, pendent de negociacions i acords entre els grups parlamentaris, tant en la fase actual de Ponència conjunta com posteriorment en els tràmits reglamentaris ordinaris que s'obriran després de la publicació de la Proposta de reforma en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.
- El text recull els acords articulats, unànimes o majoritaris, en funció de cada tema i matèria, i les reserves o discrepàncies que els grups parlamentaris han expressat formalment en les reunions de la Ponència.
- El text incorpora també algunes observacions jurídiques i formals dels lletrats en temes d'especial rellevància i encàrrecs a l'Institut d'Estudis Autonòmics i als lletrats perquè millorin la coherència tècnica i jurídica de la redacció definitiva.
- El text es publica parcialment sistematitzat per a facilitar l'estudi acumulatiu dels redactors. Per una banda, s'agrupa ordenat en títols, capítols i, en general, articles. Per altra banda, però, no es numeren correlativament ni s'agrupen sistemàticament les normes addicionals, transitòries i finals, sinó que es manté l'estructura, derivada d'una primera lectura ucrònica, acumulativa per matèries. La formalització definitiva es farà en la segona lectura.
- Finalment, cal advertir que la segona lectura ha d'incorporar els nous acords i la formalització global del projecte en títols, capítols i articles numerats i sistematitzats, d'acord amb les regles de tècnica legislativa i amb la revisió lingüística, per a adequar el text a les regles i els usos del Parlament, especialment pel que fa a l'ús d'un llenguatge no discriminatori, per raó de gènere, edat o circumstàncies específiques. La segona lectura incorporarà també l'exposició de motius o preàmbul, que usualment s'estableix sobre un text consolidat.

Palau del Parlament, 17 de maig de 2005

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 27 d'abril de 2005

TÍTOL PRELIMINAR

Observacions:

1. *D'acord amb l'encàrrec formulat per la Ponència, els lletrats han elaborat aquest text sobre el títol preliminar de l'Estatut a partir dels documents presentats pels grups parlamentaris i de les indicacions rebudes en la reunió de la Ponència. Es presenta, en el mateix ordre en què van ser tractats per la Ponència, una relació dels punts principals del contingut del títol preliminar amb la corresponent proposta de sistematització, formalització i regulació jurídiques, susceptible d'acord majoritari, i les observacions i alternatives manifestades pels grups parlamentaris.*
2. *El GP del PPC, sens perjudici de les observacions específiques que formula sobre punts concrets de la proposta de títol preliminar, opta per mantenir el text del títol preliminar de l'Estatut vigent.*

LA NACIÓ CATALANA

Catalunya és una nació que exerceix el seu autogovern mitjançant institucions pròpies, constituïda com a comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i l'Estatut.

Observacions:

1. *El GP del PPC opta per mantenir la definició de Catalunya com a "nacionalitat" en els termes de l'article 1.1 de l'Estatut vigent.*
2. *El GP SOC-CPC, sens perjudici de reconèixer els elements de consens en la proposta d'article sobre la "nació catalana", vol deixar constància de la seva proposta:*
"Catalunya és una nació que, en exercici del seu dret d'autogovern, es constitueix en comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut, que és la seva norma institucional bàsica".
3. *El GP d'ERC proposa una redacció alternativa:*
"Catalunya, com a nació, en l'exercici del dret i la voluntat dels ciutadans a decidir lliurement i democràticament el seu propi marc d'organització i de relacions polítiques, exerceix el seu autogovern, a través d'institucions pròpies, d'acord amb aquest Estatut."
4. *El GP de CIU manifesta que cal afegir prèviament un nou apartat per a dotar d'un contingut més ampli i precís la definició de Catalunya com a nació en els termes següents:*

“Catalunya és una nació amb una història, un territori, una llengua, una cultura, un dret, unes institucions de govern i representació comunes, i un autogovern propis, fonamentats en l’expressió lliure i democràtica de la voluntat dels seus ciutadans de compartir un projecte col·lectiu d’ésser”.

LA GENERALITAT

1. La Generalitat és el sistema institucional en què s’organitza políticament l’autogovern de Catalunya.
2. La Generalitat és integrada pel Parlament, la Presidència de la Generalitat, el Govern i les altres institucions establertes al capítol V del títol III d’aquest Estatut.
3. Els municipis, les vegueries i les altres entitats locals formen part de la Generalitat.
4. Els poders de la Generalitat emanen del poble de Catalunya i s’exerceixen d’acord amb el que estableixen l’Estatut i la Constitució.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC***, pel que fa l’apartat 3, manifesta la seva conformitat amb la redacció establerta, sempre que el títol d’institucions de l’Estatut contingui una regulació específica de les entitats locals de Catalunya.
2. ***El GP del PPC***, pel que fa a l’apartat 4, proposa que la menció de “la Constitució” figuri abans que la referència a “l’Estatut”.
3. ***El GP de CIU i el GP d’ERC***, pel que fa a l’apartat 4, plantegen que en segona lectura es reconsideri la necessitat de la menció explícita de “la Constitució”, o bé la possibilitat de fer referència només a “l’Estatut”, norma vinculada a la Constitució.

ELS DRETS HISTÒRICS

L’autogovern de Catalunya es fonamenta en els drets històrics del poble català que aquest Estatut incorpora i actualitza.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC*** manifesten la seva reserva pel que fa a la incorporació d’un precepte sobre els drets històrics.
2. ***Els lletrats*** fan constar que la proposta sobre els drets històrics ha estat redactada seguint la formulació en positiu de l’article 2 del text de títol preliminar presentat pel ***GP de CIU*** i tenint en compte també l’article 1.5 del text del títol preliminar presentat pel ***GP d’ERC***, la disposició addicional de l’Estatut basc i la disposició addicional tercera de l’Estatut d’Aragó.

Els lletrats fan notar que la proposta de redacció afirma que “l'Estatut incorpora i actualitza els drets històrics”, però fins al moment la proposta de reforma estatutària elaborada per la Ponència no conté cap invocació concreta de l'actualització dels drets històrics, a diferència, per exemple, dels articles 16 i 17 del vigent Estatut del País Basc.

EL DRET A L'AUTODETERMINACIÓ

Observacions:

- 1. El GP de CiU i el GP d'ICV-EA es manifesten favorables a buscar en segona lectura una fórmula que permeti incorporar una menció del dret a l'autodeterminació de Catalunya en el preàmbul de l'Estatut.*
- 2. El GP d'ERC manifesta també la seva disposició a estudiar en segona lectura la incorporació d'una referència al dret a l'autodeterminació de Catalunya en el preàmbul de l'Estatut, però vol deixar constància de la seva proposta d'article sobre la matèria: “L'acceptació del règim d'autogovern que s'estableix en aquest Estatut no implica la renúncia als drets històrics de Catalunya, ni a l'exercici del dret a l'autodeterminació en funció de la seva pròpia voluntat democràtica.”*
- 3. El GP SOC-CPC i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la possibilitat d'incorporar a l'Estatut una menció al dret a l'autodeterminació.*

EL TERRITORI

El territori de Catalunya és el que correspon als actuals límits geogràfics i administratius de la Generalitat de Catalunya.

LA CONDICIÓ POLÍTICA DE CATALÀ

- Gaudeixen de la condició política de catalans els ciutadans de l'Estat que tenen veïnatge administratiu a Catalunya. Els seus drets polítics s'exerceixen d'acord amb aquest Estatut i les lleis.
- Gaudeixen, com a catalans, dels drets polítics definits en aquest Estatut els ciutadans de l'Estat residents a l'estranger que han tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu, així com llurs descendents que mantenen aquella ciutadania, si així ho sol·liciten, en la forma que determini la llei.

Observacions:

- 1. El GP SOC-CPC i el GP del PPC proposen de substituir “de l'Estat” per “espanyols” tant a l'apartat 1 com a l'apartat 2.*

LES COMUNITATS CATALANES A L'EXTERIOR

La Generalitat, en els termes establerts per la llei, ha de fomentar els vincles socials, econòmics i culturals amb les comunitats catalanes a l'exterior i els ha de prestar l'assistència necessària. Amb aquesta finalitat, la Generalitat, segons que correspongui, pot formalitzar acords de cooperació amb les institucions públiques i privades dels territoris i països on es troben les comunitats catalanes a l'exterior i pot sol·licitar a l'Estat la subscripció dels oportuns tractats internacionals en la matèria.

Observacions:

1. **Tots els grups**, atès que l'article 11 del títol de principis rectors incorpora un precepte relatiu al reconeixement i el suport a la comunitat catalana de l'exterior, proposen de considerar en segona lectura la redacció i la ubicació més adequada del precepte.

EL MARC POLÍTIC

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a incorporar el principi de "bilateralitat" a l'article 1 del capítol I del títol de relacions de la Generalitat amb l'Estat.
2. **El GP de CiU** proposa la incorporació en el títol preliminar d'un precepte en aquest punt, amb la redacció següent:
"1. Catalunya com a nació forma part de l'Estat espanyol. Les relacions polítiques entre Catalunya i l'Estat es fonamenten en el principi de bilateralitat, de lleialtat institucional mútua i en el caràcter plurinacional de l'Estat.
2. Catalunya té en la Unió Europea el seu espai polític i geogràfic de referència més immediat i incorpora els valors, els principis i les obligacions que deriven del fet de formar-ne part."

LA LLENGUA PRÒPIA I LES LLENGÜES OFICIALS

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de totes les administracions públiques a Catalunya, dels mitjans de comunicació públics i dels topònims, així com la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.
2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial a tot l'Estat espanyol. Totes les persones a Catalunya tenen el dret a utilitzar i el dret i el deure de conèixer les dues llengües oficials. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure.
3. La Generalitat i l'Estat han d'emprendre les accions necessàries per al reconeixement de l'oficialitat de la llengua catalana davant la Unió Europea i per a la presència i la utilització de la llengua catalana en els organismes internacionals i en els tractats internacionals de contingut cultural o lingüístic.

4. La Generalitat ha de promoure la comunicació i la cooperació amb les altres comunitats i territoris que comparteixen patrimoni lingüístic amb Catalunya. A aquests efectes, la Generalitat i l'Estat, segons que correspongui, poden subscriure convenis, tractats i altres mecanismes de col·laboració per a la promoció i la difusió exterior de la llengua catalana.
5. La llengua occitana en la seva variant aranesa és també oficial a l'Aran d'acord amb el que estableix aquest Estatut.

Observacions:

1. ***Els lletrats** fan constar que en la redacció d'aquest precepte s'han incorporat, coherentment amb allò que és propi d'un títol preliminar, de forma sintètica, únicament principis i definicions generals, així com mandats d'actuació a la Generalitat i a l'Estat, que deriven de les propostes més comunes fetes pels grups sobre el títol preliminar i dels punts ja acordats per la Ponència en tractar els títols sobre drets, principis rectors, relacions exteriors, relacions amb l'Estat i relacions amb altres comunitats autònomes. En aquest sentit, el precepte reproduïx elements presents en els articles 14 a 18 del títol de drets i 14 del títol de principis rectors, que, si aquesta redacció o alguna de similar és acceptada per la Ponència, haurien de ser revisats per a evitar reiteracions innecessàries.*
2. ***Els lletrats**, pel que fa a l'apartat 2, fan constar que han mantingut l'expressió "totes les persones a Catalunya" per coherència amb l'article 14 del títol de drets i amb la proposta d'algun grup, però, si es vol precisar millor l'abast del deure imposat, sembla més adequada l'expressió "els ciutadans de Catalunya", present en la proposta d'altres grups i que manté un clar paral·lelisme amb l'article 3 CE quan es refereix als "espanyols" com a destinataris del deure de conèixer i del dret d'utilitzar la llengua espanyola.*

ELS SÍMBOLS

1. La bandera nacional de Catalunya és la tradicional de quatre barres vermelles en fons groc. Ha d'estar present en els edificis públics i actes oficials que es facin a Catalunya.
2. La festa nacional de Catalunya és la Diada de l'Onze de Setembre.
3. L'himne nacional de Catalunya és *Els segadors*.
4. El Parlament de Catalunya ha de regular les diverses expressions del marc simbòlic de Catalunya i ha de fixar-ne l'ordre protocol·lari.
5. La protecció jurídica dels símbols de Catalunya és la que correspon als altres símbols de l'Estat.

LA CAPITAL

La capital de Catalunya és la ciutat de Barcelona. És la seu permanent del Parlament, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, sens perjudici que el Parlament i el Govern puguin reunir-se en altres llocs de Catalunya d'acord amb el que estableixi el reglament parlamentari i la llei.

Observacions:

1. ***Els lletrats fan avinent que la regulació de la seu de les institucions es troba també al títol d'institucions i que en segona lectura caldrà acordar la ubicació més adequada d'aquesta disposició.***

ELS DRETS I ELS PRINCIPIS RECTORS

1. Els poders públics de Catalunya promouen el ple exercici dels drets i llibertats reconeguts per aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració Universal de Drets Humans, el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals i els altres tractats i convenis internacionals que reconeixen i garanteixen els drets i llibertats fonamentals de les persones i dels pobles.
2. Els poders públics de Catalunya promouen les condicions per tal que la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives, faciliten la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social i reconeixen el dret col·lectiu dels pobles a conservar la identitat pròpia.
3. Els poders públics de Catalunya promouen els valors del pluralisme, la pau, la justícia, la solidaritat, la cohesió social, l'equitat de gènere i la sostenibilitat.

Observacions:

1. ***Els lletrats fan constar que la redacció proposada conté bastants elements ja presents a l'article 1 del títol de drets i que, per tant, caldrà harmonitzar en segona lectura els dos preceptes per a evitar reiteracions.***
2. ***Els lletrats fan constar que la referència a la "Unió Europea", sense indicar cap text jurídic, s'ha introduït, seguint la proposta del GP de CiU, com a possible fórmula per a salvar el problema d'incorporar a l'articulat de l'Estatut un document que pot ser derogat a curt termini (Carta de Drets) o que no hagi entrat en vigor (Constitució).***
3. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC, pel que fa a l'apartat 2, manifesten la seva reserva a propòsit de la menció al dret col·lectiu dels pobles.***

ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC, el GP d'ERC, el GP d'ICV-EA i el GP del PPC convenen a no incorporar un precepte sobre organització territorial en el títol preliminar.***

2. *El GP de CiU proposa la inclusió d'un capítol específic sobre organització territorial en el títol preliminar, amb la redacció següent:*

“Capítol Organització territorial

Article. Disposicions generals

1. *L'organització territorial de Catalunya comprèn els diferents nivells polítics i administratius, d'acord amb el que determini el Parlament de Catalunya.*
2. *L'organització territorial de Catalunya respon als principis de descentralització, subsidiarietat, autonomia local, equitat en la prestació dels serveis, equilibri territorial, proximitat, eficàcia i participació dels ciutadans en els assumptes públics.*
3. *El municipi és l'ens local bàsic de l'organització territorial de Catalunya.
També formen part d'aquesta organització les comarques i les vegueries, d'acord amb el que estableixi una llei del Parlament de Catalunya.*
4. *Aquest Estatut reconeix i garanteix, d'acord amb la Carta Europea de l'Autonomia Local, la suficiència financera dels ens locals de Catalunya i la seva autonomia política i administrativa.*

Article. Sistema de competències

1. *Una llei del Parlament de Catalunya ha d'establir el règim jurídic, funcional, competencial i financer dels ens locals, d'acord amb aquest Estatut.*
2. *El règim electoral de les diferents administracions locals de Catalunya és establert mitjançant llei del Parlament de Catalunya.”*

L'ABAST TERRITORIAL DE LES NORMES

Observacions:

1. *Els lletrats fan constar que l'article 5 del capítol I del títol de competències ja regula aquesta qüestió en els termes següents:*

“Article (5). Abast territorial de les competències

1. *L'àmbit material de les competències de la Generalitat està referit al territori de Catalunya, llevat dels supòsits establerts expressament en aquest Estatut i en altres disposicions legals que estableixen l'eficàcia jurídica extraterritorial de les disposicions i els actes de la Generalitat.*
2. *En els casos en què l'objecte de les competències de la Generalitat té un abast territorial superior al del territori de Catalunya, la Generalitat exerceix les seves competències sobre la part d'aquest objecte radicat en el seu territori, sens perjudici d'allò establert a l'Estatut per a cada matèria. En els supòsits en què la fragmentació de l'activitat pública sigui inviable, la Generalitat ha d'establir, d'acord amb els ens territorials amb competències sobre la matèria afectada, els instruments de col·laboració necessaris per a l'exercici*

de les competències en el territori respectiu. Només quan no sigui possible aquesta col·laboració, l'Estat, amb l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat, pot establir mecanismes de coordinació per a l'exercici de les respectives competències.”

En segona lectura cal determinar la ubicació més adequada del precepte.

LES RELACIONS AMB TERRITORIS AMB VINCLES HISTÒRICS, LINGÜÍSTICS I CULTURALS

La Generalitat ha de promoure la comunicació, l'intercanvi cultural i la cooperació amb les comunitats i territoris que tenen vincles històrics, lingüístics i culturals amb Catalunya. A aquests efectes, la Generalitat i l'Estat, segons que correspongui, poden subscriure convenis, tractats i altres instruments de col·laboració en tots els àmbits, que poden incloure la creació d'organismes comuns.

L'ARAN

Observacions:

- 1. Tots els grups** convenen que l'Aran ha de ser objecte d'una regulació específica en el títol preliminar.
- 2. El GP SOC-CPC** proposa la regulació següent:
“Singularitat d'Aran
 1. El poble aranès accedeix a l'autogovern mitjançant aquest Estatut, el Consell General d'Aran i les altres institucions pròpies.
 2. Els ciutadans de Catalunya i les seves institucions polítiques reconeixen l'Aran com una realitat nacional fonamentada en la seva singularitat cultural, històrica, geogràfica i lingüística, defensada pels aranesos al llarg dels segles. Aquest Estatut reconeix, empara i respecta aquesta singularitat, la qual és objecte d'una particular protecció mitjançant un règim jurídic especial.”

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions del dies 15 de desembre de 2004, 12, 13, 19 i 20 de gener de 2005

TÍTOL I. DRETS I DEURES

Observacions:

- 1. Tots els grups** convenen que, quan acabi la primera lectura, la Ponència trametrà tot el text resultant a l'Institut d'Estudis Autònoms per al seu coneixement i, en particular, per a sol·licitar algunes precisions sobre la configuració normativa dels drets i de les seves garanties, sobre la legislació positiva de la Generalitat que desenvolupa i garanteix els drets i sobre la relació entre els drets i els principis rectors de les polítiques públiques.
- 2. Tots els grups** convenen, a la vista de les reserves inicials expressades pel GP de CiU i pel GP del PPC pel que fa a una regulació àmplia i detallada dels drets i les seves garanties a l'Estatut, deixar per a més endavant la decisió sobre si la regulació dels drets i deures ha de constar en el mateix Estatut o en una carta aprovada posteriorment pel Parlament, i també l'eventual articulació entre aquestes normes i la legislació sectorial ordinària aprovada pel Parlament.
- 3. El GP de CiU** fa constar que ha lliurat a la Ponència un document que conté els elements generals de la regulació dels drets i deures dels ciutadans que es recollirà en un annex al final del títol de drets en el document definitiu de primera lectura.
- 4. Tots els grups** convenen que s'haurà d'incloure un article sobre drets de les dones.

Article 1. Disposicions generals

1. Els poders públics de Catalunya, considerant que el respecte de la dignitat de les persones i dels drets que els són inherents són el fonament de la convivència ciutadana, han de promoure les condicions per a fer plenament efectius els drets reconeguts per aquest Estatut, per la Constitució, //pels tractats constitutius de la Unió Europea i les seves modificacions // per la Constitució europea //, per la Declaració Universal de Drets Humans, pel Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals i, en l'àmbit comunitari europeu, per la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, així com pels altres tractats i convenis internacionals ratificats per Espanya en la matèria.
2. Cap de les disposicions d'aquest títol pot ser desenvolupada, aplicada o interpretada de manera que redueixi o limiti els drets fonamentals reconeguts per la Constitució i pels tractats i convenis internacionals ratificats per Espanya.

Observacions:

- 1. Els lletrats** fan notar que en el moment de la redacció final de l'article 1.1, atenent el fet de si la Constitució europea ha entrat o no en vigor, caldrà fer esment a la Constitució europea, o als tractats constitutius de la Unió Europea i les seves modificacions i a la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, i no a tots els documents a la vegada.
- 2. El GP del PPC** defensa el manteniment de l'article 1.3 segons el text de la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms.
"3. La regulació de l'exercici dels drets reconeguts per aquest títol respectarà les condicions bàsiques que, si escau, estableixi l'Estat per a garantir la igualtat de tots els ciutadans en l'exercici dels drets i el compliment de les obligacions constitucionals. Respectarà igualment la regulació de desenvolupament dels drets constitucionals que estableixi l'Estat en ús de les seves competències."

Capítol I. Drets i deures de l'àmbit civil

Article 2. Drets en l'àmbit de la família

Totes les persones tenen el dret a rebre prestacions socials i ajudes públiques per a atendre les càrregues familiars i a gaudir de mesures de foment i de suport per a conciliar la vida laboral i les responsabilitats familiars d'acord amb els requisits establerts per la llei.

Observacions:

- 1. Tots els grups** acorden incorporar al títol de principis rectors un precepte amb els següents dos apartats:
"1. Totes les persones tenen dret a rebre suport per a crear una família. Els poders públics han d'establir mesures per a la necessària protecció de la família com a estructura bàsica i factor de cohesió social i com a primer nucli de convivència de les persones. Els poders públics han de dedicar recursos per a potenciar el paper dinàmic de la família com a element de benestar i de desenvolupament personal i col·lectiu."
- 2. El GP d'ICV-EA** manifesta la conveniència d'incorporar, tant a l'article 2 com al precepte del títol dels principis rectors, la menció a les diverses modalitats de família reconegudes legalment.

Article 2 bis. Drets de la infància

- Els menors tenen dret al lliure desenvolupament de la personalitat i a rebre l'atenció integral necessària per al seu benestar en el context familiar sens perjudici de les responsabilitats que, si escau, hagin d'assumir els poders públics de Catalunya, d'acord amb la finalitat primordial de la protecció de l'interès superior del menor.
- Els menors tenen dret a:

- a) Ser escoltats i expressar la seva opinió i que sigui tinguda en compte en les decisions que afectin la seva situació personal o patrimonial quan tinguin les condicions de maduresa suficients.
- b) Mantenir, en cas d'extinció de la relació de parella dels seus pares, o en cas de separació o divorci dels seus pares, relacions personals directes i periòdiques amb cadascun d'ells, i amb la seva família extensa, excepte si són contràries als interessos del menor a criteri de l'autoritat judicial
- b bis) Ser protegits contra tota forma d'explotació, d'abandonament, de maltractament o crueltat i de la pobresa i dels seus efectes.
- c) Ser protegits de continguts inadequats emesos pels mitjans de comunicació, sigui quina sigui la seva forma de transmissió.

Observacions:

- 1. *El GP del PPC defensa el manteniment exclusiu de l'article 2.1 i la supressió del punt 2.*
- 2. *El GP de CiU considera que els supòsits i les figures esmentats en l'article 2.2.b (per exemple, "extinció de la relació de parella", "família extensa") han de ser objecte de major precisió jurídica i s'ha examinar el seu encaix amb les competències de la Generalitat.*
- 3. *El GP de CiU considera que l'article 2.2.b bis hauria d'anar en el precepte corresponent del títol dels principis rectors.*
- 4. *El GP de CiU anuncia la presentació d'un text per perfeccionar la redacció de l'article 2.2.c, en el sentit d'incorporar també la protecció enfront de la utilització inadequada dels menors pels mitjans de comunicació.*

Article 2 ter. Drets de la gent gran

Les persones grans tenen dret a viure amb dignitat i seguretat, lliures d'explotació i de maltractaments físics, sense que puguin ser discriminades per causa de l'edat.

Observacions:

- 1. *Tots els grups convenen que caldrà trobar una redacció més precisa d'aquest precepte si es vol mantenir dins del títol de drets o, en cas contrari, s'haurà de passar al títol de principis rectors.*

Article 3. Dret a establir unions estables de parella // de convivència

Totes les persones tenen dret a establir les unions estables de parella que lliurement convinguin amb independència de la seva orientació sexual. La llei ha de regular aquestes unions // i altres formes de convivència// i els seus efectes.

Observacions:

1. **Tots els grups** consideren que s'ha de separar la regulació de les “unions estables de parella” de la regulació “d'altres formes de convivència” i que més endavant s'haurà de decidir si cal fer esment d'aquestes darreres en el text estatutari. Si finalment no s'inclou la menció a “altres formes de convivència”, **tots els grups** manifesten que caldrà modificar el títol de l'article 3 i referir-lo únicament a les “unions estables de parella”.
2. **El GP del PPC** proposa treure el darrer incís del primer paràgraf de l'article 3: “amb independència de la seva orientació sexual”. **El GP del PPC** considera que, sense aquesta menció, la redacció del precepte ja és suficient per a incorporar amb tota l'amplitud el dret d'establir unions estables de parella.

Article 4. Dret a la protecció de les dades personals

1. Totes les persones tenen dret a la protecció de les dades personals i, amb relació a les que es trobin emmagatzemades, a accedir-hi, a examinar-les i a obtenir-ne la correcció. Les dades personals contingudes en els fitxers objecte de competència de la Generalitat han de ser protegides i tractades d'acord amb les garanties legalment establertes.
2. Una autoritat independent, designada pel Parlament de Catalunya, ha de vetllar pel respecte d'aquest dret, en els termes que estableixi la llei.

Article 5. Dret a morir amb dignitat

1. Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat el procés de la seva mort.
2. Tothom té dret a atorgar un document de voluntats anticipades on constin les instruccions sobre el seu tractament i les intervencions mèdiques, que hauran de ser respectades, en els termes que estableix la llei, especialment pel personal sanitari, quan no estigui en condicions d'expressar personalment la seva voluntat.

Observacions:

1. **Els lletrats**, en compliment de l'encàrrec formulat per la Ponència amb relació a l'eventual intervenció en aquest àmbit de la clàusula de consciència del personal sanitari, fan constar que en la legislació vigent a Catalunya en matèria del que s'anomena “testament vital” (article 8.3 de la llei 21/2000) no es fa referència a la clàusula de consciència sinó que s'estableixen alguns límits en la declaració de voluntats anticipades en el termes següents:
“No es poden tenir en compte voluntats anticipades que incorporin previsions contràries a l'ordenament jurídic o la bona pràctica clínica, o que no es corresponguin exactament amb el supòsit de fet que el subjecte ha previst a l'hora d'emetre-les.”

Capítol II. Drets en l'àmbit polític i de l'Administració

Article 6. Dret de participació

Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar en condicions d'igualtat en els afers públics de Catalunya, de manera directa o bé a través de representants, en els supòsits i en els termes que estableixin aquest Estatut i la llei.

Article 7. Dret de sufragi

1. Els ciutadans de Catalunya tenen dret a elegir i ser elegits en les eleccions al Parlament de Catalunya i als ajuntaments mitjançant un sufragi universal, lliure, igual, directe i secret.
2. La llei electoral ha d'establir les condicions que afavoreixin la paritat entre homes i dones en les candidatures electorals.
3. Els electors tenen dret a rebre dels mitjans de comunicació informació veraç, objectiva, neutral i respectuosa del pluralisme polític sobre les candidatures que concorren en els processos electorals.
4. Els drets d'aquest article són protegits mitjançant els procediments que estableix la legislació electoral.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que la menció als ajuntaments de l'article 7.1 s'haurà d'estudiar més endavant en funció de com quedi el precepte relatiu a les competències de la Generalitat sobre règim i administració local, en la línia del que ja apunta la nota inclosa en el text tramès per l'Institut d'Estudis Autònoms.
2. **El GP de CiU** considera que l'article 7.2 s'hauria de col·locar en el precepte estatutari que reguli els principis del sistema electoral.
3. **Tots els grups** acorden que el contingut de l'article 7.4 (segons el text de l'Institut) passi amb la mateixa redacció al precepte dels principis del sistema electoral:
"Els electors tenen dret que les campanyes institucionals que s'organitzin en ocasió dels processos electorals tinguin com a única finalitat la de promoure la participació ciutadana."
4. **Tots els grups** convenen que la ubicació sistemàtica de l'article 7.4 (segons el text resultant de la primera lectura de la Ponència) haurà de ser reconsiderada més endavant per tal de ser eventualment incorporat al precepte relatiu als principis del sistema electoral. **Tots els grups** manifesten també la conveniència de tornar a estudiar aquest precepte ja que podria ser sobrer en aquest títol.

Article 8. Iniciativa legislativa popular

Els ciutadans de Catalunya tenen dret a promoure i a presentar iniciatives legislatives al Parlament de Catalunya, en els termes que estableix aquest Estatut.

Article 9. Participació en l'elaboració de les lleis

Els ciutadans de Catalunya tenen dret a participar, directament o a través d'entitats associatives, en el procés d'elaboració de les lleis del Parlament de Catalunya, mitjançant els procediments que estableixi el reglament del Parlament.

Article 10. Dret de petició

1. Totes les persones tenen dret a dirigir peticions, en la forma i amb els efectes que estableixi la llei, a les institucions de la Generalitat i a la seva Administració, així com a les entitats locals de Catalunya, en matèries de la seva competència respectiva.
2. La llei ha d'establir les condicions d'exercici i els efectes d'aquest dret, així com les obligacions de les institucions receptores i la forma en què el Govern i les entitats locals han de retre comptes davant el Parlament.

Article 11. Consultes populars

Els ciutadans de Catalunya tenen el dret a promoure la convocatòria de consultes populars per part de la Generalitat i els ajuntaments, en matèries de la seva competència respectiva, en la forma i les condicions que la llei estableixi, així com el dret a participar en aquelles consultes que siguin convocades.

Article 11 bis. Extensió dels drets d'àmbit polític

L'atribució de la titularitat d'un determinat dret als ciutadans de Catalunya per part d'aquest Estatut no exclou que aquests drets puguin estendre's a altres persones, d'acord amb el que estableix l'ordenament jurídic.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que aquest precepte es col·loqui com a darrer article del títol de drets abans de la regulació de les garanties.

Article 12. Drets d'accés als serveis públics

Totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat als serveis públics i als serveis d'interès general. Les administracions públiques han de fixar les condicions d'accés i els estàndards de qualitat d'aquests serveis, amb independència del règim de la seva prestació.

Observacions:

1. **Tots els grups** estan d'acord que més endavant caldrà precisar, eventualment amb consulta a l'Institut d'Estudis Autònomic, la noció de "serveis d'interès general".

Article 13. Dret a una bona Administració

Totes les persones tenen dret que els poders públics de Catalunya tractin els assumptes que els afecten de manera imparcial i objectiva i que la seva actuació se sotmeti a les finalitats que la justifiquen i sigui proporcionada a aquestes finalitats. La llei ha de regular les condicions d'exercici i les garanties d'aquest dret i ha de determinar els casos en què les administracions públiques de Catalunya i els serveis públics que en depenen han d'adoptar una carta de drets dels usuaris i d'obligacions dels prestadors.

Observacions:

1. ***Tots els grups** convenen que els principis rectors que vertebraven l'organització i el funcionament de l'administració de la Generalitat s'hauran d'incorporar al lloc tècnicament més adequat –probablement al títol corresponent a institucions– o bé al títol de principis rectors.*

Capítol III. Drets i deures lingüístics

Article 14. Drets i deures de coneixement i ús de les llengües

1. Tothom té dret a no ser discriminat per raons lingüístiques.
2. Totes les persones a Catalunya tenen el dret d'utilitzar i el dret i el deure de conèixer les dues llengües oficials. Els poders públics de Catalunya han d'establir les mesures necessàries per a facilitar l'exercici d'aquests drets i el compliment d'aquest deure. Els actes jurídics fets en qualsevol de les dues llengües oficials tenen, pel que fa a la llengua, plena validesa i eficàcia, sense que se'n pugui al·legar desconeixement.

Observacions:

1. ***El GP del PPC**, bo i compartint els termes literals de l'article 14, manifesta una reserva pel que fa al "deure de conèixer" amb relació a les persones en situació d'estada circumstancial a Catalunya i proposa que la Ponència, amb l'eventual consulta a l'Institut d'Estudis Autònoms, intenti trobar una redacció a aquest precepte que tingui en compte aquesta qüestió. En aquest sentit, el **GP del PPC** fa avinent a la Ponència la possibilitat de delimitar el subjecte del deure en uns termes com els següents: "Totes les persones que hagin finalitzat l'ensenyament obligatori a Catalunya."*

Article 15. Drets lingüístics davant les administracions públiques i les institucions estatals

1. Els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística. En les relacions amb les institucions, organitzacions i administracions públiques, tothom té dret a Catalunya a ésser atès oralment i per escrit en la llengua oficial escollida. Aquest dret obliga totes les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'administració electoral a Catalunya, així com les entitats privades que en depenen, i, en general, quan exerceixen funcions públiques.

2. En les relacions amb l'Administració de justícia i el Ministeri Fiscal, totes les persones tenen el dret d'utilitzar la llengua oficial que elegeixin en totes les actuacions judicials, sense que puguin patir indefensió ni dilacions indegudes per causa de la llengua emprada, ni se'ls pugui exigir cap mena de traducció.
- 2 bis) Els jutges i magistrats, els fiscals i el personal al servei de l'Administració de Justícia, així com els notaris i els registradors de la propietat i mercantils, han d'acreditar, per a prestar els seus serveis a Catalunya, que tenen un nivell de coneixement adequat de les llengües oficials, que els fa aptes per a desenvolupar les funcions pròpies del seu càrrec o del seu lloc de treball.
3. Totes les persones tenen el dret de demanar i rebre els documents públics emesos a Catalunya en la llengua oficial que elegeixin i els poders públics el deure d'expedir-los en la llengua sol·licitada. Aquests dret i deure s'estenen als documents d'identificació personal així com als documents expedits pels registres públics, sens perjudici, en aquests casos, del seu possible contingut en altres llengües.
- 3 bis) L'Administració de l'Estat situada a Catalunya garanteix que el personal al seu servei té un nivell de coneixement adequat de les dues llengües oficials, que el fa apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball.
L'Estat també ha de garantir l'ús del català en els mitjans de radiodifusió i televisió, públics o privats, que són de la seva competència i que tenen incidència a Catalunya; ha de cooperar amb la Generalitat en l'activitat de projecció internacional de la llengua catalana i de la cultura que s'hi expressa i ha de promoure el seu ús oficial a la Unió Europea.
4. Els ciutadans de Catalunya tenen el dret de relacionar-se per escrit en llengua catalana amb els òrgans constitucionals i amb els òrgans jurisdiccionals d'àmbit estatal. Aquestes institucions han d'atendre i de tramitar els escrits presentats en llengua catalana sense que es pugui exigir a l'interessat traducció al castellà.

Observacions:

1. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva sobre la possibilitat que l'Estatut pugui referir-se en l'article 15.1 a "l'Administració electoral a Catalunya" si aquesta expressió inclou "l'Administració electoral de l'Estat". També manifesta la mateixa reserva amb relació a l'article 15.3 pel que fa a la regulació estatutària dels documents d'identificació personal. Proposa elevar una consulta a l'Institut d'Estudis Autònoms sobre la idoneïtat de l'Estatut per a regular aquestes dues qüestions.
2. **El GP de CiU** manifesta la necessitat que, al final de tota l'elaboració de la reforma de l'Estatut, es revisi el text per tal de garantir un tractament homogeni de tota la regulació en matèria lingüística.
3. **Tots els grups** convenen a estudiar la possible inclusió en el títol preliminar d'alguns principis generals en matèria de règim lingüístic, entre els quals hauria de figurar que el català és la llengua preferent de l'Administració de l'Estat a Catalunya.
4. **La Ponència** encomana als lletrats que estudiïn tècnicament si escau d'incloure en l'article 2 bis, a més de la menció als registradors de la propietat i mercantils, una referència a altres registradors especialitzats.

Article 16. Drets lingüístics dels consumidors i usuaris

Totes les persones tenen dret a ésser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que elegeixin en la seva condició d'usuaris o consumidors de béns, productes i serveis. Les entitats i empreses amb domicili social a Catalunya i els establiments oberts al públic dins el seu territori queden subjectes al deure de disponibilitat lingüística en els termes establerts per la llei. També tenen el dret que les dades que figuren en l'etiquetatge, en l'embalatge i en les instruccions d'ús dels productes fabricats i distribuïts a Catalunya constin almenys en llengua catalana.

Article 17. Drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament

1. Tothom té dret a rebre l'ensenyament en català d'acord amb el que estableix aquest Estatut. El català s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.
2. Els infants tenen dret a rebre el primer ensenyament en la seva llengua habitual, sigui aquesta el català o el castellà.
3. Els alumnes tenen dret a rebre l'ensenyament en català en l'ensenyament no universitari. També tenen el dret i el deure de conèixer amb suficiència, de forma oral i escrita, el català i el castellà en finalitzar l'ensenyament obligatori, qualsevol que sigui llur llengua habitual en incorporar-se a l'ensenyament. L'ensenyament del català i el castellà ha de tenir una presència adequada en els plans d'estudis.
4. La Generalitat ha de garantir els drets a què es refereixen els apartats anteriors i posar els mitjans necessaris per a fer-los efectius.
5. Els alumnes tenen dret a no ser separats en centres ni en grups de classe diferents per raó de la seva llengua habitual.
6. Els alumnes que s'incorporen tardanament al sistema escolar de Catalunya gaudeixen del dret a rebre un suport lingüístic especial si la manca de comprensió els dificulta seguir normalment l'ensenyament.
7. El professorat i l'alumnat dels centres universitaris tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, en la llengua oficial que elegeixin.
- 7 bis. Les universitats públiques catalanes han de garantir una oferta docent completa en català i l'ús normal del català en totes les seves activitats.

Observacions:

- 1. Tots els grups constaten la dificultat de la viabilitat pràctica de la determinació de l'apartat 7 bis pel que fa a la garantia d'una oferta "completa" en català i manifesten la conveniència de trobar una redacció més adequada. També consideren la conveniència de passar aquest precepte al títol de principis rectors.*

Article 18. Drets en relació amb l'aranès

1. A la Vall d'Aran tothom té el dret de conèixer i d'emprar l'aranès i de ser atès oralment i per escrit en aquesta llengua en les seves relacions amb les administracions públiques i amb les entitats públiques i privades que en depenen.

2. Els ciutadans de la Vall d'Aran tenen el dret d'emprar l'aranès en totes les seves relacions amb la Generalitat.
3. La llei ha de determinar els altres drets i deures lingüístics en relació amb l'aranès.

Observacions:

1. *En compliment de l'encàrrec rebut de la Ponència, el text anterior de l'article 18 ha estat redactat **pels lletrats** a partir del text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms i l'esmena presentada conjuntament pel GP SOC-CPC, pel GP d'ERC i pel GP d'ICV-EA.*

Article 19. Legitimació de la Generalitat

La Generalitat pot exercir les accions judicials necessàries i ser part en els processos judicials en els quals es puguin veure afectats els drets i deures a què es refereix aquest títol, per tal de garantir-ne l'efectivitat i el compliment.

Observacions:

1. ***Tots els grups** manifesten que aquest precepte, atès que en la nova redacció proposada es refereix a tots els drets d'aquest títol, hauria de col·locar-se al final d'aquest.*

Capítol IV. Drets i deures socials

Article 20. Drets en l'àmbit de la salut

1. Totes les persones tenen el dret d'accedir en condicions d'igualtat als serveis sanitaris de responsabilitat pública.
2. Els usuaris de la sanitat pública tenen dret que siguin respectades les seves preferències pel que fa a l'elecció de metge i de centre en els termes i les condicions que estableixi la llei.
3. En relació amb els serveis sanitaris, públics i privats, totes les persones tenen dret a:
 - a) Rebre una atenció personalitzada i al respecte a la seva dignitat i intimitat, sense cap mena de discriminació per raó de les seves circumstàncies personals.
 - b) Ésser informades sobre els serveis a què poden accedir i sobre el requisits necessaris per usar-los.
 - c) Conèixer tota la informació obtinguda sobre la pròpia salut.
 - d) La confidencialitat de les dades que fan referència a la seva salut.
 - e) Ésser informades de forma clara sobre els tractaments mèdics i els seus riscos amb caràcter previ a la seva aplicació, per tal d'escollir entre les diverses opcions terapèutiques o renunciar a rebre les actuacions sanitàries proposades.
 - f) Donar el consentiment per a qualsevol intervenció. Aquest consentiment ha de ser per escrit en els casos d'intervencions quirúrgiques i, en general, quan es tracti de tractaments mèdics que comportin riscos notoris per a la salut.

g) Accedir a la documentació de la història clínica

Observacions:

1. **Tots els grups** consideren que l'article 20.2 del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics ha de passar al títol de principis rectors amb el següent redactat:

“Els poders públics han de garantir la qualitat del servei i la gratuïtat de l'assistència sanitària pública en els termes que estableixi la llei. No obstant això, la llei pot determinar els supòsits i les condicions en què els usuaris han de contribuir a finançar-la, en funció del seu nivell de renda.”

2. **Tots els grups** manifesten que en el títol dels principis rectors s'haurà de fer referència al dret dels usuaris de la sanitat pública que siguin respectades les seves preferències sobre la “modalitat de la medicina” i al dret a una assistència sanitària en temps adequat quan el retard pugui comportar riscos per a la salut o l'agreujament de les condicions físiques o psíquiques de l'usuari. **Tots els grups** consideren que l'expressió “modalitat de la medicina” ha d'ésser examinada amb precisió per tal de determinar-ne el sentit i l'abast en un text jurídic.

3. En compliment de l'encàrrec rebut de la Ponència, el text de l'article 20.3 ha estat redactat **pels lletrats** a partir del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics, les esmenes presentades pel GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA i les determinacions de la Llei 21/2000, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

Article 21. Drets en l'àmbit de l'educació

1. Totes les persones tenen dret a l'ensenyament públic, laic i de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu que garanteixi aquest dret.
2. Els centres privats sostinguts amb fons públics tenen el deure de complir les obligacions de servei públic que determini la llei per tal de garantir els drets d'accés en condicions d'igualtat i la qualitat de l'ensenyament.
3. L'ensenyament és gratuït en tot el cicle obligatori, així com en els altres nivells que la llei estableixi. Es reconeix el dret a gaudir de mesures de foment a l'escola pública per a l'adquisició dels llibres de text, en els termes que la llei estableixi.
4. Totes les persones tenen el deure de complir l'etapa escolar que es determini com a obligatòria.
5. Totes les persones tenen dret a la formació professional i a la formació permanent en els termes que la llei estableixi.
6. Totes les persones tenen dret a disposar d'ajuts públics per a accedir en igualtat de condicions als nivells educatius superiors, en funció dels seus recursos econòmics, aptituds i preferències. La llei regula les modalitats i les condicions d'aquests ajuts.
7. En l'àmbit educatiu també es reconeixen:
 - a) El dret a accedir a una educació adaptada de les persones amb necessitats educatives especials per raons de malaltia o discapacitat.

- b) Els dret dels membres de la comunitat educativa a participar en els assumptes escolars i universitaris en els termes que estableixi la llei.

Observacions:

- 1. Tots els grups** acorden posposar la redacció dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 21 i deixar constància de les dues propostes alternatives de modificació dels esmentats apartats segons el text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics:

Proposta dels grups SOC-CPC, ERC i ICV-EA:

- "1. Totes les persones tenen dret a l'ensenyament públic i laic i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu que garanteixi aquest dret i la qualitat del servei.*
- 2. Els centres privats sostinguts amb fons públics han de garantir el dret d'accés en condicions d'igualtat i la qualitat de l'ensenyament d'acord amb el deure de prestació del servei públic que determini la llei.*
- 3. L'ensenyament sostingut amb fons públics és gratuït en tot el cicle obligatori. La llei pot establir la gratuïtat per a altres nivells educatius."*

Proposta del GP de CiU:

- "1. Totes les persones tenen dret a l'educació, el coneixement i l'accés al servei públic d'ensenyament en les seves diverses modalitats i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu que garanteixi aquest dret i la qualitat del servei.*
- 2. Els pares i mares o tutors legals tenen prioritàriament el dret d'escollir el gènere d'educació a donar a llurs fills.*
- 3. L'ensenyament és gratuït en tot el cicle obligatori i se'n garanteix l'accés en igualtat de condicions. La llei pot establir la gratuïtat per a altres nivells educatius."*

- 2. Tots els grups** acorden constituir una subponència per a tractar de trobar la redacció consensuada dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 21, integrada per la Sra. Núria de Gispert (GP de CiU), la Sra. Lúcia Santos (GP SOC-CPC), la Sra. Pilar Dellunde (GP d'ERC), el Sr. Francesc Vendrell (GP del PPC), el Sr. Joan Boada (GP d'ICV-EA) i els lletrats.

- 3. Tots els grups** convenen a estudiar la conveniència d'una millor redacció de l'apartat 7.a per a garantir amb major precisió l'especificitat de l'educació especial.

Article 22. Drets en l'àmbit dels serveis socials

1. Totes les persones tenen el dret d'accedir a un sistema de serveis socials de responsabilitat pública, tant primaris com especialitzats, adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixin.
2. Es reconeix el dret a rebre prestacions socials i ajudes públiques a les persones que es troben en situació de dependència. Aquests col·lectius

han d'ésser beneficiaris de les mesures d'integració social, de l'acció professional i de les prestacions econòmiques que estableix el sistema de serveis socials de responsabilitat pública.

3. Es reconeix el dret a accedir a una renda garantida de ciutadania per part de les persones en situació de pobresa o de risc d'exclusió social.

Article 23. Drets en l'àmbit de l'habitatge

Les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret que els poders públics estableixin un sistema de mesures per a accedir a un habitatge digne. La llei ha de determinar aquestes mesures i les condicions per a establir-les.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC considera que s'hauria de trobar una millor redacció pel que fa a la menció de les condicions de l'establiment de les mesures per a accedir a un habitatge digne*
2. *Tots els grups convenen que en el títol de principis rectors es pot fer referència al dret general a accedir a un habitatge digne i a les mesures concretes de suport, com la generació de sòl, la promoció d'habitatge assequible i els ajuts financers.*

Article 24. Drets en l'àmbit laboral

1. Els treballadors tenen dret a desenvolupar-se professionalment i a accedir de forma gratuïta als serveis públics d'ocupació, així com a accedir a la formació professional inicial i permanent.
2. Les persones excloses del mercat de treball per no haver pogut accedir-hi o reinserir-s'hi i que no disposen de mitjans de subsistència pròpia tenen dret a percebre prestacions i recursos no contributius de caràcter pal·liatiu en els termes establerts per la llei.
3. La Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries d'acord amb les seves competències en matèria laboral i de funció pública per a garantir a les persones el dret a la conciliació de la vida familiar i laboral. La Generalitat ha de promoure els canvis legislatius que siguin necessaris per a garantir aquest dret.
4. Tots els treballadors tenen dret a desenvolupar les tasques laborals i professionals en condicions de garantia per a la salut, la seguretat i la dignitat de les persones i els poders públics tenen l'obligació de garantir la prevenció dels riscos laborals i psicosocials.
5. Tots els treballadors tenen dret a la limitació de la durada màxima del temps de treball.
6. Els treballadors, o els seus representants, tenen dret a la informació, consulta i participació en les empreses.
7. Les organitzacions sindicals i empresarials tenen dret a complir les seves funcions en els àmbits de la concertació social, la participació i la col·laboració social.

Article 25. Drets i deures en relació amb el medi ambient

1. Totes les persones tenen dret a viure en un medi equilibrat, sostenible i respectuós amb la salut, d'acord amb els estàndards i nivells de protecció que determini la llei. També tenen el dret de gaudir dels recursos naturals i del paisatge en condicions d'igualtat fent-ne un ús i un consum responsables i evitant-ne el malbaratament.
2. Totes les persones tenen dret a la protecció enfront de les diferents formes de contaminació ambiental, atmosfèrica, acústica i lumínica, d'acord amb els estàndards i nivells que es determinin per llei. També tenen el deure de col·laborar en la conservació del patrimoni natural i en les actuacions que tendeixin a eliminar les diferents formes de contaminació, amb l'objectiu de mantenir-lo i conservar-lo per a les generacions futures.
3. La llei ha de regular el dret d'accedir a la informació mediambiental de què disposin els poders públics i el dret a participar en l'elaboració de les decisions públiques que afectin el medi ambient. El dret d'informació només pot ser excepcionalment limitat per motius d'ordre públic justificats i ha d'ésser garantit, a més, mitjançant la publicació i la difusió d'informes periòdics.

Observacions:

1. *El GP d'ICV-EA fa constar que ha lliurat a la Ponència un document sobre drets i deures i principis rectors en matèria de medi ambient per tal que pugui ser considerat en la segona lectura dels treballs de la proposta de reforma de l'Estatut.*

Article 26. Drets dels consumidors i dels usuaris

1. Les persones, en la seva condició de consumidors i d'usuaris de béns i de serveis, tenen dret a la protecció de la seva salut i seguretat. També tenen dret a una informació veraç i entenedora sobre les característiques i els preus dels productes i dels serveis, a un règim de garanties dels productes adquirits i dels subministraments contractats i a la protecció dels seus interessos econòmics enfront de conductes abusives, negligents o fraudulent.
2. La llei ha de regular les condicions d'exercici dels drets a què es refereix l'apartat 1, incloent-hi la seva protecció jurídica i la reparació de danys.
3. Els consumidors i els usuaris tenen dret a ser informats i a participar, directament o per mitjà dels seus representants, davant les administracions públiques de Catalunya, en els termes que determina la llei.

Article 27. Drets en l'àmbit dels mitjans de comunicació social

1. Totes les persones tenen dret a rebre dels mitjans de comunicació audiovisual uns continguts que respectin la dignitat de les persones, el pluralisme polític, social, cultural i religiós de la societat catalana, així com la neutralitat informativa.
2. Es reconeix el dret a accedir sense discriminacions als serveis audiovisuals en l'àmbit de Catalunya i a gaudir d'uns serveis de ràdio i televisió públics de qualitat.

3. Els mitjans públics de comunicació audiovisual s'organitzen amb criteris d'independència i professionalitat per tal de garantir el compliment dels deures establerts en aquest article.
4. Es reconeix el dret a disposar d'un organisme independent que vetlli pel pluralisme en els mitjans de comunicació audiovisual, siguin de titularitat pública o privada, i perquè els seus continguts respectin els drets de les persones i les obligacions establertes per llei. La llei ha de regular el procediment mitjançant el qual es poden presentar reclamacions demanant la intervenció d'aquest organisme en defensa dels drets de l'audiència.

Article 28. Drets en l'àmbit de les tecnologies de la comunicació i de la informació

Tothom a Catalunya té dret a accedir a les tecnologies de la comunicació i a la informació en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social, inclòs el laboral, en els termes establerts per la llei.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 26 de gener de 2005

TÍTOL I. DRETS I DEURES

Capítol V. Garanties dels drets estatutaris

Article 29. Disposicions generals

Els drets reconeguts en aquest títol vinculen tots els poders públics a Catalunya i, d'acord amb la naturalesa de cada dret, els particulars. Les disposicions dictades pels poders públics de Catalunya han de respectar-los i s'han d'interpretar i d'aplicar en el sentit més favorable per a la seva plena efectivitat.

Article 30. Garantia dels drets per part del Consell Consultiu de la Generalitat / Consell de Garanties Estatutàries i Consultiu

1. Els projectes i proposicions de llei de Catalunya que regulin drets reconeguts en aquest Estatut o a les constitucions espanyola o europea han d'ésser sotmesos a dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat, que / no té caràcter vinculant / que té caràcter vinculant /, abans d'ésser aprovats definitivament pel Parlament, amb la finalitat de comprovar la seva adequació als drets reconeguts en aquest títol o en les dites constitucions.
2. El Consell Consultiu ha de qualificar els dictàmens amb relació als projectes de llei o a les proposicions de llei que els siguin sotmesos respecte de la concurrència d'aquesta circumstància.
3. Amb la finalitat que estableix l'apartat 1, també són objecte de dictamen / no vinculant / vinculant / els projectes de decret legislatiu del Govern, sens perjudici del control que efectui la Comissió Jurídica Assessora sobre l'exercici de la delegació.

Observacions:

1. *Els grups d'ERC i de CiU es manifesten favorables al caràcter vinculant del dictamen del Consell Consultiu relatiu als projectes i proposicions de llei que regulin els drets estatutaris i els drets recollits en la Constitució espanyola i en la Constitució europea, amb la voluntat de residenciar en institucions de Catalunya el control d'estatutarietat.*
2. *Tots els grups convenen que la decisió definitiva sobre el caràcter vinculant o no del dictamen de l'òrgan competent en el supòsit a què fa referència el precepte en determinarà la denominació: "Consell Consultiu" (si no és vinculant); "Consell de Garanties Estatutàries i Consultiu" (si és vinculant). En qualsevol cas la redacció d'aquest precepte s'haurà d'harmonitzar amb la corresponent al precepte relatiu a aquest òrgan que figuri en el títol d'institucions.*

Article 31. Garantia judicial

Els drets que es reconeixen en aquest títol són exigibles directament davant una sala especial del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'acord amb el procediment establert per la llei.

Observacions:

1. **Els lletrats** fan notar que la creació per part de l'Estatut d'una sala especial en el si del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya podria entrar en contradicció amb la reserva constitucional de l'article 122 en favor de la Llei orgànica del poder judicial. En canvi, podria trobar suport en la competència estatutària relativa a "normes processals que derivin del dret substantiu de Catalunya" l'atribució genèrica al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de la competència per conèixer sobre vulneracions dels drets reconeguts per l'Estatut.
2. **Els lletrats** fan notar, atenent algunes consideracions formulades per la Ponència, que l'atribució al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya seria en principi com a instància única. Cal tenir en compte que l'exigència de la doble instància és plantejada per la legislació internacional específicament en matèria penal i que la competència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en matèria de drets no implicaria condemnes de tipus penal.

Article 32. Garantia dels drets per part del Síndic de Greuges

1. El Síndic de Greuges ha de vetllar pel compliment efectiu dels drets reconeguts en aquest Estatut per part de les administracions públiques de Catalunya, els organismes que en depenen i les empreses públiques i privades que gestionen serveis públics o realitzen prestacions equivalents de forma concertada o indirecta, així com de les altres persones amb vincle contractual amb l'Administració.
2. El Síndic de Greuges pot exercir la funció a què fa referència l'apartat 1 en relació amb els òrgans de l'Administració de l'Estat a Catalunya en el marc dels acords de cooperació que s'estableixin amb el Defensor del Poble.
3. El Síndic de Greuges porta a terme aquesta funció sens perjudici de la competència dels tribunals de justícia i d'altres institucions autonòmiques de control i, quan s'escaigui, en col·laboració amb els defensors locals de la ciutadania.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a considerar la incorporació al títol d'institucions dels dos preceptes següents:
"El Síndic de Greuges és la institució de protecció i defensa dels drets dels ciutadans reconeguts per la Constitució i l'Estatut. Amb aquesta finalitat supervisa l'activitat de l'Administració de la Generalitat, dels organismes que en depenen, de les empreses públiques que hi són vinculades i de l'Administració local de Catalunya. Igualment vetlla pel respecte dels drets dels ciutadans per part de les persones privades que gestionen serveis públics i serveis d'interès general, així com les

que realitzen, de forma indirecta o concertada, activitats de titularitat pública.”

“Les administracions són obligades a cooperar amb el Síndic de Greuges i les lleis han d'establir els instruments i les sancions adreçats a garantir el compliment d'aquesta obligació.”

Disposició transitòria N

1. Les normes amb rang de llei del Parlament i del Govern vigents en el moment de l'entrada en vigor de la llei per la qual s'aprova aquest Estatut que puguin resultar incompatibles amb els drets reconeguts en el seu títol primer mantenen la seva vigència fins que siguin modificades i adaptades a l'Estatut en un termini màxim de dos anys a partir d'aquell moment.
2. En el termini establert per l'apartat 1, les institucions i els òrgans indicats per l'article () poden sol·licitar dictamen del Consell Consultiu sobre la compatibilitat de les normes amb rang de llei aprovades pel Parlament de Catalunya o pel Govern abans de l'entrada en vigor de la llei per la qual s'aprova aquest Estatut. El dictamen, que no té valor vinculant, pot fer recomanacions al Parlament o al Govern per tal que modifiquin les normes considerades incompatibles.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a estudiar més endavant aquesta disposició transitòria conjuntament amb la resta de disposicions de l'Estatut.

ANNEX

DOCUMENT DEL GP DE CIU

Dels drets i deures dels ciutadans i les ciutadanes

Drets

- El dret a l'educació, el coneixement i l'accés al servei públic d'ensenyament en les seves diverses modalitats.
- El dret a desenvolupar-se professionalment i accedir als serveis públics d'ocupació i formació ocupacional.
- El dret a la sanitat amb accés universal i personalitzada.
- El dret a establir voluntats anticipades en relació amb la salut pròpia.
- El dret a rebre suport per constituir una família. Es reconeixerà el necessari foment i suport per atendre les càrregues familiars i per potenciar el paper dinàmic de la família com a element de benestar i de desenvolupament personal i col·lectiu.
- El dret al lleure, la cultura i el desenvolupament personal.
- El dret a l'accés a les noves tecnologies i a la societat de la informació.
- El dret a rebre prestacions públiques per a les persones amb necessitats (infants, persones grans i persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, entre d'altres).

- El dret a rebre suport per poder tenir accés a l'habitatge, amb especial preferència dels joves.
- El dret a la seguretat personal, en relació amb les persones i llurs béns.
- El dret a la informació en matèria de comerç i consum, en especial pel que fa a la protecció de la salut.
- El dret a la participació ciutadana, de forma individual o col·lectiva, en els afers públics, amb el reconeixement exprés de la participació del tercer sector en la presa de decisions i en la prestació de serveis d'interès general.
- El dret a gaudir del patrimoni cultural i lingüístic del país.
- El dret a gaudir del patrimoni natural del país, amb especial reconeixement dels paisatges com a components essencials de l'entorn de la gent i expressió de la diversitat de llur patrimoni.
- El dret a gaudir d'unes condicions mediambientals saludables.
- El dret a rebre prestacions públiques equivalents amb independència del lloc de residència.
- El dret a trobar una societat d'acollida a la qual integrar-se en condicions d'igualtat.
- El dret a una regulació basada en el dret civil català d'acord amb les noves demandes socials.

Deures

- El deure cívic de respecte envers les iniciatives d'interès públic o que aportin valor social.
- El deure cívic de respecte envers les persones amb necessitats (infants, persones grans i persones amb discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, entre d'altres).
- El deure cívic de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb un sistema tributari just.
- El deure de respecte envers les institucions i els símbols que configuren la identitat pròpia de Catalunya.
- El deure cívic de respecte envers el patrimoni cultural i natural del país.
- El deure cívic de respecte envers la família, en les seves diverses modalitats.
- El deure cívic de suport i sosteniment envers les persones dependents.
- El deure cívic d'educar els fills.
- El deure cívic del consum responsable i el respecte pel medi ambient.
- El deure dels nouvinguts d'integrar-se a la societat d'acollida i de respecte i ajut d'aquesta envers els primers.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions del dies 19 i 20 de gener de 2005

TÍTOL II. PRINCIPIS RECTORS

Article (1). Disposicions generals

1. Els poders públics de Catalunya han d'orientar les seves polítiques públiques d'acord amb els principis rectors que estableixen la Constitució i aquest Estatut. En l'exercici de les seves competències els poders públics de Catalunya han de promoure i adoptar les mesures necessàries per a garantir la seva eficàcia plena.
2. El reconeixement, el respecte i la protecció dels principis rectors informa la legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics.
3. Els principis rectors són exigibles davant la jurisdicció d'acord amb el que determinen les lleis i altres disposicions que els desenvolupen.

Article (2). Protecció de les persones i de la família

1. Els poders públics de Catalunya han de tenir com a objectiu la millora de la qualitat de vida de totes les persones.
2. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció jurídica, econòmica i social de la família en les seves diverses modalitats, en tant que factor de cohesió social, Així mateix, han de promoure les mesures econòmiques i normatives de suport a les famílies adreçades al foment de la natalitat i han de garantir una correcta conciliació de la vida laboral i familiar.
3. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció dels infants i dels seus drets i interessos, especialment contra tota forma d'explotació, d'abandonament, de maltractament o crueltat i de la pobresa i els seus efectes.
4. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció jurídica de les persones amb discapacitats i han de promoure'n la integració social, econòmica i professional. També han d'adoptar les mesures necessàries per a suplir o complementar el suport del seu entorn familiar directe.
5. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció de la gent gran per tal que puguin portar una vida digna i independent i participar en la vida social i cultural. També han de procurar la seva plena integració en la societat mitjançant polítiques públiques basades en el principi de solidaritat intergeneracional.
6. Els poders públics de Catalunya han de promoure la igualtat de les diferents unions estables de parella amb independència de l'orientació sexual dels seus membres.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que els principis rectors han de fer referència també a les polítiques de dones i que la regulació es deixa per a més

endavant en funció de com es regulin els drets de les dones en el títol corresponent.

Article (3). Cohesió i benestar social

1. Els poders públics de Catalunya han de promoure polítiques públiques que fomentin la cohesió social i que garanteixin un sistema de serveis socials de responsabilitat pública adequat als indicadors econòmics i socials de Catalunya.
2. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la plena integració social, econòmica i professional de les persones i dels col·lectius més necessitats de protecció, especialment d'aquells que es troben en risc d'exclusió social.
3. Els poders públics de Catalunya han de vetllar perquè la prevenció i l'assistència sanitària siguin de qualitat i han d'adoptar les mesures necessàries per a la seva millora permanent d'acord amb els avenços de la recerca mèdica i científica. Han de vetllar especialment perquè es pugui **accedir als serveis** assistencials i rebre'n assistència amb la major diligència possible i perquè s'hi respecti sempre la dignitat de la persona.
4. Els poders públics de Catalunya han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques, així com la participació individual i associativa en els àmbits cívic, social, cultural, econòmic i polític.

Observacions:

1. **El GP de CiU** considera que, a més del terme “prestació”, caldria incorporar altres elements de la seva esmena d'addició d'un nou apartat a l'article 3, la redacció de la qual és la següent:

“Els poders públics han d'impulsar i fomentar un model de prestació del servei públic mixt, de titularitat pública i concertat, que afavoreixi el pluralisme i el vigor social, en el qual participin principalment entitats, associacions i empreses sense ànim de lucre.”

Article (3 bis). Seguretat

Els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment dels col·lectius més vulnerables.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a examinar més endavant novament aquest article per tal de considerar les qüestions següents:
 - La incorporació del principi rector segons el qual els poders públics han de garantir el lliure exercici dels drets i les llibertats públiques.
 - La incorporació del principi rector segons el qual els poders públics han de garantir la protecció dels béns de les persones.
 - La limitació de l'abast d'aquest precepte a la seguretat i la protecció integral de persones i béns.

- *La reordenació sistemàtica en un sol precepte, separat del relatiu als principis rectors en matèria de família, de totes les referències a les “persones” contingudes en l'article 2.*

2. Tots els grups *convenen que més endavant, en funció de la redacció definitivament acordada, es determinarà la ubicació sistemàtica d'aquest precepte.*

Article (4). Principis rectors en l'àmbit socioeconòmic

1. Els poders públics de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i social de Catalunya i dels seus ciutadans, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió, el desenvolupament sostenible i la igualtat d'oportunitats.
2. Els poders públics de Catalunya han de promoure una distribució de la renda personal i territorial més equitativa en el marc d'un model català de benestar.
3. Els poders públics de Catalunya han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir els drets laborals i sindicals dels treballadors, han d'impulsar i han de promoure la seva participació en les empreses, les polítiques d'ocupació plena, de foment de l'estabilitat laboral, de formació de les persones treballadores, de prevenció de riscos laborals, de seguretat i d'higiene en el treball, de creació d'unes condicions dignes en el lloc de treball, de no-discriminació per raó de gènere i de garantia del descans necessari i les vacances retribuïdes.
4. La Generalitat ha de promoure la creació d'un espai català de relacions laborals establert en funció de la realitat productiva i empresarial específica de Catalunya i dels seus agents socials, en el qual estiguin representades les organitzacions sindicals i empresarials i l'Administració de la Generalitat. En aquest marc, els poders públics han de fomentar una pràctica pròpia de diàleg social, de concertació, de negociació col·lectiva, de resolució de conflictes laborals i de participació en el desenvolupament i la millora de l'entramat productiu.
5. La Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'activitat dels emprenedors autònoms. La Generalitat ha de fomentar l'acció de les cooperatives i societats laborals i ha d'estimular les iniciatives de l'economia social.
6. Les organitzacions sindicals, empresarials i professionals i les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals han de participar en la definició de les polítiques públiques que els afectin. La Generalitat ha de promoure la mediació i l'arbitratge per a la resolució de conflictes d'interessos entre els diversos agents socials.
7. La Generalitat, en atenció a la funció social, cultural i de promoció econòmica que compleixen les caixes d'estalvi, ha de protegir la seva autonomia institucional i ha de promoure la contribució social d'aquestes entitats a les estratègies econòmiques i socials dels territoris de Catalunya.
8. La Generalitat ha de promoure la internacionalització de l'economia catalana i les relacions econòmiques i socials de Catalunya amb l'exterior. Aquesta política ha de tenir com a finalitat essencial impulsar i consolidar Catalunya com a regió europea capdavantera, de manera especial en els àmbits estratègics de desenvolupament.

Article (5). Acollida de les persones immigrades

1. Els poders públics de Catalunya han d'emprendre les accions necessàries per a establir un règim d'acollida de les persones immigrades.
2. Els poders públics han de promoure les polítiques que garanteixin el reconeixement i l'efectivitat dels drets i deures de les persones immigrades, la igualtat d'oportunitats, les prestacions i ajudes que permetin la seva plena acomodació i integració social i econòmica i la seva participació en els afers públics.

Observacions:

1. *El GP de CiU proposa mantenir el text presentat per l'Institut d'Estudis Autonòmics pel que fa a l'article 5.2, la redacció del qual és la següent:*
"2. Aquest règim ha de garantir el reconeixement i l'efectivitat dels drets i deures dels immigrants, la igualtat d'oportunitats, les prestacions i ajudes que permetin la seva plena (acomodació) (integració) social i econòmica i la seva participació en els afers públics."
2. *El GP SOC-CPC proposa suprimir la paraula "seva" en les dues ocasions en què apareix en l'article 5.2.*

Article (6). Convivència social

Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la convivència social, cultural i religiosa entre totes les persones a Catalunya i pel respecte de la diversitat de creences, cultes i conviccions morals, filosòfiques i espirituals de les persones, i han de fomentar les relacions interculturals mitjançant l'impuls i la creació d'àmbits de coneixement recíproc, diàleg i mediació.

Article (6 bis). Equilibri territorial

Els poders públics de Catalunya han de treballar per la cohesió econòmica i territorial aplicant polítiques que assegurin una distribució equilibrada en el territori dels factors de dinamització econòmica i social, amb especial atenció als serveis d'interès general i les xarxes de comunicació.

Observacions:

1. *Tots els grups convenen que el punt 5 de l'esmena del GP de CiU d'addició d'un nou article 6 bis ha de passar al precepte regulador dels principis sobre el sistema electoral. El text de l'esmena és el següent:*
"Els poders públics han de facilitar amb especial atenció la participació i representació ciutadana i política de les zones menys poblades del territori."

Article (7). Medi ambient i sostenibilitat

1. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la protecció del medi ambient mitjançant l'adopció de polítiques públiques basades en el desenvolupament sostenible i la solidaritat col·lectiva i intergeneracional.
2. Les polítiques mediambientals s'han d'adreçar especialment a la reducció de les diferents formes de contaminació, la fixació d'estàndards i de nivells mínims de protecció, l'articulació de mesures correctives de l'impacte ambiental i el respecte als principis de preservació del medi, conservació dels recursos naturals, responsabilitat, fiscalitat ecològica i reciclatge i reutilització dels béns i els productes.
3. Els poders públics de Catalunya han de fer efectives les condicions que permetin a totes les persones el gaudi del patrimoni natural i paisatgístic, així com la preservació de la biodiversitat i la protecció de la flora i la fauna.
4. Els poders públics de Catalunya han de vetllar per la cohesió econòmica i territorial aplicant polítiques que assegurin una distribució equilibrada en el territori dels diferents sectors productius, la protecció del paisatge rural i el foment de les explotacions agràries.
5. Els poders públics de Catalunya han de fomentar l'educació en els valors de la preservació i de la millora del medi ambient com a patrimoni comú.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a integrar en una nova redacció de l'article 7 les aportacions contingudes en l'esmena presentada pels grups **Socialista, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya**, el text de la qual és el següent:

“Les administracions catalanes, en el marc general de l'aspiració d'un desenvolupament sostenible, basant-se en el principi de solidaritat entre generacions, han de vetllar per la utilització racional dels recursos naturals, la prevenció i control de la contaminació, l'ordenament adequat del territori tenint en compte la correcta localització de les activitats, la defensa del litoral, el desenvolupament socioeconòmic equilibrat i la valoració del paisatge. Per això, han d'afavorir la conservació de la natura i la biodiversitat, i han de promoure la integració d'objectius ambientals a les polítiques sectorials i la participació i l'educació en matèria ambiental, assegurant la compatibilitat del desenvolupament amb la protecció del medi ambient i de la qualitat de vida.”

El GP d'ICV-EA presentarà una proposta de nova redacció d'aquest precepte.

Article (8). Habitatge i mobilitat

1. Els poders públics de Catalunya han de facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant la generació de sòl i la promoció d'habitatge públic, amb especial atenció als joves i als col·lectius més necessitats.
2. Els poders públics de Catalunya han de promoure polítiques de transport i de comunicació, basades en criteris de sostenibilitat, que fomentin la utilització del transport públic i la millora de la mobilitat i de la seguretat viària.

Article (9). Educació, recerca i cultura

1. Els poders públics de Catalunya han de garantir que el sistema d'ensenyament assoleixi el nivell de qualitat òptim i han d'impulsar una formació humana i tècnica de l'alumnat basada en els valors socials d'igualtat, solidaritat, llibertat, pluralisme, responsabilitat cívica i els altres que fonamenten la convivència democràtica.
2. Els poders públics de Catalunya han de promoure i han d'impulsar la implicació i la participació de la família en l'educació dels seus fills, en el marc de la comunitat educativa.
3. Els poders públics de Catalunya han de fomentar la investigació i la recerca científica de qualitat.
4. Els poders públics de Catalunya han d'emprendre les accions necessàries per a facilitar a totes les persones l'accés a la cultura, als béns culturals i al patrimoni cultural, arqueològic, històric i artístic de Catalunya.

Observacions:

1. ***Tots els grups, atès que els drets en l'àmbit de l'educació estan pendents de redacció definitiva i a la vista de les esmenes presentades tant pel GP de CiU com pel GP SOC-CPC, GP d'ERC i GP d'ICV-EA, convenen a posposar la redacció definitiva d'aquest precepte.***

Article (10). Protecció dels consumidors i usuaris

1. Els poders públics de Catalunya han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i interessos legítims dels consumidors i usuaris. A aquest efecte, han de promoure i han de realitzar estudis i anàlisis sobre la qualitat i seguretat de béns, productes i serveis i han de fer-ne la divulgació pública.
2. Els poders públics de Catalunya han de garantir l'existència d'instruments de mediació i arbitratge en matèria de consum, tot promovent-ne el coneixement i la utilització, i han de donar suport a les organitzacions de consumidors i usuaris.

Article (11). Comunitat catalana a l'exterior

La Generalitat ha d'adoptar mesures de reconeixement i de suport a la comunitat catalana a l'exterior.

Article (12). Cooperació al foment de la pau i cooperació al desenvolupament

1. La Generalitat ha de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món.
2. La Generalitat ha de promoure accions i polítiques de cooperació al desenvolupament dels pobles i ha d'establir programes d'ajut humanitari d'emergència.

Article (13). Accés a les tecnologies de la informació i de la comunicació

1. Els poders públics de Catalunya han de facilitar i impulsar l'accés a les tecnologies de la informació i de la comunicació, han de fomentar la neutralitat tecnològica i han de garantir la prestació de serveis mitjançant aquestes tecnologies, d'acord amb els principis d'universalitat, continuïtat i actualització.
2. La Generalitat ha de promoure la formació, la recerca i la innovació tecnològica per tal que les oportunitats de progrés que ofereix la societat del coneixement i de la informació contribueixin a la millora del benestar i de la cohesió social.

Observacions:

1. *Tots els grups acorden consultar a l'Institut d'Estudis Autonòmics el sentit general de l'expressió "neutralitat tecnològica" i la seva incidència en el context normatiu de l'article 13.*
2. *El GP d'ERC proposa incorporar l'expressió "condicions de qualitat" a l'article 13.1.*

Article (14). Foment i difusió de la llengua

1. Els poders públics de Catalunya han de protegir la llengua catalana en tots els àmbits i sectors i n'han de fomentar l'ús, la difusió i el coneixement. Aquests principis també s'han d'aplicar respecte de la llengua aranesa.
2. Les polítiques de foment de la llengua catalana s'han d'estendre al conjunt de l'Estat, a la Unió Europea i a la resta del món per mitjà de les accions adequades en cada cas.
3. La Generalitat, l'Administració local i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents a Catalunya, sens perjudici del dret dels ciutadans a rebre-les en castellà si ho demanen.
4. La Generalitat ha de promoure la col·laboració i cooperació amb les altres comunitats i territoris que comparteixen patrimoni lingüístic amb Catalunya. A aquests efectes pot subscriure acords per a la promoció i difusió de la llengua catalana en el territori corresponent.
5. La Generalitat ha d'emprendre les accions necessàries per al reconeixement de l'oficialitat i el ple desenvolupament de la llengua catalana davant la Unió Europea, amb la finalitat que els ciutadans de Catalunya puguin relacionar-se en aquesta llengua amb les institucions comunitàries i que la llengua catalana pugui ésser utilitzada com a llengua de treball i pugui ser inclosa en els programes lingüístics de la Unió Europea.
6. La Generalitat ha de vetllar per la presència i utilització de la llengua catalana en les organitzacions internacionals i en els tractats internacionals, en especial en els que tinguin contingut cultural o lingüístic.
7. D'acord amb el que disposa la Constitució, l'Estat ha de donar suport a l'aplicació dels principis establerts en aquest article. S'han d'establir els instruments de coordinació i, si escau, d'actuació conjunta per a la seva millor efectivitat.

Observacions:

1. **El GP del PPC** proposa el manteniment del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics com a possible article 14.5 amb la redacció següent:

“5. La Generalitat ha de garantir els drets lingüístics dels ciutadans, l'ús oficial del català i del castellà, l'ensenyament de les dues llengües a tota la població, la capacitació i l'habilitació lingüístiques del personal al servei de les administracions i la igualtat plena dels ciutadans quant als drets i deures lingüístics en tots els àmbits.”

2. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa als articles 14.5 i 14.6, atès que podrien envair competències estatals.
3. **El GP del PPC** proposa la supressió de l'article 14.7.

Article (15). Memòria històrica

1. La Generalitat i els altres poders públics de Catalunya han de vetllar pel coneixement i manteniment de la memòria històrica de Catalunya com a patrimoni col·lectiu que testimonia la lluita per les llibertats democràtiques, els drets nacionals i socials i la resistència. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar les iniciatives institucionals necessàries per al reconeixement i rehabilitació de tots els ciutadans que han patit persecució com a conseqüència de la defensa de la democràcia i l'autogovern de Catalunya.
2. La Generalitat ha de vetllar perquè la memòria històrica es converteixi en símbol permanent de tolerància, de dignitat dels valors democràtics, de rebuig dels totalitarismes i de reconeixement de totes aquelles persones que han patit persecució a causa de la seves opcions ideològiques.

Observacions:

1. **El GP del PPC** manifesta el seu acord amb el contingut de l'article 15, però considera que hauria de formar part del preàmbul de l'Estatut i no dels principis rectors.

Article (16). Dret civil

La Generalitat assumeix el deure de protegir el dret civil català, difondre'l i desenvolupar-lo, adaptat a les necessitats socials i econòmiques de cada moment.

Article (17). Foment de la participació social

Els poders públics han de fomentar la participació de les entitats associatives en els afers públics amb ple respecte als principis de pluralisme, lliure iniciativa i autonomia.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que, en funció de la redacció definitiva dels diversos articles, caldrà procurar una millor sistemàtica i ordenació del títol sobre principis rectors.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions del dies 16, 18 i 30 de març de 2005

TÍTOL III. INSTITUCIONS

Observacions:

- 1. El text que segueix és la refosa, preparada pels lletrats amb vista a facilitar la segona lectura, de les propostes aprovades en primera lectura a partir dels textos presentats, d'una banda, pels grups parlamentaris Socialista, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya –denominats a partir d'ara “el tripartit”, partidaris d'un Estatut exterior llarg que no requereixi, en principi, un Estatut interior–, i d'altra banda, pel GP de CiU, partidari que l'Estatut exterior contingui únicament els principis essencials posteriorment desenvolupats per l'Estatut interior. És per això que al llarg del text s'assenyala explícitament quan la coincidència entre ambdues propostes és substancial o només parcial. La refosa s'ha fet fonamentalment sobre el Parlament, el president de la Generalitat i el Govern. Pel que fa a les institucions de rellevància estatutària, la refosa s'ha fet únicament amb relació a la Sindicatura de Comptes, ja que les propostes dels diversos grups parlamentaris sobre el Consell Consultiu i el Síndic de Greuges eren molt allunyades les unes de les altres, i, d'acord amb el text convingut per la Ponència, es juxtaposen les diverses alternatives quan, en primera lectura, no s'assoleix consens suficient. Pel que fa al capítol VI (el Govern i l'Administració local), s'ha d'assenyalar que el text que es recull deriva bàsicament de la proposta presentada pels grups SOC-CPC, d'ERC i d'ICV-EA, atès que el GP de CIU en proposa un de molt més sintètic. Finalment, cal advertir també que la proposta de refosa aconsella incorporar tres articles sobre institucions que haurien de figurar en el títol preliminar de l'Estatut.*
- 2. Els lletrats fan constar també uns advertiments de caràcter formal i sobre el sistema de fonts de l'ordenament de la Generalitat:*
 - La lletra negreta, conté la part de l'Estatut exterior, que han d'aprovar també les Corts Generals, relativa a la regulació essencial i bàsica de les institucions de la Generalitat i a la garantia de l'exercici de determinades actuacions per part de les institucions de la Generalitat, o la protecció dels seus titulars.*

Ha de ser complementat per l'Estatut interior, previst en aquell i aprovat únicament pel Parlament o, com a mínim, per les lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut, l'existència, el rang i el règim d'aprovació de les quals pel Parlament han de constar ineludiblement en l'Estatut exterior.
 - La lletra rodona, conté el desenvolupament i ampliació dels preceptes anteriors, els quals, si figuressin en l'Estatut exterior, podrien - en condicional, és a dir, no necessàriament- fer sobrer l'Estatut interior; subsidiàriament podrien formar part de l'Estatut interior si la ponència*

optés –com hem dit abans- per un doble model d'Estatut: exterior i interior.

La decisió sobre quins preceptes han de figurar en cada bloc i quins són ampliables, substituïbles o sobers no sempre pot fonamentar-se en raons jurídiques; al contrari, es modula amplíssimament des de consideracions polítiques.

En conseqüència, bona part dels preceptes de l'Estatut interior, si hom ho vol, poden incorporar-se a l'Estatut exterior fins a fer sobrer aquell; no, però, a l'inrevés - de l'Estatut exterior a l'interior -, per tal com es podria desnaturalitzar la configuració institucional mínima que, per mandat constitucional, ha de contenir l'Estatut d'autonomia.

*Per una altra banda, cal regular les **lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut**, necessàries en ambdós supòsits, és a dir, tant si només hi ha Estatut exterior, cas en el qual són imprescindibles, com si l'Estatut interior desenvolupa uns principis que correspondrà de concretar a aquelles lleis, l'existència, el rang i el règim d'aprovació de les quals pel Parlament, per tal que tinguin plena garantia normativa, ha de constar en qualsevol cas en l'Estatut (exterior), norma normarum.*

TÍTOL PRELIMINAR INSTITUCIONS DE CATALUNYA

1. La Generalitat és constituïda per les institucions en què s'organitza l'autogovern de Catalunya.

2. Integren la Generalitat el Parlament, el president de la Generalitat, i el Govern.

Coincidència substancial, no literal, entre tripartit i / GP de CiU

3. Els municipis de Catalunya, i les vegueries formen part del sistema institucional de Catalunya, així com les comarques i altres entitats locals que es puguin crear.

Proposta del GP SOC-CPC

Els municipis de Catalunya, les vegueries (i les comarques) formen part de la Generalitat com a institucions en què aquesta s'organitza territorialment, sens perjudici de la seva autonomia.

Proposta dels Grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya

4. Les vegueries, a Catalunya, substitueixen a les províncies com a entitat local, i els seus òrgans representatius de govern, els consells de vegueria, substitueixen a les diputacions.

Així mateix, l'exercici de competències i els recursos que les lleis estatals atribueixen a les diputacions provincials de règim comú corresponen al consell de vegueria.

Observacions:

- 1. El GP de CiU, pel que fa a la incorporació de l'Administració local en aquest precepte, manifesta que es tingui en compte la primera opció prevista per la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics, segons la qual el terme "Generalitat" es reserva per a designar les institucions centrals o generals, tot excloent l'Administració local, ja que aquesta fórmula, segons la nota 1 de la pàgina 7 del text de l'Institut d'Estudis**

Autonòmics, permet una millor delimitació entre els diferents nivells de govern existents a Catalunya.

2. ***El GP del PPC*** fa constar la seva reserva pel que fa a l'apartat 4 d'aquest precepte, tenint en compte la jurisprudència del Tribunal Constitucional sobre el manteniment de la província com a entitat local.

ESTATUT INTERIOR

El desenvolupament de les institucions de Catalunya es realitza mitjançant una norma bàsica anomenada Estatut interior. Aquesta llei és aprovada pel Parlament per majoria de dues tercers parts dels seus membres i regula, en tot cas, entre altres matèries: el règim general de les institucions de la Generalitat, la concreció de la distribució competencial i les relacions entre aquestes i els procediments de responsabilitat política.

Observacions dels lletrats:

1. *Aquest article podria no incloure's si s'optés perquè l'Estatut (exterior) contingués tant la regulació substancial com la més adjectiva de les institucions de la Generalitat i no es volgués complementar-lo ni desenvolupar-lo amb l'Estatut interior.*
2. *Com ja hem advertit, en qualsevol cas –com a alternativa a l'Estatut interior, també, però, com a complement- sembla imprescindible, atesa la naturalesa i el caràcter de les normes que fixen les fonts del dret, la inclusió -amb l'opció que es proposa entre // ... //- a l'Estatut exterior del següent article:*

LLEIS DE DESENVOLUPAMENT BÀSIC DE L'ESTATUT

L'aprovació, la modificació i la derogació dels projectes i les proposicions de llei de desenvolupament bàsic // del que estableixen els articles ...(llengua, institucions, electoral...) d'aquest Estatut // que determini l'Estatut interior // requereix el vot favorable de la majoria absoluta del Ple del Parlament en una votació final sobre el conjunt del text.

TÍTOL III. INSTITUCIONS

Capítol I. El Parlament

Secció 1a. Disposicions generals

Article 1. Disposicions generals

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

1. El Parlament representa el poble de Catalunya. Exerceix la potestat legislativa, aprova els pressupostos de la Generalitat i controla i impulsa

- l'acció política i de govern. És la seu on s'expressa preferentment el pluralisme i es fa públic el debat polític.
2. El Parlament és inviolable.
 3. Té la seu a la ciutat de Barcelona. Pot celebrar reunions en altres indrets de Catalunya d'acord amb el que estableixi el seu Reglament.

Secció 2a. Principis bàsics del règim electoral i de l'estatut dels diputats

Article 2. Composició i règim electoral

1. El Parlament es compon d'un mínim de cent diputats i un màxim de cent cinquanta, elegits per a un termini de quatre anys mitjançant sufragi universal, lliure, igual, directe i secret, d'acord amb aquest Estatut i la legislació electoral.
2. El sistema electoral és de representació proporcional, /ha de garantir la igualtat de vot entre tots els electors i / ha d'assegurar la representació adequada de totes les zones del territori de Catalunya. L'Administració electoral és independent i garanteix la transparència i l'objectivitat del procés electoral. El règim electoral és regulat per una llei del Parlament aprovada /en una votació final sobre el conjunt del text per /la majoria absoluta dels diputats (*/majoria de dues terceres parts dels diputats*).
3. Són electors i elegibles els ciutadans de Catalunya que estan en ple ús dels seus drets civils i polítics, d'acord amb la legislació electoral. La llei electoral de Catalunya ha d'establir criteris de paritat entre homes i dones per a l'elaboració de les llistes electorals.
4. El president de la Generalitat, quinze dies abans de l'expiració de la legislatura, ha de convocar les eleccions, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la convocatòria. En els supòsits de dissolució anticipada, el decret de dissolució ha de fixar la data de les noves eleccions, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la dissolució.

Observacions dels lletrats:

1. Proposta d'addició dels lletrats a l'apartat 1 : ... cent cinquanta, en el nombre establert // a l'Estatut interior / per llei del Parlament// elegits
...

2 . A l'apartat 2, CIU no inclou: ha de garantir la igualtat de vot entre tots els electors,
estableix que El règim electoral es regula per una llei aprovada /per majoria de dues terceres parts dels diputats; i fa constar que en qualsevol cas la llei electoral catalana ha de ser aprovada mitjançant algun tipus de majoria qualificada.

Els lletrats fan constar que, d'acord amb la lògica del text de la proposta de reforma de l'Estatut en matèria d'institucions, la regulació dels principis generals del sistema electoral per a l'elecció del Parlament de Catalunya podria trobar-se en part en l'Estatut exterior i en part en l'Estatut interior. Si això fos així, seria excessiva l'exigència de majoria de dues terceres parts –opció prevista a l' apartat 2– per a aprovar la llei electoral catalana, ja que una majoria tan qualificada per a aprovar una llei institucional només té sentit quan la norma fonamental –en aquest cas l'Estatut exterior o l'Estatut

interior– no fa cap regulació sobre la matèria. Si es fa un paral·lelisme amb la CE i la LOREG, es constata que la norma fonamental espanyola conté els elements generals del sistema electoral i exigeix únicament majoria absoluta per a l'aprovació de la llei electoral.

3. Els lletrats fan constar que a l'apartat 4 s'ha d'incorporar a l'Estatut exterior si es vol desplaçar la LOREG de la regulació de la convocatòria de les eleccions al Parlament.

Article 3. Estatut del diputat

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

1. Els membres del Parlament són inviolables pels vots i opinions que emetin en l'exercici de llur càrrec. Durant llur mandat, gaudeixen d'immunitat i només poden ser detinguts en cas de delictes flagrants. No poden ser inculcats ni processats sense l'autorització del Parlament de Catalunya. En les causes contra els diputats, és competent el TSJC.
2. Els diputats no estan sotmesos a mandat imperatiu.

Secció 3a. Organització i funcionament del Parlament

Article 4. Autonomia parlamentària

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

1. El Parlament gaudeix d'autonomia organitzativa, financera, administrativa i disciplinària.
2. El Parlament elabora i aprova el seu Reglament, el seu pressupost i fixa l'estatut del personal que en depèn.
3. L'aprovació i la reforma del Reglament del Parlament corresponen al Ple de la cambra i requereixen el vot favorable de la majoria absoluta dels diputats en una votació final sobre el conjunt del text.

Article 5. Organització i funcionament

Coincidència substancial tripartit i Convergència i Unió

: no literal

1. El Parlament té un president i una Mesa elegits per la cambra. El Reglament del Parlament en regula l'elecció i les funcions.
2. El Reglament del Parlament regula els drets i els deures dels diputats, els requisits per a la formació de grups parlamentaris, la intervenció d'aquests en l'exercici de les funcions de la cambra i les atribucions de la Junta de Portaveus.
3. El Parlament funciona en ple i en comissions. Les comissions poden ser permanents i no permanents. Els grups parlamentaris participen en les comissions en proporció al seu nombre de diputats. Els grups parlamentaris han de tenir com a mínim un representant a cada una de les comissions.

4. El Parlament té una Diputació Permanent presidida pel president de la cambra i integrada pel nombre de diputats que el Reglament determini, en proporció a la representació de cada grup parlamentari. La Diputació Permanent vetlla pels poders de la cambra quan aquesta no és reunida, en els períodes entre sessions, quan ha expirat el mandat parlamentari i quan el Parlament ha estat dissolt. En aquests supòsits la Diputació Permanent assumeix les funcions establertes en aquest Estatut i en el Reglament del Parlament, llevat de l'aprovació del pressupost, de la moció de censura, la qüestió de confiança i les altres que determini el reglament. En cas d'expiració de la legislatura o de dissolució del Parlament, el mandat dels diputats que integren la Diputació Permanent és prorrogat fins a la constitució de la nova cambra. La Diputació Permanent, un cop constituït el Parlament de la nova legislatura i en la primera sessió plenària que es té després del debat d'investidura, dona compte al Ple del Parlament de les decisions adoptades i dels afers tractats en el període entre legislatures.

Observacions:

1. **El GP de CiU** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació a l'article 5.4 de la regulació de les funcions de la Diputació Permanent, la pròrroga del mandat dels seus membres i l'obligació de retre comptes.
2. Proposta d'addició dels lletrats a l'apartat 2: ... de la Cambra i la composició i les atribucions...
3. Proposta d'addició dels lletrats a l'apartat 4: ..., en el Reglament i les lleis per a supòsits de caducitat* o d'extraordinària i urgent necessitat **, llevat de...

*La proposta parteix de la conveniència de preveure supòsits que la història demostra que no son hipòtesis de gabinet: * recurs d'inconstitucionalitat ** catàstrofes –tema especialment necessari si finalment no prosperés la proposta d'incorporar el decret llei a l'ordenament estatutari. En qualsevol cas la redacció definitiva del precepte ha de deixar clar que la possibilitat que la Diputació Permanent aprovi lleis és totalment excepcional i limitada als supòsits d'extraordinària i urgent necessitat.*

Article 6. Règim de les reunions i sessions de la cambra

Coincidència substancial tripartit i Convergència i Unió

: no literal

1. El Parlament es reuneix anualment en dos períodes ordinaris de sessions fixats en el Reglament. El Parlament es pot reunir en sessions extraordinàries fora dels períodes ordinaris de sessions. Les sessions extraordinàries del Parlament són convocades pel seu president, per acord de la Diputació Permanent o a petició d'una quarta part dels diputats o del nombre de grups parlamentaris que el Reglament determina. El Parlament també es reuneix en sessió extraordinària a petició del president de la Generalitat. Les sessions extraordinàries es convoquen amb un ordre del dia determinat i s'aixequen després d'haver-lo exhaurit.
2. Les sessions del Ple són públiques, llevat dels casos establerts en el Reglament.

3. Per a adoptar acords vàlidament, el Parlament ha de trobar-se reunit amb la presència de la majoria absoluta dels diputats. Els acords són vàlids quan han estat aprovats per la majoria simple dels diputats presents, sens perjudici de les majories especials establertes per l'Estatut, per les lleis o pel Reglament del Parlament.
4. El vot dels diputats és personal i indelegable.
5. El Parlament organitza el seu treball de forma que faciliti el seu coneixement públic i la participació dels ciutadans. A aquest efecte, el reglament estableix la difusió de la documentació pertinent i l'adopció de les mesures necessàries perquè les sessions públiques i, en especial, els debats de política general, puguin ser seguits pels ciutadans a través dels mitjans audiovisuals i els altres mitjans que permetin les tecnologies de la comunicació.

Observacions:

1. **El GP de CiU** manifesta que la regulació estatutària relativa al funcionament del Parlament no ha d'entrar en qüestions de detall, que corresponen al Reglament del Parlament, i es remet, , a l'article 6 del text de la seva proposta
2. **Tots els grups** convenen que en segona lectura s'haurà d'estudiar la possibilitat de regular el vot dels parlamentaris per procura tenint present que, si així es fes, s'hauria de modificar el precepte que estableix el caràcter "personal i indelegable" del vot dels diputats.
3. **Advertiment dels lletrats.** *El text que figura a l'apartat 1: Les sessions extraordinàries del Parlament són convocades pel seu president, per acord de la Diputació Permanent o a petició d'una quarta part dels diputats o del nombre de grups parlamentaris que el Reglament determina, que és idèntic al de l'Estatut vigent, fa més fàcil la convocatòria d'una sessió extraordinària que el d'una d'ordinària, ja que per a les sessions extraordinàries, per imperatiu de l'Estatut, la Junta de Portaveus ha d'acceptar la convocatòria i, amb aquesta, l'ordre del dia proposat, mentre que l'ordre del dia d'un ple ordinari és aprovat pel president i la Junta.*

Si es vol corregir aquesta disfunció es pot optar per:

- substituir o per , com fa la Llei del Parlament –contradient i vulnerant, però, l'Estatut vigent–

Les sessions extraordinàries del Parlament són convocades pel seu president, per acord de la Diputació Permanent, a petició d'una quarta part dels diputats o de tres grups parlamentaris.

- incorporar el principi majoritari, com fan altres ordenaments:

Les sessions extraordinàries del Parlament són convocades pel seu president, per acord de la Diputació Permanent o a petició de la majoria absoluta dels membres del Parlament.

4. **Proposta d'addició dels lletrats** a l'apartat 2 per a garantir el principi de publicitat concordant-lo amb el projecte de Reglament: ... **llevat dels supòsits excepcionals establerts**
5. Si es volgués compensar la modificació proposada al punt 4 i envigorir alhora les garanties de les minories, potenciar el principi democràtic i participatiu –com fa el projecte de nou Reglament– i recollir les que figuren al text presentat per l'IEA i proposen alguns grups parlamentaris –tot recordant que si l'article s'inclou a l'Estatut vincula el legislador ordinari–, l'Estatut podria establir:

“Article 6 bis. Garantia de les minories

La tercera part dels membres del Parlament o tres grups parlamentaris, amb les condicions i els requisits que estableix el Reglament, poden proposar amb caràcter vinculant: la inclusió a l'ordre del dia d'una sessió de tramitacions determinades, la celebració de debats generals, la creació de comissions d'investigació,(i especials // fer comparèixer autoritats, funcionaris i ciutadans davant les comissions parlamentàries(...)”

Article 7. Comissions d'investigació

1. El Parlament pot crear comissions d'investigació sobre qualsevol assumpte de rellevància pública que sigui d'interès de la Generalitat. Les conclusions d'aquestes comissions no vinculen els tribunals ni afecten les resolucions judicials.
2. És obligatori comparèixer a requeriment de les comissions d'investigació, d'acord amb el procediment i les garanties establerts pel Reglament del Parlament. La llei ha de regular les sancions per l'incompliment d'aquesta obligació.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC planteja considerar la conveniència de regular a l'Estatut la creació obligatòria de comissions d'investigació a proposta d'una minoria significativa de diputats o de grups parlamentaris en la línia del que proposa l'article 13.2 del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics.*

Article 8. Peticions i participació ciutadana

El Reglament del Parlament ha de regular la tramitació de les peticions individuals i col·lectives adreçades a la cambra. També ha d'establir mecanismes de participació ciutadana en l'exercici de les funcions parlamentàries.

Observacions:

1. *El GP de CiU manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació d'aquest precepte.*
2. *El GP del PPC manifesta que l'article 8 hauria d'esmentar la Llei orgànica 4/2001, de regulació del dret de petició.*
Els lletrats fan constar que l'única referència a les peticions adreçades a les cambres parlamentàries recollida en la LO 4/2001 es troba a la disposició addicional primera, apartat 1, on s'indica que els reglaments parlamentaris han d'establir la possibilitat de convocar en audiència especial els peticionaris. Recomanen, així mateix, que el tema es consideri per la ponència que prepara el projecte de reforma del Reglament.

Secció 4a. Funcions del Parlament

Article 9. Funcions

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

Correspon al Parlament, a més de les funcions establertes en el segon incís de l'article (1.1 d'aquest títol):

- a) Designar (si escau) els senadors que representen la Generalitat al Senat. La designació s'ha de fer en convocatòria específica i de forma proporcional al nombre de diputats de cada grup parlamentari.

CIU afegeix... han d'ésser diputats del Parlament i han de cessar com a senadors, a més de quan disposa la Constitució, quan cessin com a diputats.

- b) Elaborar proposicions de llei per a presentar-les a la Mesa del Congrés dels Diputats i nomenar els diputats del Parlament encarregats de llur defensa.
- c) Sol·licitar al Govern de l'Estat l'adopció de projectes de llei.
- d) Sol·licitar a l'Estat la transferència o delegació de competències i l'atribució de facultats en el marc de l'article 150 de la Constitució.
- e) Aprovar els convenis i els acords de cooperació, tant amb l'Estat com amb altres comunitats autònomes, de conformitat amb el que estableix aquest Estatut.
- f) Exercir les facultats que estableix aquest Estatut sobre la sol·licitud a l'Estat de celebració de convenis i tractats internacionals.
- g) Interposar el recurs d'inconstitucionalitat i personar-se davant el Tribunal Constitucional en altres processos constitucionals, d'acord amb el que estableixi la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.
- h) Elegir els membres de les institucions, els organismes públics i les empreses públiques de la Generalitat en els termes establerts per aquest Estatut i les lleis.
- i) Les altres funcions que li atribueixen aquest Estatut i les lleis.

Observacions:

1. ***El GP del PPC proposa que en la lletra.e, a més de l'Estatut, s'invoqui l'article 145.2 de la CE.***
2. ***Els lletrats:***
 1. *Per congruència i sistemàtica proposen de mantenir un cert paral·lelisme en l'especificació de les funcions de les diferents Institucions: si l'Estatut (exterior) en conté una de detallada de les del Parlament, el mateix hauria de fer amb les del president, art. 19, i el Govern, art. 20. Altrament, només s'hauria de referir a la relació amb els òrgans de l'Estat central*
 2. *Amb relació a la lletra.a, fan constar que tots els grups van convenir durant el debat del títol de les relacions de la Generalitat amb l'Estat que la regulació de l'elecció dels senadors representants de la Generalitat s'havia de fer en uns termes molt oberts, i mitjançant disposició transitòria, atesa la possible reforma constitucional en la matèria aprovada amb posterioritat a la reforma estatutària. Per tant, els lletrats consideren oportú reproduir íntegrament la disposició transitòria incorporada al final del títol de les relacions de la Generalitat amb l'Estat i les observacions dels grups i dels mateixos lletrats*

sobre l'esmentada regulació dels senadors representants de la Generalitat.

“Disposició transitòria relativa a l'actual article 34.1 EAC: Designació dels senadors que representen la Generalitat

1. Correspon al Parlament de Catalunya designar els senadors que representen la Generalitat al Senat a través del procediment que estableixi una llei del Parlament. La designació s'ha de fer en convocatòria específica i en proporció al nombre de diputats de cada grup parlamentari.
2. En el cas que la Constitució reformi la designació de senadors, el Parlament de Catalunya pot adoptar, per llei aprovada per majoria absoluta, les previsions oportunes per a adequar-se a la nova situació.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a redactar aquest precepte en uns termes molt oberts per a facilitar la seva implementació normativa després de la reforma de l'Estatut i després de la reforma constitucional.
2. **Els lletrats** adverteixen que cal preveure una doble situació transitòria.

En primer lloc, el règim aplicable quan deixi d'estar en vigor l'article 34.1 de l'Estatut actual però continuï vigent l'article 69.5 de la Constitució, situació que, en bona tècnica legislativa, escau de preveure en una disposició transitòria. A aquest fi proposen el següent text:

“Disposició transitòria

Correspon al Parlament de Catalunya de designar els senadors que representen la Generalitat al Senat. La designació s'ha de fer en convocatòria específica i en proporció al nombre de diputats de cada grup parlamentari, pel procediment que estableixi una llei del Parlament aprovada per majoria absoluta.”

En segon lloc, el règim aplicable quan entri en vigor la reforma constitucional del Senat, que, en bona tècnica legislativa, escau de normar en una disposició addicional. A aquest fi proposen el següent text:

“Disposició addicional

Correspon al Parlament de Catalunya, per llei aprovada per majoria absoluta, d'adequar, si escau, la participació de la Generalitat en la regulació establerta per la reforma constitucional del Senat.”

3. **Els lletrats** fan notar que, si bé és indiscutible que la regulació de la designació dels senadors s'ha de fer en qualsevol cas mitjançant llei autonòmica, el caràcter específic o no d'aquesta llei i la majoria per a la seva aprovació s'hauran de considerar quan s'abordi el títol d'institucions de l'Estatut i, en particular, l'articulació del sistema de fonts del dret de Catalunya.”

Secció 5a. Potestat legislativa

Article 10. Iniciativa legislativa i exercici de la funció legislativa

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

1. La iniciativa legislativa correspon als diputats, als grups parlamentaris i al Govern. També correspon, en els termes establerts per les lleis de Catalunya, als ciutadans, mitjançant la iniciativa legislativa popular, i als òrgans representatius dels ens supramunicipals de caràcter territorial que estableix aquest Estatut.
2. **El Ple del Parlament pot delegar la tramitació i l'aprovació d'iniciatives legislatives a les comissions legislatives permanents. En qualsevol moment pot revocar aquesta delegació. No poden ser objecte de delegació a les comissions la reforma de l'Estatut, el pressupost de la Generalitat, la llei de règim electoral a les eleccions al Parlament de Catalunya i les lleis de delegació legislativa al Govern.**

Coincidència parcial Convergència i Unió

Observacions:

1. **Els lletrats**, d'acord amb el que proposen sobre les lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut, consideren que l'últim punt i seguit del paràgraf 2 hauria de dir:
“No poden ser objecte de delegació a les comissions la reforma de l'Estatut, les lleis de desenvolupament bàsic (en genèric també inclou la lleï electoral, que no cal citar explícitament), el pressupost de la Generalitat i les lleis de delegació legislativa al Govern.”

Article 11. Delegació al Govern de la potestat legislativa

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

1. El Parlament pot delegar en el Govern la potestat de dictar normes amb rang de llei. Les disposicions del Govern que continguin legislació delegada tenen el nom de decrets legislatius. No poden ser objecte de delegació legislativa l'aprovació del pressupost de la Generalitat ni les lleis que regulen les institucions de la Generalitat i el règim electoral. Les condicions per a l'exercici de la delegació legislativa i el control de la legislació delegada són regulats / per l'Estatut interior / per les lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut / i pel Reglament del Parlament de Catalunya.
2. La delegació legislativa només pot atorgar-se al Govern. La delegació ha de ser expressa, mitjançant llei, per a una matèria concreta i amb la determinació d'un termini per a fer-ne ús. La delegació s'exhaureix quan el Govern publica el decret legislatiu corresponent.
3. Quan es tracti d'autoritzar el Govern per a formular un nou text articulat, les lleis de delegació han de fixar les bases a les quals s'ha d'ajustar el Govern en l'exercici de la delegació legislativa. Quan es tracti d'autoritzar el Govern a refondre textos legals, les lleis han de determinar l'abast i els criteris de la refosa.
4. El règim de control dels decrets legislatius és el que estableixen les lleis de delegació o el Reglament del Parlament.

Observacions:

1. El text de la regulació sobre la legislació delegada ha estat elaborat pels **lletrats** a partir de les indicacions de la Ponència tenint en compte tres criteris: la manca d'obligatorietat del sotmetiment exprés als articles 82 a 84 de la CE tal com fa l'article 33.1 de l'Estatut vigent; els elements continguts en l'article 6 de la proposta presentada per l'Institut d'Estudis Autònoms; la possibilitat de la remissió de determinats aspectes de la regulació de la delegació legislativa a l'Estatut interior o si finalment no es contempla, a les lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut i al Reglament del Parlament.
2. **Advertiment dels lletrats:** Per a garantir la certesa del dret i la seguretat jurídica i donar cobertura legal a una pràctica parlamentària freqüent, criticada amb raó per la Comissió Jurídica Assessora, es recomana una **modificació** al paràgraf 1:

...No pot ser objecte de delegació legislativa l'aprovació del pressupost de la Generalitat. Tampoc poden ser-ho les lleis que regulen les institucions de la Generalitat i el règim electoral, llevat que es delegui l'establiment d'un text refós, cas en el qual la llei de delegació ha de determinar expressament l'abast i els criteris per a la refosa.

Article 11 bis. Els decrets llei

1 En cas d'una necessitat urgent, excepcional i extraordinària, apreciada prèviament pel Parlament, després d'un debat de totalitat, per majoria de les tres cinquenes parts, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei les lleis que regulen les institucions de la Generalitat i el règim electoral ni el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei queden derogats si en el termini improrrogable de tres mesos no són validats pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.
3. Durant el termini establert en l'apartat 2, el Parlament pot substituir-los i tramitar-los com a projectes de llei pel procediment d'urgència.

Observacions:

1. Atès el caràcter extraordinari d'aquests tipus de norma, que implica una excepció al monopoli legislatiu del Parlament, la seva incorporació a l'Estatut ha d'anar acompanyada d'un estricte règim jurídic relatiu al supòsit de fet habilitant, als àmbits materials exclosos i als mecanismes **de control parlamentari**. En conseqüència el text ha estat elaborat **pels lletrats** tenint en compte tant les crítiques doctrinals i jurisprudencials a la figura com el context en què es proposa la norma.

Article 12. Promulgació i publicació de les lleis

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

Les lleis de Catalunya són promulgades, en nom del rei, pel president de la Generalitat, el qual n'ordena la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* dins el termini de quinze dies des de llur aprovació i en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. A efectes de llur entrada en vigor regeix la data de llur publicació

en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. La versió oficial castellana és la traducció de la versió original catalana elaborada per la Generalitat.

Article 13. Seguiment i avaluació de les lleis

1. El Parlament de Catalunya ha d'establir un procediment per al seguiment i l'avaluació de l'aplicació de les seves lleis. El resultat del seguiment i de l'avaluació han de constar en una memòria que s'ha de fer pública un cop aprovada pel Parlament.

Observacions:

1. El **GP de CiU** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació d'aquest precepte.

Secció 6a. Funcions d'impuls i de control

Article 14. Instruments d'impuls i de control

1. El Parlament exerceix les seves funcions d'impuls i de control de l'acció política i de govern per mitjà de:
 - a) La investidura i l'exigència de responsabilitat política del president de la Generalitat i del Govern i dels consellers.
 - b) Els debats generals sobre acció política i de govern i els debats polítics sobre comunicacions del Govern.
 - c) El control de la legislació delegada.
 - d) Les interpellacions i les mocions.
 - d bis) Les preguntes que ha de respondre el president, el conseller primer i el Govern.
 - e) Els altres instruments que estableixen aquest Estatut i el Reglament del Parlament.

Observacions:

1. El **GP de CiU** manifesta la seva reserva pel que fa a la regulació detallada en l'Estatut dels instruments de control i d'impuls parlamentari.

Article 15. Compareixença parlamentària prèvia als nomenaments

La llei determina els supòsits en què els candidats a ser membres d'institucions, autoritats reguladores i altres càrrecs de la Generalitat han de compareixer prèviament davant una comissió parlamentària. El Reglament regula el procediment per a portar a terme les compareixences. No es pot procedir al nomenament dels candidats respecte dels quals la comissió parlamentària no n'hagi apreciat la idoneïtat.

Observacions:

1. El **GP de CiU** manifesta la seva reserva pel que fa a la inclusió en l'Estatut d'aquest precepte.

Secció 7a. Dissolució del Parlament

Article 16. Causes de dissolució

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

La legislatura finalitza:

- a) Per expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de celebració de les eleccions.
- b) Quan no es produeixi la investidura del president de la Generalitat d'acord amb el que estableix aquest Estatut.
- c) Per dissolució anticipada acordada pel president de la Generalitat en els termes que estableix aquest Estatut.
- d) Per decisió del Parlament acordada per la majoria de les tres cinques parts dels diputats.

Observacions:

1. **Els lletrats** fan constar que tècnicament l'expiració del mandat no és un supòsit de dissolució i per tant es proposa modificar el títol de la secció 7a. i de l'article 16 en el sentit següent: **"Finiment de la legislatura"**.
2. Per raons de congruència normativa i bona sistemàtica tècnica **els lletrats** adverteixen que:
 - **Si la regulació de la dissolució s'inclou en l'Estatut (exterior), cal incloure-hi també els articles 18.5 i 28.**
 - *Si no es volen incloure les concrecions d'aquests articles en l'Estatut (exterior) –i després de ponderar i calibrar adequadament l'opció, complexa i poc freqüent, d'arquitectura institucional que es proposa en preveure alhora els quatre supòsits–, l'article podria dir:*

"Article 16. Causes de finiment de la legislatura

La legislatura finalitza per expiració del mandat legal en complir-se els quatre anys de la data de celebració de les eleccions. També pot finalitzar anticipadament quan no es produeixi la investidura del president de la Generalitat, per dissolució, acordada pel Parlament o pel president de la Generalitat, tots tres supòsits en els termes establerts /per l'Estatut interior,/ per les lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut"

Capítol II. El president de la Generalitat

Article 17. Disposició general

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

- sense el ()-

El president té la més alta representació de la Generalitat i dirigeix (i coordina) l'acció del Govern. També té la representació ordinària de l'Estat a Catalunya.

Observacions:

1. *El GP d'ERC proposa que es supprimeixin les paraules "i coordina".*

Article 18. Elecció, nomenament, estatut personal i cessament

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

(únicament en la negreta)

1. El President és elegit pel Parlament d'entre els seus membres. La llei n'ha de regular la limitació de mandats.
2. Dins dels quinze dies següents a la constitució del Parlament, o en el cas de cessament del president que no sigui com a conseqüència d'una moció de censura, el president del Parlament, amb consulta prèvia als representants designats pels partits i grups polítics amb representació parlamentària, proposa a la cambra un candidat a la presidència de la Generalitat.
3. El candidat ha de sotmetre a debat del Parlament el seu programa de govern. També ha de presentar els membres del seu govern. Perquè resulti elegit, el candidat ha d'obtenir el vot de la majoria absoluta dels diputats. Aquesta elecció comporta alhora l'aprovació del programa de govern. Si no s'aconsegueix aquesta majoria, el mateix candidat es pot sotmetre a un segon debat i votació quaranta-vuit hores després de l'anterior, en la qual és suficient la majoria simple per a ser elegit.
4. Si un cop efectuades les dues votacions esmentades el candidat proposat no resultava elegit, s'han de tramitar successives propostes en la forma prevista anteriorment.
5. Transcorreguts dos mesos des de la primera votació d'investidura, si cap candidat no és elegit, el Parlament queda automàticament dissolt i el president del Parlament convoca eleccions de forma immediata, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la convocatòria.
6. El president de la Generalitat és nomenat pel rei. La proposta de nomenament és contrasignada (*referendada*) pel president del Parlament.

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

7. **Una llei del Parlament regula l'estatut personal del president de la Generalitat.** El càrrec de president de la Generalitat és incompatible amb l'exercici de qualsevol funció pública que no derivi del seu càrrec, excepte la de diputat del Parlament i la de senador. També és incompatible amb qualsevol activitat professional, laboral o mercantil.

Als efectes de precedències i protocol a Catalunya, el president de la Generalitat té la posició preeminent, immediatament després del rei.

Alternativa de Convergència i Unió:

L'Estatut interior determina la forma d'elecció, l'estatut personal, les atribucions i les causes del cessament del president de la Generalitat.

8. El president de la Generalitat cessa per renovació del Parlament a conseqüència d'unes eleccions, per aprovació d'una moció de censura o denegació d'una qüestió de confiança, per dimissió, per notòria incapacitat permanent, física o mental, reconeguda pel Parlament, que l'inhabiliti per a l'exercici del càrrec, i per condemna penal ferma que comporti la inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic.

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

9. El conseller primer, quan n'hi hagi, o el conseller que determini la llei, supleix i substitueix el president de la Generalitat en els casos d'absència, malaltia, cessament per causa d'incapacitat i traspàs. La suplència i la substitució no permeten en cap cas exercir les atribucions del president relatives al plantejament d'una qüestió de confiança, la designació i el cessament dels consellers i la dissolució anticipada del Parlament.

Observacions:

1. **El GP de CiU** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació en aquest article de tots els elements que van més enllà dels punts de coincidència amb el tripartit, si bé expressa el seu acord amb la menció que la proposta de nomenament del president de la Generalitat sigui contrasignada pel president del Parlament.
2. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la previsió que la proposta de nomenament del president de la Generalitat sigui contrasignada pel president del Parlament.
3. **Advertiment dels lletrats:** Si la proposta de l'apartat 5 no s'inclou en l'Estatut (exterior), per congruència, cal suprimir la lletra b) de l'article 16.

Article 19. Atribucions

1. Com a més alt representant de la Generalitat, correspon al president:
 - a) La representació institucional de la Generalitat.
 - b) Signar acords i convenis en nom de la Generalitat.
 - c) Convocar eleccions al Parlament i dissoldre'l anticipadament.
 - d) Nomenar les autoritats i els alts càrrecs que determini la llei.
 - e) Signar els decrets legislatius i els decrets adoptats pel Govern i ordenar-ne la publicació.
 - f) Les altres que determini la llei.
 2. En exercici de les funcions de direcció de l'acció del Govern, correspon al president:
 - a) Establir les directrius generals i les prioritats de l'acció de govern.
 - b) Nomenar i separar els membres del Govern.
 - c) Convocar i presidir les reunions del Govern.
 - d) Les altres que determini la llei.
 3. Com a representant ordinari de l'Estat a Catalunya, correspon al president:
 - a) Promulgar en nom del rei les lleis de Catalunya i ordenar-ne la publicació.
 - b) Ordenar la publicació dels nomenaments dels càrrecs institucionals de l'Estat a Catalunya.
 - c) Demanar la col·laboració a les autoritats de l'Estat que exerceixen funcions públiques a Catalunya.
- c bis) Les altres que determini la llei.

Observacions:

1. **El GP de CiU** expressa la seva reserva a la incorporació a l'Estatut d'aquest article.
2. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la inclusió dels apartats 3.b i 3.c d'aquest article.

3 Advertiment dels lletrats: per congruència i sistemàtica l'Estatut (exterior) ha de mantenir un cert paral·lelisme en l'especificació de les funcions del Parlament, del president i del Govern: bé detallada, bé genèrica; en qualsevol cas ha de recollir específicament les relacions amb els òrgans de l'Estat central, o les que fa en representació d'aquests (**apartat 3**).

4. Si finalment s'inclouen els decrets-llei, es proposa que l'apartat 3.a) digui: Promulgar en nom del rei les lleis i els decrets-llei de Catalunya i ordenar-ne la publicació.

Capítol III. El Govern i l'Administració de la Generalitat

Secció 1a. El Govern

Article 20. Funcions, composició i organització

1. El Govern és l'òrgan superior col·legiat que dirigeix l'acció política de la Generalitat, així com la seva Administració. Exerceix la funció executiva i la potestat reglamentària d'acord amb l'Estatut i les lleis.

Alternativa de Convergència i Unió :

El Govern, òrgan col·legiat amb funcions executives i administratives, és regulat per l'Estatut interior, que en determina la composició, l'estatut personal, les atribucions, la forma de nomenament i les causes de cessament dels seus membres.

2. Correspon al Govern:

- a) Determinar les directrius de l'acció de govern.
- b) Elaborar i aplicar el pressupost de la Generalitat.
- c) Aprovar els projectes de llei, autoritzar-ne la presentació al Parlament i acordar, si escau, retirar-los.
- d) Dictar decrets llei i decrets legislatius, en els termes fixats per aquest Estatut.
- d bis) Dictar les disposicions de caràcter general, amb rang de decret.
- e) Nomenar i separar els alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de rang igual, assimilat o superior a director general, així com tots aquells que la llei estableixi.
- f) El Govern pot interposar el recurs d'inconstitucionalitat. També pot, per iniciativa pròpia o amb l'acord previ del Parlament, personar-se davant el Tribunal Constitucional en els conflictes de competència. (ex art. 14 CiU)
- g) Les altres atribucions que determini la llei.

3. El Govern es compon del president de la Generalitat, el conseller primer, si escau, i els consellers.

4. Els consellers són titulars de les conselleries o departaments en què s'estructura l'Administració de la Generalitat. (També pot haver-hi consellers sense cartera amb responsabilitat sobre determinades funcions governamentals.)

5. El Govern pot crear comissions delegades i interdepartamentals.

6. L'estructura departamental del Govern s'entén sens perjudici de la creació d'agències, organismes o entitats amb personalitat jurídica pròpia i actuació en règim d'autonomia. La llei ha d'establir els requisits per a crear-los i n'ha de regular l'estatut jurídic i les relacions amb les conselleries o el Govern.

7. Una llei ha de regular l'organització, el funcionament i les atribucions del Govern.

8 Les disposicions generals i els actes emanats del Govern han de ser publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Addició de Convergència i Unió :

Aquesta publicació és suficient, a tots els efectes, per a la validesa dels actes i l'entrada en vigor de les disposicions i normes de la Generalitat.

9. La seu del Govern és a la ciutat de Barcelona i els seus organismes, serveis i dependències poden establir-se en diferents indrets de Catalunya d'acord amb criteris de descentralització, desconcentració o coordinació de funcions.

Observacions:

1. **Els lletrats** recomanen que per congruència i sistemàtica, l'Estatut (exterior) mantingui un cert paral·lelisme en l'especificació de les funcions del Parlament, del president i del Govern: bé detallada, bé genèrica; a més, de recollir singularment les relacions amb els òrgans de l'Estat central.

Article 21. El conseller primer

1. El president de la Generalitat per decret pot nomenar, i separar, un conseller primer, de la qual cosa ha de donar compte al Parlament. El conseller primer és membre del Govern de la Generalitat. El conseller primer té funcions pròpies, a més de les delegades pel president.

Alternativa de Convergència i Unió :

1. El president pot delegar temporalment funcions executives en un dels consellers i pot nomenar un conseller en cap o conseller primer. L'Estatut interior ha de determinar les funcions pròpies del conseller en cap o conseller primer i les que pot rebre per delegació del president.
2. El conseller primer del Govern pot ésser titular del Departament de la Presidència o d'un altre departament amb competències relacionades amb les àrees que el president de la Generalitat consideri prioritàries.
3. El Conseller primer exerceix les següents funcions pròpies:
 - a) Desplegar les directrius generals de l'acció de govern i vetllar perquè s'apliquin.
 - b) Convocar i presidir les comissions del Govern, si n'hi ha.
 - c) Impulsar i coordinar l'activitat dels departaments i, si escau, dels consellers que no són titulars de cap departament, establint, quan calgui, estratègies de planificació i d'actuació conjunta.
 - d) Proposar al president de la Generalitat la resolució dels conflictes d'atribucions entre consellers i entre altres òrgans o organismes dependents de diferents departaments.
 - e) Les altres funcions de caràcter administratiu i executiu que li assignen les lleis.

Observacions:

1. **Els lletrats** fan constar que la Llei 1/2005 ha optat per la denominació de "conseller o consellera primer del Govern de la Generalitat" sense referència al terme "conseller en cap".

Article 22. Incompatibilitats i estatut personal dels membres del Govern

1. Els membres del Govern no poden exercir cap altra funció pública que no derivi del seu càrrec, excepte la de diputat del Parlament; el seu càrrec és també incompatible amb qualsevol activitat professional, laboral i mercantil. La llei ha de determinar l'organisme que vetlli pel compliment del règim d'incompatibilitats i n'ha de fixar les sancions i les excepcions pertinents.

2 . El president de la Generalitat i els consellers, durant el seu mandat i pels actes presumptament delictius comesos en el territori de Catalunya, no poden ésser detinguts ni retinguts llevat del cas de delictes flagrants. Correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya decidir sobre la seva inculpció, processament i enjudiciament.

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

Article 23. Cessament del Govern

1. El Govern cessa quan ho fa el president de la Generalitat.
2. El Govern cessant continua en funcions fins a la presa de possessió del nou Govern. Durant aquest període, el Govern només pot adoptar les decisions que requereixi l'Administració ordinària dels afers públics, sense adoptar cap mesura que pugui comprometre l'acció política del nou Govern.

Secció 2a. Administració de la Generalitat

Article 24. Disposicions generals i principis d'organització i funcionament

1. L'Administració de la Generalitat és l'organització que exerceix les funcions executives atribuïdes per aquest Estatut a la Generalitat. Té la condició d'administració estatal ordinària d'acord amb el que estableixen l'Estatut i les lleis, sense perjudici de les competències executives que corresponen a l'Administració local.
2. L'Administració de la Generalitat serveix amb objectivitat els interessos generals i actua amb submissió plena a la llei i al dret.
3. L'Administració de la Generalitat actua d'acord amb els principis de coordinació i transversalitat, amb la finalitat de garantir la integració de les polítiques públiques.
4. D'acord amb el principi de transparència, l'Administració de la Generalitat ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.
5. L'Administració de la Generalitat exerceix les seves funcions en el territori d'acord amb els principis de desconcentració i de descentralització.
6. La llei regula l'organització de l'Administració de la Generalitat i determina en tot cas:
 - a) Les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar l'Administració de la Generalitat.

- b) Les formes d'organització i de gestió dels serveis públics.
- c) L'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, així com la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públics.
- 7. La llei regula l'estatut jurídic del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, incloent-hi, en tot cas, el règim d'incompatibilitats, la garantia de formació i actualització dels coneixements i la praxi necessària per a l'exercici de les funcions públiques.
- 8. El personal al servei de l'Administració de la Generalitat ha de guiar-se en l'exercici de la seva funció pels principis d'integritat, objectivitat, transparència, honestedat, desinterès personal i responsabilitat. Aquests principis són aplicables a totes les autoritats, alts càrrecs i personal al servei de l'Administració. L'Administració de la Generalitat ha d'elaborar codis de conducta per tal de garantir els principis a què es refereix l'apartat 7 i n'ha d'avaluar periòdicament el compliment.

Capítol IV. Relacions entre el Parlament i el Govern

Article 25. Drets i obligacions dels membres del Govern envers el Parlament

- 1. El president de la Generalitat i els consellers tenen el dret d'assistir a les reunions del Ple i de les comissions parlamentàries i prendre-hi la paraula.
- 2. El Parlament pot requerir al Govern i als seus membres la informació que consideri necessària per a l'exercici de les seves funcions. També pot requerir la seva presència al Ple i a les comissions.

Observacions:

- 1. ***Els lletrats recomanen afegir: ...presència al Ple i a les comissions, en els termes que estableix el Reglament.***

Article 26. Responsabilitat política del Govern i dels seus membres

- 1. El president de la Generalitat i els consellers responen políticament davant el Parlament de forma solidària, en els termes que estableix l'article 27.2, sens perjudici de la responsabilitat directa de cadascun d'ells.

Coincidència tripartit i Convergència i Unió

- 2. El Parlament pot exigir la responsabilitat individual del conseller primer o d'un altre conseller en relació amb el seu àmbit específic d'actuació, mitjançant l'aprovació d'una moció de censura individual aprovada per majoria absoluta dels diputats. El president ha de separar el conseller afectat per l'aprovació de la moció de censura.
- 3. La delegació de funcions del president de la Generalitat al conseller primer no eximeix aquell de la seva responsabilitat política davant el Parlament.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** planteja com a alternativa a l'article 26.2 la possibilitat de preveure la reprovació individual dels consellers sense el requisit de majoria absoluta per a la seva aprovació i sense que comporti obligatòriament la separació del membre del Govern reprovat.
2. **Els lletrats** fan constar que la previsió d'una reprovació sense efectes jurídics no requereix regulació estatutària ja que, com s'esdevé actualment, el Parlament pot acordar la reprovació d'un conseller mitjançant diversos instruments establerts en el Reglament, com l'aprovació de resolucions o de mocions - **de reprovació o de blasma**-conseqüència d'interpel·lacions.

Article 27. Qüestió de confiança i moció de censura

1. El president de la Generalitat, amb la deliberació prèvia del Govern, pot plantejar davant el Parlament una qüestió de confiança sobre el seu programa, sobre una declaració de política general o sobre una decisió d'excepcional transcendència, en la forma establerta pel Reglament del Parlament. La confiança s'entén atorgada si obté l'aprovació per majoria simple dels diputats. Si el Parlament nega la confiança, s'ha de procedir a l'elecció de president de la Generalitat segons el que disposa aquest Estatut.
2. El Parlament pot exigir la responsabilitat política del Govern mitjançant l'aprovació d'una moció de censura aprovada per majoria absoluta dels diputats. La moció de censura ha de ser proposada almenys per una cinquena part dels diputats i ha d'incloure un candidat a la Presidència de la Generalitat, el qual ha d'exposar el seu programa davant el Parlament. La moció de censura es tramita d'acord amb la regulació establerta en el Reglament del Parlament. Si el Parlament aprova la moció de censura, el candidat proposat queda investit de la confiança de la cambra i és nomenat president de la Generalitat.

Article 28. Dissolució anticipada del Parlament

1. El president de la Generalitat, amb la deliberació prèvia del Govern i sota la seva exclusiva responsabilitat, pot dissoldre el Parlament. Aquesta facultat no pot ser exercida quan estigui en tràmit una moció de censura i tampoc si no ha transcorregut un any com a mínim des de l'última dissolució en exercici d'aquesta facultat.
2. El Parlament pot ser dissolt per decisió del mateix Parlament acordada per la majoria de les tres cinquenes parts dels diputats.
3. El decret de dissolució ha de preveure la convocatòria de noves eleccions, que han de tenir lloc entre els quaranta i els seixanta dies següents a la publicació del decret en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Observacions dels lletrats:

1. Cal concordar l'article 28 amb el 16 (finiment de la legislatura).
2. Si no es vol aplicar la LOREG a la convocatòria de les eleccions al Parlament, cal incloure a l'Estatut les determinacions de l'apartat 3.

Capítol V. Altres institucions de la Generalitat

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que la regulació del Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i el Consell Consultiu (Consell de Garanties Estatutàries) s'ha de fer en l'Estatut en uns termes equilibrats i homogenis pel que fa a la caracterització de la naturalesa jurídica, l'àmbit funcional, la designació i l'estatut dels membres, tenint en compte les possibles remissions a l'Estatut interior, a la llei reguladora de cada institució i al Reglament del Parlament.
2. **Els lletrats**, com ja s'ha indicat en l'observació inicial del títol d'Institucions, no han preparat una refosa sobre les propostes relatives al Síndic de Greuges i al Consell Consultiu, atès que, en primera lectura, no s'assolí consens suficient. En conseqüència, d'acord amb el convingut per la Ponència, es juxtaposen les diverses propostes.

Proposta presentada pel GP de CiU

Article 17. Consell Consultiu (Consell de Garanties Estatutàries)

El Consell Consultiu (Consell de Garanties Estatutàries) vetlla per l'adequació a l'Estatut i a la Constitució dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament, així com d'aquelles altres disposicions i actes que es determinin a l'Estatut interior.

La interposició davant del Tribunal Constitucional del recurs d'inconstitucionalitat pel Govern o pel Parlament exigeix com a requisit previ un dictamen del Consell Consultiu.

El Consell Consultiu té autonomia orgànica, funcional i pressupostària.

Proposta presentada pel GP SOC-CPC (posició favorable del GP del PPC)

Secció 1a. El Consell de Garanties Estatutàries (Consultiu)

Article 29. Funcions

1. El Consell de Garanties Estatutàries (Consultiu) és la institució de la Generalitat que vetlla per l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de les disposicions i dels actes de la Generalitat en el termes que estableix l'apartat següent.
2. El Consell dictamina en els casos següents:
 - a) Sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució dels projectes i les proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació del Parlament.
 - b) Sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern.
 - c) Sobre l'adequació dels projectes i les proposicions de llei i dels projectes de decret legislatiu aprovats pel Govern relatius a l'autonomia local en els termes que garanteix aquest Estatut.

- (d) **Sobre la garantia dels drets reconeguts pel títol I d'aquest Estatut, d'acord amb el que estableix l'article 31.**

3. Correspon al Consell dictaminar abans de la interposició de recurs d'inconstitucionalitat per part del Parlament o del Govern, de la interposició de conflicte de competència per part del Govern i de la interposició de conflicte en defensa de l'autonomia local davant el Tribunal Constitucional.

4. El Consell té autonomia orgànica, funcional i pressupostària d'acord amb la llei.

Article 30. Legitimació i efectes dels dictàmens

Estan legitimats per a demanar dictamen al Consell:

- a) En el supòsit de la lletra *a* de l'article anterior, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats i el Govern. Si el projecte o proposició de llei afecta els drets estatutaris, també pot demanar el dictamen el Síndic de Greuges, d'acord amb el que estableix l'article 30.2.
- b) En el supòsit de la lletra *b* de l'article anterior, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats i el Síndic de Greuges, d'acord amb el que estableix l'article 30.2.
- c) En el supòsit de (la lletra c de l'article anterior) el municipi o l'ens local que sigui destinatari únic de la llei o un nombre de municipis o d'ens locals que representin com a mínim un (terç) dels existents i de la població oficial en l'àmbit territorial d'aplicació de la llei.
- d) En el supòsit de la lletra *d* de l'article anterior, les persones legitimades d'acord amb l'article 31.)
- e) En el supòsit de l'apartat 3 de l'article anterior, dos grups parlamentaris, una desena part dels diputats o el Govern quan es tracti de la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat; el Govern quan es tracti d'un conflicte de competències, i els ens legitimats d'acord amb la llei orgànica del Tribunal Constitucional quan es tracti de conflictes en defensa de l'autonomia local.

Article 31. Composició i funcionament

1. El Consell està format per (set) membres nomenats pel president de la Generalitat entre juristes de reconeguda competència amb més de (quinze) anys d'experiència professional: cinc a proposta del Parlament per majoria de tres cinquenes parts dels diputats i dos a proposta del Govern.
2. Els membres del Consell elegeixen d'entre ells el president.
3. Els membres del Consell són nomenats per a un període de nou anys, sense possibilitat de reelecció. El Consell s'ha de renovar per terços cada tres anys.
4. La condició de membre del Consell és incompatible amb qualsevol mandat representatiu, amb càrrecs polítics o administratius, amb l'exercici de funcions directives en un partit o sindicat o d'un càrrec al seu servei, amb l'exercici de les carreres judicial i fiscal i amb qualsevol activitat professional o mercantil, amb l'única excepció de la docència i la recerca universitària en els termes que estableix la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat.

5. Els membres del Consell actuen amb independència i són inamovibles per raó de l'exercici del seu càrrec. **Gaudeixen de les mateixes prerrogatives d'inviolabilitat, immunitat i aforament que els diputats del Parlament.**

6. Una llei del Parlament ha de regular el funcionament del Consell, l'estatut dels membres i els procediments relatius a l'exercici de les seves funcions. La llei pot ampliar les funcions dictaminadores del Consell que estableix aquest Estatut sense atribuir-los, però, caràcter vinculant.

Observacions:

1. Els lletrats adverteixen que les garanties –que no els privilegis– d'inviolabilitat i immunitat van lligades a la condició de membre del Parlament, per la qual cosa, i per a garantir i protegir la independència en l'exercici de la funció dels membres del Consell... recomanen de substituir l'apartat 5 per una redacció més adequada –s'adverteix alhora que per a tenir eficàcia jurídica necessàriament ha de constar en l'Estatut exterior–, del tenor següent:

“5. Els membres del Consell... exerceixen les seves funcions amb imparcialitat i independència, són inviolables per les opinions expressades en l'exercici de les seves funcions, són inamovibles i només poden ésser destituïts i suspesos per les causes que estableix la llei. Durant llur mandat no poden ser detinguts si no és en situació de flagrant delictes, i correspon decidir sobre la seva inculpció, processament i judici al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.”

Proposta presentada pel GP d'ERC (posició favorable del GP de CiU i del GP d'ICV-EA)

Secció 1a. El Consell de Garanties Estatutàries

Article 29. Funcions

El Consell de Garanties Estatutàries és la institució de la Generalitat que vetlla per l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de les disposicions i dels actes de la Generalitat en el termes que estableix l'article següent.

Article 29 bis. La defensa de l'estatutarietat de la legislació catalana

1. Són sotmesos a dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de la Generalitat abans de ser aprovats definitivament pel Parlament, amb la finalitat de comprovar la seva adequació a l'Estatut:

1.- Els projectes i proposicions de llei de Catalunya.

2.- Els projectes de decret legislatiu.

3.- Els projectes de decret legislatiu del Govern. Abans de la seva aprovació definitiva, el Govern els ha de donar a conèixer al Parlament i al Síndic de Greuges.

NOTA 1: Conseqüentment, no es legitima cap subjecte, perquè són preceptius.

NOTA 2: Com a alternativa al control ex ante, es proposa el control ex post. La redacció d'aquesta apartat quedarà de la següent manera: "*Els projectes i proposicions de Llei de Catalunya són sotmesos a dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de la Generalitat després de ser aprovats definitivament pel Parlament, amb relació als següents títols d'aquest Estatut, llevat dels drets fonamentals:*

- Títol preliminar.
- Títol I, relatiu a drets i deures.
- Títol d'institucions."

2. Són objecte de dictamen vinculant els projectes de decret legislatiu del Govern abans de la seva aprovació definitiva.

3. També poder ser objecte de dictamen vinculant els projectes de decret legislatiu del Govern. Abans de la seva aprovació definitiva, el Govern els ha de donar a conèixer al Parlament i al Síndic de Greuges.

Observacions:

1. *Respecte a l'alternativa formulada en la NOTA 2, els lletrats adverteixen que, si s'adoptés, requeriria un ajustament tècnic i jurídic: un cop aprovats, els projectes i proposicions de Llei s'anomenen lleis; quins efectes té un **dictamen** sobre una llei?: un control admonitori ex post és ineficaç; l'eventual decisió de fer-lo vinculant sembla difícilment compatible amb l'art. 161.1.c de la Constitució.*
2. *No se sap bé si es diferencia prou clarament entre **vinculant i preceptiu**, d'aplicació i efectes prou diferents, ja que es produeix una contradicció substancial entre l'apartat 2 i la primera part de l'apartat 3.*
3. *La segona part de l'apartat 3 sistemàticament hauria d'ubicar-se en regular els decrets legislatius o les funcions del Govern.*

Article 30. La garantia dels drets estatutaris

1. Els actes no legislatius de les institucions i els òrgans de la Generalitat i de les administracions locals de Catalunya que vulnerin algun dels drets reconeguts en aquest títol poden ser recorreguts per les persones afectades en la via judicial.

2. La Sala de Garanties Estatutàries del TSJC és la competent per a conèixer (en última instància) de les impugnacions i altres accions judicials en defensa dels drets d'aquest títol.

3. El Consell pot formular observacions i recomanacions a la institució, entitat o òrgan responsable de l'actuació sobre la protecció efectiva dels drets afectats.

4. La decisió estimatòria del Consell obliga al seu compliment immediat per part de la institució, entitat o òrgan responsable de l'actuació lesiva.

Observacions:

1. *Els lletrats adverteixen que aquest article, si s'aprovava, necessitaria un ajustament tècnic: com, quan, qui pot adreçar-se al Consell...?; com es compagina una decisió d'aquest amb una del TSJC eventualment contrària o contradictòria?*

2. Els **apartats 3 i 4** corresponen a aquest precepte; sistemàticament, però, els apartats **1 i 2** haurien d'ubicar-se en regular el TSJC o les garanties dels drets, i només en aquest capítol si s'encomanava al Consell.

Article 31. Composició i funcionament

1. Modificació: El Consell està format per nou membres nomenats pel president de la Generalitat entre juristes de reconeguda competència amb més de (quinze) anys d'experiència professional: set a proposta del Parlament per majoria de tres cinquenes parts dels diputats i tres a proposta del Govern.

NOTA: S'aposta per la fórmula "amb més de 15 anys d'experiència professional. Tots 7 elegits pel Parlament per majoria de tres cinquenes parts".

2. Els membres del Consell elegeixen d'entre ells el president i el secretari.

Modificació: Els membres del Consell són nomenats per un període de ^{non} sis anys, sense possibilitat de reelecció. El Consell s'ha de renovar per ~~terços~~ meitats cada tres anys.

3. La condició de membre del Consell és incompatible amb qualsevol mandat representatiu, amb càrrecs polítics o administratius, amb l'exercici de funcions directives en un partit o sindicat o d'un càrrec al seu servei, amb l'exercici de les carreres judicial i fiscal i amb qualsevol activitat professional o mercantil, amb l'única excepció de la docència i la recerca universitària en els termes que estableix la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat.

4. Els membres del Consell actuen amb independència i són inamovibles per raó de l'exercici del seu càrrec. Gaudeixen de les mateixes prerrogatives d'inviolabilitat, immunitat i d'aforament que els diputats del Parlament.

5. Una llei del Parlament ha de reguar el funcionament del Consell, l'estatut dels membres i els procediments relatius a l'exercici de les seves funcions. La llei pot ampliar les funcions dictaminadores del Consell que estableix aquest Estatut sense atribuir-los, però, caràcter vinculant.

Observacions:

1. Respecte a l'apartat 4, **els lletrats** reiteren l'observació ja formulada sobre **garanties** en referir-se als membres del Consell Consultiu.

Secció 2a. El Síndic de Greuges

Proposta presentada pel GP de CiU

Article 32. Disposicions generals

El síndic de greuges és nomenat pel Parlament per a la defensa dels drets fonamentals i llibertats públiques dels ciutadans. A aquest efecte, pot supervisar les activitats de les administracions públiques a Catalunya. El síndic de greuges gaudeix d'inviolabilitat en l'exercici de les seves funcions, no pot ser detingut si no és en situació de flagrant delictes i

correspon decidir sobre la seva inculpació, processament i judici al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Proposta presentada pels grups parlamentaris Socialista, d'Esquerra Republicana de Catalunya i d'Iniciativa per Catalunya

1. El Síndic de Greuges té la funció de protegir i defensar els drets i les llibertats reconeguts a la Constitució i en aquest Estatut. Amb aquesta finalitat supervisa l'activitat de l'Administració de la Generalitat i de la l'Administració local de Catalunya, així com la dels organismes públics o privats vinculats o que en depenen.
2. El Síndic de Greuges vetlla pels drets i llibertats a què es refereix l'apartat anterior respecte de les institucions i empreses privades que gestionen serveis públics, realitzen activitats d'interès general o universal o realitzen activitats equivalents de forma concertada o indirecta, així com de les altres persones amb vincle contractual amb les administracions públiques.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC** considera que caldria restringir la capacitat de control del Síndic sobre els ens locals a les competències de la Generalitat, en els termes de la vigent llei del Síndic de Greuges.*

Article 32 bis. Funcions i relacions amb altres institucions anàlogues

1. El Síndic de Greuges **exerceix les funcions que estableix l'article anterior amb caràcter exclusiu**, sens perjudici de les competències d'altres institucions autonòmiques de control de Catalunya. **També pot estendre la seva actuació de protecció i defensa dels drets dels ciutadans a l'Administració de l'Estat a Catalunya en els temes establerts mitjançant acords de cooperació amb el Defensor del Poble.**
2. El Síndic de Greuges pot establir relacions de col·laboració amb els defensors locals de la ciutadania i altres figures anàlogues creades en l'àmbit públic i privat.

Observacions:

1. *Respecte a l'apartat 1, **els lletrats** adverteixen del caràcter universal de la competència del **Defensor del Pueblo**, especialment tal com la configura la **LO** corresponent.*
2. *Per enfortir les garanties del Síndic, la part en negreta ha de figurar a l'Estatut exterior.*

Article 33. Relacions amb el Parlament i obligació de cooperar

1. El Síndic de Greuges informa anualment el Parlament sobre la situació dels drets a Catalunya i sobre la seva actuació. També compareix davant el Parlament a instància pròpia o d'aquest i emet els informes que el Parlament li demani.

2. Les administracions públiques de Catalunya i les altres entitats i persones a què es refereix l'article anterior tenen l'obligació de cooperar amb el Síndic de Greuges. La llei ha de regular les sancions i els mecanismes adreçats a garantir el compliment d'aquesta obligació.

Observacions:

1. **El GP d'ICV-EA i el GP d'ERC** proposen mantenir un apartat proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics en aquest article amb el text següent:
"El Síndic de Greuges pot informar, a instància pròpia o de la cambra, les iniciatives legislatives en tràmit davant el Parlament que afectin els drets i deures dels ciutadans."

Article 34. Designació i estatut del Síndic de Greuges

1. El Síndic de Greuges és elegit pel Parlament de Catalunya per majoria de tres cinquenes parts dels seus membres.
2. El Síndic de Greuges pot nomenar un o més adjunts en els termes establerts per la llei.
3. El Síndic de Greuges gaudeix de les prerrogatives d'inviolabilitat, d'immunitat i d'aforament en els mateixos termes que els diputats del Parlament. Aquestes prerrogatives també s'apliquen als adjunts.
4. La llei ha de regular l'estatut personal del Síndic de Greuges, les incompatibilitats, les causes de cessament, l'organització i les atribucions de la institució. El Síndic de Greuges gaudeix d'autonomia reglamentària, organitzativa, funcional i pressupostària d'acord amb la llei.
5. La condició de Síndic o adjunt al Síndic de Greuges és incompatible amb qualsevol mandat representatiu, amb càrrecs polítics o administratius, amb l'exercici de funcions directives en un partit, sindicat o organització empresarial o d'un càrrec al seu servei, amb l'exercici de les carreres judicial i fiscal, i amb qualsevol activitat professional o mercantil, amb l'única excepció de la docència i la recerca universitària en els termes que estableix la llei d'incompatibilitats del personal al servei de la Generalitat.

Observacions:

1. Respecte a l'apartat 3, **els lletrats** reiteren l'observació ja formulada i el redactat alternatiu proposat sobre **garanties** en referir-se als membres del Consell Consultiu ...

Secció 3a. La Sindicatura de Comptes

Article 35. Funcions i relacions amb el Tribunal de Comptes

1. La Sindicatura de Comptes és l'òrgan fiscalitzador extern dels comptes, de la gestió econòmica i del control d'eficiència de la Generalitat, de les entitats locals i del sector públic de Catalunya.

2. La Sindicatura de Comptes depèn orgànicament del Parlament, exerceix les seves funcions per delegació d'aquest i amb plena autonomia organitzativa, funcional i pressupostària, d'acord amb la Llei.

3. La Sindicatura de Comptes elabora informes i memòries adreçades al Parlament, en els termes establerts per la Llei. (El resultat de l'activitat fiscalitzadora de la Sindicatura de Comptes ha de ser anualment examinat i, si escau, aprovat pel Parlament d'acord amb el que disposa la Llei i el Reglament del Parlament).

4. La Sindicatura de Comptes i el Tribunal de Comptes estableixen les seves relacions de cooperació mitjançant conveni. En aquest conveni s'han d'establir els mecanismes de participació en els procediments jurisdiccionals sobre responsabilitat comptable.

5. Tots els ens que integren el sector públic de Catalunya tenen l'obligació de cooperar amb la Sindicatura de Comptes, facilitant-li tota la informació que aquesta requereixi per a l'exercici de les seves funcions. La Llei ha d'establir les sancions i els instruments adreçats a garantir el compliment d'aquesta obligació. En els mateixos termes, les persones i empreses que hagin tingut relacions econòmiques amb el sector públic de Catalunya també tenen obligació de cooperar amb la Sindicatura de Comptes.

Article 36. Composició, funcionament i estatut personal

1. La Sindicatura de Comptes està formada per set síndics designats pel Parlament per majoria de tres cinquenes parts, per un període de (nou) anys no reelegible. (El mandat dels membres de la Sindicatura de Comptes és de sis anys, renovable per una sola vegada). Els síndics elegeixen d'entre ells el president o síndic major.

2. Una Llei ha de regular l'estatut personal, les incompatibilitats, les causes de cessament, l'organització i el funcionament de la Sindicatura de Comptes.

Observacions sobre els articles 35 i 36:

1. *El GP SOC-CPC proposa suprimir l'apartat 1 de l'article 36 i que aquest article inclogui una remissió a la Llei per a la regulació de la composició, sistema de designació i durada del mandat de la Sindicatura de Comptes.*
2. *El GP d'ERC proposa que els apartats 4 i 5 de l'article 35 es converteixin en un nou article, que estableixi a més el sotmetiment a les decisions de la Sindicatura de Comptes de les persones i ens objecte de la seva fiscalització, i proposa afegir un nou article que reguli les incompatibilitats dels membres de la Sindicatura de Comptes.*
3. **El GP del PPC i el GP d'ICV-EA** es mostren favorables al manteniment del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics.
4. En vistes a la segona lectura **tots els grups** convenen que la regulació del Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i el Consell Consultiu (Consell de Garanties Estatutàries) s'ha de fer a l'Estatut en uns termes equilibrats i homogenis pel que fa a la caracterització de la naturalesa jurídica, l'àmbit funcional, la designació i l'estatut dels

membres, tenint en compte les possibles remissions a l'Estatut interior, a la llei reguladora de cada institució i al Reglament del Parlament.

Capítol VI. El Govern i l'Administració local

Secció 1a. Organització territorial local

Article 38. Organització del govern local de Catalunya (organització territorial de Catalunya)

- 1. Catalunya estructura la seva organització territorial en municipis i vegueries (*Integren l'organització territorial de Catalunya els municipis i les vegueries*).**
- 2. L'Estatut garanteix l'autonomia política i administrativa de municipis i vegueries d'acord amb el que estableix la Constitució i la Carta europea de l'autonomia local.**
- 3. Les comarques i les altres entitats locals supramunicipals que creï la Generalitat es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.**
4. La Generalitat promou l'actuació coordinada dels municipis i de les altres entitats locals per tal de garantir l'equilibri, la solidaritat i l'equitat entre tots els territoris de Catalunya.

Article 38 bis. Competències locals

- 1. Els municipis tenen plena capacitat per a realitzar les activitats i prestar els serveis que siguin d'interès per a la comunitat local. Les actuacions que realitzin amb aquesta finalitat no tenen altre límit que el respecte a la llei i a les competències que corresponen a altres administracions.**
2. L'Estatut garanteix un nucli competencial propi a municipis i vegueries, atribucions que són exercides per aquestes entitats amb plena autonomia de govern i administració, subjectes només a controls de constitucionalitat i legalitat.
3. Sens perjudici d'allò que estableix l'article (...) sobre la distribució interior de les competències, els governs locals de Catalunya tenen competències pròpies en les matèries següents:
 - a) Ordenació del territori i urbanisme, que inclou, en tot cas, la potestat per a formular i aprovar plans urbanístics i instruments d'ordenació i gestió del territori d'abast local i llur aprovació definitiva, d'acord amb el que estableixen les lleis; l'ordenació, la gestió, el control, l'execució i la disciplina urbanística.
 - b) Habitatge, que inclou, en tot cas, la planificació i la programació i la gestió d'habitatge públic que s'hagi d'edificar en el patrimoni municipal del sòl; la col·laboració amb plans d'habitatge de protecció oficial, així com el desenvolupament reglamentari dels aspectes constructius i les condicions d'habitabilitat dels habitatges.
 - c) Ordenació i prestació de serveis bàsics a la comunitat, que inclou, en tot cas, facultats d'ordenació i gestió:

- En matèria d'energia, per a la formulació i desplegament de polítiques pròpies, amb l'objectiu de fomentar l'ús d'energies renovables, minimitzar el consum elèctric i assegurar l'accés efectiu dels veïns a un subministrament energètic suficient i de qualitat; la participació en els plans i programes d'àmbit supramunicipal per a la producció i distribució d'energia destinada a la seva població.
- En matèria d'aigua, per a la regulació de la prestació dels serveis d'abastament domiciliari d'aigua i evacuació d'aigües residuals i l'establiment d'infraestructures i serveis de captació i transport d'aigua potable i depuració d'aigües residuals.
- En matèria de neteja i residus, per a la regulació de la prestació del servei de neteja de la via pública i zones públiques de recollida, així com el transport i tractament de residus domèstics i la participació en la regulació i en la gestió de residus no domèstics.
- En matèria de cementiris i serveis funeraris, per a la determinació de la situació de cementiris, la regulació del seu ús i la gestió del servei, així com la regulació dels serveis funeraris.
- En matèria de salut pública, per a l'establiment, mitjançant ordenança, de normes que procurin la salut col·lectiva, el control de la potabilitat de les aigües, la higiene en els aliments, la higiene en els habitatges, la prevenció d'epidèmies, l'educació alimentària i el control d'animals

d) Equipaments culturals i promoció cultural, que inclou, en tot cas, la regulació i gestió dels equipaments de caràcter cultural de la localitat: biblioteques, museus, arxius, teatres, centres polivalents; la promoció d'activitats culturals i el foment de la creació i promoció artística; la custòdia i preservació dels béns de valor i interès històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, científic o similars.

e) Seguretat en llocs públics, que inclou, en tot cas, la capacitat de definir i aplicar polítiques preventives en matèria de seguretat ciutadana; la coordinació mitjançant la Junta de Seguretat dels diversos cossos i forces presents en el municipi; així com la regulació de les condicions de seguretat en activitats organitzades en llocs públics i en els locals de pública concurrència.

f) Protecció civil i prevenció d'incendis, que inclou, en tot cas, la potestat per a formular i aprovar plans de protecció civil i per a la prevenció d'incendis, així com l'adopció de mesures d'urgència en cas de catàstrofe o infortuni en el terme municipal.

g) Salut, que inclou, en tot cas, la planificació de mesures que fomentin les condicions òptimes per a la salut col·lectiva.

h) Educació, que inclou, en tot cas, la planificació, ordenació i gestió de l'educació infantil; la promoció i localització de centres docents públics; el manteniment, la cura i l'aprofitament d'ús fora de l'horari i calendari escolar dels dits centres; l'organització d'activitats extraescolars, menjadors i transport i la participació en el procés de matriculació en els centres públics i concertats radicats en el seu terme municipal amb la finalitat de col·laborar en la correcta distribució d'alumnes.

i) Circulació i serveis de mobilitat, que inclou, en tot cas, la regulació de la circulació i l'estacionament de tot tipus de vehicles en les vies d'àmbit local, tinguin o no la condició d'urbanes, així com l'ordenació i gestió dels aparcaments públics i l'establiment i gestió de transport de viatgers municipal i comarcal.

j) Ocupació i promoció econòmica, que inclou, en tot cas, la regulació de l'establiment d'autoritzacions i promocions de tot tipus d'activitats

econòmiques, especialment les de caràcter comercial, artesanal i turístic, així com facilitar la competitivitat de les seves estructures productives. Foment de l'ocupació i cogestió de les oficines de col·locació.

k) Medi ambient, que inclou, en tot cas, la formulació de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible de la comunitat; així com el control preventiu municipal de totes les activitats que puguin afectar el medi ambient, la seguretat i la salut de les persones; l'ordenació, control i disciplina del soroll.

l) Esport i lleure, que inclou, en tot cas, la regulació i gestió dels equipaments esportius o d'oci municipal; la sensibilització i la promoció o gestió d'activitats.

m) Telecomunicacions i societat de la informació, que inclou, en tot cas, la regulació de l'establiment d'infraestructures de telecomunicacions; l'explotació de xarxes o prestació de serveis de telecomunicacions; així com el foment de l'accés dels veïns a la societat de la informació.

n) Serveis per a la integració i la cohesió social, que inclou, en tot cas, la regulació i prestació dels serveis socials públics d'assistència primària, així com els especialitzats que es plantegin en el seu àmbit territorial; l'organització i regulació per a la prestació de serveis d'atenció a la dependència, així com activitats i serveis de protecció i reinserció; el foment de les polítiques d'igualtat de gènere i d'acollida als immigrants.

4. En aquests àmbits materials la distribució de les responsabilitats administratives entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte la seva capacitat de gestió i es regeix pel principi de subsidiarietat, d'acord amb allò que estableix la Carta europea de l'autonomia local, i pel principi de diferenciació, d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal.

Observacions sobre l'article 38 i 38 bis:

1. *El GP de CiU considera excessivament prolixa la regulació de l'organització i les competències locals i es mostra favorable a una menció breu de l'organització territorial al títol preliminar de l'Estatut. Així mateix, el GP de CiU manifesta la seva reserva pel que fa a la regulació de les comarques continguda a l'article 38.3.*
2. *El GP del PPC es mostra favorable al text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics pel que fa al conjunt del capítol VI relatiu al govern i a l'administració local.*
3. *Tots els grups convenen que en la segona lectura caldrà reconsiderar l'amplitud i el detall de la regulació de les competències locals contingudes a l'article 38 bis.*
4. *Els lletrats fan notar que l'apartat 1 de l'article 38 bis prové, per indicació de la Ponència, de l'article 43.1 i que, atesa la seva ubicació sistemàtica inicial en un conjunt d'articles relatius als municipis, caldrà considerar més endavant la seva ubicació sistemàtica definitiva en el si de l'article relatiu a les competències locals en general.*

Article 38 ter. Potestats dels governs locals i modalitats d'intervenció

1. En la seva qualitat d'administracions públiques de caràcter territorial i dins l'esfera de les seves competències, corresponen, en tot cas, als municipis i vegueries, les següents potestats:

1. La reglamentària i d'autoorganització.
2. La tributària i financera.
3. La de programació i planificació.
4. L'expropiatòria.
5. La d'investigació, atermenament i recuperació d'ofici dels seus béns.
6. La de presumpció de legitimitat i la d'executivitat dels seus actes i acords.
7. La d'execució forçosa i la sancionadora.
8. La de revisió d'ofici dels seus actes i acords.
9. La d'inembargabilitat dels seus béns i drets, en els termes establerts per les lleis, i les de prelació, de preferència i d'altres prerrogatives reconegudes a la hisenda pública per als seus crèdits, sens perjudici de les que corresponen a la hisenda de l'Estat i de la Generalitat.
10. La d'exempció dels impostos de l'Estat i de la Generalitat, en els termes establerts per les lleis.

2. Els governs locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans i de les persones jurídiques pels mitjans següents:

- a) Aprovació d'ordenances i bans.
- b) Submissió a llicència i actes de control preventiu.
- c) Ordres individuals de manament.

3. L'activitat d'intervenció s'ha d'ajustar als principis de legalitat, igualtat, proporcionalitat i congruència amb els motius i els fins que justifiquen la potestat i el respecte a la llibertat.

Observacions:

1. *El GP de CiU i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la inclusió d'aquest article.*

Article 38 quater. Finançament dels governs locals

1. Els governs locals han de disposar dels recursos necessaris per a exercir les funcions que la llei els atribueix, amb uns estàndards de qualitat adequats a la naturalesa de cada servei. Els ajuntaments també han de disposar dels recursos necessaris per a finançar la despesa vinculada als serveis que no els atribueixen les lleis i que responguin a necessitats socials consolidades i no ateses per altres administracions. L'administració competent assumeix el finançament d'aquests serveis.

2. Els governs locals disposen de capacitat per a regular les seves pròpies finances en el marc de la llei. Aquesta capacitat inclou la potestat de fixar la quota o tipus de tributs locals dins els límits establerts per la llei.

Alternativa A (GP SOC-CPC i GP d'ICV-EA):

3. Els governs locals disposen d'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació dels seus recursos, incloent-hi les participacions que percebin a càrrec dels pressupostos de la Generalitat o de l'Estat, dels quals poden disposar lliurement en l'exercici de les seves competències. Les modificacions del marc

normatiu, per part d'altres administracions, que disminueixin els ingressos tributaris locals han de preveure la compensació d'aquesta disminució.

Alternativa B (GP d'ERC):

3. Els governs locals disposen d'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació dels seus recursos, incloent-hi les participacions que percebin a càrrec dels pressupostos de la Generalitat, dels quals poden disposar lliurement en l'exercici de les seves competències. Les modificacions del marc normatiu, per part d'altres administracions, que disminueixin els ingressos tributaris locals han de preveure la compensació d'aquesta disminució.

4. Els governs locals gestionen els ingressos derivats dels tributs propis en règim d'autonomia i sota els principis d'eficàcia, eficiència i responsabilitat.

5. Els governs locals participen en els impostos, propis o en règim de cessió, de la Generalitat. Aquesta participació és de caràcter incondicionada, consisteix en un percentatge del total dels seus ingressos i es regula mitjançant una llei del Parlament.

6. Els ingressos dels governs locals derivats de la participació en els ingressos de la Generalitat han de garantir la seva suficiència financera i els han de permetre desenvolupar amb qualitat els serveis que presten.

7. Per a garantir l'equilibri pressupostari i la suficiència financera dels governs locals de Catalunya, qualsevol nova atribució de competències que provingui de la Generalitat ha d'acompanyar-se de l'assignació dels recursos suplementaris necessaris per al seu correcte finançament, de manera que es prevegi el finançament del cost total i efectiu dels serveis traspassats. El compliment d'aquest principi de connexió és condició necessària per a l'entrada en vigor de la transferència o delegació de la competència.

Observacions:

1. *El GP de CiU i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la inclusió d'aquest article.*

Article 38 quinquies. Relacions entre la Generalitat i els governs locals. El Consell de Govern Local

1. Les relacions entre la Generalitat i els governs locals es regeixen pels principis d'igualtat, lleialtat, cooperació i coordinació.

2. Els municipis i les vegueries, directament o per mitjà de les seves entitats representatives, tenen dret a intervenir en els procediments normatius, de planificació i decisió que corresponen a l'Administració de la Generalitat quan els afecten directament.

Alternativa A (GP SOC-CPC i GP d'ICV-EA):

3. El Consell de Govern Local és l'òrgan de representació de municipis i vegueries en les institucions de la Generalitat. El Consell ha de ser escoltat en la tramitació parlamentària de les iniciatives legislatives que afecten de manera específica les administracions locals i en la tramitació de plans i normes reglamentàries d'identificat caràcter.

4. La llei regula la composició, l'organització i funcions del Consell de Governos Locals garantint la presència de tots els presidents dels consells de vegueria i una representació plural d'alcaldes escollits en funció dels diferents territoris i de la diversitat demogràfica dels municipis.

Alternativa B (GP d'ERC):

No establir a l'Estatut la creació del Consell de Governos Locals

Observacions:

1. *El GP de CiU i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la inclusió d'aquest article.*

Secció 2a. El municipi

Article 39. El municipi i l'autonomia municipal

1. El municipi és l'entitat bàsica de l'organització territorial de Catalunya i el mitjà essencial de participació de la comunitat local en els afers públics.
2. El govern i l'administració municipal corresponen a l'ajuntament format per l'alcalde o alcaldessa i els regidors. La llei estableix els requisits que s'han de complir per a l'aplicació del règim de consell obert.
3. L'Estatut garanteix al municipi l'autonomia per a l'exerceixi de les competències que té encomandes i la defensa dels interessos propis de la col·lectivitat que representa (*L'Estatut garanteix l'autonomia dels municipis d'acord amb el que estableix la Constitució i la Carta europea de l'autonomia local*).
4. Els actes i acords adoptats pels municipis no poden ésser objecte de control d'oportunitat per part de cap altra administració.
5. Correspon a la Generalitat el control de l'adequació a l'ordenament jurídic dels actes i acords adoptats pels municipis i la seva impugnació davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sens perjudici de les accions que l'Estat pugui emprendre en defensa de les seves competències

Article 40. Principi democràtic

1. Els regidors són elegits pels veïns dels municipis mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret.
2. El règim electoral municipal és establert per llei del Parlament respectant les disposicions comunes fixades per l'Estat per a les eleccions per sufragi universal directe en allò que fa referència al dret de sufragi actiu i passiu, l'administració electoral, el cens electoral, el contenciós electoral i el règim de les infraccions electorals.
3. Una llei del Parlament i, d'acord amb aquesta, els municipis poden establir altres procediments de participació i de consulta ciutadana en el govern i l'administració municipals.

Observacions:

1. **Tots els grups**, pel que fa a la competència en matèria de règim electoral local, convenen a tenir en compte la nota 38 de la pàgina 44 del text tramès per l'Institut d'Estudis Autònoms: "D'acord amb el que estableix actualment la Llei electoral general, les disposicions comunes també afecten la convocatòria electoral, el procediment electoral i les despeses electorals. Aquests aspectes es podrien considerar, però, com àmbits propis de la competència de la Generalitat en matèria electoral local. Com a interpretació més agosarada, també es podria pensar a afirmar el principi de competència exclusiva en matèria electoral local."

Article 41. Principis d'organització i funcionament

1. Els municipis disposen de plena capacitat d'autoorganització dins el marc de les previsions generals establertes per llei en matèria d'organització i funcionament municipal.
2. En exercici de la seva potestat d'autoorganització, els municipis poden crear altres òrgans representatius i òrgans executius integrats per persones que no tenen la condició de regidors.
3. Són aplicables a l'Administració local els principis d'actuació i les previsions establertes als apartats 2, 3, 4, 6, 7 i 8 de l'article 24.
4. Els municipis tenen dret a associar-se amb altres i cooperar entre ells i amb altres entitats públiques per a l'exercici de les seves competències, així com per a realitzar tasques d'interès comú. A aquests efectes, tenen capacitat per a establir convenis i crear i participar en mancomunitats, consorcis i associacions, així com adoptar altres formes d'actuació conjunta. La llei no pot limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia de les altres entitats que la tenen reconeguda.

Article 42. Potestat normativa municipal

1. Els municipis tenen potestat normativa, com a expressió del principi democràtic en què es fonamenten, en l'àmbit de les seves competències i en els altres sobre els quals es projecta la seva autonomia.
2. Les lleis del Parlament i els reglaments del Govern han de reservar a la potestat normativa municipal els espais de regulació necessaris per a garantir l'exercici de la seva autonomia en l'àmbit normatiu. Els reglaments locals poden ordenar l'activitat dels particulars, així com tipificar infraccions i establir sancions dins el marc establert per la llei.

Article 43. Principi de diferenciació

Les lleis que afecten el règim jurídic, orgànic, funcional, competencial i financer dels municipis han de tenir en compte necessàriament les seves diferents característiques demogràfiques, geogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió, per tal d'assegurar la igualtat essencial dels ciutadans en la satisfacció dels seus interessos, en l'exercici dels seus drets i en l'accés als serveis públics i d'interès general.

Article 43 bis. Règim especial del municipi de Barcelona

El municipi de Barcelona disposa d'un règim especial establert per llei del Parlament. L'Ajuntament de Barcelona ha de participar, d'acord amb la llei i el Reglament del Parlament, en l'elaboració dels projectes de llei que incideixin en aquest règim especial i ha d'ésser consultat en la tramitació parlamentària d'altres iniciatives legislatives sobre el seu règim especial.

Secció 3a. La vegueria

Article 43 ter. La vegueria

1. La vegueria és l'àmbit territorial específic per a l'exercici del govern intermunicipal de cooperació local i té personalitat jurídica pròpia. La vegueria també és la divisió territorial adoptada per la Generalitat de Catalunya per a l'organització territorial dels seus serveis, així com per al compliment de les activitats de l'Estat.
2. Com a govern local, la vegueria té naturalesa territorial i gaudeix d'autonomia per a la gestió dels seus interessos.

Article 43 quater. El consell de vegueria

1. El govern i l'administració autònoma de la vegueria correspon al consell de vegueria, format pel president o presidenta i pels consellers de vegueria.
2. El president o presidenta és escollit pels consellers de vegueria d'entre els seus membres.

Observacions:

1. ***Tots els grups** convenen a estudiar més endavant la regulació del procediment d'elecció dels consells de vegueria.*

Article 43 quinques. Competències específiques de la vegueria

1. Sens perjudici de les competències que li atribueixi la Generalitat, són pròpies de les vegueries, les següents:
 - a) La coordinació dels serveis municipals entre si per a la garantia de la prestació integral i adequada dels serveis de competència municipal.
 - b) L'assistència i la cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els de menor capacitat econòmica i de gestió.
 - c) La prestació de serveis públics locals de caràcter supramunicipal i, si escau, supracomarcal.
2. Als efectes del que disposen les lletres a i b del número anterior, el consell de vegueria assegura l'accés de la població de la vegueria al conjunt dels serveis mínims de competència municipal i la major eficàcia i eficiència en la prestació d'aquests mitjançant el funcionament dels serveis municipals en xarxes veguerials (de vegueria) o mitjançant qualssevol altres fórmules d'assistència i cooperació amb els municipis.

Article 43 sexties. Competències delegades

1. La Generalitat i els municipis poden delegar competències en els consells de vegueria, així com encomanar a aquests la gestió ordinària de serveis propis en els termes que estableixi la normativa corresponent. En aquest últim supòsit, els consells de vegueria actuen amb subjecció plena a les instruccions generals i particulars de les administracions delegants.
2. L'exercici pels consells de vegueria de les facultats delegades s'ha d'ajustar al que disposa la normativa de règim local.
3. El consell de vegueria pot delegar llurs competències en els municipis i les comarques.

Secció 4a. La comarca i les altres entitats locals supramunicipals

Article 43 septies. La comarca

1. La comarca es configura com a entitat local fonamentada en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.
2. Correspon a la comarca la gestió de competències i serveis locals que li encomanin els ajuntaments del seu respectiu territori o que li pugui delegar la vegueria respectiva i l'Administració de la Generalitat.
3. L'òrgan principal de govern de la comarca està format per tots els alcaldes dels municipis que la integren.
4. La creació, la modificació i la supressió de les comarques, així com l'establiment del seu règim jurídic, es regulen per una llei del Parlament.

Article 43 octies. Altres entitats locals supramunicipals

Les altres entitats locals supramunicipals es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis. La creació, la modificació i la supressió, així com l'establiment del règim jurídic d'aquestes entitats, es regulen per una llei del Parlament.

Observacions:

1. *El GP de CIU, pel que fa a les seccions 2a a 4a del capítol VI, reitera la seva observació als articles 38 i 38 bis.*
2. *El GP del PPC, pel que fa a les seccions 2a a 4a del capítol VI, reitera la seva observació als articles 38 i 38 bis.*

Capítol VII. Règim institucional propi de l'Aran

Article 44

1. L'Aran disposa d'un règim institucional propi establert per llei del Parlament. Mitjançant aquest règim es reconeix l'especificitat de

l'organització administrativa interna de l'Aran i es garanteix la seva autonomia per a ordenar i gestionar els assumptes públics sobre els quals es projecta la diversitat cultural, lingüística, social i econòmica d'aquesta comunitat.

2. La institució de govern de l'Aran és elegida mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe i secret, en la forma establerta per la llei.

3. L'Aran, per mitjà de la seva institució representativa, ha de participar en l'elaboració de les iniciatives legislatives que afecten el seu règim especial.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a tractar novament més endavant el règim jurídic de l'Aran.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions dels dies 9 i 16 de març de 2005

TÍTOL IV. EL PODER JUDICIAL A CATALUNYA

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que en la segona lectura caldrà determinar amb precisió els punts que han de figurar en l'Estatut i els que han d'anar en una proposició de llei de reforma de la Llei orgànica del poder judicial que s'hauria de tramitar paral·lelament a la reforma estatutària.

CAPÍTOL I. EL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA I EL FISCAL SUPERIOR DE CATALUNYA

Article (1). El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

1. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és l'òrgan jurisdiccional en què culmina l'organització judicial en el territori de Catalunya.
- 1 bis. Les successives instàncies de processos judicials iniciats a Catalunya s'esgoten davant els tribunals radicats en el territori de Catalunya i, si escau, davant el Tribunal Superior de Justícia, àdhuc en seu de recurs extraordinari, sens perjudici del recurs per a la unificació de doctrina que estableixi la llei de la competència del Tribunal Suprem.
2. Correspon en exclusiva al Tribunal Superior de Justícia la unificació de la interpretació del dret de Catalunya, així com la funció de cassació en matèria de dret estatal, llevat en aquest darrer cas de la competència reservada al Tribunal Suprem.
- 2 bis. Així mateix correspon al Tribunal Superior de Justícia la resolució dels recursos extraordinaris de revisió que autoritzi la llei contra les resolucions fermes dictades pels òrgans judicials de Catalunya.
3. El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya és el representant ordinari del poder judicial a Catalunya. És nomenat pel rei, a proposta del Consell General del Poder Judicial, a partir d'una terna presentada pel Consell de Justícia de Catalunya entre magistrats amb un mínim de tres anys d'exercici a Catalunya. El president de la Generalitat ordena la publicació del seu nomenament en *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.
4. Els presidents de sala del Tribunal Superior de Justícia són nomenats a proposta del Consell General del Poder Judicial, a partir de les corresponents ternes presentades pel Consell de Justícia de Catalunya.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA**, pel que fa a la funció de cassació del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en matèria de dret estatal regulada a l'apartat 2, fan constar l'observació següent:

“Caldria reflexionar sobre l'abast d'aquesta previsió. S'entén que és únicament el dret públic? Si el dret propi és també el dret civil, en aquest, el criteri personal d'aplicació fa que qualsevol tribunal de l'Estat pugui també aplicar-lo. En aquest cas, el TSJ de Catalunya té la competència exclusiva per a unificar la doctrina. Caldria pensar com atribuir-la sense alterar profundament el sistema d'organització judicial.”

2. **El GP de CiU** proposa afegir al final de l'apartat 2, pel que fa a la competència reservada al Tribunal Suprem, l'expressió “per a la unificació de doctrina”.

3. **El GP de CiU**, pel que fa a l'experiència professional per a poder ser nomenat president del Tribunal de Justícia de Catalunya regulada en l'apartat 3, proposa la redacció següent:

“(…) entre magistrats amb un mínim de quinze anys d'exercici, dels quals cinc han de ser d'exercici a Catalunya (…)”

4. **Tots els grups** convenen que l'esmena del **GP de CiU** d'addició d'un article 3 bis passi a l'annex de reforma de la LOPJ amb el text següent:

“3 bis. El president del TSJ de C. ho és també d'una de les sales i té la consideració de magistrat del Tribunal Suprem. Ho és també dels presidents de sala i dels magistrats que es determinin per llei, així com de les seccions que puguin crear-se.”

5. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA**, pel que fa als nomenaments dels presidents de sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya regulats a l'apartat 4, proposen que aquest precepte passi a la proposició de reforma de la LOPJ i fan constar l'observació següent:

“El sistema respon al model implantat pel Govern del GP del PPC en la reforma LO 19/2003, que ho atribueix a la discrecionalitat del CGPJ amb els resultats coneguts. Ho hem d'institucionalitzar / estatutoritzar nosaltres o fóra millor tornar al model anterior?”

6. **Tots els grups** convenen que les esmenes del **GP de CiU** d'addició d'uns articles 4 bis i 4 ter passin a l'annex de reforma de la LOPJ amb el text següent:

“4 bis. Els magistrats de les sales i, si escau, de les seccions que puguin crear-se són nomenats pel Consell General del Poder Judicial a partir de les corresponents ternes presentades pel Consell de Justícia o pel Parlament de Catalunya, entre magistrats amb un mínim de cinc anys d'exercici a Catalunya i entre juristes de reconegut prestigi amb quinze anys d'exercici professional a Catalunya.”

4 ter. El TSJC és integrat per les següents sales: Civil, Penal, Contenciosa Administrativa, Social, de Garanties Estatutàries, Mercantil i de Cassació.”

El GP SOC-CPC, pel que fa a l'article 4 bis, manifesta la seva reserva amb relació al fet que els quinze anys d'exercici professional exigibles als juristes hagin de ser necessàriament “a Catalunya”.

Article (2). Competències del Tribunal Superior

Observació preliminar:

Tots els grups convenen que no és adequat que l'Estatut reguli en detall les competències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, ja que aquesta matèria correspon a la LOPJ i, per tant, algunes de les modificacions sobre el marc jurídic vigent s'haurien d'incorporar en el moment de segona lectura a la proposició de reforma de la LOPJ.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya té competència per a conèixer:

1. En l'ordre civil:

- a) Dels recursos de cassació que estableixi la llei contra resolucions dels òrgans judicials de l'ordre civil de Catalunya, sens perjudici de la competència del Tribunal Suprem per a unificar doctrina del dret estatal.
- b) Del recursos extraordinaris de revisió que estableixi la llei contra sentències dictades pels òrgans judicials de l'ordre civil de Catalunya.
- c) De les demandes de responsabilitat civil per fets comesos en l'exercici dels seus càrrecs, dirigides contra el president de la Generalitat, els membres del Govern i els diputats del Parlament de Catalunya.
- d) Dels recursos sobre qualificació de documents referits al dret català que hagin de tenir accés al Registre de la Propietat.
- d bis) De les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'ordre civil amb seu a Catalunya que no tinguin altre superior comú.
- e) Dels altres recursos, accions i qüestions que li atribueixi la llei.

2. En l'ordre penal:

- a) De la inculpació, el processament i el judici del president de la Generalitat, els membres del Govern i els diputats del Parlament de Catalunya, en els termes dels articles (XX) d'aquest Estatut.
- a bis) De la instrucció i decisió de les causes penals contra jutges, magistrats i membres del Ministeri Fiscal per delictes i faltes comesos en l'exercici del seu càrrec, sempre que aquesta no correspongui al Tribunal Suprem.
- a ter) Dels recursos d'apel·lació contra les resolucions dictades en primera instància per les audiències provincials, així com de tots aquells que estableixin les lleis.
- a quater) De les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccionals de l'ordre penal amb seu a Catalunya que no tinguin altre òrgan superior comú.
- a quinques) De les qüestions de competència entre jutjats de menors i de vigilància penitenciària amb seu a Catalunya que no tinguin altre superior comú.
- b) Dels altres recursos, accions i qüestions que li atribueixi la llei.

3. En l'ordre contenciós administratiu:

- a) Dels recursos ordinaris i extraordinaris contra les resolucions dictades pels òrgans de la jurisdicció contenciosa administrativa de Catalunya, inclosos els

de cassació i revisió, sens perjudici del recurs per a unificació de doctrina del dret estatal, que és competència del Tribunal Suprem.

b) Dels processos que tinguin per objecte:

(primer) Les impugnacions i les qüestions d'il·legalitat relatives a les disposicions generals dictades pel Govern i l'Administració de la Generalitat i per les entitats locals de Catalunya.

(segon) Els actes dictats pel Govern i l'Administració de la Generalitat i per les entitats locals, quan el seu coneixement no correspongui als jutjats contenciosos administratius.

(tercer) Els actes i disposicions dictats pels òrgans de govern del Parlament de Catalunya, pel Consell de Garanties Estatutàries (Consell Consultiu), pel Síndic de Greuges, per la Sindicatura de Comptes i per la Comissió Jurídica Assessora, en matèria de personal, administració i gestió patrimonial, quan el seu coneixement no correspongui als jutjats contenciosos administratius.

(quart) Els actes i disposicions de les juntes electorals provincials i de la de Catalunya, i els recursos contenciosos electorals contra acords de les juntes electorals sobre proclamació d'electes i sobre elecció i proclamació de presidents de corporacions locals a Catalunya.

(cinquè) Els actes del Consell de Justícia de Catalunya, en els termes de l'article (7) d'aquest Estatut.

b bis) Dels recursos que es formulen: (primer) Contra els actes i disposicions que s'assenyalen en les lletres de la a a la f de l'article 10.1 de la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa. (Igual a l'article 74.1 de la LOPJ). (segon) Contra les resolucions que dictin els jutjats contenciosos administratius de Catalunya.

c) Dels altres actes i resolucions que estableixi la llei.

4. En l'ordre social:

a) Dels processos que afectin interessos col·lectius de treballadors i empresaris quan els llocs de treball estiguin vinculats majoritàriament a Catalunya.

a bis) Dels processos relatius a l'aplicació i interpretació dels convenis col·lectius de l'àmbit territorial de Catalunya.

a ter) Dels recursos ordinaris i extraordinaris contra les resolucions dictades pels òrgans de la jurisdicció social de Catalunya, inclosos els de cassació i revisió, sens perjudici dels recursos per a la unificació de doctrina del dret estatal, que és competència del Tribunal Suprem.

b) Dels altres processos, recursos i qüestions que li atribueixi la llei o que li corresponguin segons la normativa aplicable.

4 bis. En l'ordre mercantil:

a) Dels recursos d'apel·lació contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils.

b) Dels altres recursos i qüestions que li atribueixi la llei o que li corresponguin segons la normativa aplicable.

5. No es poden aplicar les normes sobre submissió o fur voluntari o facultatiu a òrgans radicats fora de Catalunya en detriment de les competències del Tribunal Superior de Justícia per a unificar la interpretació del dret de Catalunya.

Observacions:

1. El GP SOC-CPC proposa que no consti la menció al dret estatal a l'apartat 1.a.

2. El GP de CiU fa constar la necessitat d'estudiar si escau de fer o no una menció explícita al jurat d'expropiació forçosa.

3. **Tots els grups**, pel que fa a l'apartat 4.a, convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autonòmics si en aquests casos, per a evitar de caure sota la competència de l'Audiència Nacional, és més adequada la redacció acordada en primera lectura o bé la proposada per l'Institut d'Estudis Autonòmics amb el text següent:

“a) En única instància, dels processos que afectin interessos de treballadors i empresaris en un àmbit superior al d'un jutjat social que estiguin vinculats majoritàriament a Catalunya.”

Article (3). El fiscal superior de Catalunya

1. El fiscal superior és el fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i representa el Ministeri Fiscal a Catalunya.
2. És designat pel Govern de l'Estat a partir d'una terna proposada pel Govern de la Generalitat.
3. El president de la Generalitat ordena la publicació del nomenament del fiscal superior de Catalunya en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.
- 3 bis. El fiscal superior de Catalunya ha de remetre una còpia de la memòria anual de la Fiscalia del TSJC al Govern, al Consell de Justícia de Catalunya i al Parlament, i ha de presentar-la davant d'aquest dins dels sis mesos següents al dia que es fa pública.
4. Les funcions del fiscal superior de Catalunya són les que estableix l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, les que determini una llei del Parlament de Catalunya i aquelles que li siguin delegades.

Observacions:

1. **El GP de CiU** fa constar que com a atribucions del fiscal superior de Catalunya s'han de esmentar les següents:
 - a) Cooperar amb el Govern de la Generalitat en l'exercici de les funcions que li són pròpies.
 - b) Exercir el comandament de la fiscalia del TSJC i coordinar els fiscals en cap de les audiències provincials. Pot exercir també el comandament de la fiscalia de l'Audiència seu del TSJ.
 - c) Exercir la representació del Ministeri Fiscal a Catalunya.
 - d) Presentar al Parlament de Catalunya la memòria anual de les activitats de la fiscalia.
 - e) Informar el Govern de la Generalitat, a petició pròpia o a instància del Govern, sobre les necessitats de personal i de mitjans materials de la fiscalia a Catalunya i, en general, sobre les seves necessitats.
 - f) Proposar al fiscal general de l'Estat els ascensos dels fiscals destinats a Catalunya, concedir les llicències i nomenar els membres substituïts del Ministeri Fiscal a Catalunya.
 - g) Proposar, escoltat el Govern de la Generalitat, els destacaments temporals i les adscripcions permanents de la fiscalia.
 - h) Proposar les línies d'actuació que siguin necessàries per a l'exercici de les funcions que li siguin atribuïdes, sens

perjudici d'exercir les altres funcions que l'ordenament jurídic li atribueixi.”

2. ***El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA fan seva la nota que figura en el text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms amb relació al fiscal superior de Catalunya. El text de la nota és el següent:***

“Creiem que l'Estatut d'autonomia no és el tipus de norma més adequat per a regular les funcions del fiscal superior. Tanmateix, si la Ponència no fos d'aquest parer, podrien citar-se com a funcions, entre d'altres, les de: coordinar els fiscals en cap de les audiències provincials de Catalunya; proposar al fiscal general de l'Estat els nomenaments per als diferents càrrecs de les fiscalies de Catalunya; proposar al fiscal general de l'Estat els ascensos dels fiscals destinats a Catalunya; nomenar els membres substituïts del Ministeri Fiscal a Catalunya o proposar al fiscal general de l'Estat els destacaments temporals i les adscripcions permanents en els termes que estableixi l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.”

3. ***Tots els grups convenen a estudiar més endavant si l'Estatut és la norma adient per a regular les atribucions del fiscal superior de Catalunya, o bé si aquesta regulació s'hauria d'introduir en una proposta de reforma de l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.***

CAPÍTOL II. EL CONSELL DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

Article (4). El Consell de Justícia de Catalunya

El Consell de Justícia de Catalunya és l'òrgan de govern del poder judicial a Catalunya. Actua com a òrgan descentralitzat del Consell General del Poder Judicial i sens perjudici de les competències d'aquest.

Observacions:

1. ***El GP de CiU i el GP del PPC proposen substituir el terme “descentralitzat” pel terme “desconcentrat”.***

Article (5) Atribucions del Consell

1. Les atribucions del Consell de Justícia de Catalunya són les que estableixen aquest Estatut, la Llei orgànica del poder judicial, les lleis que aprovi el Parlament de Catalunya i les que, si escau, li delegui el Consell General del Poder Judicial.

2. Les atribucions del Consell de Justícia respecte als òrgans jurisdiccionals ubicats al territori de Catalunya són, en tot cas, les següents:

a) Proposar una terna al Consell General del Poder Judicial per a designar el

president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, així com les ternes per a designar els presidents de sala del Tribunal Superior.

b) Proposar el nomenament dels presidents de les audiències provincials. b bis) Seleccionar els jutges de provisió temporal.

c) Expedir els nomenaments i cessaments dels jutges i magistrats incorporats a la carrera judicial temporalment amb funcions d'assistència, suport o substitució, així com determinar l'adscripció d'aquests jutges i magistrats als òrgans judicials que requereixin mesures de reforç.

d) Expedir els nomenaments dels jutges de pau.

e) Rebre el jurament o promesa (l'acatament de deures que estableix la llei) dels jutges i magistrats que integren els òrgans jurisdiccionals del territori de Catalunya i donar-los possessió.

f) Presentar propostes o informar el Consell General del Poder Judicial sobre l'adopció de mesures en el cas que els jutges o tribunals de Catalunya es considerin inquietats o pertorbats en la seva independència i col·laborar-hi en l'execució.

g) Autoritzar la participació dels jutges i magistrats en òrgans de la Generalitat.

h) Concedir llicències, permisos i autoritzacions de compatibilitat als jutges i magistrats, quan aquesta facultat no estigui atribuïda al president del Tribunal Superior de Justícia.

i) Instruir expedients i imposar sancions per faltes lleus i greus comeses per jutges i magistrats, i conèixer dels recursos contra les sancions imposades pels òrgans de govern intern.

j) Participar en la planificació i la gestió de la formació contínua dels jutges i magistrats.

k) Participar en la planificació de la inspecció de tribunals, ordenar-ne la inspecció i vigilància i fer propostes.

k bis) Atendre les ordres d'inspecció dels jutjats i tribunals que insti el Govern i donar compte de la resolució i de les mesures adoptades.

l) Resoldre els recursos d'alçada interposats contra els acords de la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i dels altres òrgans de govern dels tribunals i jutjats de Catalunya.

m) Rebre i tramitar les queixes, les denúncies i, en general, les iniciatives i els suggeriments presentats pels ciutadans relatius al funcionament dels tribunals i jutjats.

n) Desenvolupar i, quan escaigui, aplicar, en l'àmbit de Catalunya, els reglaments del Consell General del Poder Judicial.

o) Informar sobre les propostes de revisió, delimitació i modificació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals.

o bis) Informar sobre les propostes de creació de seccions i jutjats.

p) Informar sobre avantprojectes de llei i disposicions generals de la Generalitat de Catalunya, així com de les proposicions de llei o esmenes presentades al Parlament de Catalunya, en els termes establerts pel Consell General del Poder Judicial, quan afectin l'Administració de justícia.

q) Informar el Govern de la Generalitat, a instància pròpia o a petició del Govern, sobre les necessitats de personal i materials de l'Administració de justícia a Catalunya i, en general, sobre l'estat de l'Administració de justícia.

r) Presentar una memòria anual al Parlament de Catalunya sobre l'estat i el funcionament de l'Administració de justícia a Catalunya.

r bis) El control de la legalitat dels acords de la Sala de Govern, dels presidents dels tribunals, audiències i sales, de les juntes de jutges i dels jutges degans.

s) Totes aquelles funcions que li atribueixin la Llei orgànica del poder judicial i les lleis del Parlament de Catalunya, i aquelles que li delegui el Consell General del Poder Judicial.

3. Les resolucions del Consell de Justícia de Catalunya en matèria de nomenaments, autoritzacions, llicències i permisos s'han d'adoptar d'acord amb els criteris aprovats reglamentàriament pel Consell General del Poder Judicial.

El Consell de Justícia de Catalunya, per mitjà del seu president, ha de comunicar al Consell General del Poder Judicial les resolucions que dicti i les iniciatives que emprengui i ha de facilitar la informació que li sigui demanada.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 2.b, proposa que en segona lectura es torni a considerar la proposta també formulada per l'Institut d'Estudis Autonòmics amb el text següent:
"Proposar ternes al Consell General del Poder Judicial per a designar els presidents de les audiències provincials"
2. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a la menció als òrgans de govern intern de l'article 5.2.i, fa constar que caldrà verificar la concordança amb els preceptes indicats a l'annex.
3. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA**, pel que fa a la lletra n de l'apartat 2, fan constar que caldrà verificar la concordança amb els preceptes indicats a l'annex.
4. **Tots els grups** convenen que l'addició d'una nova lletra r quinquies, segons l'esmena proposada pel **GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA** s'haurà de considerar quan es tracti l'article sobre la justícia de proximitat. El text de l'esmena és el següent:
"L'establiment del règim específic de formació obligatòria, remuneració i incompatibilitats dels jutges de pau a què es refereix l'article 16.3."
5. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA** fan constar que per a fer efectiu el que estableix la lletra s de l'apartat 2 caldria modificar la LOPJ i caldrà verificar-ne la concordança amb l'annex.

Article (6). Composició, organització i funcionament del Consell

1. El Consell de Justícia de Catalunya està integrat pel president del Tribunal Superior de Justícia, que el presideix, i per sis membres nomenats per un període de cinc anys pel Parlament de Catalunya d'acord amb les regles establertes per a l'elecció dels vocals del Consell General del Poder Judicial adaptades a aquest cas. Tres d'aquests membres han de ser jutges o magistrats de carrera que faci almenys tres anys que exerceixen les seves funcions a Catalunya. Els altres tres han de ser juristes de competència reconeguda, residents a Catalunya, amb més de quinze anys d'exercici professional.

2. Els vocals territorials del Consell General del Poder Judicial adscrits a Catalunya poden assistir, amb veu i sense vot, a les reunions del Consell

de Justícia de Catalunya, a instància pròpia o del Consell de Justícia de Catalunya.

3. L'estatut dels membres del Consell de Justícia de Catalunya és el que estableix la llei per als membres del Consell General del Poder Judicial.

4. El Consell de Justícia de Catalunya aprova el seu reglament intern d'organització i funcionament.

Observacions:

1. ***El GP de CiU** proposa que els presidents de les audiències també formin part del Consell de Justícia de Catalunya.*
2. ***Els lletrats** fan constar que cal estudiar una redacció més precisa pel que fa a les regles d'elecció dels membres del Consell de Justícia de Catalunya per part del Parlament de Catalunya.*
3. ***El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA** proposen que en segona lectura es consideri la proposta també formulada per l'Institut d'Estudis Autonòmics pel que fa a la incorporació com a membres del Consell de Justícia de Catalunya de ciutadans no juristes que tinguin un reconeixement social per la seva trajectòria cívica i professional.*

Article (7). Control (Règim) dels actes del Consell

1. Els actes del Consell de Justícia de Catalunya que afectin l'estatut de jutges i magistrats i els que adopti en l'exercici de competències prèviament delegades pel Consell General del Poder Judicial o atribuïdes per la llei són impugnables en recurs d'alçada davant el Consell General del Poder Judicial, llevat dels actes dels òrgans de govern intern, que només són impugnables en alçada davant el Consell de Justícia de Catalunya.

2. Els actes del Consell que no siguin impugnables en alçada davant el Consell General del Poder Judicial es poden impugnar en via contenciosa administrativa davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

CAPÍTOL III. COMPETÈNCIES DE LA GENERALITAT SOBRE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Article (8). Oposicions i concursos

1. La Generalitat proposa al Govern de l'Estat, al Consell General del Poder Judicial o al Consell de Justícia de Catalunya, segons que correspongui, la convocatòria d'oposicions i concursos per a cobrir les places vacants de magistrats, jutges i fiscals a Catalunya.

2. El Consell de Justícia de Catalunya convoca les oposicions i els concursos per a cobrir les places de jutges i magistrats vacants a Catalunya, d'acord amb el Consell General del Poder Judicial.

3. Les oposicions i els concursos per a fiscals vacants a Catalunya són convocats pel Govern de la Generalitat, d'acord amb la Fiscalia General de l'Estat i la Fiscalia Superior de Catalunya. La Generalitat de Catalunya participa en el tribunal qualificador de les proves i en la comissió de selecció.

4. Les proves dels concursos i oposicions regulats per aquest article poden realitzar-se en qualsevol de les dues llengües oficials a Catalunya.

Observacions:

1. **El GP de CiU** proposa incorporar un nou apartat amb la redacció següent:

“3. Cada una de les convocatòries reserva una quarta part de les places per a llicenciats en dret amb sis anys d'exercici professional, els quals accedeixen, després d'un concurs de mèrits, al curs de l'Escola Judicial.”

Article (9). Requisits del personal judicial i de la resta del personal al servei de l'Administració de justícia a Catalunya

1. Per a ocupar una plaça de magistrat, jutge o fiscal a Catalunya, els candidats són admesos en igualtat de drets. Han d'acreditar un coneixement adequat i suficient de la llengua catalana per a fer efectius els drets lingüístics dels ciutadans en la forma i l'abast que determini la llei.
2. Els magistrats i jutges que ocupin una plaça a Catalunya han d'acreditar un coneixement suficient del dret propi de Catalunya en la forma i l'abast que determini la llei.
- 2 bis. En tot cas el coneixement suficient de la llengua i el dret tenen la consideració de requisit per a l'obtenció de plaça en els corresponents concursos de trasllat.
3. Els secretaris judicials i tot el personal al servei de l'Administració de justícia i de la Fiscalia a Catalunya han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana que s'exigeix al personal de l'Administració de la Generalitat.
4. Correspon al Consell de Justícia de Catalunya comprovar el compliment de les condicions establertes en aquest article en l'accés a les places dels òrgans judicials, de l'Administració de justícia i de la Fiscalia a Catalunya.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** proposa afegir al final del primer paràgraf de l'article 9.1 la frase següent: *“...igualtat de drets independentment del territori on exerceixin les seves funcions”*.
2. **Els lletrats**, en compliment de l'encàrrec fet per la Ponència, fan constar que l'article 11.1 de la Llei 1/1998, de política lingüística, utilitza l'expressió *“nivell de coneixement adequat i suficient”*, i per aquest motiu ha estat incorporada a l'article 9.1. Si s'opta per aquesta redacció, caldria estendre-la a altres preceptes estatutaris que fan referència al coneixement del català per part de determinats professionals (registradors, notaris, entre d'altres).
3. **Tots els grups**, pel que fa a l'article 9.2 bis, fan constar que la matèria regulada en aquest precepte està inclosa en la proposta actualment en tràmit de modificació de la LOPJ.
4. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA** proposen l'addició d'un nou apartat amb la redacció següent:

“4 bis. El Consell de Justícia de Catalunya ha d'incloure en els plans de formació individualitzada dels jutges i magistrats destinats a Catalunya el coneixement de la llengua catalana i el dret de Catalunya, i, a aquest efecte, ha d'establir els convenis de col·laboració que escaiguin amb el Govern de la Generalitat.”

Tots els grups convenen a estudiar en segona lectura si el contingut d'aquest precepte és o no matèria pròpia de l'Estatut.

Article (10). Mitjans personals

1. Correspon a la Generalitat la competència legislativa sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris judicials i els metges forenses, sense altre límit que el respecte de l'estatut d'aquest personal establert directament a la Llei orgànica del poder judicial. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació de:

- a) L'organització d'aquest personal en cossos i escales.
- b) El procés de selecció.
- c) La promoció interna, la formació inicial i la formació continuada.
- d) La provisió de destinacions i ascensos.
- e) Les situacions administratives.
- f) El règim de retribucions.
- g) La jornada laboral i l'horari de treball.
- h) L'ordenació de l'activitat professional i les funcions.
- i) Les llicències, permisos, vacances i incompatibilitats.
- j) El registre de personal.
- k) El règim disciplinari.

1 bis. Per llei del Parlament de Catalunya es creen els cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, que depenen de la funció pública de la Generalitat.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva i de gestió en matèria de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris judicials i els metges forenses. Aquesta competència inclou en tot cas:

- a) Aprovar l'oferta d'ocupació pública.
- b) Convocar i resoldre tots els processos de selecció, i l'adscripció als llocs de treball.
- c) Nomenar els funcionaris que superin els processos selectius.
- d) Impartir la formació, prèvia i continuada.
- e) Elaborar les relacions de llocs de treball.
- f) Convocar i resoldre tots els processos de provisió de llocs de treball.
- g) Convocar i resoldre tots els processos de promoció interna.
- h) Gestionar el Registre de Personal, coordinat amb l'estatal.
- i) Realitzar tota la gestió d'aquest personal, en aplicació del seu règim estatutari i retributiu.
- j) Exercir la potestat disciplinària i imposar les sancions que escaigui, inclosa la separació del servei.
- k) Exercir totes les altres funcions que siguin necessàries per a garantir una gestió eficaç i eficient dels recursos humans al servei de l'Administració de justícia.

3. Els cossos de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia a Catalunya formen part de la funció pública de la Generalitat.

4. La Generalitat disposa de competència exclusiva sobre el personal interí i laboral al servei de l'Administració de justícia.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA, pel que fa als encapçalaments dels articles 10.1 i 10.2, fan constar que caldrà verificar la concordança amb les previsions de l'annex.*

Article (11). Mitjans materials

1. La Generalitat disposa de competència exclusiva sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia a Catalunya.
2. Aquesta competència inclou en tot cas:
 - a) La construcció i reforma dels edificis judicials i de la fiscalia.
 - b) La provisió de béns mobles i material a les dependències judicials i fiscals.
 - c) La configuració, implantació i manteniment de sistemes informàtics i de comunicació.
 - d) La gestió i custòdia dels arxius, de les peces de convicció i dels efectes intervinguts, en tot allò que no tingui naturalesa jurisdiccional.
 - e) La gestió dels comptes de dipòsits i consignacions judicials i dels seus rendiments.
 - f) La gestió, liquidació i recaptació de les taxes judicials.

Article (12). Oficina judicial i institucions i serveis de suport

Correspon a la Generalitat determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i serveis de suport als òrgans jurisdiccional, incloent-hi la regulació de les institucions, els instituts i els serveis de medicina forense i de toxicologia.

Article (13). Justícia gratuïta. Procediments arbitrals i de mediació i conciliació

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a ordenar els serveis de justícia gratuïta i d'orientació jurídica gratuïta.
2. La Generalitat pot establir els instruments i els procediments arbitrals i de mediació i conciliació en la resolució de conflictes en les matèries de la seva competència.

Article (14). Demarcació, planta i capitalitat judicials

1. El Govern de la Generalitat, almenys cada cinc anys, amb l'informe previ del Consell de Justícia de Catalunya, proposa al Govern de l'Estat la determinació i la revisió de la demarcació i la planta judicials a Catalunya. Aquesta proposta, que és preceptiva, ha d'incloure's en el projecte de llei que el Govern trameti a les Corts Generals.

- 1 bis. La creació de seccions i jutjats així com les modificacions de la planta judicial que no comportin reforma legislativa corresponen al Govern de la Generalitat, amb l'informe previ del Consell de Justícia.
2. La capitalitat de les demarcacions judicials és fixada per llei del Parlament de Catalunya.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a tenir en compte per a la segona lectura la proposta alternativa a l'article 14.1 indicada per l'Institut d'Estudis Autonòmics amb la redacció següent i que requeriria transferència de competències per la via de l'article 150.2 CE:
“La delimitació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals a Catalunya i la planta judicial es determina per llei del Parlament de Catalunya, amb l'informe previ del Consell de Justícia de Catalunya i del Consell General del Poder Judicial.”
2. **Tots els grups** fan constar que la incorporació de l'article 1 bis implica la reforma de la LOPJ.
3. **El GP de CiU** proposa incorporar un nou apartat amb la redacció següent:
“4. Correspon a la Generalitat la provisió als jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de les seves funcions amb independència i eficàcia. A aquest efecte, el Consell de Justícia ha de trametre anualment al Govern una relació de les necessitats que estimi existents.”

Article (15). Justícia de pau i de proximitat

1. La Generalitat té competència exclusiva sobre la justícia de pau. Aquesta competència en tot cas inclou el nomenament dels jutges, mitjançant el Consell de Justícia. També es fa càrrec de les seves indemnitzacions i és la competent per a la provisió dels mitjans necessaris per a l'exercici de les seves funcions. Li correspon també la creació de les secretaries i la seva provisió.
2. La Generalitat pot establir per llei, en les poblacions que es determini i d'acord amb el que estableix la LOPJ, un sistema de justícia de proximitat que tingui per objectiu resoldre conflictes menors amb celeritat i eficàcia.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** manifesten la seva reserva pel que fa a la configuració com a “exclusiva” de la competència de la Generalitat sobre justícia de pau.
2. **Tots els grups** convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autonòmics si es pot atribuir a la Generalitat la competència exclusiva sobre la justícia de pau.

Article (16). Clàusula subrogatòria

La Generalitat exerceix, ultra les competències expressament atribuïdes per aquest Estatut, totes les funcions i facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconegui al Govern de l'Estat amb relació a l'Administració de justícia a Catalunya.

Disposició transitòria N

1. El personal al servei de l'Administració de justícia que sigui transferit a la Generalitat en aplicació de l'article (10) d'aquest Estatut continua pertanyent també al seu cos i escala d'origen i té els mateixos drets econòmics, de carrera i professionals que corresponen als funcionaris d'aquests cossos i escales.
2. En el cas que s'incorporin a llocs corresponents als cossos d'origen, mantenen, d'acord amb la regulació que els sigui aplicable, l'antiguitat i els drets de carrera i econòmics guanyats mentre ocupin destinacions a Catalunya.

Observacions:

1. *El GP de CiU proposa la supressió d'aquesta disposició transitòria.*

Observació final:

La Ponència encarrega a l'Institut d'Estudis Autonòmics la modificació del contingut de l'annex per tal que s'adeqüi al text aprovat de la proposta de reforma de l'Estatut.

ANNEX

MODIFICACIONS DE LA LOPJ EXIGIDES PER LA PROPOSTA DE REFORMA

Article 14

Cal introduir la competència dels consells territorials per a presentar propostes i informar el CGPJ sobre l'adopció de mesures en el cas que els jutges o magistrats de Catalunya es considerin inquietats o pertorbats en la seva independència, en la línia de l'article 5.1.f de la proposta de reforma (en endavant, PR).

Articles 29 i 35

En coherència amb allò que s'indica a l'article 14 de la PR, caldria indicar que les propostes de revisió de la planta i de les demarcacions que facin els governs de les comunitats autònomes competents al Govern estatal hauran d'incorporar-se al projecte de llei que el Govern trameti a les Corts Generals.

Article 73

Quan s'enumeren a l'apartat 1 les competències de la Sala Civil i Penal dels TSJ com a sala civil, caldria completar la referència als recursos fonamentats en la "infracción de normas del derecho civil, foral o especial, propio de la comunidad" amb la corresponent menció als recursos que es fonamenten

conjuntament en la infracció de dret propi i de dret comú. El mateix caldria fer en relació amb el recurs de revisió.

Igualment, caldria afegir les competències a què fa referència l'article 2 de la PR i que no es troben en l'actual art. 73 (recursos sobre qualificació de documents...).

Article 74.1

A la lletra c, cal afegir una referència als organismes consultius de les comunitats autònomes.

Així mateix, s'hauria d'incloure un nou subapartat per a donar la competència a la sala contenciosa dels TSJ en relació amb els processos que tinguin com a objecte els actes del consell territorial del poder judicial corresponent a la comunitat, com fa la PR en relació amb el Consell de Justícia.

Article 75.1

Aquest precepte diu en l'actualitat que la Sala Social del TSJ coneixerà en única instància dels processos que estableixi la llei sobre controvèrsies entre empresaris i treballadors en un àmbit superior al d'un jutjat social i no superior al de la comunitat autònoma. Per a evitar que aquesta referència a l'àmbit no superior al de la comunitat sostregui al TSJ tots els casos on hi hagi qualsevol element extracomunitari en la controvèrsia, caldria reescriure l'article, en la línia que marca la PR, de manera que, sempre que la vinculació de la controvèrsia amb l'àmbit autonòmic fos majoritària, la competència quedés per al TSJ.

Nou article al final del capítol III del llibre IV del títol I

Després de l'article 79, com a darrer article d'aquest capítol, es podria incloure un precepte que indiqués, com fa la PR, que les normes sobre submissió o fur voluntari a òrgans radicats fora de Catalunya no es podran aplicar en detriment de les competències del TSJ per a unificar la interpretació del dret de Catalunya. Una alternativa és introduir aquest precepte només a les diferents lleis processals sectorials, quan regulen la competència judicial.

Art. 99 a 103 / capítol VI del títol IV del llibre I

En aquest capítol, actualment dedicat als jutges de pau, caldria habilitar les comunitats autònomes per a establir un sistema de justícia de proximitat sota els criteris que la mateixa LOPJ determini en aquest títol.

Article 104

Caldria afegir un apartat tercer (o indicar-ho a l'apartat segon) que habilités els estatuts per a crear un consell de justícia (o consell territorial, etc.), com a òrgan desconcentrat del CGPJ, i per a determinar la composició i forma de selecció dels seus membres.

Article 108

Donat que en el PR es donen al Consell de Justícia competències per a informar sobre avantprojectes de llei i disposicions generals del Govern de la Generalitat que afectin l'Administració de justícia, caldria indicar-ho a l'article 108.

Article 110

S'haurà de fer menció a la competència dels consells territorials per al desenvolupament i aplicació en l'àmbit autonòmic dels reglaments del CGPJ. D'altra banda, a l'apartat h es parla de la valoració com a mèrit del coneixement de la llengua autonòmica com a qüestió a regular pel CGPJ. Però si la LOPJ permet als estatuts de les comunitats amb llengua pròpia optar per exigir el

coneixement d'aquesta per a poder accedir a places situades a la comunitat (veg. *infra* art. 301 i seg.), caldrà modificar en aquest sentit aquest apartat *h* per tal de preveure aquesta hipòtesi.

Articles 117 a 121 / capítol III del títol II del llibre II

S'ha de fer referència al fet que l'estatut dels membres del consell territorial serà el mateix que el dels vocals del CGPJ.

Articles 122 a 136 / capítol IV del títol II del llibre II

En aquest capítol, que detalla les competències del president del CGPJ, del Ple i de les comissions permanents, disciplinària i de qualificació, caldrà enumerar les competències que hagin d'exercir els consells territorials i fer les modificacions oportunes en la llista de competències dels altres òrgans en funció de les competències que s'atribueixin als esmentats consells.

Igualment s'ha de fer referència als principis de relació entre el CGPJ i els seus consells territorials com fa la PR a l'article 5 *in fine*.

D'altra banda, cal habilitar els legisladors autonòmics per a donar competències addicionals a aquests consells.

Article 143.1

Caldria afegir que també seran impugnables en alçada davant el Ple del CGPJ els actes dels consells territorials que afectin l'estatut de jutges i magistrats i els que adoptin en exercici de competències prèviament delegades pel CGPJ, llevat del cas que indica la PR, i que la resta d'actes dels consells i els que hagin estat confirmats íntegrament en via de recurs pel CGPJ seran impugnables davant la sala contenciosa del TSJ.

Article 152

L'article enumera les atribucions de les sales de govern dels TSJ. Els apartats 5, 6 i 11 de l'article 152.1 i l'apartat 4 de l'article 152.2 hauran de ser reformats, per tal com donen a la sala de govern competències que el PR confereix al Consell de Justícia (cf. les lletres *c*, *d*, *e* i *i* de l'article 5.2 del PR).

Article 160.6 i 12

L'apartat 6 diu que correspon als presidents dels tribunals i audiències "despachar los informes que le pida el Consejo General del Poder Judicial". Podria afegir-s'hi una referència als consells territorials.

L'apartat 12, per la seva banda, diu que hauran de "comunicar al Consejo General (...) las plazas vacantes de personal auxiliar del respectivo Tribunal o Audiencia", comunicació que hauria de fer-se al consell territorial, donat que a la PR es diu que serà el Consell de Justícia de Catalunya qui informará el Govern de la Generalitat sobre les necessitats de personal.

Articles 171 a 177

Dedicats a regular la inspecció de jutjats i tribunals, haurien d'incloure (en la línia de l'article 5.2.j de la PR) la participació dels consells territorials en la planificació de la inspecció i la seva facultat de proposta en aquest àmbit, i concretar com es duran a terme aquestes facultats.

Article 200.2 i 5

L'apartat 2 diu, referint-se als magistrats suplents, que "El Consejo General del Poder Judicial al iniciarse el año Judicial deberá tener confeccionada la relación [de magistrados suplentes de los diversos tribunales], a propuesta de las Salas de Gobierno correspondientes y con arreglo a lo dispuesto en el art. 152 de la

presente ley". Aquest "a proposta de les sales de govern corresponents" hauria de substituir-se per la proposta dels consells territorials respecte dels TSJ i les audiències provincials del seu territori.

Igualment hauria de revisar-se la intervenció que l'article 201.5, lletres *b* i *d*, dóna al CGPJ en matèria de renúncia i remoció de magistrats suplents, ja que, si els ha proposat el Consell de Justícia, aquest hauria de tenir també competències referides al moment de la finalització de l'exercici de la funció.

Article 212.2

Allò que s'ha dit abans amb referència als magistrats suplents ha d'aplicar-se també als jutges substituïts, dels quals tracta aquest article.

Article 216 bis

Cal donar entrada als consells territorials en l'adopció de les mesures de reforç d'òrgans judicials.

Article 216 bis. 3

Indica que, en cas que hi hagi diversos sol·licitants per a una mateixa comissió de serveis, un dels criteris per a seleccionar el més idoni serà el coneixement pel candidat de la llengua pròpia de la comunitat. Cal tenir present, però, que, si l'estatut de la comunitat autònoma corresponent ha exigint el coneixement de la llengua pròpia als jutges i a la resta del personal que vol accedir a places situades a la comunitat (veg. arts.301 i seg.), el coneixement de la llengua no pot ser únicament un criteri més, sinó que serà un requisit que caldrà complir en tots els casos. Cal, doncs, preveure a l'article aquesta possibilitat.

Articles 301 a 315

En regular-se les vies d'accés a la carrera judicial, s'ha d'establir que els estatuts podran, si ho creuen oportú, exigir (i no només establir com a mèrit) el coneixement suficient de la llengua autònoma per a accedir a una plaça de jutge o magistrat al territori de la comunitat. Igualment, la LOPJ hauria d'habilitar el legislador autonòmic perquè establis els mecanismes de comprovació d'aquest coneixement.

D'altra banda, a l'article 301.7 s'han de recollir el paper dels consells territorials en la convocatòria d'oposicions a jutges, magistrats i fiscals a la comunitat respectiva i la facultat de proposta de convocatòria de la Generalitat.

Articles 320, 321 i 322

Regulen el jurament o promesa dels jutges i la presa de possessió, que la PR (art. 5.2.e) diu que correspon rebre i donar, respectivament, al Consell de Justícia.

Article 333.1

Es regula la forma d'escollir els presidents de sala dels TSJ, de manera que s'hauria d'introduir la previsió que els consells territorials enviaran una terna al CGPJ a partir de la qual el CGPJ farà la seva proposta.

Article 336

El mateix que en el cas anterior cal dir ara del president del TSJ. També en aquest precepte s'hauria de preveure la terna que els consells territorials enviaran al CGPJ amb magistrats amb un mínim de tres anys d'exercici a la comunitat.

Article 341

Cal començar per l'apartat 2 perquè diu que “reglamentariamente se determinarán los criterios de valoración sobre el conocimiento del idioma y el Derecho civil especial o foral de las referidas Comunidades Autónomas, como mérito preferente en los concursos para órganos jurisdiccionales de su territorio”. Seguint la PR, això s'ha de modificar en dos sentits: primer, per a habilitar els estatuts en el sentit indicat *supra* en parlar dels art. 301 i seg.; segon, aquest “reglamentàriament” no hauria de ser tal: la LOPJ ha de contenir els principis essencials en la matèria i deixar que els estatuts i més tard els legisladors autonòmics regulin els detalls, o habilitar directament les comunitats autònomes per a decidir com es comprova el coneixement de la llengua, com s'ha dit abans en parlar dels art. 301 i seg.

Dit això, es pot tornar a l'apartat 1, on s'estableix que serà mèrit a valorar per a la provisió de places de president del TSJ i de les audiències el coneixement del dret i la llengua propis de la comunitat. Cal tenir en compte, però, que si s'estableix la LOPJ el que s'acaba de dir en parlar de l'apartat 2, ja no té sentit, pel que fa a les comunitats autònomes que facin ús d'aquella possibilitat d'exigir el coneixement com a requisit, que l'article 341 parli de mèrit. Cal reformular l'article perquè contingui totes les hipòtesis que podran donar-se. El mateix succeeix quan l'article 431.2.f de la LOPJ valora com a mèrit el coneixement de la llengua per a ser jutge en règim de provisió temporal.

Article 421

Cal introduir els consells territorials en la lista d'òrgans competents per a imposar sancions, donat que l'article 5.2.i de la PR reconeix al Consell de Justícia la instrucció i imposició de sancions lleus i greus comeses per jutges i magistrats.

Articles 423 a 427

Serà necessari fer els retocs precisos en la regulació del procediment sancionador per a donar entrada als consells territorials.

Articles 429 i 430

En matèria de cobertura d'òrgans jurisdiccionals amb substitucions, pròrrogues de jurisdicció o comissions de serveis, es podria introduir la participació dels consells territorials, bé perquè exercissin la competència decisòria que el precepte dona actualment al CGPJ o bé perquè emetessin un informe dirigit a aquest.

Articles 431 i 433

Indica que serà la sala de govern del TSJ la que convocarà concurs per a la selecció de jutges en règim de provisió temporal i la que els nomenarà i notificarà això darrer al CGPJ perquè deixi els nomenaments sense efecte si no s'ajusten a la llei. L'article 5.2.c de la PR, però, diu que serà el Consell de Justícia qui proposarà els nomenaments. Igualment podria ser el Consell de Justícia qui convoqués el concurs a sol·licitud de la Sala de Govern del TSJ. Les modificacions que es facin a l'article 431 afectaran també el 433, que regula certs supòsits de finalització de la funció de jutge en règim de provisió temporal.

Igualment, l'article 431.2.f estableix com a mèrit per als jutges en règim de provisió temporal el coneixement de la llengua pròpia. Cal reiterar, pel que fa a les comunitats autònomes que estableixin en els seus estatuts l'exigència del coneixement de la llengua pròpia, allò que es va indicar en parlar dels art. 301 i seg. i 341.

Article 437

En el seu territori han de ser les comunitats autònomes competents, i no el Ministeri, les que determinin les dotacions bàsiques de les unitats processals de suport directe.

Llibres V i VI

La PR configura cossos autonòmics de secretaris i de la resta de personal no judicial. Així doncs, respecte de les comunitats autònomes on s'estableixi l'existència d'aquests cossos autonòmics, la LOPJ podrà regular únicament l'estatut bàsic del personal. En conseqüència, caldrà fer una reescriptura d'aquests llibres per tal de recollir aquesta nova realitat, i distingir entre preceptes que s'apliquen a tot l'Estat perquè recullen l'estatut bàsic del personal i preceptes que només s'apliquen allà on no existeixin cossos autonòmics de personal no judicial i aquest continuï depenent del Ministeri, ja que allà on existeixin cossos autonòmics haurà de ser el legislador autonòmic qui dugui a terme la regulació.

Article 440

S'ha d'eliminar el caràcter de "cos únic" del cos de secretaris, depenent exclusivament del Ministeri de Justícia, per a establir que també existiran cossos autonòmics de secretaris a les comunitats autònomes competents.

Article 441.6

Es diu que el Ministeri de Justícia establirà les tres categories en què es dividirà el cos de secretaris. Cal reformar això bé perquè ho estableixi la mateixa llei o bé perquè, pel que fa a les comunitats autònomes competents, la LOPJ les habiliti perquè determinin les categories en els seus respectius cossos de secretaris.

Article 442

El precepte pot indicar els principis bàsics que regulin l'accés als cossos de secretaris però, pel que fa a les comunitats autònomes amb competència en la matèria l'estatut de les quals hagi establert el caràcter autonòmic del cos de secretaris, tot el que ultrapassi aquells principis bàsics no les afectarà i podran adoptar la regulació de desenvolupament per als seus propis secretaris.

Article 443

A la lletra c, s'ha de donar entrada a les comunitats autònomes competents perquè puguin fer la proposta de nomenament de les persones que hagin de prestar servei en els seus cossos de secretaris com a tals.

Article 447

L'apartat 3.c, en enumerar els conceptes retributius dels secretaris, indica que un d'aquests serà el complement de productivitat. Resulta clar que en les comunitats autònomes competents només a aquestes correspondrà determinar els objectius als quals anirà lligada la concessió d'aquest complement als secretaris judicials del cos autonòmic.

Article 448

Les competències que es reconeixen al Ministeri de Justícia o al Govern de l'Estat per a establir la quantia de determinats conceptes retributius han de correspondre, en el seu respectiu territori, a les comunitats autònomes competents. No s'ha d'aplicar en aquestes, per tant, el règim que estableix aquest precepte.

Article 450

Caldrà reconvertir l'article perquè, respecte de les comunitats autònomes competents, reculli només les vies d'accés (concurs...) i la possibilitat de cobrir llocs mitjançant adscripcions provisionals i comissions de serveis, i deixi que la resta la regulin per als seus cossos de secretaris les comunitats autònomes competents, de manera que no seran aplicables a aquestes la resta de previsions del precepte.

D'altra banda, com es veurà a continuació, també els estatuts podran exigir amb caràcter general als secretaris el coneixement suficient de la llengua autonòmica (veg. *infra*). En aquest cas, no té sentit que aquest precepte parli de mèrit. Cal, doncs, reformular l'article perquè prevegi les diferents possibilitats que poden plantejar-se.

Article 451

La forma, els requisits i el procediment per a cobrir les substitucions dels secretaris judicials els han de determinar, en el seu territori, les comunitats autònomes competents, a les quals no els és aplicable aquest article.

Nou article al capítol I del títol II del llibre V

Cal introduir, com es va fer per als jutges, la possibilitat que els estatuts exigeixin com a requisit –no només com a mèrit– el coneixement suficient de la llengua pròpia autonòmica per part d'aquells secretaris que hagin de prestar serveis a la comunitat per qualsevol via (accés, trasllat...), i remetre a la llei autonòmica l'adopció dels mecanismes de comprovació d'aquest coneixement.

Article 452.1 i 3

A l'apartat 1, la referència al reglament orgànic ha de substituir-se per una menció genèrica a la normativa estatal o autonòmica, segons el cas, que desenvolupi les previsions de la LOPJ, ja que, pel que fa als secretaris dels cossos autonòmics, haurà de ser la comunitat competent la que desenvolupi la LOPJ.

El paràgraf tercer, que estableix una mera col·laboració entre els secretaris i les comunitats autònomes amb competències assumides, perd el sentit en formar-se cossos autonòmics.

Articles 453 a 462

Juntament amb l'article 452, aquests preceptes recullen les funcions dels secretaris judicials. Donat que a partir d'ara, si prosperés la idea que inspira la PR, existiran cossos autonòmics de secretaris en algunes comunitats autònomes, cal que aquests preceptes distingeixin molt breument les funcions principals de tot secretari i que el detall de les funcions l'estableixin les comunitats autònomes competents, de manera que la regulació de la LOPJ, en tot el que no correspongui a l'estatut bàsic, valdrà només per als territoris autonòmics sense competència en la matèria.

I pel que fa a l'article 458, la gestió dels documents, en el territori de les comunitats autònomes competents, ha de correspondre a aquestes, no al Ministeri, ja que estem parlant de gestió de mitjans materials.

Article 463

Es parla de la superior dependència dels secretaris respecte del Ministeri de Justícia, referència que cal reformar, ja que es trenca el caràcter únic del cos.

Articles 464 a 467

S'estableixen a l'article 464 l'existència d'un secretari de govern i d'un secretari coordinador d'àmbit provincial i la forma de nomenament. Però en aquelles comunitats autònomes amb cos propi de secretaris, aquesta determinació no s'hauria d'aplicar, ja que correspon a aquestes decidir quines figures de coordinació en l'àmbit dels secretaris s'han d'establir. Això afectaria també els art. 465 a 467.

Articles 468 i 469

Pel que fa als secretaris judicials dels cossos autonòmics, la competència per a determinar el règim disciplinari ha de ser de la comunitat autònoma. Com a màxim, la LOPJ pot fixar uns principis comuns al règim disciplinari dels diversos cossos de secretaris, però la resta no ha de ser aplicable a les comunitats autònomes competents.

Articles 470 a 540 / Llibre VI

També, com passava en el cas dels secretaris, part de la regulació actual haurà de deixar d'aplicar-se a les comunitats autònomes que formin els seus propis cossos de personal, com es veurà a continuació.

Article 470

Cal eliminar l'apartat 2 del precepte, que declara el caràcter de nacionals dels cossos de personal al servei de l'Administració de justícia.

Articles 476 a 478

Aquests preceptes, amb una estructura molt semblant en els tres casos, comencen per definir genèricament la funció de cada cos i després incorporen una llista detallada de funcions de cada un d'aquests cossos. Aquesta llista s'ha d'entendre no aplicable a les comunitats autònomes competents, per tal com seran aquestes les que hauran de regular en detall les seves funcions (cal recordar que fins al desembre del 2003 aquestes funcions es trobaven en els reglaments orgànics dels cossos, la qual cosa demostra que no són part de l'estatut bàsic d'aquests, ja que, si ho fossin, la regulació s'hauria d'haver inclòs en la LOPJ).

Articles 479 i 480

Dedicats a regular els metges forenses i els instituts de medicina legal, pel que fa a aquells es pot donar per reproduïda la mateixa observació feta als articles 476 a 478. Pel que fa als instituts, les comunitats autònomes competents han de poder regular i gestionar els que se situïn al seu territori.

Article 481

El registre de personal dels seus cossos ha de ser regulat i gestionat per les comunitats autònomes competents, sens perjudici que aquest precepte pugui establir mecanismes de col·laboració amb els registres del Ministeri.

Article 482

En parlar de l'oferta d'ocupació pública, es parteix de la base de l'existència de cossos nacionals. Cal indicar al precepte que les comunitats autònomes competents aprovaran la seva respectiva oferta.

Articles 483 a 488

Regula els procediments de selecció d'aquest personal. Els preceptes, més enllà d'uns principis mínims (tipus de vies d'accés, per exemple) no han de

ser aplicables a les comunitats autònomes competents, que han de regular els seus propis processos de selecció.

Quant a l'article 483.2, que parla del coneixement de la llengua com a mèrit, s'ha de reformar, a imatge d'allò que s'ha proposat per a jutges i secretaris, perquè els Estatuts puguin, si ho consideren oportú, configurar en tots els casos aquest coneixement com a requisit i no com a mèrit per a accedir a places situades a la comunitat, i perquè el legislador autonòmic estbleixi els mecanismes d'acreditació d'aquest coneixement.

Article 490

Dedicat a la promoció interna, tampoc no ha de ser aplicable a les comunitats autònomes competents, que regularan la qüestió per al seu personal.

Article 494

Les referències al Ministeri de Justícia sobre nomenament de funcionaris cal entendre-les fetes també a les comunitats competents.

Article 495 a 499

Quant als drets i deures dels funcionaris, la llei hauria d'establir una regulació comuna molt sintètica i deixar a les comunitats autònomes competents la regulació en detall. Per tant, bona part d'allò que es regula en aquests preceptes no hauria de ser d'aplicació en aquelles.

Articles 500 a 505

Dedicats a jornada, horaris, vacances, llicències i permisos, s'han d'entendre no aplicables a les comunitats autònomes competents.

Articles 507 a 514

Un cop que l'article 506 ha enumerat les situacions en què poden trobar-se els funcionaris, la regulació en detall d'aquestes ha de correspondre a les comunitats autònomes competents, de manera que aquests preceptes no s'han d'aplicar en el seu territori.

Articles 515 a 519

Dedicats al règim retributiu, no s'han d'aplicar a les comunitats autònomes competents. Com a màxim, es podria plantejar que la LOPJ establís un esquema amb els conceptes retributius, però a partir d'aquí la regulació ha de ser autonòmica.

Articles 520 a 523

L'ordenació de l'activitat professional ha de ser establerta per les comunitats autònomes competents, de manera que tampoc aquests preceptes haurien de ser aplicables en el seu territori. La LOPJ no hauria de passar, respecte de les comunitats autònomes competents, d'establir l'existència de relacions de llocs de treball. A partir d'aquí hauria de correspondre a aquelles la regulació.

D'altra banda, l'article 521.3.b torna a parlar del coneixement de la llengua partint implícitament de la seva consideració com a mèrit, la qual cosa variarà respecte de determinades comunitats autònomes si s'adopta la modificació que es proposa per a l'article 483.

Articles 524 a 533

A banda de les disposicions genèriques de l'article 524, la regulació restant sobre provisions de llocs de treball i mobilitat ha de correspondre a les comunitats autònomes competents, al territori de les quals no és aplicable

aquesta normativa. La LOPJ podria, això sí, establir uns principis que regissin la mobilitat entre els cossos autonòmics i el cos estatal.

Quant a l'article 530, abans citat, segons el qual el coneixement de la llengua serà un mèrit però en determinats llocs de treball podrà exigir-se com a requisit, cal fer remissió a allò que s'ha indicat en parlar de l'article 483 i reformar aquest precepte d'acord amb aquell.

Articles 534 a 540

Més enllà d'establir els principis del règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de justícia, la resta de la normativa present en aquests preceptes no ha de ser aplicable a les comunitats autònomes competents, que establiran el seu propi règim.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 6 d'abril de 2005

TÍTOL IV. EL PODER JUDICIAL A CATALUNYA

Observacions:

1. **La Ponència** acorda incorporar a l'annex de modificacions de la LOPJ exigides per la proposta de reforma de l'Estatut els articles següents:

ANNEX

Redactat de l'article 231 LOPJ segons l'article 4 de la Proposició de llei orgànica de modificació de la LO 6/1985

«Artículo 231.

1. En todas las actuaciones judiciales, tanto orales como escritas, los jueces, los magistrados, los fiscales, los secretarios y demás funcionarios de los juzgados y tribunales deben utilizar cualquiera de las lenguas oficiales del territorio de la comunidad autónoma en que radiquen.

2. En las comunidades autónomas con dos lenguas oficiales, las partes, sus representantes y quienes los dirijan, así como los testigos y los peritos, pueden utilizar cualquiera de las lenguas oficiales dentro del territorio donde tengan lugar las actuaciones judiciales, en manifestaciones tanto orales como escritas.

En todo caso, las actuaciones, tanto orales como escritas, deben tener lugar en la lengua oficial utilizada por las partes. Si éstas discrepan en lo que concierne a la lengua, todo el mundo puede utilizar la lengua oficial que quiera, sin perjuicio de preservar el derecho de la parte que alegue fundamentadamente indefensión a ser enterada o notificada en la lengua oficial que utilice. Dicha alegación no puede significar en ningún caso la paralización del proceso. Se entiende que no hay alegación cuando la traducción de las actuaciones escritas se notifica en el plazo máximo de cinco días hábiles.

Con independencia de cuál sea la lengua usada en el procedimiento, las comunicaciones de los órganos judiciales a las autoridades, las administraciones y los par-

ticulares deben efectuarse en la lengua propia de la comunidad autónoma.

Cuando las circunstancias así lo requieran, en las actuaciones orales puede actuar de intérprete cualquier funcionario al servicio de la Administración de justicia que tenga suficientes conocimientos de ambas lenguas oficiales, un intérprete jurado o cualquier persona conocedora de la lengua utilizada, que sea habilitada, previo juramento o promesa, por el juez o por el tribunal.

3. Las actuaciones judiciales realizadas y los documentos presentados en la lengua oficial propia de una comunidad autónoma tienen, sin necesidad de traducción al castellano, plena validez y eficacia.

El Ministerio de Justicia o el órgano competente de la comunidad autónoma donde radique el juzgado receptor debe prever los mecanismos necesarios para la traducción, a cargo de la Administración que corresponda y con el objetivo que no se produzcan dilaciones por el hecho de usar la lengua oficial propia de la comunidad autónoma, de las actuaciones judiciales y de los documentos presentados en la lengua oficial propia de la comunidad cuando deban tener efectos ante los órganos jurisdiccionales situados fuera de su territorio o ante órganos con jurisdicción en todo el territorio español, salvo que se trate de comunidades autónomas con lengua propia coincidente.»

Esmena d'addició

Redactat de l'article 341 LOPJ segons l'article 7 de la Proposició llei orgànica de modificació de la LO 6/1985

«Artículo 341.

1. En las comunidades autónomas que tengan lengua oficial propia, el Consejo General del Poder Judicial, atendiendo a las circunstancias de cada comunidad, debe garantizar el conocimiento suficiente para el cumplimiento de las funciones judiciales de la lengua, oral y escrita, y del derecho propios en la provisión de las plazas para los órganos jurisdiccionales situados en la comunidad autónoma.

2. Debe garantizarse igualmente el conocimiento suficiente para el cumplimiento de las funciones judiciales de la lengua, oral y escrita, y del derecho propios en la provisión de plazas de jueces y magistrados de los órganos jurisdiccionales del territorio de la comunidad autónoma donde los hubiere.

3. Los mencionados conocimientos de lengua y de derecho propios tienen la consideración de requisito para la obtención de plaza en el correspondiente concurso de traslado.

4. El Consejo General del Poder Judicial debe establecer, en relación con las comunidades autónomas con lengua y derecho propios, programas intensivos de formación obligatoria sobre la lengua y el derecho para los jueces y los magistrados que obtengan plaza en las mismas con carácter forzoso.»

- 2. *El GPSOC-CPC manifesta que cal verificar en l'annex de modificacions de la LOPJ les que es deriven de les referències de la proposta de reforma de l'Estatut esmentades a continuació:***

Article 2, apartat 3, lletra b: (sobre les competències del TSJC en l'ordre contenciós administratiu):

(quart) els actes i disposicions de les juntes electorals provincials i la de Catalunya, i els recursos contenciós electorals contra acords de les juntes electorals sobre proclamació d'electes i sobre elecció i proclamació de presidents de corporacions locals a Catalunya.

Article 5, apartat 2, lletres i), n) r bis) i s) (sobre les atribucions del Consell de Justícia):

i) Instruir expedients i imposar sancions per faltes lleus i greus comeses per jutges i magistrats; i conèixer els recursos contra les sancions imposades pels òrgans de govern intern.

n) Desenvolupar i, quan escaigui, aplicar, en l'àmbit de Catalunya, els reglaments del Consell General del Poder Judicial.

r bis) El control de la legalitat dels acords de la Sala de Govern, dels presidents dels tribunals, audiències i sales, de les juntes de jutges i dels jutges degans.

s) Totes aquelles funcions que li atribueixin la Llei Orgànica del Poder Judicial i les lleis del Parlament de Catalunya, i aquelles que li delegui el Consell General del Poder Judicial.

D'altra banda, **en aquest mateix article 5**, una de les observacions que apareixen al document de primera lectura, comporta la necessitat de tenir en compte, en analitzar **l'article 15 (Justícia de proximitat)**, una esmena d'addició presentada pel GP SOC-CPC, d'ERC i d'ICV-EA amb el següent contingut:

r quinquies) L'establiment el règim específic de formació obligatòria, remuneració i incompatibilitats als Jutges de Pau a que es refereix l'article 16.3

Si s'introduís aquesta previsió caldria verificar també la seva concordança amb les previsions de l'annex.

Article 10, apartats 1 i 2 (sobre els mitjans personals):

1. Correspon a la Generalitat la competència legislativa sobre el personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris judicials i els metges forenses, sense altre límit que el respecte de l'estatut d'aquest personal establert directament a la Llei orgànica del Poder Judicial d'acord amb el que preveu l'article 122.1 de la Constitució. Aquesta competència inclou en tot cas la regulació de:

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva i de gestió en matèria de personal no judicial al servei de l'Administració de justícia, inclosos els secretaris de justícia i els metges forenses. Aquesta competència inclou en tot cas:

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 9 de febrer de 2005

TÍTOL V. COMPETÈNCIES

CAPÍTOL I. TIPOLOGIA DE LES COMPETÈNCIES

Article (1). Competències exclusives

1. Les competències atribuïdes a la Generalitat per aquest Estatut tenen el caràcter d'exclusives, llevat dels casos en què s'indiqui altrament en el mateix Estatut.
2. En l'àmbit de les seves competències exclusives correspon a la Generalitat de manera íntegra i excloent la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. En l'exercici d'aquestes competències la Generalitat pot establir les polítiques pròpies o, quan així ho decideixi lliurement, la fixació de polítiques comunes amb altres comunitats autònomes o amb l'Estat, d'acord amb allò establert al títol VI de l'Estatut.
3. Correspon a la Generalitat el desenvolupament, l'aplicació i l'execució de la normativa de la Unió Europea quan afectin l'àmbit de les seves competències exclusives, en els termes que estableix el títol VII d'aquest Estatut.

Observacions:

1. *El GP del PPC fa constar expressament i amb caràcter general que no s'oposa en cap cas al fet que l'Estatut pugui blindar les competències que atribueix a la Generalitat, sempre que, per a garantir la seguretat jurídica i la seva aprovació, s'estableixin rigorosament dins el marc constitucional vigent.*
2. *El GP SOC-CPC i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la caracterització general de les competències atribuïdes a la Generalitat com a exclusives en els termes establerts en l'article 1.1, ja que consideren que no aporta cap garantia jurídica específica, ja que l'exclusivitat o no d'una competència depèn del règim competencial concret establert pel mateix Estatut amb relació a cada matèria o submatèria. En el mateix sentit, els lletrats fan constar que l'esmentada caracterització podria introduir un equívoc similar al que deriva de l'encapçalament de l'article 9 de l'Estatut vigent.*
3. *El GP SOC-CPC i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la inclusió dels termes "íntegra i excloent" en l'article 1.2, ja que podrien resultar inadequats si és admissible la intervenció de l'Estat, mitjançant les seves competències transversals, en les matèries de competència exclusiva de la Generalitat.*
4. *El GP de CiU manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació en l'article 1.2 de l'incís "o, quan així ho decideixi lliurement, la fixació*

de polítiques comunes amb altres comunitats autònomes o amb l'Estat d'acord amb allò establert al títol VI de l'Estatut", ja que considera que aquesta és una possibilitat sempre oberta i que no cal esmentar-la en els preceptes de definició general de les competències de la Generalitat.

- 5. Tots els grups** convenen a estudiar la possibilitat de regular en un únic precepte l'articulació entre les decisions normatives de la Unió Europea i l'exercici de les competències per part de la Generalitat. En aquest cas es podrien incorporar la menció a la participació en la presa de decisions de la Unió Europea, recollida als articles 1.2 i 2.2 de la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics, i l'incís contingut en l'esmena del GP de CiU a l'article 1.3 amb la redacció següent:

"L'existència d'una regulació europea no modifica la distribució interna de competències entre l'Estat i la Generalitat establerta en aquest Estatut."

Article (2). Competències compartides

1. En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la integritat de la potestat reglamentària i de la funció executiva, llevat dels casos expressament establerts en aquest Estatut. En l'exercici d'aquestes competències la Generalitat pot establir polítiques pròpies o, quan així ho decideixi lliurement, la fixació de polítiques comunes d'acord amb allò establert al títol VI, en el marc dels principis, objectius, estàndards mínims o normes que en cada cas determini l'Estat. La Generalitat participa en l'establiment d'aquests principis, objectius, estàndards mínims o normes d'acord amb allò que estableix el capítol III del títol VI.

2. Correspon a la Generalitat el desenvolupament, l'aplicació i l'execució de la normativa de la Unió Europea quan afectin l'àmbit de les seves competències exclusives, en els termes que estableix el títol VII. A aquests efectes, les lleis marc europees es consideren equivalents a les lleis bàsiques.

Observacions:

- 1. Els lletrats**, a la vista de la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics i del text resultant en primera lectura corresponent a l'article 2.1, suggereixen estudiar més endavant la incorporació o no en el text estatutari d'un criteri formal i excloent pel que fa a la fixació de les bases mitjançant llei.
- 2. El GP de CiU** reitera la seva reserva pel que fa a la incorporació en l'article 2.1 de l'incís "o, quan així ho decideixi lliurement, la fixació de polítiques comunes amb altres comunitats autònomes o amb l'Estat d'acord amb allò establert al títol VI de l'Estatut", ja que considera que aquesta és una possibilitat sempre oberta i que no cal esmentar-la en els preceptes de definició general de les competències de la Generalitat.
- 3. El GP SOC-CPC**, en relació amb les competències compartides, adverteix amb caràcter general, primer, de la necessitat de considerar,

preferentment en el títol de les institucions, la reserva de llei davant de la potestat reglamentària del Govern; segon, que en la regulació de les competències compartides, la norma capçalera de la Generalitat ha de ser sempre una llei i no un reglament.

- 4. *El GP SOC-CPC***, en les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, fa reserva a atribuir a la Generalitat la integritat de la potestat reglamentària.
- 5. *Tots els grups*** convenen a estudiar la possibilitat de regular en un únic precepte l'articulació entre les decisions normatives de la Unió Europea i l'exercici de les competències per part de la Generalitat. En aquest cas es podria incorporar la menció a la participació en la presa de decisions de la Unió Europea, recollida als articles 1.2 i 2.2 de la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms, i l'incís contingut en l'esmena del GP de CiU a l'article 1.3 amb la redacció següent:
"L'existència d'una regulació europea no modifica la distribució interna de competències entre l'Estat i la Generalitat establerta en aquest Estatut."
- 6. *Els lletrats*** fan notar a propòsit de l'article 2.2 que, sens perjudici d'una millor redacció de l'incís final, la normativa europea en matèries de competència compartida entre l'Estat i les comunitats autònomes té en ocasions un abast molt reduït i, per tant, pot plantejar dificultats la pretensió d'excloure amb caràcter general la intervenció de la normativa bàsica estatal.

Article (3). Competències executives

1. En les matèries en què l'Estatut atribueix a la Generalitat la funció executiva, correspon a aquesta la potestat reglamentària, que comprèn l'aprovació de reglaments de desenvolupament i execució de la legislació de l'Estat dictada per a establir l'ordenació general de la matèria, així com la integritat de la funció executiva, que en tot cas inclou la potestat d'organització de la seva pròpia administració, les activitats de planificació i programació, les facultats d'intervenció administrativa, l'activitat registral, les potestats inspectores i sancionadores, l'execució de les subvencions i totes les altres funcions i activitats que l'ordenament atribueix a l'Administració pública.
2. Correspon a la Generalitat la competència per a executar la legislació de l'Estat, llevat dels supòsits en què li estigui expressament reservada per la Constitució.

Observacions:

- 1. *El GP del PPC i el GP SOC-CPC*** proposen substituir a l'article 3.1 l'expressió "legislació de l'Estat" per "normativa de l'Estat", per tal de recollir de manera més precisa la possibilitat en algun cas de la intervenció de la potestat reglamentària de l'Estat.
- 2. *El GP SOC-CPC*** proposa que el darrer incís de l'article 3.1 quedi redactat de la manera següent:

“(…) i totes les altres funcions i activitats que l’ordenament atribueix de forma general a l’Administració pública, en els termes establerts a l’Estatut per a cada matèria.”

3. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la inclusió com a clàusula genèrica de l’article 3.2, ja que podria ser contrària a l’article 149.3 de la CE.
4. **El GP SOC-CPC, el GP d’ERC, el GP d’ICV-EA i el GP de CiU** convenen a reconsiderar més endavant, en col·laboració amb els lletrats, la redacció de l’article 3.2 per tal que no resulti discordant amb l’article 149.3 de la CE i la ubicació sistemàtica del precepte.

Article (3 bis). Administració única

L’Administració de la Generalitat assumeix la condició d’administració ordinària en el territori de Catalunya. A aquest efecte, li són transferides totes les funcions executives que l’Estat desenvolupa per mitjà dels seus òrgans territorials situats a Catalunya.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** expressen la seva reserva sobre la inclusió d’aquest article, ja que consideren que és matèria pròpia del que estableix l’article 150.2 de la CE.
2. **Tots els grups** convenen que, en qualsevol cas, la incorporació d’aquest precepte en l’Estatut s’ha d’harmonitzar amb el conjunt de les disposicions estatutàries en matèria de competències i que més endavant s’ha de considerar la seva possible ubicació en el títol d’institucions.
3. **Tots els grups** convenen que, si s’inclou aquest precepte en l’Estatut, s’han d’incorporar com a disposicions transitòries els apartats 2 i 3 de l’esmena del GP de CiU amb la redacció següent:
*“La Comissió bilateral, en el termini màxim de sis mesos, a comptar de l’entrada en vigor de l’Estatut, ha de procedir a traspasar a la Generalitat els serveis adscrits a aquestes competències, incloent-hi els mitjans personals i materials.
L’Estat ha d’adoptar les mesures necessàries per a suprimir la seva Administració territorial a Catalunya.”*

Article (3 ter). Conflictes competencials

1. La Generalitat ha d’ésser informada amb caràcter preceptiu de l’elaboració dels projectes normatius de l’Estat. Alhora, a través del Consell Consultiu, ha d’emetre un dictamen no vinculant sobre l’estatutarietat del projecte normatiu.
2. La Comissió Bilateral Estat - Generalitat ha de resoldre per la via de l’acord els conflictes de competències i interpretatius.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que s'ha d'estudiar una nova redacció d'aquest precepte que separi clarament els conflictes sobre projectes normatius i els conflictes sobre normes vigents i que introdueixi vies negocials de resolució de conflictes en la línia oberta per l'article 33.2 de la LOTC –reforma LO 1/2000– o pel segon incís de l'apartat 2 de l'esmena del GP de CiU. **Tots els grups** consideren que aquesta regulació podria passar a l'article de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat i s'encarrega als lletrats que en preparin una redacció per a la segona lectura.

Article (4). Activitat de foment

1. En les matèries de la seva competència, correspon a la Generalitat l'exercici de l'activitat de foment. Amb aquesta finalitat, pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis, precisant-ne els objectius, regulant-ne les condicions d'atorgament i gestionant-ne la tramitació i concessió.
2. En les matèries de competència exclusiva de la Generalitat, correspon a aquesta l'especificació dels objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, així com la regulació de les condicions d'atorgament i la seva gestió, incloent-hi la tramitació i concessió. Els fons estatals s'han de consignar com a ingressos propis de la Hisenda de la Generalitat.
3. En les matèries de competència compartida de la Generalitat, correspon a aquesta precisar normativament els objectius als quals es destinen les subvencions estatals i comunitàries europees, així com completar la regulació de les condicions d'atorgament i tota la gestió, incloent-hi la seva tramitació i concessió.
4. En les matèries de competència executiva de la Generalitat, correspon a aquesta la gestió de les subvencions estatals i comunitàries europees, incloent-hi la seva tramitació i concessió.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC**, d'acord amb les seves observacions sobre la reserva de llei, manifesta que aportarà una redacció pel que fa a la conveniència d'establir una reserva de llei en relació amb l'apartat 1 d'aquest article.
2. **El GP d'ERC i el GP de CiU** manifesten que s'ha de tenir en compte la possible incidència de les competències transversals de l'Estat en la matèria objecte d'aquest precepte.
3. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa als apartats 3 i 4.

Article (5). Abast territorial de les competències

1. L'àmbit material de les competències de la Generalitat està referit al territori de Catalunya, llevat dels supòsits que estableixen expressament aquest Estatut

i altres disposicions legals que estableixen l'eficàcia jurídica extraterritorial de les disposicions i els actes de la Generalitat.

2. En els casos en què l'objecte de les competències de la Generalitat té un abast territorial superior al del territori de Catalunya, la Generalitat exerceix les seves competències sobre la part d'aquest objecte radicat en el seu territori, sens perjudici d'allò establert a l'Estatut per a cada matèria. En els supòsits en què la fragmentació de l'activitat pública sigui inviable, la Generalitat ha d'establir, d'acord amb els ens territorials amb competències sobre la matèria afectada, els instruments de col·laboració necessaris per a l'exercici de les competències en el territori respectiu. Només quan no sigui possible aquesta col·laboració, l'Estat, amb l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat, pot establir mecanismes de coordinació per a l'exercici de les respectives competències.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA N

En relació amb les competències compartides, mentre l'Estat no dicti la legislació bàsica en forma de principis, objectius o estàndards mínims, la Generalitat els deduirà de la normativa bàsica vigent.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 16 de febrer de 2005

TÍTOL V: COMPETÈNCIES

CAPÍTOL II: DE LES MATÈRIES

Observacions:

1. *Tots els grups convenen que més endavant s'haurà de decidir si l'ordenació de les matèries es fa per ordre alfabètic, segons apareix en la proposta de l'Institut d'Estudis Autònomic, o bé utilitzant altres criteris, com ara les afinitats de contingut, com també apunta l'Institut d'Estudis Autònomic en la memòria explicativa.*

Article (6): L'ORGANITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

En matèria d'organització correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre:

- a) L'estructura de les administracions públiques catalanes, la regulació dels seus òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.
- b) Les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, incloses les formes de personificació públiques i privades.

Observacions:

1. *Tots els grups convenen que el tractament jurídic unitari que es fa de les administracions públiques catalanes en els articles 6, 6 bis i 6 ter s'ha de concordar i ha de resultar harmònic amb el precepte corresponent a les competències sobre la matèria de règim local i amb la regulació que figuri en el títol d'institucions sobre l'Administració de la Generalitat i sobre l'Administració local.*

Article (6 bis): EL RÈGIM JURÍDIC, CONTRACTACIÓ I PROCEDIMENT ADMINISTRATIU DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES CATALANES

1. En matèria de règim jurídic i procediment correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre:

- a) Els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, inclòs el règim dels seus béns de domini públic i patrimonials.
- b) Les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat.

1.2 En tot allò que no estableixen els paràgrafs anteriors, la Generalitat té competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació

bàsica estatal amb relació al règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú per tal de garantir el tractament comú dels administrats davant de totes les administracions públiques. En tot cas, aquesta competència inclou l'establiment dels procediments especials per a l'exercici de les diferents potestats administratives.

2. Amb relació als contractes de les administracions públiques de Catalunya, corresponen a la Generalitat:

a) La competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques catalanes, així com sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'administració.

b) La competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal sobre contractació de les administracions públiques en tot allò que no estableix l'apartat anterior.

3. En matèria d'expropiació forçosa, la Generalitat té competència executiva en tot cas per a:

a) Definir, regular i determinar els supòsits, les causes i les condicions en què les administracions poden exercir la potestat expropiatòria.

b) Establir les regles de valoració dels béns expropiats segons la naturalesa i la funció social que hagin de complir els béns, d'acord amb els criteris fixats per l'Estat.

c) Crear i regular un òrgan propi per a la determinació del preu just i fixar el procediment.

4. En matèria de responsabilitat administrativa i patrimonial, la Generalitat té competència exclusiva per a determinar el procediment i la competència compartida per a establir les causes que poden originar responsabilitat, i els criteris d'imputació i d'indemnització aplicables amb relació a les reclamacions adreçades a la Generalitat de Catalunya, dins del sistema de responsabilitat administrativa establert per la legislació estatal.

Observacions:

1. *El GP del PPC proposa incorporar la menció de l'article 149.1.18 CE com a marc de referència dins el qual la Generalitat pot exercir les seves competències en els àmbits materials regulats per l'article 6 bis.*

2. *El GP SOC-CPC i el GP del PPC proposen incorporar en el precepte 6 bis 3.a un incís final amb la redacció següent:*

"(...) en aquells sectors en què la Generalitat tingui competències normatives."

Article (6 ter): LA FUNCIO PÚBLICA DE LES ADMINISTRACIONS CATALANES

En matèria de funció pública correspon a la Generalitat:

a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions catalanes i sobre l'ordenació i organització de la funció pública en tots els sectors materials de prestació dels serveis públics.

b) La competència compartida sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de (personal al servei de les administracions públiques / funcionari públic / empleat públic), així com sobre els seus drets i deures bàsics.

c) En matèria de personal laboral, la competència exclusiva per a adaptar la relació de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP d'ICV-EA** pel que fa a la lletra b de l'article 6 ter proposen mantenir el text de l'Institut d'Estudis Autonòmics amb la redacció següent:

“Amb relació als drets i deures bàsics dels funcionaris públics, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal sobre el règim estatutari dels funcionaris públics.”

2. **El GP d'ICV-EA** proposa el manteniment del terme “formació” en les lletres a i c de l'article 6 ter, d'acord amb la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics.

Article (7): AIGÜES I OBRES HIDRÀULIQUES

1. En matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva, que inclou en tot cas:

a) L'ordenació, planificació i gestió de les aigües, superficials i subterrànies, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, així com de les obres hidràuliques que no estiguin qualificades d'interès general.

b) La planificació i l'establiment de mesures i instruments específics de gestió i protecció dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics i terrestres vinculats a l'aigua.

c) Les mesures extraordinàries en cas de necessitat per tal de garantir el subministrament d'aigua.

d) L'organització de l'administració hidràulica de Catalunya, inclosa la participació dels usuaris.

e) La regulació i execució de les actuacions relatives a la concentració parcel·lària i les obres de regatge.

1.2 En tot allò que no estableix l'apartat anterior, correspon a la Generalitat la competència compartida sobre domini públic hidràulic, la participació en la planificació i la programació de les obres qualificades d'interès general, amb la deliberació i l'informe previs de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat, així com l'execució i explotació d'aquestes.

2. La Generalitat de Catalunya participa en la planificació hidrològica i en els òrgans de gestió estatals dels recursos hídrics i aprofitaments hidràulics que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries. En tot cas, dins del seu àmbit territorial, correspon a la Generalitat la competència executiva amb relació a:

a) Totes les facultats de policia del domini públic hidràulic.

b) L'adopció de mesures de protecció i sanejament dels recursos hídrics i dels ecosistemes aquàtics.

c) L'execució i explotació de les obres de titularitat estatal.

2 bis. La Generalitat ha d'emetre un informe vinculant a qualsevol proposta de transvasament de conques que impliqui la modificació dels recursos hídrics del seu àmbit territorial.

3. La Generalitat de Catalunya és competent per a executar i regular la planificació hidrològica dels recursos hídrics i aprofitaments hidràulics que passin o finalitzin a Catalunya provinents de territoris de fora de l'àmbit estatal espanyol, d'acord amb els mecanismes que estableixen els títols VII i VIII.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a considerar més endavant la incorporació a l'article 7.1.1.a de l'expressió "aigües costaneres", proposada en l'esmena del GP d'ERC, o bé incorporar-la en un altre precepte de les matèries competencials, com ara els de costes o litoral català.

2. **Tots els grups** convenen a considerar més endavant la ubicació sistemàtica més adequada dins el títol de competències de la menció "ecosistemes aquàtics" que figura en primera lectura a l'article 7.2.b.

3. **El GP de CiU** proposa la incorporació d'una nova lletra a l'article 7.2 amb la redacció següent:

"d) La gestió directa dels recursos hídrics i aprofitaments hidràulics de la part que passi per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 7.1".

Tots els grups convenen que en aquest cas cal precisar l'abast del terme "gestió".

4. **El GP SOC-CPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la inclusió de l'article 7.2.bis, ja que en part el que pretén regular ja es recull en apartats anteriors de l'article 7.

5. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** manifesten la seva reserva pel que fa a l'article 7.2.bis, especialment respecte al caràcter vinculant de l'informe, ja que pot vulnerar l'article 149.1.22 CE.

6. **El GP SOC-CPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la inclusió de l'article 7.3, ja que en part el que pretén regular ja es recull en apartats anteriors de l'article 7.

7. **Tots els grups** convenen en la necessitat de perfeccionar la redacció de l'article 7.3, sobretot pel que fa a la menció als recursos que "finalitzin" a Catalunya, i també pel que fa a la concordança del precepte amb l'article 4.2.d del títol VI, relatiu a la Comissió Bilateral Estat – Generalitat.

8. **El GP d'ICV-EA** proposa que l'article 7.3 incorpori la previsió que la Generalitat pugui oposar-se a la realització de determinades infraestructures hidràuliques en el territori de Catalunya.

ARTICLE (8): ASSOCIACIONS I FUNDACIONS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim jurídic de les associacions que exerceixin les seves funcions majoritàriament en el territori de Catalunya o bé que, malgrat que no exerceixin majoritàriament la seva activitat en aquest territori, hi tinguin el seu domicili social i no exerceixin

majoritàriament la seva activitat en el territori d'una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació de la denominació, les finalitats, els requisits de constitució, modificació i extinció i liquidació i el contingut mínim dels estatuts, els òrgans de govern, els drets i deures dels associats, les obligacions de les associacions i les associacions de caràcter especial.

b) La determinació i el règim d'aplicació dels beneficis fiscals de les associacions, així com la declaració d'utilitat pública, el contingut i els requisits per a obtenir-la, amb els mateixos efectes que la declaració estatal.

c) El registre d'associacions.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida per a regular el dret d'associació respectant el desenvolupament directe dels elements essencials del dret.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre règim jurídic de les fundacions que exerceixin les seves funcions majoritàriament en el territori de Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La regulació de la denominació, les finalitats i els beneficiaris de la finalitat fundacional, la capacitat per a fundar, els requisits de constitució, modificació, extinció i liquidació, els estatuts, la dotació i el règim de la fundació en procés de formació, el patronat i el protectorat, i el patrimoni i el règim econòmic i financer.

b) La determinació i el règim d'aplicació dels beneficis fiscals de les fundacions.

c) El registre de fundacions.

4. Correspon a la Generalitat la fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control dels ajuts públics a les associacions i fundacions.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que s'ha de millorar la redacció de l'article 8.1 i 8.3, especialment per a trobar amb precisió el punt de connexió en virtut del qual s'identifiquen les associacions sobre les quals la Generalitat té competència reguladora del règim jurídic, i que es pot partir de la redacció de la legislació catalana vigent sempre que no resulti limitativa de les competències de la Generalitat.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions dels dies 2 i 3 de març de 2005

TÍTOL V: COMPETÈNCIES

CAPÍTOL II: DE LES MATÈRIES

ARTICLE (9): CAIXES D'ESTALVIS

1. En matèria de caixes d'estalvis amb domicili social a Catalunya i per a l'activitat que realitzen a Catalunya les caixes d'estalvi domiciliades en altres comunitats autònomes correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre la regulació de l'organització de les caixes d'estalvis amb domicili social a Catalunya, que en tot cas inclou:

a) La determinació dels seus òrgans rectors i la forma en què els diferents interessos socials han d'estar representats en aquests òrgans.

b) L'estatut jurídic dels membres dels òrgans rectors i els altres càrrecs de les caixes d'estalvis.

c) El règim jurídic de la creació, la fusió, la liquidació i el registre de les caixes d'estalvis.

d) L'exercici de les potestats administratives en relació amb les fundacions que puguin crear les caixes d'estalvis.

e) La regulació d'agrupacions de caixes d'estalvis que impliqui una o més caixes amb domicili social a Catalunya.

e bis) La supervisió del procés d'emissió i distribució de les quotes participatives de les caixes.

1.2 La competència compartida sobre l'activitat financera dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i política monetària de l'Estat. Dins d'aquestes bases, les competències de la Generalitat abasten la regulació dels excedents de l'obra social de les caixes.

1.3 La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les caixes dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i la banca establertes per l'Estat. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La gradació de les infraccions i sancions establertes per l'Estat.

b) L'establiment d'infraccions addicionals.

2. La Generalitat participa en les activitats d'inspecció i sanció exercides pel Ministeri d'Economia i el Banc d'Espanya sobre les caixes d'estalvis a Catalunya.

2 bis. La Generalitat té competència compartida sobre les activitats realitzades a Catalunya per les caixes d'estalvis amb domicili social fora de Catalunya, d'acord amb les regles de coordinació pactades al si de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat.

Observacions:

1. **Tots els grups** manifesten que s'haurà de reconsiderar més endavant el manteniment o no de la lletra d de l'apartat 1.1, o bé la seva ubicació sistemàtica més adequada, atesa la seva connexió amb la matèria de fundacions.
2. **El GP de CiU** fa constar la conveniència de reconsiderar més endavant el manteniment, pel que fa al domicili de les caixes, del terme "central", proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms, en lloc del terme "social", acordat en primera lectura per la Ponència, i la conveniència d'acomodar-se a la legislació sectorial i europea.
3. **El GP de CiU** planteja que la previsió de la lletra e bis de l'apartat 1.1 es podria deduir ja de la competència exclusiva sobre òrgans.
4. **El GP SOC-CPC** proposa tenir en compte les esmenes del GP SOC-CPC, del GP d'ERC i del GP d'ICV-EA als apartats 1.2 i 1.3 als efectes de millorar-ne la redacció:

*"1.2 La competència compartida sobre l'activitat financera dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i política monetària de l'Estat. Les competències de la Generalitat abasten, dins d'aquestes bases, la regulació dels excedents de l'obra social de les caixes **que desenvolupen la seva activitat a Catalunya.***

*1.3 La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les caixes dins dels principis i, ~~en aquest cas,~~ les regles establertes **per l'Estat** a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit i la banca ~~establertes per l'Estat.~~ Aquesta competència inclou en tot cas: ..."*
5. **Tots els grups** convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autònoms la possibilitat de la supressió de l'article 9.2, ja que les seves previsions podrien quedar subsumides, amb major abast i amplitud, en l'article 9.1.3.

ARTICLE (10): COMERÇ I FIRES

1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de comerç i fires, que inclou en tot cas:
 - 1.1 L'ordenació administrativa de l'activitat comercial, que inclou en tot cas:
 - a) La definició de l'activitat, la fixació dels requisits i les condicions administratives necessàries per al seu exercici així com dels llocs i establiments on es realitzi; la regulació administrativa del comerç electrònic o a través de qualsevol altre mitjà quan l'empresa, el consumidor o usuari del servei o producte tingui domicili a Catalunya.
 - b) La regulació de totes les modalitats de venda i formes de prestació de l'activitat comercial, així com de les vendes promocionals i la venda a pèrdua.
 - c) La regulació dels horaris comercials.
 - d) La classificació i planificació territorial dels equipaments comercials i la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments.

- e) L'establiment i l'execució de les normes i estàndards de qualitat relacionats amb l'activitat comercial.
 - f) L'establiment de les mesures de política administrativa en relació amb la disciplina de mercat.
 - g) La garantia de la defensa de la competència en l'exercici de l'activitat comercial.
- 1.2 La regulació de l'activitat fira.
2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de fires internacionals celebrades a Catalunya, que inclou en tot cas:
- a) L'activitat d'autorització i declaració de la fira internacional.
 - b) La seva promoció, gestió i coordinació.
 - c) L'activitat inspectora, l'avaluació i la rendició de comptes.
 - d) L'establiment de la reglamentació interna.
 - e) El nomenament d'un delegat als òrgans de direcció de cada fira.
 - f) La recepció de les memòries corresponents i la seva comunicació a l'Estat.
3. La Generalitat col·laborarà amb l'Estat en l'establiment del calendari de fires internacionals.

Observacions:

1. *El GP de CiU proposa incorporar a la lletra b de l'article 1.1 l'incís següent:*

"...les modalitats de venda, inclosa la legislació civil, respectant en tot cas les bases de les obligacions contractuals, així com les i formes de prestació de l'activitat comercial."

ARTICLE 10 BIS: CONSUM

Proposta del GP SOC-CPC, del GP d'ERC i del GP d'ICV-EA.

1. En matèria de consum, correspon a la Generalitat:
- 1.1 La competència exclusiva per a l'establiment i l'execució de polítiques de consum, que inclou en tot cas:
- a) La defensa dels drets dels consumidors i usuaris, proclamats a l'article ----, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació.
 - b) La regulació i el foment de les associacions dels consumidors i usuaris i la seva participació en els procediments i assumptes que les afectin.
 - b bis) L'establiment i aplicació de la mediació de consum i dels procediments de resolució de conflictes en matèria de consum.
 - c) La formació i educació en el consum.
 - d) La regulació de la informació.
 - d bis) La regulació dels requisits, procediments i funcions de les oficines i serveis públics d'informació al consumidor en el territori de Catalunya.
- 1.2 La competència compartida en matèria d'arbitratge de consum, que inclou en tot cas:
- a) L'organització de l'arbitratge de consum, la constitució, la creació i la coordinació de juntes arbitrials en el territori de Catalunya.
 - b) L'execució dels procediments d'arbitratge en matèria de consum.

Proposta del GP de CiU

Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas:

- a) La defensa dels drets dels consumidors i usuaris, proclamats a l'article ----, i l'establiment i l'aplicació dels procediments administratius de queixa i reclamació.
- b) La regulació i el foment de les associacions dels consumidors i usuaris i la seva participació en els procediments i assumptes que les afectin.
- c) La regulació dels òrgans i els procediments d'arbitratge en matèria de consum.
- d) La formació i educació en el consum.
- e) La definició de consumidor.
- f) La regulació de la informació.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a deixar per a la segona lectura la redacció d'aquest precepte a partir de les dues propostes transcrits anteriorment, i també, especialment, si escau incloure o no la definició de consumidor en l'Estatut.

ARTICLE 10 TER. DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a tractar aquest precepte més endavant en funció de la nova proposta tramesa per l'Institut d'Estudis Autonòmics sobre regulació de la matèria de promoció i defensa de la competència (article 12 de la segona part del document de competències de la Generalitat elaborat per l'Institut d'Estudis Autonòmics).

ARTICLE (11): COOPERATIVES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cooperatives que realitzin majoritàriament la seva activitat amb els socis respectius en el territori de Catalunya o bé que, malgrat que no exerceixin majoritàriament la seva activitat en aquest territori, hi tinguin el seu domicili social i no exerceixin majoritàriament la seva activitat en el territori d'una altra comunitat autònoma. Aquesta competència comprèn en tot cas:

1.1 L'organització i funcionament de les cooperatives, que inclou en tot cas:

- a) La definició, denominació i classificació.
- b) Els criteris sobre fixació del domicili.
- c) Els criteris rectors d'actuació de les cooperatives.
- d) Els requisits de constitució, modificació dels estatuts socials, fusió, escissió, transformació, dissolució i liquidació.
- e) La qualificació, inscripció i certificació en el registre corresponent.
- f) Els drets i els deures dels socis.
- g) El règim econòmic de les cooperatives, la documentació social i la comptabilitat.
- h) La conciliació i l'arbitratge.

i) Els grups cooperatius i les formes de col·laboració econòmica de les cooperatives.

1.2 La regulació i el foment del moviment cooperatiu, que inclou en tot cas:

- a) La regulació de l'associacionisme cooperatiu.
- b) La prestació d'assistència i assessorament a les cooperatives.
- c) L'ensenyament i formació cooperatius.
- d) La fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control dels ajuts públics al món cooperatiu.

2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de cooperatives de crèdit que realitzin majoritàriament la seva activitat amb els socis respectius en el territori de Catalunya o bé que, malgrat que no exerceixin majoritàriament la seva activitat en aquest territori, hi tinguin el seu domicili social i no exerceixin majoritàriament la seva activitat en el territori d'una altra comunitat autònoma.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a replantejar en segona lectura, pel que fa al punt de connexió, si el terme més adequat és “principalment” o “majoritàriament”, i tenir en compte l'observació que consta al final de l'article 8, relatiu a associacions i fundacions.

ARTICLE (12): CRÈDIT, BANCA, ASSEGURANCES I MUTUALITATS NO INTEGRADES EN EL SISTEMA DE SEGURETAT SOCIAL

En matèria d'ordenació del crèdit, banca, assegurances i mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, correspon a la Generalitat:

1. La competència exclusiva sobre l'estructura, l'organització i el funcionament de les mutualitats de previsió social, les entitats gestores de plans i fons de pensions i altres mutualitats no integrades en el sistema de seguretat social, amb domicili social a Catalunya, amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.
2. La competència compartida sobre l'estructura, l'organització i el funcionament dels intermediaris financers que no siguin caixes d'estalvis, les cooperatives de crèdit i les entitats asseguradores a què no fa referència l'apartat 1, amb domicili social a Catalunya i amb independència del seu àmbit d'operació i de l'abast del risc assegurat.
3. La competència compartida sobre l'activitat de les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tinguin domicili social a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya. Aquesta competència en tot cas inclou:
 - a) L'establiment d'obligacions i limitacions addicionals a aquesta activitat.
 - b) Els actes d'execució reglats que estableix la legislació estatal.
4. Respecte de l'activitat realitzada a Catalunya per les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2, amb domicili social fora de Catalunya, la Generalitat té competència compartida sobre les seves activitats d'acord amb les regles de coordinació establertes per l'Estat.
5. La competència compartida sobre disciplina, inspecció i sanció de les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2 que tinguin el domicili social a Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles establertes a la legislació bàsica

sobre ordenació del crèdit, banca i assegurances, així com en les regles de coordinació establertes per l'Estat respecte de les activitats realitzades per aquestes entitats fora del territori de Catalunya. Aquesta competència en tot cas inclou:

a) La gradació de les infraccions i sancions establertes per l'Estat.

b) L'establiment d'infraccions addicionals.

c) La supervisió i control de les participacions significatives.

6. Respecte de l'activitat realitzada a Catalunya per les entitats a què fan referència els apartats 1 i 2, amb domicili social fora de Catalunya, la Generalitat té competència compartida en matèria de disciplina, inspecció i sanció d'acord amb les regles de coordinació establertes per l'Estat.

7. La concessió d'autoritzacions discrecionals per part de l'Administració General de l'Estat requereix un acord previ de la Comissió Bilateral.

7 bis. La Generalitat executa les activitats d'inspecció i sanció corresponents a l'Administració General de l'Estat sobre les entitats que actuen a Catalunya.

Observacions:

1. **El GP de CiU** fa constar la conveniència de reconsiderar més endavant el manteniment, pel que fa al domicili de les entitats, del terme "central", proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms, en lloc del terme "social", acordat en primera lectura per la Ponència.
2. **El GP de CiU**, pel que fa als articles 12.4 i 12.6, proposa que les regles de coordinació siguin establertes al si de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat.
3. **El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA**, pel que fa als articles 12.4 i 12.6, fan constar que comparteixen la preocupació que es desprèn de la proposta del GP de CiU i plantegen examinar més endavant l'instrument i ubicació sistemàtica més adequats.
4. **Tots els grups** convenen a demanar a l'Institut d'Estudis Autònoms les raons jurídiques que avalen la inclusió de la referència al Banc d'Espanya en l'article 12.7 de la proposta presentada pel mateix Institut i a estudiar en la segona lectura una redacció de l'apartat 7 bis concordant amb l'article 9.2, pel que fa a la menció al Banc d'Espanya.

ARTICLE (13): DENOMINACIONS D'ORIGEN I MENCIONS DE QUALITAT

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre denominacions d'origen i altres mencions de qualitat, que comprèn en tot cas:

1.1 El règim jurídic de creació i funcionament, que inclou en tot cas:

a) La determinació dels possibles nivells de protecció dels productes i el seu règim i condicions, així com els drets i obligacions que en deriven.

b) El règim de titularitat de les denominacions.

c) La regulació de les formes i condicions de producció i comercialització dels corresponents productes, i el règim sancionador aplicable.

d) El règim de l'organització administrativa de la denominació d'origen, o menció de qualitat, referida tant a la gestió com al control de la producció i comercialització.

1.2 El reconeixement de les denominacions o indicacions, així com l'aprovació de les seves normes fonamentals.

1.3 Totes les facultats administratives de gestió i control sobre l'actuació de les denominacions o indicacions, especialment de les derivades de l'eventual tutela administrativa sobre els òrgans de la denominació i de l'exercici de la potestat sancionadora per infraccions del règim de la denominació.

2. En cas que el territori d'una denominació superi els límits de Catalunya, la Generalitat exerceix les facultats de gestió i control sobre les actuacions dels òrgans de la denominació que es refereixin a terrenys i instal·lacions situats a Catalunya. La determinació del nivell de protecció, la declaració i aprovació del reglament i la regulació del règim aplicable a la denominació corresponent té lloc per acord entre la Generalitat i les altres administracions afectades. En qualsevol cas, es garanteix la participació de la Generalitat en els corresponents òrgans de la denominació d'acord amb la proporció de l'afectació al territori de Catalunya.

3. Les obligacions de protecció derivades del reconeixement per la Generalitat d'una denominació d'origen o d'una indicació geogràfica protegida les exerceix la Generalitat de Catalunya sobre el seu territori. La protecció de les denominacions i indicacions geogràfiques i de qualitat catalanes fora del territori de Catalunya i davant de les corresponents institucions de protecció europees i internacionals, ha d'ésser assumida per les corresponents autoritats, autonòmiques i estatal, des del moment del reconeixement efectuat per la Generalitat, sens perjudici del control judicial a què se sotmeti la declaració de reconeixement.

Observacions:

1. ***Tots els grups manifesten que en la segona lectura s'haurà de tenir en compte la possible introducció del terme "indicacions geogràfiques de qualitat", segons la indicació en nota de l'Institut d'Estudis Autonòmics recollida del dret comunitari, o bé l'expressió "indicacions geogràfiques protegides i mencions de qualitat", segons proposta del GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA.***

ARTICLE (14): DRET CIVIL

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, inclosa la determinació del seu sistema de fonts, amb l'única excepció de les regles relatives a l'aplicació i a l'eficàcia de les normes jurídiques, les relacions jurídicocivils relatives a les formes de matrimoni, l'ordenació dels registres i instruments públics, les bases de les obligacions contractuals, les normes per a resoldre els conflictes de lleis i la determinació de les fonts del dret de competència estatal.

Observacions:

1. ***El GP de CiU proposa afegir a les competències a assumir per l'article 150.2 "la regulació íntegra de les obligacions contractuals".***

ARTICLE (15): DRET PROCESSAL

Correspon a la Generalitat dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya. Aquesta competència en tot cas inclou les normes processals que tinguin per finalitat millorar la protecció dels drets dels ciutadans establerts en aquest Estatut i en la resta de normes autonòmiques, i l'adequada interpretació i aplicació del dret propi pels òrgans jurisdiccionals.

ARTICLE (16): EDUCACIÓ

1. La competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'educació s'estén en tota la seva extensió, nivells, etapes, cicles, graus, modalitats, especialitats i àmbits educatius i comprèn, en tot cas:

a) L'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa en general.

b) La programació general de l'ensenyament i la definició, regulació i execució de la programació en el seu territori, així com la regulació d'òrgans de participació i consulta dels sectors afectats.

c) La creació i autorització de centres docents, la regulació de les seves condicions mínimes, l'organització i el funcionament dels centres públics i el règim del professorat.

d) L'ordenació i regulació dels ensenyaments, l'establiment dels plans d'estudis corresponents, inclosa la seva ordenació curricular.

e) La inspecció educativa; l'avaluació, la innovació i la investigació educatives, i la garantia de la qualitat.

f) L'establiment del règim de foment, i beques i ajuts a l'estudi per a garantir les condicions d'igualtat en el seu accés.

g) La regulació del règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres que els imparteixen.

h) La regulació de l'estatut jurídic i la selecció del personal docent i de la resta de professionals de l'educació.

2. La Generalitat té competència compartida en el marc de les normes bàsiques establertes per l'Estat per al desenvolupament de l'article 27 de la Constitució.

3. Correspon a la Generalitat la competència executiva per a l'expedició i homologació dels títols estatals.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a estudiar més endavant la incorporació de la clàusula inicial ("la Generalitat té competència exclusiva en matèria d'educació") i mantenir tota la redacció proposada per a encapçalar aquest article en les esmenes presentades pel **GP de CiU**.

ARTICLE (17): ESTADÍSTICA DE CATALUNYA

1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre les estadístiques que proporcionen informació rellevant sobre Catalunya, que inclou en tot cas:

- a) La planificació estadística.
 - b) L'organització administrativa.
 - c) La creació d'un sistema estadístic oficial propi de la Generalitat.
2. Correspon a la Generalitat l'obtenció de dades en el territori de Catalunya per a estadístiques amb finalitats estatals o de la Unió Europea.
3. La Generalitat de Catalunya participa i col·labora en l'elaboració d'estadística d'abast supraautonòmic.

Observacions:

- 1. El GP de CiU proposa incorporar a l'article 17.2 com a competència compartida de la Generalitat "la recopilació, elaboració sistemàtica, conservació, emmagatzematge, publicació i difusió de resultats referits específicament a Catalunya basats en aquestes dades" i es compromet a aportar experiències que avalen i justifiquen la inclusió proposada.**

ARTICLE (18): HABITATGE

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, que inclou en tot cas:
- a) La planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge a Catalunya d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial.
 - a bis) La fixació dels preus màxims de venda i lloguer dels habitatges de protecció pública.
 - a ter) La legislació sobre la propietat horitzontal, sobre arrendaments urbans i les especialitats del tràfic immobiliari.
 - b) L'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat.
 - c) La promoció pública d'habitatges a Catalunya.
 - d) La regulació del comerç referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquests àmbits.
 - e) Les normes tècniques, la inspecció i el control sobre qualitat de la construcció.
 - f) Les normes sobre habitabilitat dels habitatges.
 - g) L'experimentació, la innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges.
 - h) La normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.
 - i) Les condicions dels edificis per a la instal·lació de les infraestructures comunes de telecomunicacions, radiodifusió, telefonia bàsica i altres serveis per cable.
2. L'Estat ha de transferir a la Generalitat de Catalunya els fons estatals destinats al finançament d'actuacions públiques i privades en matèria d'habitatge a Catalunya.

ARTICLE (19): LLENGUA PRÒPIA

1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou en tot cas la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la doble oficialitat i de la llengua pròpia, així com sobre la normalització lingüística del català.
2. Correspon a la Generalitat així com al Consell General d'Aran la competència sobre la normalització lingüística de la varietat aranesa de la llengua occitana.

ARTICLE (20): MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL I SERVEIS DE CONTINGUT AUDIOVISUAL

1. En matèria de mitjans de comunicació social i serveis de contingut audiovisual, correspon a la Generalitat la competència exclusiva, que en tot cas inclou:
 - a) La creació, modificació i supressió dels mitjans de comunicació social de titularitat de la Generalitat, incloent-hi la capacitat per a establir-ne el règim jurídic en els seus diferents aspectes i per a determinar-ne les formes de gestió i de control i el règim econòmic i financer.
 - b) Els serveis de contingut audiovisual que es prestin a través dels diferents suports disponibles.
 - c) Els títols habilitants dels operadors de serveis públics i privats de radiodifusió televisiva i sonora i altres serveis de contingut audiovisual que utilitzin qualsevol dels suports i tecnologies disponibles.
 - d) La definició del servei públic de radiodifusió televisiva i sonora de Catalunya i la seva prestació a través dels diferents suports i tecnologies disponibles, els principis i les funcions que integren la missió de servei públic per tal d'assolir els objectius d'universalitat, garantia del pluralisme democràtic i informatiu, difusió de valors socials, culturals i educatius, projecció de la identitat, equilibri territorial i desenvolupament de les comunicacions i indústries audiovisuals catalanes, entre d'altres.
 - e) L'activitat administrativa de control dels serveis de radiodifusió televisiva i sonora i altres serveis de contingut audiovisual, que inclou la inspecció i el règim sancionador.
 - f) La planificació de les freqüències i els paràmetres tècnics basant-se en els quals es presten els serveis de radiodifusió televisiva i sonora dins el territori de Catalunya i la planificació de la xarxa que els serveix de suport.
2. En tot allò que no estableix l'apartat anterior, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis establerts a la legislació bàsica estatal sobre mitjans de comunicació social.
3. En matèria de gestió de l'espectre radioelèctric dins del territori de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència executiva relativa a la planificació i atribució individualitzada de freqüències per a la prestació dels serveis de radiodifusió televisiva i sonora. La Generalitat pot assumir aquesta competència amb caràcter exclusiu quan l'espectre radioelèctric no tingui la consideració de domini públic estatal.
4. En tots els supòsits a què fa referència aquest article, les competències de la Generalitat s'estenen als operadors el títol habilitant dels quals abasti únicament el territori de Catalunya, sigui parcialment o en la seva totalitat. En el supòsit de la lletra e de l'apartat 1, la competència de la Generalitat comprèn també la programació específica per a Catalunya que realitzin els operadors, amb independència de l'àmbit territorial del seu títol habilitant.

5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre serveis de comunicació electrònica, que inclou en tot cas aquells serveis de comunicació electrònica que continguin ofertes de text, dades, so o imatge, que es prestin mitjançant internet, de distribució general o sota demanda, sempre que el prestador de serveis tingui residència o domicili social a Catalunya.

6. La Generalitat participa en els procediments d'atorgament, modificació, pròrroga o supressió d'autoritacions o concessions de serveis de radiodifusió televisiva o sonora de competència estatal que afectin el territori de Catalunya, mitjançant acord previ, per tal de garantir les competències que aquest estatut li confereix, especialment en matèria de llengua pròpia i cultura.

6 bis. La Generalitat té dret a participar a través dels seus propis representants o, si escau, en el marc de la representació de l'Estat, en els organismes internacionals competents en les matèries a què es refereixen els apartats anteriors.

7. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'autoritat reguladora independent, en l'àmbit de la comunicació audiovisual pública i privada. El Parlament de Catalunya elegix els seus membres i en regula la composició i les funcions.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a reconsiderar més endavant, pel que fa a la lletra f de l'article 20.1, si l'addició incorporada ("de les freqüències i els paràmetres tècnics basant-se en els quals es presten els serveis de radiodifusió televisiva i sonora dins el territori de Catalunya") és necessària o es pot considerar inclosa en la redacció inicialment proposada per l'Institut d'Estudis Autònoms.
2. **Tots els grups** convenen a considerar la possibilitat que l'article 20.7 vagi al títol d'institucions.

ARTICLE (21): NOTARIES, REGISTRES DE LA PROPIETAT I MERCANTILS I REGISTRE CIVIL

En matèria de notaries i registres, correspon a la Generalitat de Catalunya:

1. La competència executiva en matèria de notaris i registradors de la propietat i mercantils, que en tot cas inclou:

a) El seu nomenament, mitjançant concurs i oposicions lliures i també les restringides en el cas dels notaris, que ha de regular, convocar i realitzar la mateixa Generalitat fins a la formalització dels nomenaments. Per a la provisió de les notaries i dels registres, els candidats són admesos en igualtat de drets i han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.

b) La inspecció de les notaries i dels registres i l'exercici de la potestat disciplinària.

c) La inspecció i l'exercici de la potestat disciplinària dels col·legis professionals.

d) L'establiment de les demarcacions notariales i registrals.

d bis) L'establiment d'especialitats aranzelàries.

d ter) La designació d'interins i substituïts.

d quater) L'establiment i creació del Registre Català d'Últimes Voluntats.

2. La propietat dels protocols notariales i dels llibres dels registres de la propietat i mercantils de Catalunya.

2 bis. La Generalitat és la competent per a resoldre els recursos governatius relatius als registres de la propietat en matèria de dret català.

3. En matèria de registre civil, correspon a la Generalitat de Catalunya la competència executiva, inclòs el nomenament dels seus encarregats, l'exercici amb relació a aquests de la funció disciplinària així com la provisió dels mitjans humans i materials necessaris per a l'exercici de les funcions. Aquests encarregats han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana en la forma i l'abast que estableixi la Generalitat.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a considerar més endavant la qualificació de la competència de l'article 21.1 com a compartida.

2. **El GP de CiU** proposa que la redacció de les lletres b i c de l'article 21.1 sigui substituïda per una nova lletra b amb el text següent:

“La inspecció de les notaries i dels registres i l'exercici de la potestat disciplinària, així com tots els assumptes relatius als notaris i registradors de la propietat i mercantils de Catalunya i dels seus respectius col·legis, inclosa la resolució de tots els recursos.”

3. **Tots els grups** convenen que les esmenes d'addició de nous paràgrafs a l'article 21 proposades pel **GP de CiU** siguin tingudes en compte en segona lectura als efectes de la seva eventual incorporació harmonitzada amb l'article 15 del títol de drets. El text de les esmenes és el següent:

“3. El català és la llengua d'ús preferent en els documents registrals i notariaus que sol·licitin els ciutadans. Aquests tenen dret a ser atesos en la llengua oficial que escullin en les oficines del Registre de la Propietat i Mercantil i en les notaries.

4. Es garanteix el dret dels ciutadans que els documents, anotacions, certificats i tots aquells que s'expedeixin en els registres públics i les notaries siguin en la llengua oficial que hagin escollit.

6. Els llibres del Registre Civil han d'estar impresos en les dues llengües oficials i s'ha de garantir el dret dels ciutadans a fer les inscripcions i a obtenir les certificacions en la llengua oficial que hagin escollit. També s'ha de garantir el dret dels ciutadans a ser atesos en la llengua oficial que escullin.”

ARTICLE (22): OBRES PÚBLIQUES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques que es realitzin en el territori de Catalunya i que no hagin estat qualificades d'interès general per llei de l'Estat o no afectin una altra comunitat autònoma. Aquesta competència inclou en tot cas la seva planificació, construcció i finançament.

2.1 La qualificació d'interès general per llei de l'Estat requereix l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat, tant si es tracta d'una obra pública de nova construcció com d'una obra ja existent.

2.2 Correspon a la Generalitat la participació en la planificació i la programació de les obres qualificades d'interès general.

3. Un cop finalitzada la construcció d'una obra d'interès general per l'administració competent, o la que afecti una altra comunitat autònoma, es poden subscriure convenis de col·laboració per a la seva gestió.

Observacions:

1. *Tots els grups convenen, pel que fa a l'article 22.2.2, la possibilitat d'incorporar-hi el terme "execució".*
2. *Tots els grups convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autonòmics el significat del primer paràgraf de l'article 22.3.*

ARTICLE (23): INFRAESTRUCTURES DEL TRANSPORT I LES COMUNICACIONS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports, aeroports, heliports i altres infraestructures del transport en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació d'interès general per llei de l'Estat. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) El règim jurídic, la planificació i la gestió, amb independència de la seva titularitat, de tots els ports i aeroports, instal·lacions portuàries i aeroportuàries, instal·lacions marítimes menors, estacions terminals de càrrega en recintes portuaris i aeroportuaris i altres infraestructures del transport que no tinguin la qualificació d'interès general.

b) La gestió del domini públic necessari per a la prestació del servei i, en especial, l'atorgament d'autoritacions i concessions dins dels recintes portuaris o aeroportuaris.

c) El règim econòmic dels serveis portuaris i aeroportuaris i, en especial, les potestats tarifària i tributària i la percepció i recaptació de tota classe de tributs i gravàmens relacionats amb la utilització de la infraestructura i del servei que presta.

d) La delimitació de la zona de serveis dels ports o aeroports amb l'informe previ del titular del domini públic, els usos, equipaments i activitats complementàries dins del recinte del port o aeroport o d'altres infraestructures del transport.

2. Es transfereixen a la Generalitat les facultats de gestió en matèria de ports d'interès general situats a Catalunya, que en tot cas inclouen: l'execució de la legislació i de la política portuària estatal, i la direcció, coordinació, explotació, conservació i administració dels ports d'interès general a Catalunya i dels serveis que s'hi desenvolupen. Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (n).

3. Es transfereixen a la Generalitat de Catalunya les facultats estatals de gestió dels aeroports d'interès general situats a Catalunya, que inclouen en tot cas l'execució de la legislació i de la política aeroportuària estatal, i l'ordenació, direcció, coordinació, explotació, conservació i administració dels aeroports d'interès general a Catalunya i dels serveis que s'hi desenvolupen. Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (n).

4. Es transfereixen a la Generalitat de Catalunya les facultats de gestió de les infraestructures de telecomunicacions situades a Catalunya, inclosa la gestió del domini públic radioelèctric. Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (n).

5. La Generalitat participa en els organismes d'abast supraautonòmic que tinguin funcions sobre les infraestructures del transport ubicades a Catalunya de titularitat estatal.

6.1 La qualificació d'interès general d'un port o aeroport situat en el territori de Catalunya per llei de l'Estat requereix l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat i la seva gestió correspon a la Generalitat de Catalunya.

6.2 Correspon a la Generalitat la participació en la planificació i la programació de ports i aeroports d'interès general.

7. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya. Aquesta xarxa és integrada per totes les carreteres, els túnels, les autopistes i les altres vies, amb independència de la seva qualificació, funcionalitat, accessibilitat, connectivitat i titularitat. Aquesta competència comprèn en tot cas:

a) L'ordenació, planificació i gestió integrada de tota la xarxa viària en el territori de Catalunya, amb independència de l'administració titular de la via.

b) El règim jurídic i financer de tots els elements de la xarxa viària dels quals sigui titular la Generalitat de Catalunya.

c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

d) Qualsevol modificació funcional, ampliació o modificació del règim econòmic i financer dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya, amb independència de la seva titularitat, requereix l'acord previ de la Generalitat.

8. En matèria de xarxa ferroviària, correspon a la Generalitat la competència exclusiva amb relació a les infraestructures de la seva titularitat i la participació en la planificació i gestió de les infraestructures de titularitat estatal en el territori de Catalunya. La gestió inclou en tot cas la coordinació, explotació, conservació i administració de les infraestructures.

Observacions:

1. *El GP de CiU planteja la possibilitat de presentar una esmena global.*
2. *El GP SOC-CPC, pel que fa a l'article 23.8, proposa reconsiderar la conveniència de mantenir la menció "de la seva titularitat".*

ARTICLE (24): PROTECCIÓ DE DADES DE CARÀCTER PERSONAL

Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de protecció de dades de caràcter personal, que en tot cas inclou:

a) La regulació, la inscripció i el control dels fitxers o tractaments de dades de caràcter personal creats o gestionats per les institucions públiques de Catalunya, l'Administració de la Generalitat, les administracions locals de Catalunya, les entitats autònomes i altres entitats de dret públic o privat dependents de l'administració autonòmica o de les locals o que realitzen serveis o activitats per compte propi mitjançant qualsevol forma de gestió directa o indirecta, les corporacions de dret públic catalanes i les universitats que formen part del sistema universitari català.

b) La regulació, la inscripció i el control dels fitxers o tractaments de dades de caràcter personal privats creats o gestionats per persones físiques o jurídiques quan el tractament s'efectuï en el territori de Catalunya.

c) La constitució d'una autoritat independent, designada pel Parlament, que vetlli per la garantia del dret a la protecció de dades personals en l'àmbit de les competències de la Generalitat.

ARTICLE (25): RECERCA, DESENVOLUPAMENT I INNOVACIÓ TECNOLÒGICA

En matèria de recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, correspon a la Generalitat:

1. La competència exclusiva amb relació als centres i estructures de recerca ubicats a Catalunya, que inclou en tot cas:
 - a) La planificació i l'aplicació dels recursos públics destinats a aquestes finalitats.
 - b) L'ordenació de la recerca i el desenvolupament de programes de recerca i innovació tecnològica i l'aprovació, seguiment, control i avaluació dels projectes de recerca.
 - c) L'organització, règim de funcionament, control, seguiment i acreditació dels centres i estructures de recerca. En aquest últim cas s'inclouen també els de titularitat privada.
 - d) La coordinació dels centres de recerca de Catalunya.
 - e) La regulació i gestió de les beques i els ajuts a la recerca.
 - f) La formació professional del personal investigador i de suport a la recerca.
 - g) La difusió de la ciència i la transferència de resultats.
2. La participació efectiva en la planificació estatal i en la fixació de criteris i objectius en matèria de recerca.
3. La participació en la promoció de centres, estructures i projectes de recerca d'àmbit estatal o europeu.

Observacions:

1. **Tots els grups convenen a considerar més endavant si cal fer menció en aquest article de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat en els termes que proposa l'esmena del GP de CiU:**

“En el marc de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut s'han de fixar els criteris de coordinació entre l'Estat i la Generalitat en matèria de política de recerca, desenvolupament i innovació. També s'han d'establir les formes de participació de la Generalitat en la fixació de les polítiques que afectin aquestes matèries en l'àmbit de la Unió Europea i altres organismes i institucions internacionals.”

ARTICLE (26): TREBALL I RELACIONS LABORALS

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que en tot cas inclou:
 - a) La determinació del model de relacions laborals a Catalunya.
 - b) Les polítiques actives d'ocupació, que inclou la formació dels demandants d'ocupació i dels treballadors en actiu, així com la gestió de les subvencions corresponents. Quan els plans o l'execució de l'activitat de formació superin l'àmbit territorial català, s'han de dur a terme d'acord amb altres comunitats autònomes o amb l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 5.2.
 - c) Les qualificacions professionals a Catalunya.
 - d) La intermediació laboral, que inclou la regulació, autorització i control de les agències de col·locació amb seu a Catalunya.
 - e) El desenvolupament normatiu de la negociació col·lectiva i el registre dels convenis col·lectius de treball de les empreses que desenvolupin les seves activitats a Catalunya.

- f) Els procediments de regulació d'ocupació i d'actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius en el cas de centres de treball radicats a Catalunya.
 - g) a prevenció de riscos laborals i la seguretat i salut en el treball.
 - h) La potestat sancionadora de totes les infraccions de l'ordre social.
 - i) La determinació dels serveis mínims de les vagues que tinguin lloc a Catalunya.
 - i bis) El control de la inscripció, afiliació, alta i cotització en matèria de compliment de les obligacions de seguretat social.
 - i ter) Plans i fons de pensions.
 - i quater) El control de legalitat i, si escau, el posterior registre, dels convenis col·lectius de treball de les empreses que desenvolupin la seva activitat principalment a Catalunya.
 - i quinquies) L'ordenació, el control, la coordinació i el seguiment de la gestió de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals.
 - j) La gestió de les polítiques passives, que inclou, en tot cas, la gestió de les prestacions d'atur i el reconeixement i pagament de les prestacions.
 - k) La creació i regulació dels instruments de conciliació, mediació i arbitratge laborals.
 - l) La determinació amb caràcter anual del calendari de dies festius que ha de regir a tot el territori de Catalunya.
2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a la creació i regulació d'una funció pública inspectora en matèria de treball d'acord amb el que estableix l'article 6.2.1 d'aquest estatut (article sobre la matèria Administració de la Generalitat).

Observacions:

1. **El GP de CiU** proposa la incorporació de la seva esmena a l'article 26.1.a amb el text següent:

“a) La determinació del model de relacions laborals a Catalunya, adaptat a la seva realitat econòmica, industrial i social creant un marc de relacions laborals propi.”
2. **El GP de CiU** proposa la incorporació de noves lletres a l'article 26.1 amb el següent redactat:

“- La determinació dels contingents d'immigrants per raó del mercat laboral català, així com la gestió dels permisos i de les autoritzacions de treball dels estrangers.”

“- L'establiment i el control dels mecanismes de contractació en origen.”
3. **El GP d'ERC** proposa la incorporació de noves lletres a l'article 26.1 amb el següent redactat:

“- L'execució de la política d'immigració”.
4. **Tots els grups** convenen a estudiar més endavant si la menció a matèries d'immigració –observacions 2 i 3– ha de constar a l'Estatut al capítol de competències de la Generalitat, o bé és més adequat vincular-la a lleis de transferència derivades de l'article 150.2 CE.
5. **El GP de CiU** proposa la incorporació d'una nova lletra a l'article 26.1 amb el següent redactat:

“- La gestió del fons de garantia salarial”.

El GP de CiU fa constar que la incorporació de la matèria anterior a l'àmbit de competències de la Generalitat es pot vincular a l'aplicació de l'article 150.2 CE.

6. **El GP d'ERC** proposa la incorporació de noves lletres amb el següent redactat:

“- L'establiment de prestacions no contributives i assistencials.”

“- Seguiment i atenció a les persones migrades a l'exterior de Catalunya, establint i desplegant mesures d'ajut al retorn i suport a la seva inserció laboral en el nostre país.”

Tots els grups convenen que la incorporació d'aquestes lletres, si escau, s'ha de fer en la regulació de la matèria de serveis socials.

ARTICLE (27): SISTEMA PENITENCIARI

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat en matèria penitenciària, que comprèn en tot cas:

a) La capacitat normativa per a dictar reglaments penitenciaris adaptats a la realitat social de Catalunya.

b) La totalitat de la gestió de l'activitat penitenciària a Catalunya i, en particular, la direcció, organització, règim, funcionament, planificació i inspecció de les institucions penitenciàries de qualsevol tipus situades en el territori de Catalunya.

c) La planificació, construcció i reforma dels establiments penitenciaris situats en el territori de Catalunya.

d) L'administració i gestió patrimonial dels immobles i equipaments adscrits a l'Administració penitenciària catalana, així com de tots els mitjans materials que li siguin assignats.

e) La planificació i organització del treball remunerat de la població reclusa, així com l'execució de les mesures alternatives a la presó i les activitats de reinserció a Catalunya.

2. També correspon a la Generalitat la participació en el procediment d'atorgament d'indults.

Observacions:

1. **El GP de CiU** proposa que la competència de la Generalitat sobre el sistema penitenciari sigui compartida amb el desenvolupament legislatiu de la normativa estatal i que aquesta nova incorporació competencial es faci mitjançant l'aplicació de l'article 150.2 CE.

2. **El GP de CiU** proposa que s'incorpori un nou apartat a l'article 27 el contingut del qual es vinculi a les funcions de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat. El text seria el següent:

“La Generalitat participa en l'elaboració i reforma de les lleis penals i processals que incideixin en els serveis penitenciaris. Aquesta participació és preceptiva i vinculant.”

3. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa a l'article 27.2.

ARTICLE (28): TRANSPORTS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els transports terrestres de viatgers i mercaderies per carretera, ferrocarril i cable que transcorrin íntegrament dins del territori de Catalunya, amb independència de la titularitat de la infraestructura. Aquesta competència inclou en tot cas:

- a) La regulació, planificació, gestió, coordinació i inspecció dels serveis i activitats en aquesta matèria.
- b) La regulació de la capacitació professional i la intervenció administrativa per a l'exercici de les activitats del transport.
- c) L'establiment de condicions addicionals en la regulació del contracte de transport.
- d) La regulació del transport urbà i dels serveis de transport discrecional de viatgers en vehicles de turisme.
- e) La regulació específica dels transports turístic, escolar o de menors, sanitari, funerari, de mercaderies perilloses o peribles i d'altres que requereixin un règim específic.
- f) La regulació d'un sistema d'arbitratge en matèria de transports.
- g) La potestat tarifària sobre transports terrestres.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació de l'Estat en relació amb els transports terrestres que tinguin llur origen i destinació dins el territori de Catalunya, malgrat que no transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya, que inclou en tot cas:

- a) La gestió i autorització dels serveis regulars de transport de viatgers per carretera amb itinerari que transcorri parcialment per Catalunya.
- b) La intervenció administrativa per a la prestació de serveis de transport per carretera de mercaderies i de viatgers i les seves activitats auxiliars i complementàries, inclosos els relatius a l'àmbit de la Unió Europea i tercers països.
- c) La inspecció, control i sanció del transport per carretera.
- d) L'arbitratge.
- e) La capacitació professional del transport per carretera, incloent-hi el de mercaderies perilloses i les seves activitats auxiliars i complementàries.
- f) L'exercici de la potestat de planificació en col·laboració amb l'Estat.

3. La integració de línies o serveis de transport que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya en línies o serveis d'àmbit superior requereix l'acord previ de la Generalitat.

4. La Generalitat participa en l'establiment dels serveis ferroviaris que garanteixin la comunicació amb altres comunitats autònomes o amb el trànsit internacional, i determina amb l'Estat les formes de col·laboració pertinents per a la gestió integrada de la xarxa ferroviària a Catalunya, en el marc de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat.

5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre els centres i operadors de les activitats vinculades a l'organització del transport, logística i distribució localitzades a Catalunya, que comprèn en tot cas la regulació i execució sobre:

- a) Els centres d'informació i distribució de càrregues situats en el territori de Catalunya.
- b) Les agències de transport, magatzemistes, distribuïdors i transitaris domiciliats a Catalunya.
- c) Les estacions de transport situades en el territori de Catalunya.
- d) L'arrendament de vehicles localitzats en el territori de Catalunya.

6. En matèria de transport aeri, correspon a la Generalitat la competència executiva d'intervenció administrativa.

7. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorre íntegrament dins de les aigües continentals o el mar territorial de Catalunya, que inclou en tot cas:

- a) La regulació, la planificació i la gestió del transport marítim i fluvial de passatgers.
- b) La intervenció administrativa per la prestació dels serveis i activitats relacionats amb el transport marítim i fluvial.
- c) Els requisits per a l'exercici de l'activitat.

8. Es transfereixen a la Generalitat les facultats estatals en matèria d'activitats marítimes, que inclouen en tot cas l'ordenació i el control de la flota civil, el registre i la matriculació de bucs, i la inspecció tècnica i operativa. Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (n).

ARTICLE (29): TURISME

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de turisme, que inclou en tot cas:

- a) L'ordenació i planificació del sector turístic.
- b) La promoció del turisme, incloent-hi la subscripció d'acords amb ens estrangers i la creació d'oficines a l'estranger.
- b bis) La classificació i planificació dels establiments turístics i la determinació dels requisits i del règim d'instal·lació.
- c) La regulació de les empreses i establiments turístics i la gestió de la xarxa d'establiments turístics de titularitat pública, inclosa la xarxa de *Paradores Nacionales* a Catalunya.
- d) La regulació dels drets i deures específics dels usuaris i prestadors de serveis turístics i dels mitjans alternatius de resolució de conflictes.
- e) Els ensenyaments i la formació sobre turisme que no condueixin a l'obtenció d'un títol oficial.
- f) La fixació dels criteris, la regulació de les condicions, l'execució i el control de totes les línies públiques d'ajut i promoció de turisme.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC, el GP d'ERC i el GP d'ICV-EA proposen l'addició d'un nou apartat amb el text següent:*

"2. En les iniciatives d'altres administracions públiques en matèria de turisme que afectin el territori de Catalunya, cal l'acord previ de la Generalitat".

ARTICLE (30): UNIVERSITATS

En matèria d'ensenyament universitari correspon a la Generalitat, tot respectant l'autonomia universitària:

1. La competència exclusiva sobre:
 - a) Programació i coordinació del sistema universitari català.
 - a bis) La creació d'universitats públiques i l'autorització de les privades a Catalunya.

b) Règim jurídic de l'organització i el funcionament de les universitats públiques, incloent-hi els seus òrgans de govern i representació i l'aprovació dels estatuts de les universitats públiques i de les normes d'organització i funcionament de les universitats privades.

c) El règim d'accés a les universitats.

c bis) La definició dels plans d'estudi en tots els cicles.

d) Marc jurídic dels títols propis de les universitats, d'acord amb el principi d'autonomia universitària.

e) Finançament de les universitats i, si escau, la regulació i la gestió dels fons estatals en matèria d'ensenyament universitari.

f) Regulació i gestió de les beques i els ajuts a la formació universitària i, si escau, la regulació i gestió dels fons estatals en aquesta matèria.

g) Règim retributiu del personal docent i investigador contractat de la Generalitat i l'establiment de les retribucions addicionals del personal docent funcionari.

h) L'avaluació i garantia de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari així com del personal docent i investigador.

2. La competència compartida en tot allò no especificat en els apartats precedents, que inclou en tot cas:

a) La regulació dels requisits per a la creació i reconeixement d'universitats i centres universitaris i l'adscripció d'aquests centres a les universitats, així com la creació i supressió d'universitats públiques i el reconeixement de les universitats privades que desenvolupin majoritàriament les seves activitats a Catalunya.

b) L'adscripció i desadscripció de centres docents públics o privats per a impartir títols universitaris oficials i la creació, modificació i supressió dels centres universitaris en universitats públiques, així com el reconeixement d'aquests centres en universitats privades i la implantació i supressió d'ensenyaments.

c) La regulació del règim d'accés a les universitats.

d) La regulació dels plans d'estudis dins els principis i, en aquest cas, les regles, establertes per la legislació estatal.

e) La regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari.

f) L'avaluació de la qualitat de l'ensenyament en les universitats, incloent-hi la inspecció universitària.

3. La competència executiva sobre l'homologació i expedició dels títols universitaris oficials.

Observacions:

1. El GP de CiU proposa la incorporació d'una nova lletra amb el text següent:

"L'adscripció i desadscripció de centres docents públics o privats per a impartir títols universitaris oficials i la creació, modificació i supressió dels centres universitaris en universitats públiques, així com el reconeixement d'aquests centres en universitats privades i la implantació i supressió d'ensenyaments."

2. El GP SOC-CPC proposa el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms pel que fa a la lletra c de l'apartat 1 amb el text següent:

"Coordinació dels procediments d'accés a les universitats".

3. El GP SOC-CPC manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació de la nova lletra c bis a l'apartat 1.

4. **El GP de CiU** proposa la incorporació d'una nova lletra a l'apartat 1 amb el text següent:

“La regulació i selecció del personal docent i investigador funcionari i contractat i de la resta de personal al servei de les universitats”.

El GP d'ERC proposa la incorporació d'una nova lletra a l'apartat 1 amb el text següent:

“La creació i regulació d'una Funció Pública Docent Universitària en els termes que estableix l'article 6.2.1”.

Tots els grups convenen que la incorporació d'aquestes noves lletres es faci, si escau, a l'article 6 del títol de competències.

5. **El GP de CiU** proposa la incorporació d'un nou apartat 2 bis amb el text següent:

“El personal al servei de les universitats, inclòs el docent, té la consideració de personal propi de les universitats i es regeix per la legislació establerta per la Generalitat i per les normes que es dictin en exercici de l'autonomia universitària”.

Tots els grups convenen que la incorporació d'aquest nou apartat es faci, si escau, a l'article 6 del títol de competències.

6. **El GP d'ERC** proposa incorporar a la lletra b de l'article 30.2 el terme “revocació” després de “reconeixement”.

7. **El GP d'ERC** proposa, pel que fa a l'article 30.3, una nova redacció que parteix de la qualificació de la competència com a compartida, amb el text següent:

“La regulació dels plans d'estudis i l'avaluació del seu desenvolupament dins els principis i, en aquest cas, les regles que estableix la legislació estatal, i l'homologació i expedició dels títols universitaris oficials”.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL: Proposició de llei orgànica de transferència de facultats d'execució de la legislació estatal a la Generalitat

1. Es transfereixen a la Generalitat de Catalunya les facultats d'execució de la legislació estatal en matèria de gestió dels ports i aeroports d'interès general situats a Catalunya, en matèria de telecomunicacions i gestió de l'espai radioelèctric, immigració i serveis meteorològics dependents de l'Estat situats a Catalunya, *activitats de la marina mercant, transport aeri* (altres?).

2. Aquestes facultats són assumides per la Generalitat d'acord amb els següents principis i controls:

- a) La Generalitat de Catalunya exerceix les funcions transferides per l'Estat d'acord amb el principi d'eficàcia i amb els principis de coordinació i col·laboració amb l'Administració de l'Estat.
- b) La Generalitat ha de facilitar a l'Administració de l'Estat la informació que aquesta li sol·liciti sobre les matèries objecte de la transferència.
- c) L'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya s'han de facilitar recíprocament l'accés i la gestió de la informació necessària per a l'exercici de les respectives competències.

3. L'exercici de les competències transferides és assumit per la Generalitat en el moment que té efectivitat la transferència dels mitjans personals, materials i pressupostaris quan això sigui necessari, instrumentat mitjançant acord de la Comissió Mixta de Transferències Estat - Generalitat de Catalunya i el corresponent Reial decret de traspàs de serveis.

4. Aquesta disposició es pot modificar de conformitat amb el que disposa l'article 150.2 de la Constitució espanyola.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a estudiar aquesta disposició al final dels treballs de primera lectura.

Disposició final

1. La disposició addicional (n) té la naturalesa d'una proposició de llei orgànica de transferència de facultats estatals a la Generalitat.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a estudiar aquesta disposició al final dels treballs de primera lectura.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions dels dies 30 de març, 6, 13 i 14 d'abril de 2005

TÍTOL V. COMPETÈNCIES

CAPÍTOL II: DE LES MATÈRIES (segona part)

Article (n) ORDENACIÓ, PROMOCIÓ I PLANIFICACIÓ ECONÒMICA GENERAL A CATALUNYA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre l'ordenació i la promoció de l'activitat econòmica a Catalunya.
2. Correspon a la Generalitat el desenvolupament i la gestió de la planificació general de l'activitat econòmica. Aquesta competència inclou en tot cas:
 - a) El desplegament dels plans estatals a Catalunya.
 - b) La participació en la planificació estatal a través de la Comissió Bilateral.
 - c) Actuar com a administració ordinària en la gestió dels plans, incloent-hi els fons i els recursos d'origen estatal destinats al foment de l'activitat econòmica.
3. La Generalitat pot establir una planificació de l'activitat econòmica a Catalunya en el marc de les directrius establertes per a la planificació general de l'Estat.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC** proposa passar el paràgraf 3 a paràgraf 1.*
2. ***El GP SOC-CPC** manifesta que més endavant caldrà precisar l'abast del règim competencial regulat en aquest article tenint en compte el que estableix l'article 149.1.13 CE sobre la competència de l'Estat en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.*
3. ***Tots els grups** convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autonòmics els motius pels quals en la seva proposta no es va incloure un article sobre la matèria "ordenació, promoció i planificació econòmica general a Catalunya".*

ARTICLE (1): AGRICULTURA I RAMADERIA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou en tot cas:
 - a) La regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia, el sector agroalimentari i els serveis vinculats.
 - b) La regulació i execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles, ramaders i dels aliments que en derivin per a poder ser objecte de comerç interior i exterior, així com la lluita contra frauds en l'àmbit de la producció i comercialització agroalimentàries.

- c) La regulació de la participació de les organitzacions agràries i ramaderes en organismes públics, de l'associacionisme agrari i de les cambres agràries.
 - d) La sanitat vegetal i animal quan no tinguin efectes comprovats sobre la salut humana, incloent-hi la reproducció animal i vegetal i la prevenció de plagues i malalties, els laboratoris i proves d'anàlisi, diagnòstic i control que s'hi realitzin, amb validesa a tots els efectes, i la protecció dels animals.
 - e) Llavors i planters i els seus registres, especialment tot el relacionat amb els organismes genèticament modificats i la protecció de varietats vegetals.
 - f) La regulació dels processos de producció, explotacions, estructures agràries i el seu règim jurídic.
 - g) El desenvolupament integral i la protecció del món rural.
 - h) La regulació, el règim d'intervenció administrativa i d'usos de la forest, aprofitaments i serveis forestals, sòl agrari i vies pecuàries que discorren pel territori de Catalunya.
 - i) La recerca, el desenvolupament, la transferència tecnològica, la innovació de les explotacions i empreses agràries i alimentàries i la formació en aquestes matèries.
 - j) Les fires i certàmens agrícoles, forestals i ramaders.
2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de l'agricultura i la ramaderia dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** planteja considerar més endavant si cal afegir a l'encapçalament de l'apartat 1 la matèria "alimentació".
2. **Tots els grups**, pel que fa a les lletres a i b del paràgraf 1, convenen en la necessitat que en la redacció definitiva d'aquests preceptes s'utilitzin fórmules ("ordenació", "regulació", "execució") concordants amb altres preceptes similars corresponents a altres articles relatius a les matèries competencials.
3. **Tots els grups** convenen que més endavant caldrà millorar i simplificar la redacció de les lletres d i e de l'apartat 1.
4. **El GP de CiU** proposa suprimir de l'apartat 2 el darrer incís: "...dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia."
5. **El GP del PPC** proposa suprimir l'apartat 2.

ARTICLE (2): CAÇA, PESCA, ACTIVITATS MARÍTIMES I ORDENACIÓ DEL SECTOR PESQUER

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial que es realitzi a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas:
- a) La planificació i regulació de la caça i la pesca.
 - b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.

- c) Les mesures de protecció de les espècies i el règim sancionador.
- 2. En matèria de pesca i activitats marítimes, correspon a la Generalitat:
 - 2.1 La competència exclusiva en matèria de pesca marítima i recreativa en aigües interiors, així com la regulació i gestió dels recursos pesquers i la delimitació d'espais protegits.
 - 2.2 La competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes en aigües interiors i exteriors, que inclou en tot cas:
 - a) La regulació i gestió del marisqueig i l'aqüicultura i l'establiment de les condicions per al seu exercici, així com la regulació i gestió dels recursos.
 - b) La regulació i gestió de les instal·lacions destinades a aquestes activitats.
 - c) El busseig professional.
 - d) La formació i les titulacions en matèria d'activitats d'esbarjo.
- 3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del sector pesquer. La competència exclusiva de la Generalitat inclou, en tot cas, l'ordenació i les mesures administratives d'execució relatives a les condicions professionals per a l'exercici de la pesca, construcció, seguretat i registre oficial de bucs, confraries de pescadors, llotges de contractació i Institut Social de la Marina.
- 4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de pesca marítima en aigües exteriors i sobre la planificació de l'ordenació del sector pesquer dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia.

Observacions:

- 1. *El GP SOC-CPC proposa que més endavant s'estudiï una redacció més simplificada de l'apartat 2.2.*
- 2. *El GP SOC-CPC proposa la redacció següent per a l'apartat 3:*
“Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'ordenació del sector pesquer.”
- 3. *Els lletrats, pel que fa a l'Institut Social de la Marina, fan constar que, de conformitat amb el Decret 1049/1977, han estat traspassades a la Generalitat funcions i serveis de la Seguretat Social en matèria d'assistència sanitària encomanades a l'Institut Social de la Marina. L'esmentat decret, a més d'especificar les funcions i serveis traspassats a la Generalitat, determina les funcions que es continua reservant l'Administració de l'Estat i les funcions en què han de concórrer l'Administració de l'Estat i l'Administració de la Generalitat.*

ARTICLE (3): CONSULTES POPULARS (D'ÀMBIT AUTONÒMIC I LOCAL)

- 1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a l'establiment del règim jurídic, les modalitats i el procediment d'enquestes, audiències públiques, fòrums de participació i qualsevol altre instrument de consulta popular realitzats per la Generalitat de Catalunya o pels ens locals en l'àmbit de les seves competències.
- 2. Es transfereix a la Generalitat, mitjançant l'article 150.2 CE, la competència de l'Estat sobre autorització per a la convocatòria de consultes populars per via de referèndum.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC i el GP del PPC proposen afegir a l'apartat 2, després de la paraula "Generalitat", l'incís "en l'àmbit de les seves competències".*

ARTICLE (4): CORPORACIONS DE DRET PÚBLIC I PROFESSIONS TITULADES

1. En matèria de col·legis professionals, acadèmies, cambres agràries, cambres de comerç, d'indústria i de navegació i altres corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals, correspon a la Generalitat la competència exclusiva, que inclou en tot cas:
 - a) La regulació del model organitzatiu, de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable d'aquestes corporacions, així com del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures dels seus membres i del règim disciplinari.
 - b) La creació i atribució de funcions a aquestes corporacions.
 - c) La tutela administrativa d'aquestes corporacions.
 - d) L'establiment del sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.
 - e) La determinació del seu àmbit territorial, així com la possible agrupació dins de Catalunya.
3. Amb l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat, les cambres de comerç, indústria i navegació poden desenvolupar funcions de comerç exterior i afectar recursos camerals a aquestes funcions.
5. En matèria de professions titulades, correspon a la Generalitat la competència exclusiva. Aquesta competència exclusiva inclou en tot cas:
 - a) La determinació dels requisits i les condicions d'exercici de les professions titulades i l'accés a l'exercici professional.
 - b) L'establiment dels drets i les obligacions dels professionals titulats i del règim d'incompatibilitats.
 - c) La regulació del secret professional i de les garanties davant de l'intrusisme i les actuacions irregulars, així com de les prestacions professionals de caràcter obligatori.
 - d) El règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades.

Observacions:

1. *El GP de CiU proposa afegir una lletra f a l'apartat 1 amb la redacció següent: "(f) La capacitat normativa en el recurs cameral i sobre altres recursos".*
2. *El GP SOC-CPC proposa el manteniment de l'apartat 2 del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics amb la redacció següent:
"2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la definició d'aquestes corporacions, així com els requisits per a la seva creació i per a ser-ne membre".*
3. *Tots els grups convenen en la necessitat de concordar l'apartat 3 amb la regulació de la Comissió Bilateral en el títol VI.*

4. El GP d'ICV-EA proposa el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms amb la redacció següent:

"5. En matèria de professions titulades, correspon a la Generalitat la competència exclusiva tot respectant les condicions per a l'obtenció de títols acadèmics i professionals. Aquesta competència exclusiva inclou en tot cas:

a) La determinació dels requisits i les condicions d'exercici de les professions titulades.

b) L'establiment dels drets i les obligacions dels professionals titulats i del règim d'incompatibilitats.

c) La regulació del secret professional i de les garanties davant de l'intrusisme i les actuacions irregulars, així com de les prestacions professionals de caràcter obligatori.

d) El règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades."

5. El GP SOC-CPC i el GP del PPC proposen que l'apartat 5 quedi redactat segons el text de l'esmena presentada pel GP SOC-CPC:

"5. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a l'establiment del règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades, així com la competència executiva en matèria de professions titulades".

ARTICLE (5): CULTURA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de cultura, que en tot cas inclou:

1.1 Les activitats artístiques i culturals que es duen a terme a Catalunya, que inclouen en tot cas:

a) La regulació i l'execució de mesures sobre producció, distribució i condicions de venda al públic de llibres i publicacions periòdiques en qualsevol suport, així com la gestió del dipòsit legal i l'atorgament dels codis d'identificació.

b) La regulació i inspecció de les sales d'exhibició cinematogràfica, les mesures de protecció de la indústria cinematogràfica i el control i concessió de llicències de doblatge.

c) La qualificació de les pel·lícules i materials audiovisuals en funció de l'edat i dels valors culturals.

d) La promoció, planificació, construcció i gestió d'equipaments culturals ubicats a Catalunya, llevat del que disposa l'apartat 3.4.

e) Establiment de mesures fiscals d'incentiu a les activitats culturals en els tributs sobre els quals la Generalitat tingui competències normatives.

f) Regulació del règim dels espectacles, el circ i les activitats culturals en espais públics.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de patrimoni cultural, artístic i monumental, que inclou en tot cas:

a) La regulació i l'execució de mesures destinades a garantir l'enriquiment, l'accés i la difusió del patrimoni cultural de Catalunya.

b) La regulació i l'execució de mesures d'inspecció, inventari i restauració del patrimoni arquitectònic, arqueològic, científic, tècnic, històric, artístic, etnològic i cultural en general.

c) L'establiment del règim jurídic de tota actuació sobre béns mobles i immobles integrants del patrimoni cultural de Catalunya i la determinació del règim jurídic dels béns immobles, així com la declaració i gestió d'aquests béns.

d) La protecció del patrimoni cultural de Catalunya, que inclou la conservació, reparació, règim de vigilància i control dels béns, llevat de la competència estatal per a la defensa dels béns integrants d'aquest patrimoni contra l'exportació i l'espoliació.

3. En matèria d'arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural, correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva sobre arxius, biblioteques, museus i altres centres de dipòsit cultural que no siguin de titularitat estatal, que inclou en tot cas:

a) La creació, gestió, protecció i establiment del règim jurídic dels centres que integren el sistema d'arxius, el sistema bibliotecari, els museus i altres centres de dipòsit cultural de Catalunya.

b) L'establiment dels règim jurídic dels béns documentals, bibliogràfics i culturals que s'hi troben dipositats.

c) La conservació i recuperació dels béns que integren el patrimoni documental i bibliogràfic català.

3.2 La competència executiva sobre els arxius, biblioteques, museus i centres de dipòsit cultural de titularitat estatal ubicats a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal d'aquests centres.

3.3 Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'Arxiu Reial de Barcelona i els fons propis de Catalunya ubicats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó. Aquests fons s'integren en el sistema d'arxius de Catalunya. Per a la gestió eficaç de la resta de fons comuns amb altres territoris de la corona d'Aragó, col·labora amb el patronat de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, amb les altres comunitats autònomes que hi tenen fons compartits i amb l'Estat a través de mecanismes que s'estableixin de mutu acord.

4.1 Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre:

a) El foment i la difusió de la creació i producció teatral, musical, audiovisual, literària, de dansa, de circ i arts combinades realitzada a Catalunya.

b) La promoció i difusió del patrimoni cultural, artístic i monumental i dels centres de dipòsit cultural de Catalunya.

c) La projecció internacional de la cultura catalana.

4.2 La Generalitat, mitjançant l'acord previ de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut, ha de concertar amb l'Estat les actuacions de foment que aquest realitzi amb relació a les activitats culturals que es produeixin o desenvolupin en el territori de Catalunya i a la projecció internacional de la cultura catalana.

4.3 La Generalitat, mitjançant l'acord previ de la Comissió Bilateral prevista en aquest Estatut, ha de concertar amb l'Estat les inversions d'aquest en béns i equipaments culturals situats a Catalunya, així com les adquisicions per qualsevol títol, determinant el percentatge i els béns que corresponen a la Generalitat.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que cal trobar una millor redacció i articulació sistemàtica de l'encapçalament de l'apartat 1 i de l'apartat 1.1, que reforci la seva precisió jurídica i que eviti repeticions de l'expressió "que inclou en tot cas".
2. **El GP d'ERC** proposa que a la lletra a de l'apartat 1.1 s'utilitzi la fórmula "regulació" del dipòsit legal.
3. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** proposen la supressió, a la lletra a de l'apartat 1, de l'incís "i condicions de venda al públic".

4. **Tots els grups** convenen a estudiar la incorporació d'una menció als "béns immaterials" a la lletra c de l'apartat 2.
5. **El GP de CiU** proposa el manteniment de la seva esmena a la lletra d de l'apartat 2 amb el text següent:

"d) La protecció del patrimoni cultural situat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la conservació, reparació, règim de vigilància i control dels béns. Pel que fa a la seva defensa contra l'exportació i l'espoliació, la Generalitat exerceix les competències executives".
6. **El GP d'ERC** proposa el manteniment de la seva esmena a la lletra d de l'apartat 2 amb el text següent:

"d) La protecció del patrimoni cultural de Catalunya, que inclou la conservació, reparació, règim de vigilància i control dels béns, exportació i defensa dels béns integrants d'aquest patrimoni. La Generalitat té la consideració d'autoritat central a efectes de la normativa d'exportació i recuperació de patrimoni dins l'àmbit europeu".
7. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a la lletra d de l'apartat 2, manifesta que la redacció proposada per l'Institut d'Estudis Autònoms, i acordada en primera lectura, ja permetria un escenari com el descrit per la proposta alternativa d'ERC, en el qual la Generalitat actuaria com a autoritat central –en el seu territori– per a la restitució de béns culturals que hagin sortit de forma il·legal del territori d'un estat membre. Caldria, en tot cas, que l'Estat, d'acord amb l'art. 3 Dir. 93/7/CEE, designés com a tal la Generalitat (i la resta de comunitats autònomes, cadascuna dins el seu territori) i modifiqués conseqüentment la llei que transposa aquesta directiva, la Llei 36/1994. En l'actualitat, la DA 1a d'aquesta llei estableix com a autoritat central l'AGE i atribueix a les comunitats autònomes tasques de col·laboració mitjançant el Consejo del Patrimonio Histórico.
8. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** proposen el manteniment de l'apartat 2.2 del text de l'Institut d'Estudis Autònoms:

"2.2 La Generalitat col·labora amb l'Estat, amb altres comunitats autònomes i amb organitzacions culturals de caràcter internacional en la defensa i protecció del patrimoni cultural radicat a Catalunya al qual s'apliqui un règim jurídic de protecció supraautonòmic".
9. La redacció de l'apartat 4 és una proposta elaborada **pels lletrats**, per encàrrec de la Ponència, que tracta de refondre les diverses propostes presentades per l'Institut d'Estudis Autònoms i pels grups parlamentaris seguint els criteris indicats en les reunions de la Ponència.

ARTICLE (6): ACTIVITAT FÍSICA I ESPORT

1. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'activitat física i esport, que inclou en tot cas:

- a) El foment, la divulgació, la planificació i coordinació, l'execució, l'assessorament, la implantació i projecció de la pràctica de l'activitat física i de l'esport arreu de Catalunya, a tots els nivells socials.
 - b) El foment de la projecció exterior de l'esport català per a garantir el seu dret a participar en competicions oficials d'àmbit europeu i internacional mitjançant seleccions pròpies.
 - c) La regulació dels òrgans jurisdiccionals i arbitrals en matèria d'esport.
 - d) La regulació de la formació esportiva i el foment de la tecnificació i de l'alt rendiment esportiu.
 - e) L'establiment del règim jurídic dels clubs i federacions esportius així com de les entitats que promouen i organitzen la pràctica de l'esport i de l'activitat física en l'àmbit de Catalunya i la declaració d'utilitat pública de les entitats esportives.
 - f) La regulació en matèria de disciplina esportiva, competitiva i electoral de les entitats que promouen i organitzen la pràctica esportiva.
 - g) El foment i la promoció de l'associacionisme esportiu.
 - h) El registre de les entitats que promouen i organitzen la pràctica de l'activitat física i esportiva amb seu social a Catalunya.
 - i) La planificació territorialment equilibrada de la xarxa d'instal·lacions esportives.
 - j) El control i seguiment medicoesportiu i de salut dels practicants de l'activitat física i esportiva, així com la regulació del dopatge en l'àmbit de l'esport i de l'activitat física a Catalunya.
 - k) La regulació en matèria de prevenció i control de la violència en els espectacles públics esportius.
 - l) El foment de la pràctica física i esportiva en el sistema educatiu i en edat escolar.
 - m) Fomentar i executar programes especials per a l'educació física i esportiva de les persones discapacitades.
 - n) Vetllar per la garantia física i la salut dels espectadors i altres persones implicades en l'organització i el desenvolupament de l'activitat física i esportiva, així com per la seguretat de les instal·lacions.
 - o) Desenvolupar la recerca científica en matèria esportiva.
2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'educació física i esportiva, dins dels principis de la legislació bàsica estatal. Aquesta competència inclou en tot cas:
- a) La formació i l'accés a les titulacions oficials dels diferents nivells de tècnics en activitat física i esport.
 - b) L'exercici de les professions de l'activitat física i l'esport.

3. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament de l'esport.

Observacions:

- 1. *El GP del PPC manifesta la seva reserva pel que fa a la lletra b de l'apartat 1.*

ARTICLE (6 bis): LLEURE

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de lleure, que inclou, en tot cas, el foment i la regulació de les activitats que es realitzin

en el territori de Catalunya i el règim jurídic de les entitats, públiques o privades, que tinguin per finalitat la realització d'activitats de lleure.

2. La Generalitat participa en entitats i organismes d'àmbit estatal, europeu i internacional que tinguin per objecte el desenvolupament del lleure.

ARTICLE (7): IMMIGRACIÓ

1. En matèria d'immigració, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva en matèria de règim d'acollida i integració de les persones immigrades, que en tot cas inclou:

a) L'establiment i regulació de garanties amb relació als drets i deures de les persones immigrades.

b) L'establiment i regulació de les mesures necessàries per a la integració social i econòmica de les persones immigrades i la seva participació en els afers públics.

c) L'establiment per llei d'un marc de referència per a l'acollida i la integració de les persones immigrades.

1.1 bis. Les competències reconegudes a la Generalitat en l'apartat anterior poden ser compartides amb les administracions locals, sens perjudici de les que els corresponguin d'acord amb aquest Estatut i la legislació de règim local.

1.2 La Generalitat és competent a Catalunya per a executar la legislació estatal i europea en matèria de treball dels estrangers. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La tramitació i resolució dels permisos i autoritzacions de treball per compte propi o aliè.

b) La tramitació i resolució dels recursos presentats en relació amb aquests expedients, així com l'emissió dels informes legalment establerts sobre la situació laboral dels estrangers, i l'aplicació del règim d'inspecció i sanció.

c) La selecció de treballadors estrangers en els seus països d'origen amb destinació a Catalunya.

1.3 La fixació en el marc de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat:

a) De l'establiment del nombre, lloc d'origen i capacitat professional del contingent de persones immigrants específic de Catalunya, d'acord amb les necessitats i previsions de treball i desenvolupament econòmic.

b) De les decisions estatals sobre immigració, tant les relatives a les normes sobre estrangeria com els acords internacionals, i dels actes executius d'especial transcendència per a Catalunya.

2. Es transfereixen a la Generalitat les facultats d'execució de la legislació estatal sobre règim d'estada i de residència dels estrangers, que en tot cas inclouen la tramitació i resolució dels permisos i dels recursos que es presentin en relació amb aquests expedients, sens perjudici de les actuacions de l'Estat en matèria de controls en frontera. Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (N).

3. Es transfereixen a la Generalitat les facultats d'execució de la legislació estatal en matèria de règim sancionador d'estrangeria, que inclou la tramitació, resolució i execució de tots els processos sancionadors que estableix la normativa d'estrangeria, llevat dels relatius al control de fronteres.

Aquestes facultats es transfereixen en els termes que estableix la disposició addicional (N).

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació de la lletra c de l'apartat 1.2.

2. **El GP de CiU**, pel que fa a l'apartat 1.3, fa constar les seves propostes amb vista a la redacció del precepte en segona lectura:

"Article (). La Generalitat participa en la política d'immigració a Catalunya en els termes que determina un acord de cooperació amb l'Estat. Aquest acord ha de garantir a la Generalitat, en tot cas:

a) L'establiment del nombre, lloc d'origen i capacitació professional del contingent de persones immigrants específic de Catalunya, d'acord amb les necessitats i previsions de treball i desenvolupament econòmic.

b) La selecció dels immigrants en el seu lloc d'origen, mitjançant oficines pròpies o altres mecanismes que s'estableixin.

c) Informar amb caràcter previ i vinculant sobre el lliurament dels permisos de residència relatius a l'àmbit laboral.

d) L'exercici de les funcions executives que estableix la legislació d'estrangeria en matèria de permisos de residència i d'ordres d'expulsió, i de tots els altres procediments administratius relatius a la immigració.

e) La participació de la Generalitat en l'elaboració de les disposicions normatives de l'Estat, les propostes de regulació europea i els projectes de convenis internacionals relatius a la immigració i el règim d'estrangeria.

Article (). Per a l'efectivitat d'aquest marc de cooperació, es crea una subcomissió especial Estat - Generalitat en el si de la Comissió Bilateral, mitjançant la qual s'han d'establir els termes dels convenis de cooperació i s'ha de vetllar per la seva aplicació garantint en tot cas els principis establerts en l'apartat anterior."

3. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 1.3, fa constar les seves propostes amb vista a la redacció del precepte en segona lectura:

"La participació, a través de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat i, si escau, d'altres mecanismes multilaterals, en les decisions estatals sobre immigració, tant en les relatives a les normes sobre estrangeria i acords internacionals en la matèria com en els actes executius d'especial transcendència per a Catalunya.

Aquesta participació inclou la intervenció del Govern de la Generalitat en el procés de selecció en origen de treballadors estrangers (des dels seus països d'origen) amb destinació a Catalunya i la intervenció preceptiva, prèvia i conforme a les necessitats del mercat laboral de Catalunya en el procés de fixació del contingent de treballadors estrangers. [Amb caràcter previ a la fixació del contingent de treballadors, la Generalitat ha de trametre al Govern central, perquè sigui tingut en compte, un informe sobre les necessitats laborals de Catalunya, tant pel que fa als sectors que en tenen com al nombre de persones (i les condicions necessàries per a la seva millor adaptació (integració) social).]"

4. **El GP del PPC** manifesta el seu acord amb la proposta del GP SOC-CPC pel que fa a l'apartat 1.3.
5. **Tots els grups** convenen a determinar amb major precisió l'abast de l'expressió "actes executius d'especial transcendència per a Catalunya" que figura a la lletra b de l'apartat 1.3.
6. **El GP de CiU** proposa la supressió a l'apartat 2 de l'incís "...sens perjudici de les actuacions de l'Estat en matèria de controls en frontera."
7. **El GP de CiU**, pel que fa a la matèria regulada als apartats 2 i 3, proposa incorporar un precepte amb la redacció següent:
"En tot cas, són executades per la Generalitat, mitjançant el Cos de Mossos d'Esquadra, en l'àmbit territorial català i d'acord amb la normativa de l'Estat: la vigilància i el control de l'accés al territori de l'Estat de persones i béns, la vigilància i control de les costes, ports i aeroports, l'expedició de documentació oficial com ara el passaport i els documents d'identitat, així com l'aplicació del règim general d'estrangeria, extradició i expulsió, emigració i immigració."
8. **El GP del PPC** manifesta que, amb vista a la segona lectura, cal determinar amb més precisió els títols competencials de l'Estat en aquesta matèria i en funció d'això establir aquells àmbits que poden passar a la competència de la Generalitat per via estatutària i aquells que, si escau, hi podrien passar mitjançant l'article 150.2 CE.

ARTICLE (8): INDÚSTRIA, ARTESANIA, CONTROL METROLÒGIC I CONTRASTACIÓ DE METALLS

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, que en tot cas inclou:
 - a) L'ordenació dels sectors i processos industrials a Catalunya.
 - b) La seguretat de les activitats, instal·lacions, equips, processos i productes industrials, inclosos els vehicles automòbils, així com el règim jurídic de les entitats que realitzen en l'àmbit reglamentari activitats de certificació, assaigs, inspecció o auditoria en el territori de Catalunya.
 - c) La promoció i regulació de la qualitat, la innovació i la recerca industrials, així com les dels organismes de normalització i de les entitats d'acreditació d'àmbit autonòmic.
 - d) La regulació i el règim d'intervenció administrativa en les activitats industrials que puguin produir impacte en la seguretat o salut de les persones.
 - e) La regulació i el règim d'intervenció administrativa en matèria de l'homologació dels tipus, parts i components dels vehicles, i la realització de les inspeccions de la producció de vehicles i de les seves parts i peces subjectes a homologació.
2. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la planificació de la indústria dins dels principis establerts per l'Estat en matèria de planificació general de l'economia. En tot cas, correspon a la Generalitat la competència per a desenvolupar i executar els plans estatals de sectors industrials i reindustrialització.

3. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'artesanía, que comprèn en tot cas:
- a) La regulació i les mesures administratives d'execució relatives a les empreses artesanes, la condició d'artesà, els productes i les zones geogràfiques d'interès artesanal.
 - b) L'establiment i execució de mesures de foment de la competitivitat, capacitat i desenvolupament de les empreses artesanals a Catalunya, la promoció dels seus productes i la creació de canals de comercialització.
4. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de control metrològic, que comprèn en tot cas:
- a) L'aprovació del model, la verificació primitiva, la verificació després de reparació o modificació, la verificació periòdica, la vigilància i la inspecció dels models d'instruments, aparells, mitjans i sistemes per a pesar, mesurar o comptar.
 - b) L'habilitació dels laboratoris oficials de verificació metrològica.
 - c) L'establiment, regulació i gestió del Registre de Control Metrològic de Catalunya.
5. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de contrastació de metalls.

ARTICLE (9) : JOVENTUT

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joventut, que comprèn en tot cas:
- a) El disseny, acompliment i avaluació de polítiques, plans i programes adreçats a la joventut.
 - b) La promoció de l'associacionisme juvenil, de les iniciatives de participació de la gent jove, de la mobilitat internacional i del turisme juvenil.
 - c) La regulació, gestió, intervenció i policia administratives d'activitats i instal·lacions adreçades a la joventut.
2. Correspon a la Generalitat la subscripció d'acords amb entitats internacionals i la participació en aquestes en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma, quan així ho permeti la normativa de l'entitat corresponent, i en tot cas la tramitació d'expedients que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya.

Observacions:

- 1. Tots els grups** *convenen que la redacció de la lletra b de l'apartat 1 relativa a l'associacionisme juvenil s'ha d'harmonitzar amb els altres preceptes estatutaris sobre promoció de les diverses classes d'associacionisme.*
- 2. Tots els grups** *convenen a consultar a l'Institut d'Estudis Autònoms l'abast del darrer incís de l'apartat 2: "... i en tot cas la tramitació d'expedients que afectin persones, instal·lacions o entitats amb residència a Catalunya."*

ARTICLE (10): MERCATS DE VALORS I CENTRES DE CONTRACTACIÓ

1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de mercats de valors i centres de contractació ubicats en el territori de Catalunya, dins dels principis i, en aquest cas, les regles que estableix la normativa bàsica en matèria de mercats de valors. La competència de la Generalitat inclou en tot cas:

- a) La creació, denominació, autorització i supervisió dels mercats de valors i sistemes organitzats de negociació.
- b) La regulació i les mesures administratives d'execució sobre organització, funcionament, disciplina i règim sancionador de les societats rectores de mercats de valors.
- c) L'emissió, admissió, suspensió, exclusió i establiment de requisits addicionals d'admissió dels valors que es negocien exclusivament en aquests establiments, així com la inspecció i el control.
- d) L'acreditació de les persones i entitats per a ser membres d'aquests mercats.
- e) L'establiment d'un règim d'incompatibilitats addicional en relació amb els administradors de les empreses de serveis d'inversió que operin a Catalunya.
- f) L'establiment de mecanismes addicionals de publicitat en relació amb les emissions, els agents i el funcionament dels mercats de valors.
- g) L'establiment de les fiances que han de constituir els membres de les borses de valors en garantia de les operacions pendents de liquidació.
- h) Els actes d'execució reglats que estableix la legislació estatal.

Observacions:

1. *El GPSOC-CPC proposa suprimir la paraula "bàsica" a l'encapçalament de l'apartat 1.*

ARTICLE (11): ORDENACIÓ DEL TERRITORI, DEL PAISATGE I DEL LITORAL, URBANISME

1. En matèria d'ordenació del territori i del paisatge, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva, que inclou en tot cas:

- a) L'establiment de les directrius d'ordenació i gestió del territori, del paisatge i de les actuacions que hi incideixen.
- b) L'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial, així com del procediment per a la seva tramitació i aprovació.
- b bis) L'establiment i la regulació de qualsevol figura de protecció d'espais naturals i de corredors biològics.
- c) Les previsions sobre emplaçaments de les infraestructures i els equipaments.
- d) La determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental.
- e) L'establiment i la regulació de les mesures i dels instruments necessaris destinats al reconeixement, la protecció i la gestió del paisatge, així com del procediment per a la tramitació i aprovació dels esmentats instruments.

1.2 La determinació de la ubicació d'infraestructures i equipaments de titularitat estatal que es realitzin a Catalunya requereix l'acord previ de Comissió Bilateral Estat - Generalitat.

2. En matèria d'ordenació del litoral, correspon a la Generalitat:

2.1 La competència exclusiva, que comprèn en tot cas:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació i gestió territorial d'ordenació del litoral i de les normes i plans d'ordenació i utilització de platges, en els quals, en tot cas, es localitzen les infraestructures i les instal·lacions i es determinen els usos, així com la regulació del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments, normes i plans.

b) La regulació de la gestió del domini públic marítim terrestre, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions i, en tot cas, les concessions d'obres fixes en el mar.

c) L'establiment i gestió del règim econòmic financer del domini públic marítim terrestre.

d) L'execució d'obres i actuacions en el litoral català.

e) La intervenció i la policia administratives en la zona de domini públic marítim terrestre i en la zona confrontant amb aquest.

2.2 Correspon a la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades en el litoral català, d'acord amb allò establert a l'article 22.

3. En matèria d'urbanisme, correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva, que comprèn en tot cas:

a) La regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou en tot cas la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl.

c) L'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, així com del seu procediment de tramitació i aprovació.

d) La política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i del subsòl.

e) La protecció de la legalitat urbanística, que inclou en tot cas la inspecció urbanística, les ordres de suspensió d'obres i de llicències, les mesures de restauració de la legalitat física alterada, així com la disciplina urbanística.

3.2 Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de dret de reversió en les expropiacions urbanístiques, en el marc de la legislació estatal en matèria d'expropiacions.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC, pel que fa a l'apartat 1.2, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms amb la redacció següent:***

“La Generalitat participa en la determinació de la ubicació d'infraestructures i equipaments de competència estatal que es realitzin en el territori de Catalunya mitjançant deliberació i informe de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat.”

2. ***El GP SOC-CPC, pel que fa a l'apartat 2.2, proposa que la Generalitat pugui establir convenis de col·laboració amb altres administracions per a l'execució i la gestió d'obres d'interès general situades en el litoral català mitjançant una redacció harmonitzada amb altres preceptes concordants amb la matèria.***

3. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC, pel que fa a la lletra b de l'apartat 3.1, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms, amb la redacció següent:***

“b) La regulació del règim jurídic de la propietat del sòl tot respectant les condicions bàsiques establertes per l'Estat per a garantir la igualtat de l'exercici del dret a la propietat.”

- 4. Tots els grups** convenen que la redacció de l'apartat 3.2 s'ha d'harmonitzar i concordar amb l'article 149.1.18 CE (competència exclusiva de l'Estat en legislació sobre expropiació forçosa) i amb el que s'estableix als articles 6 i 6 bis de la primera part del títol de competències (règim competencial de les administracions públiques catalanes) de la proposta de reforma de l'Estatut.

ARTICLE (12): PROMOCIÓ I DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció i defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es realitzin principalment en el territori de Catalunya. Aquesta competència, en tot cas, inclou:

- a) La regulació i execució relativa al control de les concentracions empresarials.
- b) La regulació i execució sobre control dels ajuts públics.
- c) La regulació, inspecció i execució del procediment sancionador.

2. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal i europeu que tinguin atribuïdes funcions homòlogues.

3. Correspon a la competència exclusiva de la Generalitat l'establiment i la regulació, com a òrgan independent, d'un organisme de defensa de la competència, amb jurisdicció sobre tot el territori de Catalunya, al qual correspon en exclusiva conèixer totes les activitats econòmiques, i produïdes principalment en aquest territori i que alterin o puguin alterar la competència. També li correspon l'establiment, la regulació, tramitació i resolució dels procediments que se segueixin davant d'aquest organisme. També li correspon l'aplicació de les normes comunitàries sobre competència a Catalunya i adequar la normativa general a les característiques del mercat català.

Observacions:

- 1. El GP del PPC** proposa el manteniment de l'encapçalament de l'apartat 1 segons el text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms:

“1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de promoció i defensa de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es realitzin de forma majoritària en el territori de Catalunya (i no ultrapassin el territori de l'Estat) dins dels principis de la legislació bàsica estatal.”

- 2. El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 1, proposa la redacció següent:

“1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de la competència en l'exercici de les activitats econòmiques que es realitzin de forma majoritària en el territori de Catalunya dins dels principis de la legislació bàsica estatal.

1bis. Correspon a la Generalitat, en matèria de defensa de la competència respecte de les activitats econòmiques que afectin majoritàriament el mercat de Catalunya:

1 bis.1. La competència compartida per al desenvolupament i l'execució de la legislació estatal, llevat d'allò indicat a l'apartat següent.

1 bis. 2. La competència executiva de la legislació estatal sobre control de les concentracions empresarials i dels ajuts públics."

3. El GP SOC-CPC, pel que fa a l'apartat 2, proposa la redacció següent:

"1bis. 4. La Generalitat participa en els organismes d'àmbit estatal que tinguin atribuïdes funcions homòlogues."

4. El GP SOC-CPC i el GP del PPC manifesten la seva reserva pel que fa a la incorporació del darrer incís de l'apartat 3:

"També li correspon l'aplicació de les normes comunitàries sobre competència a Catalunya i adequar la normativa general a les característiques del mercat català."

5. El GP SOC-CPC manifesta que aquest precepte s'ha d'harmonitzar amb les disposicions de dret europeu en la matèria.

ARTICLE (13): PROPIETAT INTEL·LECTUAL I INDUSTRIAL

1. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de propietat intel·lectual, que inclou, en tot cas:

a) L'establiment i la regulació d'un registre dels drets de propietat intel·lectual generats a Catalunya o dels quals siguin titulars les persones amb residència habitual a Catalunya; l'activitat d'inscripció, modificació o cancel·lació d'aquests drets i l'exercici de l'activitat administrativa necessària per a garantir-ne la protecció en tot el territori de Catalunya. La Generalitat ha de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades en el seu registre per tal que siguin incorporades al registre estatal, hi ha de col·laborar i ha de facilitar l'intercanvi mutu d'informació.

b) L'autorització i revocació de les entitats de gestió col·lectiva dels drets de propietat intel·lectual que actuïn a Catalunya o bé hi tinguin el domicili, així com la inspecció i el control de l'activitat de les entitats de gestió col·lectiva d'aquests drets que actuïn a Catalunya.

2. Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de propietat industrial, que inclou, en tot cas:

a) L'establiment i regulació d'un registre de drets de propietat industrial de les persones físiques o jurídiques amb domicili o residència habitual a Catalunya; la inscripció, modificació i renovació dels drets de propietat industrial; la resolució definitiva de les sol·licituds presentades directament o mitjançant representant amb domicili social o establiment comercial obert a Catalunya, i l'exercici de l'activitat administrativa de garantia d'aquests drets en tot el territori de Catalunya. La Generalitat ha d'acomplir aquesta activitat en els termes que estableix la lletra a de l'apartat anterior.

b) La defensa jurídica i processal dels topònims de Catalunya aplicats al sector de la indústria.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC**, pel que fa a la lletra b de l'apartat 1, proposen el text següent:

“b) La inspecció i el control de l'activitat de les entitats de gestió col·lectiva d'aquests drets que actuïn a Catalunya.”

2. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a la lletra a de l'apartat 2, proposa la redacció següent:

“a) La gestió i organització del registre de drets de propietat industrial de les persones físiques o jurídiques amb domicili a Catalunya o que tinguin un establiment industrial o comercial seriós i efectiu a Catalunya i l'exercici de l'activitat administrativa de garantia d'aquests drets en tot el territori de Catalunya.”

ARTICLE (14): ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre organització territorial i població dels ens locals, que inclou en tot cas:

- a) La determinació, creació, modificació i supressió de les entitats que configuren l'organització territorial de Catalunya.
- b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com de les entitats locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i de les altres entitats locals; els topònims, i la determinació dels règims especials.
- c) L'establiment de procediments de relació entre les entitats locals i la població.

ARTICLE (14 bis): RÈGIM LOCAL

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en règim local, que inclou en tot cas:

- a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, així com les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloses les diferents formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorcials.
- b) La determinació de les competències i potestats pròpies dels municipis i de les altres entitats locals, així com de les funcions públiques d'existència necessària a totes les entitats locals de Catalunya.
- c) El règim dels béns comunals i les modalitats de prestació dels serveis públics.
- d) La determinació dels òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, així com les seves competències, funcionament, règim d'adopció d'acords, relacions entre aquests òrgans (moció de censura i qüestió de confiança) i l'estatut dels seus membres.
- e) El règim dels òrgans complementaris de l'organització dels ens locals.
- f) El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.

2. En tot allò a què no fa referència l'apartat anterior, la Generalitat té competència compartida d'acord amb el que estableix l'article 6. En tot cas, la competència de la Generalitat inclou la determinació dels procediments

específics per a l'exercici de les diferents potestats i funcions dels ens locals, incloent-hi la realització d'obres, la intervenció i el foment en l'actuació dels particulars, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis.

3. En matèria de funció pública local i respectant el principi d'autoorganització de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article 6 ter.

4. En matèria de contractació, expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article (6 bis).

5. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis sobre eleccions per sufragi universal directe, així com la competència exclusiva en matèria de règim electoral per sufragi indirecte amb relació a les altres entitats locals.

Disposició transitòria N

1. El personal al servei de les entitats locals que pertanyi a cossos d'habilitació nacional i sigui transferit a l'entitat local continua pertanyent també al seu cos i escala d'origen i té els mateixos drets econòmics, de carrera i professionals que corresponen als funcionaris d'aquests cossos i escales.

2. En el cas que s'incorporin a llocs corresponents als cossos d'origen mantenen, d'acord amb la regulació que els sigui aplicable, l'antiguitat i els drets de carrera i econòmics guanyats mentre ocupin destinacions a Catalunya.

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen que la redacció d'aquest article s'ha de concordar amb els articles 6, 6 bis i 6 ter sobre administracions públiques catalanes de la primera part del títol de competències i amb el títol d'institucions.

2. **Tots els grups** convenen que en la redacció d'aquest article s'ha de vetllar pel reconeixement i el respecte de les facultats d'organització dels ens locals.

3. **EI GP SOC-CPC** proposa utilitzar el terme "govern local".

4. **EI GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 1, proposa la redacció següent:

"En matèria de règim jurídic, organització i procediment de les administracions locals, correspon a la Generalitat:

1. La competència compartida per al desenvolupament de la legislació bàsica estatal, que comprèn en tot cas:

a) Les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals així com les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i col·laboració entre els ens locals, i entre aquests i l'Administració de la Generalitat, incloses les diferents formes associatives, de mancomunació, convencionals i consorciats.

b) Les potestats pròpies dels municipis i de les altres entitats locals, així com de les funcions públiques d'existència necessària a totes les administracions locals de Catalunya.

c) El règim dels béns de domini públic, comunals i patrimonials i les modalitats de prestació dels serveis públics.

- d) *Els òrgans de govern dels municipis i dels altres ens locals, així com les seves competències, funcionament, règim d'adopció d'acords, relacions entre aquests òrgans (moció de censura i qüestió de confiança) i l'estatut dels seus membres.*
- e) *L'estructura i funcionament dels òrgans administratius col·legiats de les entitats locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*
- f) *El règim dels òrgans complementaris de l'organització dels ens locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*
- g) *Les diferents modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis, incloses les formes de personificació públiques i privades, sens perjudici de la potestat d'autoorganització d'aquestes.*
- h) *El procediment d'elaboració i aprovació de les normes locals.*
- h bis) *Els procediments específics per a l'exercici de les diferents potestats i funcions dels ens locals, incloent-hi la realització d'obres, la intervenció i el foment en l'actuació dels particulars, l'exercici d'activitats econòmiques i la prestació de serveis”.*

5. ***El GP del PPC*** proposa incorporar la menció de l'article 149.1.18 CE com a marc de referència dins el qual la Generalitat pot exercir les seves competències en els àmbits materials regulats per l'article 14 bis.

6. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC***, pel que fa als apartats 3 i 4, proposen la redacció següent:

“4. Amb relació als funcionaris que despleguen les funcions considerades d'existència necessària a totes les entitats locals, correspon a la Generalitat la competència compartida dins dels principis que estableixi la legislació bàsica estatal. Aquesta competència, en tot cas, inclou la regulació i execució de:

- a) L'organització d'aquest personal en cossos i escales.*
- b) La formació en tots els nivells.*
- c) El règim de selecció, promoció i provisió de llocs, nomenaments i cessaments, situacions administratives, permisos, vacances i llicències.*
- d) El règim de retribucions.*
- e) La jornada laboral, l'ordenació de l'activitat professional i les funcions.*
- f) El règim disciplinari, inclosa la separació del servei.*
- g) L'aprovació de l'oferta d'ocupació pública.*
- h) L'elaboració de les relacions de llocs de treball.*

5. En matèria de contractació, expropiació forçosa i responsabilitat patrimonial de les entitats locals, corresponen a la Generalitat les competències que estableix l'article (6 bis) amb relació a l'Administració de la Generalitat.”

7. ***El GP SOC-CPC***, pel que fa a l'apartat 5, proposa la redacció següent:

“Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de règim electoral dels municipis i de les altres entitats locals dins dels principis de la legislació bàsica estatal i d'acord amb el contingut del títol (...), sobre les institucions de la Generalitat.”

8. **El GP de CiU** proposa la supressió de la disposició transitòria vinculada a l'article 14 bis proposada pel text de l'Institut d'Estudis Autònoms.

ARTICLE (15): RELACIONS AMB LES ENTITATS RELIGIOSES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses que desenvolupen la seva activitat a Catalunya. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per al desenvolupament de les seves activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat.
2. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de llibertat religiosa, respectant el desenvolupament directe dels elements essencials del dret. Aquesta competència, en tot cas, inclou:
 - a) La gestió del registre estatal d'entitats religioses amb relació a les esglésies, confessions i comunitats religioses que desenvolupin la seva activitat a Catalunya. La Generalitat ha de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades en el registre situat en el seu territori per tal que siguin incorporades al registre estatal, hi ha de col·laborar i ha de facilitar l'intercanvi mutu d'informació.
 - b) L'establiment d'acords i convenis de cooperació amb les esglésies, confessions i comunitats religioses inscrites al registre estatal d'entitats religioses (en l'àmbit de competències de la Generalitat).
 - c) Promoure, desenvolupar i executar els acords i convenis signats entre l'Estat i les esglésies, confessions i comunitats religioses inscrites al registre estatal d'entitats religioses amb relació a l'àmbit territorial de Catalunya (en l'àmbit de competències de la Generalitat).
3. La Generalitat participa en els òrgans d'àmbit estatal que tinguin atribuïdes funcions en matèria d'entitats religioses.

Observacions:

1. **El GP d'ICV-EA**, pel que fa a l'apartat 1, proposa suprimir el darrer incís:

“Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per al desenvolupament de les seves activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat.”

El GP d'ICV-EA proposa també suprimir l'apartat 2.

2. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 2, proposa una nova redacció de l'encapçalament:

“Correspon a la Generalitat, amb relació a les entitats religioses que actuen a Catalunya, la competència compartida (en matèria de llibertat religiosa), respectant el desenvolupament directe dels elements essencials del dret a la llibertat religiosa.”

3. ***El GP SOC-CPC**, pel que fa a la lletra a de l'apartat 2, planteja que caldrà precisar més endavant l'abast del registre d'entitats religioses a Catalunya i la seva possible duplicitat amb el registre estatal.*
4. ***El GP SOC-CPC**, pel que fa a la lletra c de l'apartat 2, proposa introduir l'incís "en l'àmbit de les competències de la Generalitat" després de la paraula "executar".*

ARTICLE (16): SANITAT, SALUT PÚBLICA, ORDENACIÓ FARMACÈUTICA I PRODUCTES FARMACÈUTICS

1. En matèria de sanitat i salut pública, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre:

a) Organització, funcionament, avaluació, inspecció i control de centres, serveis i establiments sanitaris, així com la titularitat dels béns adscrits als serveis sanitaris públics.

b) L'ordenació farmacèutica.

c) L'ordenació, planificació, determinació, regulació i execució dels serveis i prestacions sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tota la ciutadania.

d) L'ordenació, la planificació, determinació, regulació i execució de les mesures i actuacions adreçades a preservar, protegir i promoure la salut pública en tots els àmbits, incloent-hi la salut laboral, la sanitat animal amb efectes sobre la salut humana, l'alimentària i l'ambiental i la vigilància epidemiològica.

e) La planificació dels recursos sanitaris de cobertura pública i la coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.

f) La formació sanitària especialitzada, que inclou l'acreditació i l'avaluació de centres i unitats docents, la planificació de l'oferta de places per a la formació d'especialistes, la gestió de les convocatòries per a l'accés a aquestes i dels programes de formació de les especialitats i àrees de capacitació específica; el reconeixement professional de títols d'especialistes obtinguts a l'estranger, d'acord amb els supòsits i procediments establerts normativament, i l'expedició de diplomes d'àrees de capacitació específica i l'establiment de requisits d'accés a partir d'uns continguts bàsics.

1.2 En tot allò a què no fa referència l'apartat anterior, la competència compartida dins dels principis de la legislació bàsica estatal sobre sanitat.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari i la formació del personal que presta serveis en el sistema sanitari públic, llevat de la determinació dels seus drets i deures, en els termes que estableix l'article 6 ter. Amb relació als drets i deures, li correspon la competència compartida dins dels principis de la legislació bàsica estatal sobre funció pública.

3. A través de la Comissió Bilateral prevista al títol (n), la Generalitat participa de manera efectiva en la fixació de les bases i la planificació i la coordinació estatal en matèria de sanitat i salut pública.

4. Correspon a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de productes farmacèutics. Aquesta competència inclou, en tot cas, l'execució de la legislació relativa a elaboració i custòdia, recerca preclínica i clínica, distribució, comercialització, venda, promoció i publicitat dels productes farmacèutics, així com les facultats d'intervenció, inspecció, control i sanció en l'àmbit territorial de Catalunya.

Observacions:

1. **El GP de CiU**, pel que fa a la lletra e de l'apartat 1.1, proposa la redacció següent:
“e) L'ordenació i planificació dels recursos sanitaris privats i dels de cobertura pública, i la coordinació de les activitats i els recursos sanitaris privats amb el sistema sanitari públic.”
2. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** proposen mantenir el text de l'Institut d'Estudis Autonòmics de l'apartat 1.2 pel que fa a la configuració com a competència compartida dels àmbits materials següents:
“a) La planificació, determinació, regulació i execució dels serveis i prestacions sanitaris, sociosanitaris i de salut mental de caràcter públic en tots els nivells i per a tota la ciutadania.
b) La planificació, determinació, regulació i execució de les mesures i actuacions adreçades a preservar, protegir i promoure la salut pública en tots els àmbits, incloent-hi la salut laboral, la sanitat animal amb efectes comprovats sobre la salut humana, l'alimentària i l'ambiental.
c) La planificació dels recursos sanitaris de cobertura pública i la coordinació de les activitats sanitàries privades amb el sistema sanitari públic.
d) La formació sanitària especialitzada, que inclou l'acreditació i l'avaluació de centres i unitats docents, la planificació de l'oferta de places per a la formació d'especialistes, la gestió de les convocatòries per a l'accés a aquestes i dels programes de formació de les especialitats i àrees de capacitació específica; el reconeixement professional de títols d'especialistes obtinguts a l'estranger, d'acord amb els supòsits i procediments establerts normativament, i l'expedició de diplomes d'àrees de capacitació específica i l'establiment de requisits d'accés a partir d'uns continguts bàsics.”
3. **El GP del PPC** proposa la supressió de l'apartat 2.
4. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 2, proposa la configuració de la competència com a compartida.
5. **Tots els grups**, pel que fa a l'apartat 3, convenen en la necessitat d'harmonitzar aquest precepte amb les altres mencions de la Comissió Bilateral al llarg del text estatutari i en particular amb les funcions generals de l'esmentada Comissió.
6. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC**, proposen la supressió del darrer incís de l'apartat 4: des de “Aquesta competència...” fins al final.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions dels dies 14, 20 i 27 d'abril de 2005

TÍTOL V. COMPETÈNCIES

CAPÍTOL II: DE LES MATÈRIES (tercera part)

ARTICLE (1): ASSISTÈNCIA I SERVEIS SOCIALS, VOLUNTARIAT, MENORS I PROMOCIÓ DE LES FAMÍLIES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència i serveis socials, que, en tot cas, inclou:

- a) La regulació i ordenació de l'activitat d'assistència i serveis socials, les prestacions tècniques i econòmiques no contributives de la Seguretat Social, així com de les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública.
- b) La regulació i ordenació de les entitats, serveis i establiments públics i privats que desenvolupen serveis socials a Catalunya.
- c) La regulació i l'aprovació dels plans i programes específics adreçats a minories i col·lectius desfavorits.

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat, que, en tot cas, inclou la definició de l'activitat, així com la regulació i la promoció de les actuacions voluntàries que es realitzin mitjançant organitzacions sense afany de lucre.

3. En matèria de menors, correspon a la Generalitat:

3.1 La competència exclusiva en matèria de protecció de menors, que, en tot cas, inclou la regulació del règim de la protecció i de les institucions públiques de protecció i tutela dels menors desemparats i en situació de risc, així com la gestió, tramitació i resolució dels corresponents procediments.

3.2 La competència executiva de la legislació estatal en matèria de responsabilitat penal dels menors, que, en tot cas, inclou la regulació i gestió dels serveis, institucions i programes necessaris per a l'execució de les mesures judicials i la repatriació de menors procedents d'altres països.

3.3 La Generalitat participa, a través de la Comissió Bilateral, en l'elaboració i reforma de la legislació penal i processal que incideixi en les competències de menors.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les famílies i de la infància, que, en tot cas, inclou les mesures de protecció social de les famílies en les seves diverses modalitats, així com la seva execució i control.

Observacions:

- 1. *El GP d'ICV-EA proposa incloure la paraula "infància" al títol de l'article.*
- 2. *El GP de CiU i el GP del PPC proposen mantenir el text de l'Institut d'Estudis Autonòmics pel que fa al darrer incís del títol de l'article: "promoció de la família", en singular.*

3. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC**, pel que fa a la lletra a de l'apartat 1, proposen reconsiderar-ne la redacció segons com quedi la regulació de l'article sobre competències en matèria de la Seguretat Social.
4. **El GP del PPC**, pel que fa a l'apartat 2, proposa el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics:

“2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de voluntariat, que, en tot cas, inclou la definició de l'activitat, així com la regulació i la promoció de les actuacions destinades a la solidaritat i a l'acció voluntària que es realitzin individualment o mitjançant institucions públiques o privades.”
5. **El GP de CiU**, pel que fa l'apartat 2, proposa una nova redacció:

“d) La regulació i ordenació del voluntariat, de tipus individual i col·lectiu, tant en l'àmbit de les institucions públiques com de les privades, que es realitzi a Catalunya.”
6. **Tots els grups**, pel que fa a l'apartat 3.3, convenen que la redacció s'ha d'harmonitzar amb la corresponent a l'article de la Comissió Bilateral i, en particular, amb la menció que es pugui fer en la regulació de les competències en matèria penitenciària.
7. **El GP de CiU**, pel que fa a l'apartat 4, proposa una nova redacció amb el text següent:

“4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de la família, que, en tot cas, inclou les mesures de protecció social i econòmica de la família en les seves diverses modalitats, així com la seva execució i control.”

El GP del PPC manifesta el seu acord amb aquesta proposta.

8. **Els lletrats**, pel que fa a l'expressió “col·lectius desfavorits”, de la lletra c de l'apartat 1, fan constar que el Decret legislatiu 17/1994 es refereix a persones i col·lectius amb “limitacions i mancances” i que les Bases per a una nova llei de serveis socials (novembre del 2004) utilitzen les expressions “població en situació de necessitat social” i “persones i grups més vulnerables”.
9. **Els lletrats**, pel que fa a l'expressió “infància”, fan constar que la Convenció de les Nacions Unides de 1989 sobre els Drets de l'Infant estableix que “para los efectos de la presente Convención, se entiende por niño todo ser humano menor de dieciocho años de edad, salvo que, en virtud de la ley que le sea aplicable, haya alcanzado antes la mayoría de edad.” D'altra banda, la Llei catalana 8/1995 assenyala que “s'entén per infant una persona menor de dotze anys i per adolescent tota persona compresa entre els dotze i la majoria d'edat establerta per llei.”

ARTICLE (2): ENERGIA I MINES

1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia sobre la planificació, regulació i control del sector energètic de Catalunya, dins dels principis de la legislació bàsica estatal sobre règim energètic, sens perjudici del que disposa aquest article en relació amb les instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia.

1 bis. En matèria d'instal·lacions de distribució d'energia ubicades a Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva, que inclou en tot cas:

- a) Establir la regulació de l'activitat de distribució d'energia a Catalunya.
- b) L'establiment de les normes de qualitat del servei de distribució.
- c) La regulació de la retribució de l'activitat de distribució i la seva repercussió en el règim tarifari, i la fixació del règim econòmic aplicable a la dotació de nous subministraments, respectant els principis del model retributiu aprovat per l'Estat.
- d) La designació del gestor de la xarxa de distribució, d'acord amb la normativa europea.
- e) L'autorització de les instal·lacions.
- f) La regulació i l'execució de les mesures d'execució, intervenció i policia administrativa de les instal·lacions.

1 ter. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia, així com l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament per territori de Catalunya i l'exercici de les activitats d'intervenció, inspecció i control d'aquestes instal·lacions, sens perjudici dels criteris fixats per l'Estat en exercici de les seves competències en matèria de règim energètic.

2. La Generalitat, en el marc de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat, ha d'emetre un informe preceptiu i vinculant en el procediment d'atorgament de l'autorització de les instal·lacions de producció i transport d'energia que superin el territori de Catalunya o quan l'energia sigui objecte d'aprofitament fora d'aquest territori.

3. La Generalitat participa en els organismes estatals reguladors del sector energètic (i en la planificació d'àmbit estatal que afecti el territori de Catalunya), i pot establir, en el marc de la legislació bàsica, autoritats reguladores del sector energètic que participin en el grup d'autoritats reguladores europees per a l'electricitat i el gas.

3 bis. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de foment de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre règim miner dins dels principis de la legislació bàsica estatal en aquesta matèria, així com l'establiment de la política minera de Catalunya. La competència de la Generalitat inclou, en tot cas, la regulació, legislació i el règim d'intervenció administrativa i control dels recursos miners (mines i minerals industrials, recursos miners energètics, hidrocarburs, roques industrials i ornamentals, aigües minerals i reservoris i qualsevol altre recurs del subsòl de Catalunya) que siguin en el territori de Catalunya i de les activitats extractives que s'hi desenvolupin.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC**, pel que fa a l'article 2, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms amb la següent redacció:

“1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d’energia dins dels principis de la legislació bàsica estatal sobre règim energètic i les regles sobre reserves estratègiques i quotes d’importació i exportació. La competència de la Generalitat inclou en tot cas:

a) La regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d’energia, així com l’atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament per territori de Catalunya i l’exercici de les activitats d’intervenció, inspecció i control d’aquestes instal·lacions.

b) La regulació de l’activitat de distribució d’energia que es realitzi en el territori de Catalunya, així com l’atorgament de les autoritzacions d’aquestes instal·lacions i l’exercici de les activitats d’intervenció, inspecció i control d’aquestes instal·lacions.

c) L’establiment de normes de qualitat dels serveis de subministrament d’energia.

d) El foment i la gestió de les energies renovables i de l’eficiència energètica.

e) La regulació de la retribució de l’activitat de distribució i del règim econòmic aplicable a la dotació de nous subministraments.

f) La designació del gestor de la xarxa de distribució elèctrica.

2. La Generalitat participa mitjançant l’emissió d’un informe preceptiu en el procediment d’atorgament de l’autorització de les instal·lacions de producció i transport d’energia que superin el territori de Catalunya o quan l’energia sigui objecte d’aprofitament fora d’aquest territori.

3. La Generalitat participa en els organismes estatals reguladors del sector energètic (i en la planificació d’àmbit estatal que afecti el territori de Catalunya).

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre règim miner dins dels principis de la legislació bàsica estatal en aquesta matèria. La competència de la Generalitat inclou, en tot cas, la regulació i el règim d’intervenció administrativa i el control de les mines i recursos miners que siguin en el territori de Catalunya i de les activitats extractives que s’hi desenvolupin.”

2. *El GP d’ICV-EA, pel que fa a l’apartat 4, proposa el manteniment del text de l’Institut d’Estudis Autònoms reproduït en l’observació anterior.*

3. *El GP SOC-CPC, pel que fa a l’apartat 4, manifesta la seva reserva amb relació a la menció específica dels diversos recursos miners.*

ARTICLE (3): JOC I ESPECTACLES

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joc, apostes i casinos a Catalunya.

Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La creació i autorització de joc i apostes i la seva regulació, així com la de les empreses dedicades a la gestió, explotació i pràctica d'aquestes activitats o que tinguin com a objecte la comercialització i distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloses les modalitats de joc per mitjans informàtics i telemàtics.

b) La regulació i control dels locals, instal·lacions i equipaments utilitzats per a portar a terme aquestes activitats.

c) La determinació del règim fiscal sobre l'activitat de joc de les empreses que la realitzen.

1 bis. La Generalitat exerceix les competències executives amb relació al jocs i apostes de naturalesa estatal.

2. La Generalitat participa en els rendiments dels jocs i apostes d'àmbit territorial estatal d'acord amb els criteris fixats per la Comissió Bilateral Estat - Generalitat.

3. L'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal o bé la modificació de les ja existents requereix l'acord previ de la Generalitat.

4. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'espectacles i activitats recreatives, que inclou, en tot cas, el règim d'intervenció administrativa, com també la seguretat i el control, i l'ordenació dels espectacles amb animals.

Observacions:

1. El GP SOC-CPC, el GP del PPC i GP d'ICV-EA, pel que fa a l'encapçalament de l'apartat 1 i a la lletra a, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics amb la redacció següent:

"1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de jocs, apostes i casinos quan l'establiment o el proveïdor del servei tinguin residència o domicili social a Catalunya o bé quan l'activitat es desenvolupi íntegrament a Catalunya. Aquesta competència inclou en tot cas:

a) La creació i autorització de jocs i apostes i la seva regulació, així com la de les empreses dedicades a la gestió, explotació i pràctica d'aquestes activitats (o que tinguin com a objecte la comercialització i distribució dels materials relacionats amb el joc en general, incloses les modalitats de joc per mitjans electrònics o altres anàlegs)".

2. El GP SOC-CPC, pel que fa a l'apartat 1 bis, manifesta que la seva incorporació ha de dependre de com quedi finalment l'abast de l'apartat 1.

3. El GP SOC-CPC, pel que fa a l'apartat 3, proposa una nova redacció:
"3. La Generalitat participa mitjançant l'emissió d'un informe preceptiu en el procediment d'atorgament de l'autorització de noves modalitats de joc i apostes d'àmbit estatal".

4. El GP del PPC, pel que fa a l'apartat 3, proposa la seva supressió o bé la incorporació de l'observació plantejada pel GP SOC-CPC.

5. El GP SOC-CPC, pel que fa a l'apartat 4, proposa la supressió del darrer incís: "...i l'ordenació dels espectacles amb animals".

ARTICLE (4): MEDI AMBIENT, ESPAIS NATURALS I METEOROLOGIA

1. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient, d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal, així com la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. La competència compartida de la Generalitat, en tot cas, inclou:

a) L'establiment i la regulació dels instruments de planificació ambiental, així com del procediment de tramitació i aprovació d'aquests instruments.

b) La regulació, tramitació i resolució dels procediments d'avaluació ambiental de les obres, instal·lacions i activitats situades a Catalunya, així com dels plans i programes que afectin el seu territori, amb independència de l'administració competent per a autoritzar-les o aprovar-los. Els conflictes entre administracions que es puguin produir en l'exercici d'aquesta competència s'han de resoldre mitjançant un acord de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat.

c) L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

d) La regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic quan no tinguin per finalitat exclusiva la preservació dels recursos pesquers marítims.

d bis) La regulació sobre prevenció en la producció d'envasos i embalatges en tot el seu cicle de vida, des de la generació fins a esdevenir residus.

d ter) La regulació dels organismes modificats genèticament.

e) La regulació sobre prevenció i correcció de la generació de residus amb origen o destinació en el territori de Catalunya, així com sobre la gestió i el trasllat d'aquests i la seva disposició final.

e bis) La regulació en la prevenció, control, correcció, recuperació i compensació de la contaminació de sòl i subsòl.

f) La regulació i gestió dels abocaments efectuats a les aigües territorials corresponents al litoral de Catalunya, així com dels efectuats a les aigües superficials i subterrànies que no passin per una altra comunitat autònoma. En tot cas, dins dels seu àmbit territorial, correspon a la Generalitat la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments a les aigües superficials i subterrànies que passin per una altra comunitat autònoma.

g) La regulació de l'ambient atmosfèric i de qualsevol tipus de contaminació d'aquest, així com la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, instal·lació o activitat que la produeixi. Els conflictes que es puguin produir en l'exercici d'aquesta competència s'han de resoldre d'acord amb allò establert a la lletra b.

g bis) La regulació del règim d'assignacions de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

h) La regulació i promoció de les qualificacions relatives a productes, activitats, instal·lacions, infraestructures, procediments, processos productius o conductes respectuoses amb el medi.

i) La prevenció, restauració i reparació de danys al medi ambient, així com el corresponent règim sancionador.

2. En matèria d'espais naturals, correspon a la Generalitat:

2.1 La competència exclusiva, que, en tot cas, inclou la regulació, declaració de qualsevol figura de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i hàbitats protegits situats totalment o parcial a Catalunya.

2.2 Quan l'espai natural superi el territori de Catalunya, la Generalitat ha de promoure els instruments de col·laboració amb altres comunitats autònomes per a la creació, delimitació, regulació i gestió d'aquests espais. En tot cas,

la gestió de l'espai situat en territori de Catalunya correspon a la Generalitat, llevat que s'hagi acordat la gestió conjunta amb les comunitats confrontants.

2.3 La declaració i delimitació d'espais naturals dotats d'un règim de protecció estatal requereix l'acord previ de la Comissió Bilateral Estat - Generalitat. Si l'espai està situat íntegrament en territori de Catalunya, la gestió correspon a la Generalitat; si supera aquest territori, s'ha d'aplicar allò establert a l'incís segon del paràgraf anterior.

3. En matèria de meteorologia i climatologia:

3.1 Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el servei meteorològic de Catalunya i climatologia, que, en tot cas, inclou el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, així com la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.

3.2 Es transfereixen a la Generalitat els serveis meteorològics de l'Estat situats a Catalunya.

4. La Generalitat participa en entitats internacionals que tinguin funcions meteorològiques i de protecció ambiental en col·laboració amb l'Estat o de manera autònoma quan així ho permeti la normativa de l'entitat corresponent.

4 bis. La Generalitat exerceix les seves competències a través del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, control, protecció, prevenció integral i col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC manifesta que la regulació d'aquest article s'ha de concordar amb la regulació de l'article sobre ordenació del territori (article 11, segona part del títol de competències), en particular pel que fa a "corredors biològics", tot procurant la regulació en un sol lloc dels diversos àmbits materials.***
2. ***Tots els grups, pel que fa a l'encapçalament de l'apartat 1, convenen a reconsiderar més endavant la necessitat d'especificar explícitament quan l'exercici de les competències compartides s'ha de fer d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal, atès que en el capítol I del títol V, sobre competències (article 2), ja s'indica la forma d'exercir les potestats que corresponen a l'Estat i a la Generalitat de Catalunya en el cas de les competències compartides. Com a regla general, els lletrats consideren més adequat establir el criteri jurídic d'abast general a l'article 2, no reiterar-lo cada vegada i, només excepcionalment, especificar en determinades matèries el règim concret de compartició que s'aparti del criteri jurídic general definit a l'article 2.***
3. ***Tots els grups, pel que fa a la lletra b de l'apartat 1, manifesten que la redacció d'aquest precepte s'ha de concordar amb la redacció del corresponent a la Comissió Bilateral.***
4. ***El GP del PPC, pel que fa a la lletra c de l'apartat 1, proposa la seva supressió.***
5. ***El GP SOC-CPC, pel que fa a la lletra c de l'apartat 1, proposa que en segona lectura es reconsideri si és necessària la seva inclusió.***

6. **Tots els grups**, pel que fa a la lletra g de l'apartat 1, manifesten que la redacció d'aquest precepte s'ha de concordar amb la redacció del corresponent a la Comissió Bilateral.
7. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a la lletra h de l'apartat 1, fa constar que el precepte és imprecís i pot plantejar problemes d'encavallament – transversalitat.
8. **El GP del PPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació de tot l'apartat 2.
9. **El GP del PPC**, pel que fa a l'apartat 3, proposa el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics, amb la següent redacció:
“3. Correspon a la Generalitat la competència en matèria de meteorologia i climatologia, que, en tot cas, inclou el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, així com la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.”
10. **Tots els grups**, pel que fa a l'apartat 3.2, convenen que més endavant s'haurà de donar un tractament formal homogeni a les disposicions estatutàries de transferències de competències a la Generalitat mitjançant l'article 150.2 CE, tenint present que les alternatives són tres: l'articulat de l'Estatut, disposicions addicionals de l'Estatut i lleis específiques al marge de l'Estatut.
11. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'apartat 4, manifesta que s'ha de concordar la redacció d'aquest precepte amb el que s'estableix en el títol relatiu a l'acció exterior de la Generalitat.
12. **Tots els grups**, pel que fa a l'apartat 4 bis, convenen que més endavant caldrà considerar les implicacions normatives d'aquest precepte i la seva adequació al marc constitucional.
13. **El GP del PPC i el GP SOC-CPC** manifesten la seva reserva pel que fa a la incorporació de l'apartat 4 bis.

ARTICLE (5): POLÍTIQUES DE GÈNERE

Observacions:

1. **Tots els grups** convenen a reproduir a continuació les dues redaccions alternatives plantejades en el si de la Ponència i a harmonitzar la redacció definitiva amb el que es reguli al títol de drets i al títol de principis rectors sobre la mateixa matèria.

Alternativa 1

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de polítiques de dones, que, en tot cas, inclou:
 - a) La planificació, disseny, execució, avaluació i control de normes, plans i directrius generals en matèria de polítiques de dones, així com establir accions

positives per a aconseguir neutralitzar la discriminació per raó de sexe que hagin de ser realitzades amb caràcter unitari per a tot el territori de Catalunya.

b) Fomentar la difusió i implementació de la paritat en tots els aspectes tan públics com privats, així com realitzar activitats de sensibilització sobre la situació de les dones i els homes i sobre les mesures necessàries per a promoure la igualtat d'oportunitats.

c) Establir relacions i vies de participació i col·laboració amb associacions de dones com a agents socials interlocutors de les accions de Govern en matèria de polítiques de dones, amb la iniciativa privada i amb organismes i institucions de Catalunya, així com d'altres comunitats autònomes, de l'Estat, de l'àmbit internacional i de la Unió Europea.

d) La regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització, detecció i prevenció de la violència de gènere, així com la regulació de serveis i drets destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

e) Fomentar o impulsar estudis i investigacions sobre aquesta matèria, així com planificar, dissenyar i mantenir la metodologia per a adequar les estadístiques al principi de la perspectiva de gènere, que permetin un coneixement de la situació diferencial entre dones i homes als diferents àmbits d'intervenció de la Generalitat.

2. La transversalitat de la perspectiva de gènere constitueix un principi orientador de la Generalitat i la resta de poders públics en la planificació i execució de les polítiques públiques.

Alternativa 2

En matèria de polítiques de gènere, correspon, en tot cas, a la Generalitat:

a) La regulació i la implantació d'accions positives i de mesures correctores de les desigualtats estructurals.

b) El foment de la paritat en tots els àmbits.

c) La planificació i programació.

d) La promoció de l'associacionisme de dones que realitzen activitats relacionades amb la igualtat i la no-discriminació i de les iniciatives de participació.

e) La regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització, detecció i prevenció de la violència de gènere, així com la regulació de serveis i drets destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

ARTICLE (6): SEGURETAT PÚBLICA I TRÀNSIT

1. En matèria de seguretat pública, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència exclusiva sobre:

a) La definició i regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya, així com dels cossos de seguretat de les administracions públiques de Catalunya.

b) La creació, organització i comandament de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

c) La coordinació de les policies locals.

1.2 La competència executiva en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic i la protecció dels drets fonamentals relacionats amb la matèria que deriva de l'exercici de l'autoritat governativa, que, en tot cas, inclou:

- a) Les funcions governatives sobre l'exercici dels drets de reunió i manifestació.
- b) L'expedició de documentació oficial, com ara el passaport i els documents d'identitat.
- c) La protecció i lluita contra el frau fiscal.
- d) El règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius, la seva adquisició amb destinació als cossos policials de Catalunya, així com l'expedició de les corresponents llicències.
- e) El compliment de les disposicions per a la conservació de la natura, del medi ambient i dels recursos hidràulics.
- f) La prevenció, investigació i persecució dels delictes relacionats amb el crim organitzat i el terrorisme, així com de la resta de delictes d'abast superior a Catalunya, s'ha de dur a terme de manera coordinada amb l'Estat.

1.3 (Alternativa 1) Es transfereix a la Generalitat, mitjançant l'aplicació de l'article 150.2 CE, la competència executiva sobre:

- a) La vigilància i el control d'entrada i sortida al territori de l'Estat de persones i béns.
- b) La vigilància i el control de les costes, els ports i els aeroports.
- c) L'aplicació del règim general d'estrangeria, extradició i expulsió, emigració i immigració.

1.3 (Alternativa 2) S'exerceixen sota comandament de la Generalitat els serveis policíacs de caràcter extracomunitari i supracomunitari reservats als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, així com les altres funcions que els encomanen la Constitució i les lleis. En el marc de la Comissió Bilateral Estat – Generalitat, s'han d'establir els criteris de coordinació i col·laboració entre la Generalitat i l'Administració de l'Estat, especialment quan aquelles funcions afectin o repercutixin fora de l'àmbit territorial de Catalunya.

1.4 La Generalitat participa, a través d'una junta de seguretat de composició paritària entre la Generalitat i l'Estat i presidida per la Generalitat, en la coordinació de les polítiques de seguretat i de l'activitat dels cossos policials de l'Estat i de Catalunya, així com en l'intercanvi d'informació en l'àmbit internacional i en les relacions de col·laboració i auxili amb les autoritats policials d'altres països. La Generalitat ha d'incorporar representants en els grups de treball de col·laboració amb les policies d'altres països en què participi l'Estat.

1.5 La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra té com a àmbit d'actuació el conjunt del territori de Catalunya i exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia general i integral, en els àmbits de la seguretat ciutadana i l'ordre públic, la policia administrativa, inclosa la derivada de la normativa estatal, la policia judicial i la investigació criminal, incloent-hi les diverses formes de crim organitzat i terrorisme i el control i la vigilància del trànsit.

2. (Alternativa 1) Es transfereix a la Generalitat la competència executiva de la legislació estatal en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària a Catalunya. Aquesta competència inclou, a banda de les facultats ja transferides per la Llei orgànica 6/1997, del 15 de desembre, les següents:

- a) La facultat d'expedir, revisar i bescanviar els permisos i llicències per a conduir vehicles de motor i ciclomotors, així com la seva anul·lació, intervenció, revocació i, si escau, suspensió, derivada d'expedients de sanció o en via cautelar.
- b) La matriculació i l'expedició dels permisos o llicències de circulació, així com l'anul·lació, intervenció i revocació dels esmentats permisos o llicències, i, en conseqüència, l'autorització de transferències, duplicats i baixes de vehicles de motor i ciclomotors, així com l'expedició de permisos temporals.
- c) Les facultats sancionadores per les infraccions comeses contra la normativa de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària.

d) La realització de proves tendents a verificar que es compleixen els requisits, aptituds i coneixements per a obtenir el permís de conduir i la llicència de conducció de ciclomotors.

e) (Les autoritzacions de transports especials, urgents i d'altres autoritzacions especials que tinguin origen o destinació a Catalunya).

Aquestes facultats es transfereixen en els termes establerts a la disposició addicional (n).

2. **(Alternativa 2)** Correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de trànsit, circulació de vehicles, seguretat viària i mobilitat a Catalunya. Aquesta competència, en tot cas, inclou les funcions i capacitats administratives, entre les quals totes les relatives a la matriculació, els permisos i les llicències per a conduir vehicles, l'aplicació del règim sancionador i de seguretat, control, vigilància i policia, així com l'aplicació de la resta de la normativa de l'Estat en aquesta matèria.

Observacions:

1. ***El GP SOC-CPC i el GP del PPC, pel que fa a la lletra a de l'apartat 1.1, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autonòmics, amb la redacció següent:***

“a) La definició i regulació d'un sistema de seguretat pública propi de Catalunya.”

2. ***El GP del PPC i el GP SOC-CPC manifesten la seva reserva pel que fa a la incorporació dels apartats 1.2 i 1.3.***

3. ***El GP SOC-CPC, pel que fa als apartats 1.2 i 1.3, manifesta la conveniència de prendre com a punt de partida el text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics:***

“1.2 La competència executiva del règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius, que, en tot cas, inclou la seva adquisició amb destinació als cossos policials de Catalunya, així com l'atorgament de les corresponents autoritzacions.

1.3 La competència executiva amb relació a les funcions governatives en matèria d'exercici dels drets de reunió i manifestació i legislació sobre seguretat ciutadana.

1.4 La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, com a policia ordinària, integral i de seguretat a Catalunya, té, en tot cas, les funcions següents:

a) La protecció de les persones i els béns i el manteniment de l'ordre públic i la seguretat ciutadana.

b) La protecció del lliure exercici dels drets i de les llibertats.

c) La vigilància dels espais públics.

d) La vigilància i la protecció dels edificis i les instal·lacions de la Generalitat.

e) La protecció de les autoritats i del personal al servei de la Generalitat.

f) El manteniment de l'ordre i la protecció de les manifestacions i grans concentracions de persones.

g) Les funcions de policia administrativa.

h) Les funcions de policia judicial en els termes de l'article 126 de la Constitució (que inclou en tot cas prevenir la comissió d'actes delictius i investigar-los per al descobriment i detenció dels presumptes culpables, així com assegurar-ne els instruments, efectes i proves).

- i) Les funcions de col·laboració amb la resta de cossos policials, en els termes establerts per la legislació vigent.
- j) La vigilància de ports i aeroports que no siguin de trànsit internacional.
- k) La vigilància, investigació i persecució de delictes comesos per internet o mitjançant altres formes de comunicació electrònica.
- l) Les funcions de vigilància del compliment de la normativa en matèria de trànsit, circulació de vehicles i seguretat viària, així com l'ordenació del trànsit, les facultats d'inspecció i denúncia d'infraccions i la protecció i auxili en vies públiques o d'ús públic, sens perjudici de les competències municipals.
- m) Les funcions executives de tramitació i expedició del document nacional d'identitat i del passaport a Catalunya.”

4. **Tots els grups**, pel que fa a l'alternativa 1 de l'apartat 2, convenen que més endavant s'haurà de donar un tractament formal homogeni a les disposicions estatutàries de transferències de competències a la Generalitat mitjançant l'article 150.2 CE, tenint present que les alternatives són tres: l'articulat de l'Estatut, disposicions addicionals de l'Estatut i lleis específiques al marge de l'Estatut.
5. **El GP de CiU** proposa incorporar un nou precepte amb la redacció següent:

“En matèria de seguretat pública a Catalunya, la Generalitat és la màxima autoritat.”
6. **Els lletrats**, pel que fa a l'alternativa 2 en matèria de trànsit, fan constar que l'Estat té competències exclusives en matèria de tràfic i vehicles de motor (article 149.1.21 CE) i que l'Estatut (article 13.4), coherentment amb el precepte constitucional anteriorment esmentat, reserva a l'Estat la competència sobre tràfic quan regula les competències de la Generalitat en matèria de policia. Més enllà de la problemàtica derivada de la incorrecta utilització de terme “tràfic” en lloc de “trànsit”, tant a la Constitució com a l'Estatut, el cert és que el bloc de la constitucionalitat atribueix la competència exclusiva a l'Estat en aquesta matèria. Diferent és el cas de l'Estatut basc (article 17.1) i de l'Estatut de Navarra (article 49), ja que l'exclusió de la reserva estatal en el primer cas i l'atribució de la competència en matèria de “tráfico” en el segon es vinculen a l'actualització del règim foral, i això permet obviar el marc de l'article 149.1.21 CE. Per tots aquests motius, les competències en matèria de trànsit van ser transferides a la Generalitat mitjançant l'aplicació de l'article 150.2 CE i, si ara aquestes competències es volen recollir o ampliar en ocasió de la reforma estatutària, cal també vincular-les a l'aplicació de l'article 150.2 CE, llevat que es volgués incorporar la competència a l'articulat de l'Estatut amb una invocació als drets històrics en uns termes similars als de l'Estatut basc i als de l'Estatut de Navarra, solució fins al moment no considerada en cap cas en els treballs preparats per l'Institut d'Estudis Autonòmics.

ARTICLE (6 bis): SEGURETAT PRIVADA

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seguretat privada, que inclou en tot cas:

- a) La regulació de la seguretat privada, així com el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat i del seu personal que actuïn a Catalunya.
- b) La regulació i el règim d'intervenció administrativa de les persones físiques que realitzin funcions de seguretat i investigació privada en el territori de Catalunya.
- c) La regulació dels requisits i les condicions dels establiments, de les persones físiques o jurídiques obligades a adoptar mesures de seguretat.
- d) La formació del personal que realitza funcions de seguretat i investigació privada.
- e) La inspecció i el control de les activitats de seguretat privada que es realitzin a Catalunya.
- e bis) La coordinació dels serveis de seguretat i investigació privada amb els cossos policials.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l'encapçalament, proposa la redacció següent:

“En matèria de serveis de seguretat privada, correspon a la Generalitat la competència compartida, llevat del règim de tinença i ús d'armes, municions i explosius. Aquesta competència inclou en tot cas:”

2. **El GP SOC-CPC i el GP d'ICV-EA**, pel que fa a la lletra a, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms, amb la redacció següent:

“a) La regulació de la seguretat privada, així com el règim d'intervenció administrativa de les empreses de seguretat que actuïn majoritàriament a Catalunya o bé que hi tinguin domicili social i no desenvolupin majoritàriament les seves activitats en una altra comunitat autònoma, i del seu personal.”

El GP SOC-CPC i el GP d'ICV-EA manifesten que s'han d'harmonitzar els punts de connexió establerts en aquest precepte amb els que figuren en altres supòsits recollits en la proposta de reforma de l'Estatut.

ARTICLE (6 ter): VIDEOVIGILÀNCIA I CONTROL DE SO I GRAVACIONS

Correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ús de la videovigilància i de control de so i gravacions o qualsevol mitjà anàleg a Catalunya, en l'àmbit públic i per qualsevol cos policial, així com per empreses i establiments privats, tot respectant el contingut essencial dels drets fonamentals. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i el règim d'intervenció administrativa.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** proposa una nova redacció d'aquest article:

“Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre ús de la videovigilància i de control de so i gravacions o qualsevol mitjà anàleg a Catalunya, en l'àmbit públic per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i per les dependents de les corporacions locals, així com per empreses i establiments privats, tot respectant el contingut essencial dels drets fonamentals. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació i el règim d'intervenció administrativa.”

El GP del PPC manifesta el seu acord amb aquesta proposta.

2. **Tots els grups** convenen a demanar a l'Institut d'Estudis Autonòmics el fonament jurídic de la configuració com a competència exclusiva del règim competencial establert en aquest article.

ARTICLE (6 quater): EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció Civil, que inclou, en tot cas, la regulació, planificació i execució de mesures relatives a les emergències i la seguretat civil, així com la direcció i coordinació dels serveis de protecció civil, inclosos els serveis de prevenció i extinció d'incendis, sens perjudici de les facultats en aquesta matèria dels governs locals.
2. En els supòsits d'abast superior a Catalunya, la Generalitat ha de promoure mecanismes de col·laboració amb altres comunitats autònomes i amb l'Estat.
3. Correspon a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat en matèria de seguretat nuclear i salvament marítim.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** manifesta la seva reserva pel que fa a la incorporació de la menció “en matèria de seguretat nuclear” a l'apartat 3.
2. **El GP del PPC** proposa el manteniment del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics en el supòsit d'emergències que sobrepassin el territori de Catalunya, amb la redacció següent:
“En el supòsit d'emergències que sobrepassin el territori de Catalunya, la Generalitat ha de promoure mecanismes de col·laboració amb les altres comunitats autònomes afectades i, quan aquests mecanismes siguin insuficients per a fer front a l'emergència, ha de participar en l'adopció de mesures d'intervenció sota la coordinació estatal.”

ARTICLE (6 quinquies)

Observacions:

1. **El GP d'ERC** proposa l'addició d'un nou article 6 quinquies sobre defensa nacional, amb la redacció següent:
“Sens perjudici de les facultats del Govern de l'Estat pel que fa a la direcció de la defensa de l'Estat que estableixen els articles 97 i 149.1.4 de la Constitució, el Consell de Defensa de Catalunya, presidit per la persona que ocupi la presidència de

la Generalitat, és l'òrgan de coordinació de les forces armades a Catalunya, amb l'objectiu de garantir-hi les funcions bàsiques d'una defensa nacional moderna, des de la coresponsabilitat institucional de la Generalitat i l'Estat, i la Unió Europea quan escaigui.”

ARTICLE (7): SEGURETAT SOCIAL

1. En matèria de seguretat social, correspon a la Generalitat:

1.1 La competència compartida, que inclou en tot cas:

- a) L'ordenació del sistema de la seguretat social a Catalunya.
 - b) L'organització i administració del patrimoni i dels serveis que formen part del sistema de la seguretat social en el territori de Catalunya.
 - c) L'ordenació i l'exercici de totes les potestats administratives amb relació a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, així com sobre les institucions, empreses i fundacions que col·laboren amb la Seguretat Social.
 - d) La direcció i inspecció de la gestió i administració de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social.
 - e) L'ordenació de la inscripció d'empreses, afiliacions, altes i baixes i altres actes d'enquadrament dels empresaris i treballadors per compte propi i aliè.
- 1.2 L'establiment de millores a la protecció social dels ciutadans en el territori de Catalunya, en forma de complements addicionals a les prestacions econòmiques de la Seguretat Social que puguin rebre, i altres ajudes.
- 1.3 La gestió (dels serveis) de(l) règim econòmic de la Seguretat Social, que inclou el reconeixement i la gestió de les prestacions econòmiques del sistema de Seguretat Social, així com l'organització d'aquests serveis.
- 1.4 La intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC**, pel que fa a l'encapçalament de l'apartat 1.1, proposen el manteniment del text de l'Institut d'Estudis Autònoms, amb la redacció següent:

“1.1. La competència compartida dins dels principis (i, si escau, les regles) establerts a la legislació bàsica estatal sobre seguretat social. Aquesta competència inclou en tot cas:”

2. **El GP de CiU** proposa una nova redacció de la lletra b de l'apartat 1.1:

“b) L'organització i administració del patrimoni i dels serveis que formen part de la seguretat social en el territori de Catalunya, que s'integren en el patrimoni de la Generalitat.”

A propòsit d'aquesta redacció, els lletrats fan constar que la relació d'elements integrants del patrimoni de la Generalitat sistemàticament s'hauria d'incloure en un precepte integrat dins el títol de finances de l'Estatut, com apareix en l'article 43 de l'Estatut vigent.

3. **Tots els grups**, pel que fa a la lletra c de l'apartat 1.1, convenen que el darrer incís proposat per l'esmena del **GP de CiU** (“... que, en tot cas,

inclou la inspecció i el control de la gestió econòmicofinancera de les mútues.”) s’ha de posar a l’article 26.1 quinquies de la primera part del títol de competències relatiu a la matèria de treball.

4. **Tots els grups** convenen a estudiar més endavant la necessitat d’incorporar un punt de connexió en la regulació de la lletra c de l’apartat 1.1 i d’harmonitzar, si escau, aquesta previsió amb les altres mencions a punts de connexió que figuren en la proposta de reforma estatutària.
5. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l’apartat 1.2, proposa la redacció següent:

“L’establiment, regulació i gestió, sens perjudici de les prestacions de la Seguretat Social, d’altres ajudes als ciutadans residents a Catalunya.”
6. **Els lletrats**, pel que fa a l’apartat 1.2, fan avinent que cal precisar, als efectes de l’adequada ubicació sistemàtica, si el precepte introdueix un títol competencial específic en matèria de seguretat social o bé és un títol competencial que es pot incloure en la matèria d’assistència i protecció social.
7. **Tots els grups** convenen, a partir de la proposta continguda en una esmena del **GP de CiU**, a incorporar una menció a la competència sobre autorització dels centres d’elaboració de productes farmacèutics i sobre selecció i registre de medicaments a l’article 16.4 de la segona part de competències, relatiu a la matèria de sanitat. **Els lletrats** fan avinent que la competència regulada a l’article 16.4 de la segona part de competències és executiva, mentre que la proposta del **GP de CiU** configura la competència com a compartida.
8. **El GP SOC-CPC**, pel que fa a l’apartat 1.3, proposa la redacció següent:

“La gestió (dels serveis) de(l) règim econòmic de la Seguretat Social, que inclou en tot cas:

 - a) El reconeixement i la gestió de les prestacions econòmiques del sistema de Seguretat Social.
 - b) L’organització dels serveis del règim econòmic de la Seguretat Social.
 - c) La direcció i inspecció de la gestió i administració de les prestacions econòmiques de la Seguretat Social (sens perjudici de l’alta inspecció de l’Estat).
 - d) La gestió de la inscripció d’empreses, afiliacions, altes i baixes i altres actes d’enquadrament dels empresaris i treballadors per compte propi i aliè”.
 9. **Tots els grups**, pel que fa a l’apartat 1.4, convenen a buscar més endavant la ubicació sistemàtica d’aquest precepte, atès que no regula un supòsit incorporable a la matèria de seguretat social.
 10. **El GP d’ERC** proposa la incorporació d’un nou apartat amb la redacció següent:

“En el marc de les atribucions en matèria de salut pública, correspon en exclusiva a la Generalitat la titularitat dels cossos

NOTA DELS LLETRATS

I

Atès que al llarg de tot el títol de competències, tant en la proposta inicial de l'Institut d'Estudis Autònoms com en el text resultant de la primera lectura de la Ponència parlamentària, apareixen dos elements de gran rellevància per a garantir l'increment del nivell competencial de la Generalitat –la modulació en seu estatutària de l'abast de la competència estatal per a fixar bases i la previsió en el text de l'Estatut de la transferència de competències mitjançant l'aplicació de l'article 150.2 CE– i al mateix temps de potencial controvèrsia en el terreny polític i doctrinal, **els lletrats**, sens perjudici d'ulteriors pronunciaments més aprofundits en la matèria, fan constar les consideracions jurídiques següents:

1. Malgrat algunes crítiques doctrinals, **els lletrats** comparteixen les tesis que inspiren la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms d'establir en el text de l'Estatut la modulació de les competències compartides (en particular, pel que fa a l'abast de les bases estatals) entre l'Estat central i la Generalitat, sense que resulti imprescindible de fer-ho únicament en lleis de bases específiques de caràcter general. La proposta es considera ajustada al bloc de constitucionalitat, sempre que es faci en el text estatutari i exclusivament pel que respecta a la distribució de competències entre Estat i Generalitat, mai amb caràcter general per a totes les comunitats autònomes. La utilització d'aquesta fórmula no ha estat freqüent, però és perfectament congruent amb una lectura autonomista de la Constitució i amb la naturalesa de l'Estatut com a norma quasi constitucional i necessària per a establir la delimitació competencial concreta entre l'Estat i cada comunitat autònoma. Aquesta congruència així ha estat reconeguda per diversos pronunciaments del Tribunal Constitucional (per exemple, STC 214/1989, 109/1998 i 22/1999), i la doctrina i autors de reconegut prestigi avalen un ús moderat de la fórmula i, en allò que sigui possible, vinculat a les especificitats de l'autonomia de Catalunya (vegeu, entre d'altres, les aportacions de L. López Guerra i J. Barnes en l'obra *Estudios sobre la reforma del Estatuto*. Barcelona: IEA, 2004).

2. Pel que fa a la transferència de matèries de competència estatal per la via de l'article 150.2 CE, incorporada d'alguna manera a la proposta de nou Estatut, **els lletrats** comparteixen també l'opció seguida per l'Institut d'Estudis Autònoms, tot subratllant diversos elements.

En primer lloc, cal tenir present que la pràctica aplicativa de l'article 150.2 CE, no contestada per la jurisprudència del TC, mostra que mitjançant aquest procediment l'Estat pot transferir a les comunitats autònomes competències sobre matèries de titularitat estatal, derivades de l'article 149.1 CE, que no són susceptibles d'atribució mitjançant la norma estatutària.

En segon lloc, es constata que l'aplicació de l'article 150.2 CE s'ha formalitzat fins ara de dues maneres. En un primer moment, els estatuts de les comunitats autònomes, tramitats d'acord amb l'article 143 CE, van incloure en l'articulat una llista de competències sobre matèries de titularitat estatal i van diferir l'efectiva assumpció d'aquestes competències a la futura aprovació d'una llei orgànica de l'article 150.2 CE. En els casos de la Comunitat de Canàries i de

la Comunitat Valenciana, la promulgació de les corresponents lleis orgàniques va ser simultània a la promulgació de l'estatut: la LOTRACA (LO 11/1982, del 10 d'agost) és del mateix dia que l'estatut de Canàries (LO 10/1982, del 10 d'agost) i la LOTRAVA (LO 12/1982, del 10 d'agost) és únicament un mes posterior a l'estatut valencià (LO 5/1982, de l'1 de juliol). En el cas d'altres comunitats autònomes, les lleis orgàniques de l'article 150.2 establertes a l'estatut varen ser aprovades molt posteriorment a la norma estatutària. Pel que fa a altres supòsits, la transferència de competències per la via de l'article 150.2 CE s'ha portat a terme mitjançant lleis orgàniques singulars al marge completament de qualsevol menció estatutària. És el cas de la LO 6/1997, en virtut de la qual es van transferir competències executives a la Generalitat en matèria de trànsit.

En tercer lloc, cal destacar que, si la proposta avançada en el text de l'Institut d'Estudis Autonòmics és incorporada en el text definitiu de la reforma estatutària, seria la primera vegada que transferències derivades de l'aplicació de l'article 150.2 CE s'inclourien directament a l'Estatut i no derivarien de lleis orgàniques específiques i posteriors, com les ja citades LOTRACA i LOTRAVA i LO 6/1997. La novetat de la proposta possiblement generarà crítiques doctrinals i intents de separar la tramitació de les propostes i obrir, a les Corts Generals, una tramitació independent, difícilment simultània, de l'Estatut i de les lleis orgàniques de transferència.

Pel motiu que s'acaba d'esmentar, per raons de seguretat jurídica, per la naturalesa de les normes respectives –d'una banda, caràcter específic de l'Estatut, norma bifront i paccionada, i, de l'altra, caràcter merament orgànic de les lleis de transferència–, es recomana que les propostes de transferència ex article 150.2 CE s'incloguin sempre en disposicions addicionals (o complementàries) de l'Estatut, i mai en el cos de l'articulat. El que s'acaba d'assenyalar també s'ha d'aplicar en relació amb les competències ja transferides a la Generalitat mitjançant l'article 150.2 CE, és a dir, no es poden incorporar ara a l'articulat com a competències pròpies, ni tan sols quan es tracta d'executives, sinó en tot cas reiterar en disposició addicional el seu caràcter de competències transferides.

Escau recordar que les normes o preceptes sobre transferència de competències a la Generalitat amb invocació de l'article 150.2 CE, malgrat l'eventual inclusió en l'Estatut, mantenen el caràcter merament de llei orgànica estatal i no tenen el caràcter ni la rigidesa, –pel que fa a la disponibilitat, modificació i fins i tot retroversió, que corresponen exclusivament a l'Estat, per bé que aquest pugui actuar a proposta o iniciativa del Parlament– que tenen les normes estatutàries. En definitiva, l'Estatut pot incloure preceptes que estableixin la transferència de competències de l'Estat a la Generalitat tot indicant expressament la naturalesa estatal de les competències transferides i la reserva estatal per a modificar-les i revocar-les no sotmesa al procediment específic de reforma estatutària sinó al de les lleis orgàniques. La tècnica legislativa aconsella excloure aquesta transferència de l'articulat de l'Estatut i incloure-la en una disposició addicional, si bé podria ser admissible una genèrica menció a l'articulat amb la corresponent remissió a la disposició addicional encarregada de la regulació detallada.

La incorporació en el text estatutari, amb les condicions i requeriments anteriorment indicats, de les transferències de competències mitjançant l'article 150.2 CE tindria l'avantatge de l'economia processal, evitaria els possibles endarreriments o dificultats d'una tramitació ulterior deguts als canvis en les circumstàncies polítiques i permetria visualitzar de forma clara i unitària l'abast de l'increment de l'autogovern assolit en un determinat moment històric, que refunda i actualitza el pacte polític per l'autonomia, una de les bases en les quals se sosté la vigent Constitució.

Així mateix, es resumeixen algunes de les qüestions metodològicament més rellevants que s'han palesat en els comentaris a l'articulat.

- S'ha de decidir si l'ordenació de les matèries es fa per ordre alfabètic, segons apareix en la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms, o bé utilitzant altres criteris, com ara les afinitats de contingut, com també apunta l'Institut d'Estudis Autònoms en la memòria explicativa.
- Pel que fa al punt de connexió per a vincular la competència a l'exercici de potestats, cal acordar si el terme més adequat és "*principalment*" o "*majoritàriament*", i usar sempre la mateixa forma, per a evitar confusions.
- Les referències a la Comissió Bilateral s'han d'analitzar i diferenciar acuradament:

les genèriques, llevat que sigui exigit altrament per raons jurídiques, seria més adequat d'aplegar-les en el títol corresponent a les relacions amb l'Estat; d'altra banda, cal determinar ben explícitament, i fins i tot trobar-li un nom diferenciador, quan es parla d'una comissió bilateral específica.

- Pel que fa a la necessitat d'especificar explícitament quan l'exercici de les competències compartides s'ha de fer d'acord amb els principis de la legislació bàsica estatal, atès que en el capítol I del títol V, sobre competències (article 2), ja s'indica la forma d'exercir les potestats que corresponen a l'Estat i a la Generalitat de Catalunya en el cas de les competències compartides, com a regla general es considera més adient d'establir el criteri jurídic d'abast general a l'article 2, no reiterar-lo cada vegada i, només excepcionalment, especificar en determinades matèries el règim concret de compartició que s'aparti del criteri jurídic general definit a l'article 2.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions del 20 i 27 d'octubre de 2004

TÍTOL VI. DE LES RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

Capítol I. Col·laboració amb l'Estat

Article (1). Disposició general

1. Les relacions de la Generalitat amb l'Estat es fonamenten en el principi de la lleialtat institucional mútua i es regeixen pel principi general que la Generalitat és Estat, el principi d'autonomia i el principi de plurinacionalitat de l'Estat. Aquests principis troben concreció, pel que fa a la subrogació dels òrgans estatals, en la participació de la Generalitat en l'exercici de funcions estatals i, per tant, en les institucions generals de les quals són titulars, entre altres, en les relacions bilaterals que estableixin.
2. Els governs de la Generalitat i de l'Estat s'han de prestar ajuda mútua i han de col·laborar quan sigui necessari per a l'exercici eficaç de les seves respectives competències i la defensa dels seus interessos.

Observacions:

1. *El GP de CiU, el GP SOC-CPC, el GP d'ICV-EAi el GP d'ERC consideren que la menció als principis continguts en l'article 1.1 podria ser matèria del títol preliminar de l'Estatut i, per tant, aquesta qüestió haurà d'ésser novament estudiada en una segona lectura.*

El GP SOC-CPC manifesta que s'haurà de reconsiderar la ubicació i ordenació definitiva d'aquest títol, especialment amb relació als títols VII i VIII.

2. *El GP del PPC estima com a redacció més adequada per a l'article 1.1 el text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms amb la incorporació de l'esmena de Convergència i Unió: "Les relacions entre l'Estat i la Generalitat es regeixen pel principi de lleialtat institucional mútua."*
3. *Els lletrats fan avinent que el darrer incís del segon paràgraf de l'article 1.1 ("i, per tant, en les institucions generals de les que en són titulars, entre altres, en les relacions bilaterals que estableixin") resulta fosc o imprecís pel que fa al seu contingut material i té una estructura sintàctica impròpia d'un text jurídic des del punt de vista formal. Per aquest motiu, els lletrats suggereixen, si més no, la supressió d'aquest darrer incís, o fins i tot de tot el segon paràgraf de l'article 1.1, ja que no sembla necessari en aquest article, que és simplement una disposició general sobre principis, introduir una concreció d'aquests principis relativa només a un aspecte.*

Article (2). Instruments (mitjans) de col·laboració

Els governs de la Generalitat i de l'Estat, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden subscriure convenis de col·laboració i fer ús dels altres mitjans de col·laboració que considerin adequats per al compliment d'objectius d'interès comú.

Observacions:

1. **El GP del PPC** es mostra favorable al manteniment del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics, ja que considera convenient esmentar les tècniques més rellevants de col·laboració sense que això comporti una llista tancada.

Article (3). Règim dels convenis

1. Els convenis que requereixin mesures legislatives per a la seva aplicació, que creïn un consorci o que comprometin fons pressupostaris de la Generalitat més enllà de l'exercici en curs han de ser autoritzats pel Parlament de Catalunya abans de la seva subscripció.
2. En els supòsits en els quals no concorrin les circumstàncies de l'apartat anterior, el Govern ha d'informar el Parlament de la subscripció del conveni en un termini màxim d'un mes des de la seva firma.
3. Els convenis subscrits entre els governs de la Generalitat i de l'Estat s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* en el termini màxim d'un mes des de la seva firma. Aquests convenis, que es consideren perfeccionats des del moment de la seva firma, només poden afectar tercers a partir de la seva publicació oficial.

Observacions:

1. **El GP de CiU** considera que el contingut d'aquest article no és propi de l'Estatut, sinó de la legislació catalana.
Amb relació a aquesta qüestió i a d'altres punts de l'Estatut, els lletrats fan notar que la Ponència haurà de considerar en algun moment l'abast del contingut material de l'Estatut i determinar els àmbits que han de ser regulats necessàriament per l'Estatut i aquells que podrien ser objecte d'una norma catalana amb unes especials característiques formals i materials.
2. **El GP SOC-CPC, el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup d'Iniciativa** plantegen la possibilitat d'introduir nous articles sobre òrgans mixtos de gestió, programes participats i consorcis i d'establir mecanismes de control per part del Parlament sobre el funcionament de les entitats resultants dels convenis. **Aquests grups parlamentaris** consideren necessari també que el contingut definitiu d'aquest article sigui estudiat més endavant en funció de l'abast material de l'Estatut, tal com s'indica en l'observació anterior.

Article (4). Comissió Bilateral Generalitat - Estat

1. D'acord amb els principis establerts a l'article 1, la Comissió Bilateral Generalitat - Estat constitueix el marc general i permanent de relació entre la Generalitat i l'Estat als efectes següents:

- a) La participació i la col·laboració de la Generalitat en els assumptes de competència estatal que afectin l'autonomia de Catalunya.
- b) La col·laboració entre la Generalitat i l'Estat pel que fa a l'intercanvi d'informació i l'establiment, quan escaigui, de mecanismes de coordinació de les respectives polítiques públiques i d'instruments de cooperació en els assumptes d'interès comú.

2. Son funcions de la Comissió les de deliberar, fer propostes i, si escau, adoptar acords amb relació a les següents matèries:

- a) L'elaboració de projectes normatius de l'Estat que afectin les competències i els interessos de Catalunya, especialment quan es tracti de normes bàsiques o orgàniques i d'aquelles que tenen com a funció delimitar les competències, d'acord amb la Constitució i aquest Estatut.
- b) La programació de la política econòmica general del Govern de l'Estat en tot allò que afecti els interessos i les competències de la Generalitat i sobre la seva aplicació i desenvolupament, i especialment sobre les decisions estatals que afecten els mercats energètics i el sistema financer.
- c) La definició de la política general de recerca i innovació tecnològica.
- d) La planificació i la gestió de les infraestructures d'interès general a Catalunya.
- e) La definició general de la política mediambiental.
- f) La política d'immigració.
- g) Les polítiques relatives a la fiscalitat, el mercat laboral i el sistema de pensions.
- h) La política de telecomunicacions i els mitjans de comunicació de titularitat estatal.
- i) Els conflictes competencials plantejats entre les dues parts i la proposta, si escau, de mesures per a resoldre'ls.
- j) L'aplicació a Catalunya dels ajuts i subvencions de l'Estat i dels ajuts i subvencions de la UE que hagin de ser gestionats de forma centralitzada.
- k) Les qüestions de comú interès que plantegin les parts.

3. També són funcions de la Comissió:

- a) Avaluar el funcionament dels mecanismes de col·laboració, coordinació i cooperació que s'hagin establert entre l'Estat i la Generalitat i proposar les mesures que permetin millorar-lo.
- b) Proposar la relació d'organismes econòmics, institucions financeres i empreses públiques de l'Estat en les quals la Generalitat pot designar representants, i les modalitats i formes d'aquesta representació.
- c) Impulsar les mesures adequades per a millorar la relació entre l'Estat i la Generalitat i assegurar un exercici més eficaç de les seves competències respectives en aquells àmbits de comú interès.
- d) Fer el seguiment permanent de la política europea i la coordinació de les actuacions exteriors de l'Estat que afecten competències de la Generalitat.
- e) Totes aquelles altres que li assignin aquest Estatut i la legislació vigent i les que es determinin de comú acord.

4. La Comissió és integrada per igual nombre de representants de l'Estat i de la Generalitat. La seva presidència és exercida de forma alternativa entre les dues parts en torns d'un any. La Comissió disposa d'una secretaria permanent i pot crear les subcomissions i els comitès que cregui convenient.

La Comissió elabora una memòria anual, que trasllada als governs de l'Estat i de la Generalitat i al Parlament de Catalunya.

5. La Comissió es reuneix en sessió plenària almenys dues vegades l'any i sempre que ho demani una de les dues parts.

6. La Comissió adopta el seu reglament intern i de funcionament per acord de les dues parts.

Observacions:

1. **Tots els grups fan constar que sobre el text de l'article 4 no existeixen acords definitius de primera lectura i que, per tant, el text anterior i les observacions següents són un primer material de treball per a posteriors reunions de la Ponència.**
2. **Tots els grups assenyalen que s'haurà d'estudiar la millor ubicació sistemàtica de la regulació de les funcions de la Comissió Bilateral Generalitat – Estat, que podria ser en aquest capítol, relatiu a la col·laboració; en el capítol sobre participació en les institucions estatals (criteri defensat pel **GP de CiU**); en un nou capítol específicament dedicat a la Comissió Bilateral a continuació dels capítols sobre col·laboració i participació, o bé en cadascun dels règims competencials de les diverses matèries.**
3. **El text de l'article 4.1 és la proposta presentada pels lletrats a partir de les indicacions expressades pels grups en la reunió del dia 27 d'octubre.**
4. **Tots els grups manifesten que en qualsevol cas el contingut de l'article 4, especialment pel que fa a l'enumeració de matèries de l'apartat 2, haurà de ser reconsiderat en funció de la regulació del títol relatiu a les competències.**
5. **Tots els grups consideren que el terme “coordinar”, que apareix en diversos apartats de l'article 4.2 del text proposat per l'Institut d'Estudis Autonòmics, no s'ha d'entendre ni com una funció específica de la Comissió Bilateral ni tampoc com un àmbit material. El GP SOC-CPC i el Grup d'Iniciativa consideren que pot correspondre a la Comissió Bilateral deliberar, fer propostes o adoptar acords “sobre coordinació” i que cal estudiar si és aconsellable, per la seva especial rellevància, fer una menció específica de la coordinació en algun apartat concret de l'article 4.2, o bé, al contrari, si és suficient la menció general de l'article 4.1.**
6. **El GP de CiU considera, amb relació a l'article 4.2, que el parer de la Comissió Bilateral ha de ser “vinculant” quan el projecte normatiu comporti un increment de despesa per a la Generalitat.**
7. **Tots els grups consideren que, en referir-se al finançament de la Generalitat en el marc del títol de la Hisenda, escaurà preveure dotacions complementàries de fons públics, quan de la nova normativa orgànica o bàsica –o dels acords de coordinació i cooperació– derivin obligacions noves per a la Generalitat.**

8. **Tots els grups** convenen que en el text de la primera lectura pel que fa a l'article 4.2 és suficient la menció genèrica de les matèries i una clàusula oberta al final.
9. **Els lletrats** han optat per mantenir la sistemàtica proposada per l'Institut d'Estudis Autonòmics pel que fa als articles 4.2 i 4.3, tot i que les propostes conjuntes del **GP SOC-CPC, Grup d'Esquerra i el Grup d'Iniciativa** plantejaven la regulació en un sol apartat, ja que l'article 4.2 es refereix a matèries i l'article 4.3 es refereix a diversos tipus d'actuacions. Seguint aquest mateix criteri, **els lletrats** han col·locat a l'article 4.2 o 4.3, segons que correspongui, els punts que **els tres grups anteriorment esmentats** volien afegir a l'article 4.2.
10. **El GP de CiU** proposa que no consti la menció dels "conflictes competencials" continguda a l'article 4.2.i i la menció de la "legislació vigent" continguda a l'article 4.3.e.
11. **Els lletrats** fan notar que les mencions de les polítiques de la Unió Europea contingudes en els articles 4.2.j i 4.3.d s'hauran d'harmonitzar amb les funcions de la comissió bilateral que estableix l'article 11 del títol VII, llevat del cas que aquesta darrera comissió finalment no s'inclogui en el text de l'Estatut.
12. **El Grup d'Esquerra Republicana** manifesta, amb relació a l'article 4.4, que s'haurà d'estudiar la manera d'incorporar una referència a la formalització i a la publicitat dels acords adoptats per la Comissió Bilateral Generalitat – Estat.

Article (5). Col·laboració multilateral

La Generalitat també pot col·laborar amb l'Estat mitjançant òrgans i procediments multilaterals en aquells àmbits i assumptes d'interès comú.

Article (6). Efectes de la col·laboració

1. La participació de la Generalitat en els òrgans i els mecanismes bilaterals i multilaterals de col·laboració amb l'Estat i amb altres comunitats autònomes no altera la titularitat de les competències que li corresponen.
2. La Generalitat no queda vinculada per les decisions adoptades en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració amb l'Estat i amb altres comunitats autònomes respecte de les quals no hagi manifestat el seu acord.
3. La Generalitat pot fer constar reserves als acords adoptats en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració quan s'hagin pres sense la seva aprovació.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC** manifesta que caldria estudiar la conveniència d'introduir a l'article 6.2 el terme "col·laboració voluntària", i a l'article 6.3, l'expressió "coordinació obligatòria". S'encarrega **als lletrats** que

NOTA DELS LLETRATS SOBRE L'ARTICLE 6 DEL CAPÍTOL I DEL TÍTOL VI

En compliment de l'encàrrec formulat per la Ponència, en les reunions dels dies 20 i 27 d'octubre de 2004, els lletrats sotasignats expressen el seu parer amb relació a l'article 6.2 i 6.3 del capítol I del títol VI de la proposta de reforma de l'Estatut, especialment pel que fa a la incorporació en aquests preceptes, respectivament, dels termes "col·laboració voluntària" i "coordinació obligatòria".

1. El tenor literal de l'article 6.2 i 6.3 és el següent:

"2. La Generalitat no queda vinculada per les decisions adoptades en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració amb l'Estat i amb altres comunitats autònomes respecte de les quals no hagi manifestat el seu acord.

3. La Generalitat pot fer constar reserves als acords adoptats en el marc dels mecanismes multilaterals de col·laboració quan s'hagin pres sense la seva aprovació."

2. Els termes "voluntària" i "obligatòria" són utilitzats habitualment per la doctrina jurídica (per exemple, E. Albertí en l'obra *Manual de dret públic de Catalunya*) quan analitza i identifica els diversos instruments o tècniques de col·laboració multilateral, com la cooperació i la coordinació, en les relacions entre l'Estat i les comunitats autònomes.

3. La cooperació comporta el coexercici o l'exercici mancomanat d'una competència i com a instrument de col·laboració multilateral en el nostre sistema jurídic només pot derivar de conveni subscrit voluntàriament entre l'Estat i diverses comunitats autònomes. Per tant, els efectes d'un supòsit de cooperació multilateral per a una comunitat autònoma únicament poden ser obligatoris mentre voluntàriament es mantingui dins el marc del conveni corresponent, i la comunitat autònoma en qualsevol moment pot abandonar aquest marc i recuperar l'exercici separat de la competència en qüestió.

4. La coordinació consisteix en la participació de l'Estat i de les comunitats autònomes en una instància o procediment comú per a aconseguir una orientació semblant en l'exercici de les competències que corresponen a cadascuna de les parts.

La coordinació és voluntària quan les comunitats autònomes accepten de participar en instàncies comunes de caràcter deliberant, als efectes d'intercanvi d'opinions i experiències i sense afectar de cap manera l'exercici de les seves competències sobre una determinada matèria. L'exemple més freqüent de coordinació voluntària són les conferències sectorials, integrades pel ministre estatal i els consellers autonòmics d'un àmbit determinat, recollides a l'article 5 de la Llei 30/1992.

La coordinació és obligatòria quan la Constitució atribueix a l'Estat la funció de coordinar, com, per exemple, en els articles 149.1.13 ("coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica"), 149.1.15 ("coordinació general de la investigació científica i tècnica") i 149.1.16 ("coordinació general de la sanitat"). En aquests casos, correspon a l'Estat establir vies, mitjans i criteris de relació per a assolir acords entre els titulars de la competència, si bé cada part ha d'executar pel seu compte les seves respectives competències.

5. A la vista de les consideracions anteriors, la incorporació dels termes "voluntària" i "obligatòria" a l'article 6.2 i 6.3 introdueix una major precisió en

aquests preceptes, aclareix els dos supòsits diferents de què es tracta i és coherent amb les dues determinacions concretes que s'estableixen en cada cas, és a dir, la no-vinculació i la reserva.

Capítol II. Col·laboració amb altres comunitats autònomes

Article (7). Disposició general

1. La Generalitat pot establir amb altres comunitats autònomes les relacions de col·laboració per a la fixació de polítiques comunes, per a l'exercici eficaç de les seves competències i per al tractament dels assumptes d'interès comú, especialment quan tinguin un abast supraterritorial.
2. La Generalitat ha de prestar l'ajut necessari a les altres comunitats autònomes per a l'exercici eficaç de les seves competències.

Observacions:

- 1. El GP de CiU, el GP SOC-CPC, el Grup d'Esquerra i el Grup d'Iniciativa fan constar que l'Estatut haurà d'incloure una menció expressa als convenis, acords i relacions especials entre la Generalitat i altres comunitats autònomes de parla catalana o amb les que hi hagi determinats vincles històrics, de veïnatge o interessos comuns. D'acord amb la proposta d'estructura i d'índex de matèries de l'Estatut aprovada per la Ponència, correspondria al títol II de l'Estatut ("De les relacions amb els territoris de parla i cultura catalana") incorporar la regulació d'aquesta qüestió.*

Article (8). Convenis i acords amb altres comunitats autònomes

1. La Generalitat pot subscriure amb altres comunitats autònomes convenis de col·laboració i acords de cooperació en assumptes d'interès comú.
2. Els convenis i els acords amb les altres comunitats autònomes poden preveure, entre altres continguts, la creació d'òrgans mixtos i l'establiment de projectes, plans i programes conjunts.
3. La subscripció de convenis i acords només requereix l'aprovació prèvia del Parlament de Catalunya en els casos d'afectació de les facultats legislatives del Parlament. Així mateix, requereix l'aprovació prèvia del Parlament de Catalunya en els supòsits a què fa referència l'article 3.1. En els altres casos, el Govern ha d'informar el Parlament de la subscripció en el termini màxim d'un mes des de la seva firma.
4. Els convenis de col·laboració subscrits per la Generalitat amb altres comunitats autònomes han d'ésser comunicats a les Corts Generals i la seva vigència comença trenta dies després d'aquesta comunicació.
5. Els convenis i acords subscrits per la Generalitat amb altres comunitats autònomes s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* en el termini màxim de quaranta-cinc dies i d'un mes, respectivament, des de la seva firma. Només poden afectar tercers a partir de la seva publicació oficial.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC, el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup d'Iniciativa** manifesten que caldria modificar la LOTC per a introduir-hi un procediment específic per a dirimir les diferències entre les Corts Generals i la Generalitat sobre la qualificació dels acords de col·laboració i els convenis de col·laboració. Sens perjudici de l'observació anterior, **els lletrats** suggereixen que sigui estudiada novament la incorporació d'una fórmula que permeti limitar l'abast de l'article 145.2 de la Constitució, tal com constava en la proposta de l'article 8.4 presentada per l'Institut d'Estudis Autònoms.
2. **El GP SOC-CPC, el Grup d'Esquerra Republicana i el Grup d'Iniciativa** manifesten que caldrà incorporar al títol III ("De les institucions de Catalunya") un precepte per tal de reconèixer totes les conseqüències que deriven de la consideració que el president de la Generalitat és el representant ordinari de l'Estat a Catalunya.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del 3 de novembre de 2004

TÍTOL VI. DE LES RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB L'ESTAT I AMB ALTRES COMUNITATS AUTÒNOMES

Capítol III. Participació en institucions i en procediments de presa de decisions estatals

Article (1). Disposició general

La Generalitat participa en les institucions, els organismes i els procediments de presa de decisions de l'Estat que afectin les seves competències d'acord amb el que s'estableix en aquest Estatut.

Observacions:

1. **Tots els grups** fan constar que la menció a “la legislació estatal corresponent”, que figura a la proposta de l'Institut d'Estudis Autònoms, haurà de ser considerada en els mateixos termes esmentats en les observacions a altres títols de l'Estatut.
2. **Els lletrats** fan notar que en aquest títol de l'Estatut, i en particular en els articles relatius a la participació de la Generalitat en la designació de determinats òrgans de l'Estat, la remissió a la legislació estatal corresponent té especial rellevància, atès que, per imperatiu de les disposicions constitucionals, l'Estatut pot contenir principis generals de participació, però la regulació concreta dels procediments correspon a la legislació estatal.
3. **Els lletrats** reiteren, amb relació als mandats al legislador i la remissió a la legislació estatal que figuren en l'article 1, que poden aparèixer també en altres articles d'aquest capítol del títol VI, les consideracions expressades oralment en la reunió de la Ponència:
 - És plenament concordant amb el concepte de bloc de la constitucionalitat que l'Estatut estableixi, com a principi general, la participació de la Generalitat en institucions i organismes de l'Estat central.
 - El reconeixement d'aquest principi a l'Estatut genera, respecte al legislador estatal, una obligació del mateix tipus i grau que la generada pels preceptes constitucionals quan encomanen a una llei específica la regulació d'una matèria, o pels preceptes estatutaris quan atribueixen al legislador autonòmic la normació d'un determinat àmbit. Dit en altres termes, si l'Estatut consagra el principi de participació en les institucions i organismes de l'Estat central, el legislador estatal haurà necessàriament de tenir en compte aquest element quan reguli el procediment de designació dels membres dels esmentats organismes. Això suposa un canvi amb relació al règim jurídic existent actualment, ja que, atesa l'absència d'aquest principi de participació a l'Estatut, el

legislador estatal no l'ha tingut en compte en establir els procediments de designació dels membres de determinades institucions estatals.

- *Quan la Constitució encomana a una llei específica, orgànica o no, la regulació d'una matèria, és a dir, fa una reserva de regulació en favor d'una determinada norma (per exemple, per regular el funcionament i els membres d'un determinat òrgan), no és recomanable que l'Estatut introdueixi, més enllà de l'esmentat principi de participació de la Generalitat en la designació dels membres d'institucions estatals, majors precisions, ja que en aquest supòsit intervenen els principis de competència i de reserva de regulació a una llei estatal determinada, raó per la qual una regulació estatutària més concreta podria incórrer en inconstitucionalitat. A la consideració anterior cal afegir que, en virtut dels mateixos principis de competència i de reserva a una llei estatal determinada, la introducció de majors especificacions concretes en el text estatutari no atorga tampoc cap garantia de l'efectiu compliment de la previsió estatutària.*
- *Amb relació a altres supòsits de participació de la Generalitat en organismes estatals, l'Estatut pot introduir amb més concreció elements nous de regulació quan la determinació de la composició d'aquests organismes no estigui constitucionalitzada ni reservada a una llei estatal determinada. Tanmateix, les disposicions estatutàries en aquests àmbits no són aplicables directament, sinó que exigeixen prèviament la incorporació a la normativa específica reguladora de la matèria o de l'ens corresponent. En altres paraules, en aquests casos l'aplicabilitat de la norma estatutària no és immediata, sinó que requereix ineludiblement la norma interposada.*

Article (2). Compareixença dels senadors de Catalunya en el Parlament

1. Els senadors que representen Catalunya poden comparèixer a petició pròpia davant el Ple del Parlament de Catalunya o les seves comissions per a informar sobre la seva activitat al Senat.
2. El Parlament pot requerir-ne la compareixença, especialment amb caràcter previ a la seva presa de posició en el Senat i, en tot cas, quan s'hagin de pronunciar sobre la designació dels membres del Tribunal Constitucional i del Consell General del Poder Judicial.
3. El Reglament del Parlament ha de regular les compareixences que estableixien els apartats anteriors, la presència dels senadors autonòmics en els debats de la cambra i els altres mecanismes de comunicació entre els senadors i el Parlament de Catalunya.
4. Els senadors han de ser notificats dels afers tractats pel Parlament de Catalunya que estiguin relacionats amb l'activitat del Senat i que resultin d'interès per a aquest.
5. El Reglament del Parlament de Catalunya ha de regular les compareixences informatives dels senadors que representin la Generalitat en el Ple o en les comissions del Parlament posteriors a la votació de projectes o proposicions de llei al Senat o a qualsevol altra actuació del senador en el desenvolupament del seu càrrec, amb l'objectiu d'informar la cambra sobre la motivació dels seus vots i actuacions al Senat, així com perquè pugui escoltar l'opinió dels representants dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya sobre la seva posició i les seves actuacions al Senat.

Observacions:

1. **El GP de CiU** proposa la supressió d'aquest article d'acord amb el plantejament formulat amb relació a la proposta presentada per l'Institut d'Estudis Autonòmics.
2. **Tots els grups** consideren que el contingut d'aquest precepte s'ha de mantenir en uns termes molt oberts, atès que la composició i la designació dels senadors és matèria constitucional que ha de ser objecte de reforma en la legislatura de les Corts Generals 2004-2008.
3. **Tots els grups** consideren que la regulació de la intervenció del Parlament de Catalunya en el vigent procediment de designació de senadors –i la seva eventual reforma– ha de constar en una disposició transitòria de l'Estatut pels motius ja expressats en l'observació anterior, que tenen a veure amb la reforma constitucional sobre el Senat. Per aquesta raó, **els lletrats** no han incorporat en el text de l'article 2 l'apartat 5 de l'esmena presentada pels grups Socialista, Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds, ni tampoc la proposta de nou article 2 bis presentada pels mateixos grups.
4. **Tots els grups** consideren que alguns dels continguts de l'article 2 són matèria pròpia del Reglament del Parlament i haurien de ser estudiats per la Ponència que actualment en prepara la reforma, amb el benentès que els que s'incorporin al Reglament no han de mantenir-se en la segona lectura de la Ponència de la reforma de l'EAC, que mantindrà, si escau, únicament les previsions que requereixin rang estatutari.
5. **Els lletrats** adverteixen que les obligacions específiques dels senadors que representen la Generalitat al Senat s'han d'establir en una llei estatal. Per aquesta raó, si es manté la redacció literal de l'article 2.2 ("El Parlament pot requerir-ne la compareixença..."), és aconsellable d'incorporar el precepte a l'Estatut en el lloc on resulti sistemàticament més adient.

Article (3). Designació de membres del Tribunal Constitucional i del Consell General del Poder Judicial

1. La Generalitat participa en els processos de designació de magistrats del Tribunal Constitucional i de consellers del Consell General del Poder Judicial a través dels procediments que s'estableixin.
2. El Parlament de Catalunya formula propostes sobre la designació dels membres d'aquests òrgans constitucionals que correspon nomenar al Senat.

Observacions:

1. **El GP de CiU** considera imprescindible concretar la participació de la Generalitat en els processos de designació en els termes següents:
"1.- Pel cas del Tribunal Constitucional, el Parlament de Catalunya proposa una terna al Senat per tal d'escollir un dels quatre representants que té assignats.

2.- Pel cas del Consell General del Poder Judicial, el Parlament de Catalunya designa els representants del Consell Territorial del Poder Judicial.”

- 2. Els lletrats, ateses les implicacions que l'article 3 té en la LOTC i en la LOPJ, remeten a les observacions formulades a l'article 1 a propòsit de les remissions a la legislació estatal i dels mandats al legislador.*
- 3. Tots els grups manifesten que, ateses les implicacions que l'article 3 té en la LOTC i en la LOPJ, la Ponència ha de considerar més endavant la conveniència de preparar propostes articulades de modificació d'aquestes dues normes estatals que es podrien tramitar paral·lelament o posteriorment a la proposta de reforma de l'Estatut.*
- 4. Tots els grups manifesten que l'apartat relatiu al Consell General del Poder Judicial s'haurà de reconsiderar en funció de com es reguli el poder judicial a l'Estatut en el títol de les institucions.*
- 5. El GP del PPC es manifesta partidari de mantenir en tot aquest article el text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms.*

Observacions sobre la supressió de l'article 4 de la proposta de l'IEA

1. Els lletrats fan notar que, de conformitat amb l'esmena del GP de CiU i amb l'esmena dels grups Socialista, Esquerra i Iniciativa, l'article 4 de la proposta de l'IEA ha estat suprimit. El text d'aquest article era el següent:

“La Generalitat participa en l'elaboració de les decisions estatals que afectin l'ordenació general de l'activitat econòmica d'acord amb el que estableix l'article 131 de la Constitució.”

Els lletrats estimen que, malgrat que pugui semblar innecessari aquest precepte, atès el que ja disposa l'article 131.2 de la Constitució, les consideracions formulades en les observacions a l'article 1 també són aplicables a aquest supòsit. En aquest sentit, pot no resultar sobrer establir a l'Estatut el principi de participació de la Generalitat en aquest àmbit, ja que convé no oblidar que la Llei estatal 21/1991, del Consell Econòmic i Social, que deriva de l'article 131.2 de la Constitució, ignora totalment les comunitats autònomes. Per aquest motiu, se suggereix mantenir el text de l'article 4 proposat per l'IEA amb una modificació en el darrer incís per tal d'introduir una major concreció en la previsió:

“(…) en el marc dels procediments i organismes establerts a l'article 131.2 de la Constitució”.

Aquesta regulació s'hauria d'harmonitzar, si escau, amb el que estableix l'article 4.3.

Article (5). Designació de representants en els organismes econòmics i socials

1. La Generalitat designa com a mínim un representant en els òrgans de direcció del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i els altres organismes estatals

que exerceixin funcions d'autoritat reguladora sobre matèries de rellevància econòmica i social relacionades amb competències de la Generalitat.

2. La Generalitat designa representants, o participa en la designació dels òrgans de direcció, en els organismes econòmics, energètics, les institucions financeres i les empreses públiques de l'Estat, la competència de les quals s'estengui al territori de Catalunya i que no siguin objecte de traspàs.

3. La Generalitat participa en la designació dels vocals del Tribunal de Comptes, del Consell Econòmic i Social, de l'Agència Tributària, de la Comissió del Sistema Elèctric, de l'Agència de Protecció de Dades, del Consell de Ràdio i Televisió, en els termes que estableixi la legislació aplicable.

4. La Generalitat pot dirigir propostes als organismes a què fan referència els apartats 1 i 2 amb relació a les decisions que hagin de prendre i que afectin les seves competències.

5. Quan la naturalesa de l'ens ho requereixi i la seva seu principal no radiqui a Catalunya, l'Estat ha de crear delegacions territorials dels organismes a què es refereix l'apartat 1. La Generalitat participa en la designació dels membres d'aquestes delegacions quan s'ubiquin en el seu territori.

Observacions:

1. *A criteri del **GP de CiU** cal referir-se a la Comissió Bilateral com a marc adequat per a portar a terme el que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, concretament pel que fa a l'establiment de la llista dels organismes, a la garantia dels mecanismes de participació i a la formulació de propostes de representants. Quan s'estableixi la relació definitiva de funcions i competències de la Comissió Bilateral, caldrà, a més, considerar si s'ha d'incorporar específicament alguna de les previsions d'aquest article.*
2. ***El GP de CiU** fa reserva, fins a la segona lectura, de l'apartat 5.*
3. ***El GP del PPC** es manifesta partidari de mantenir en tot aquest article el text proposat per l'Institut d'Estudis Autònoms.*
4. ***Els lletrats** remeten a les observacions formulades a l'article 1 a propòsit de les remissions a la legislació estatal i dels mandats al legislador.*
5. ***Tots els grups** reiteren les consideracions fetes amb relació a la possible clàusula general relativa a la legislació estatal aplicable.*
6. ***Els grups Socialista, Esquerra i Iniciativa** reiteren la conveniència que, si s'utilitza genèricament el terme "Generalitat", s'especifiqui a l'Estatut l'òrgan que ha de portar a terme aquestes actuacions, i es decanten per les fórmules en què les propostes o les designacions siguin fetes pel Parlament, o bé amb l'acord del Parlament.*
7. ***Els lletrats** fan notar que el terme "vocals" utilitzat a l'article 3.3 no és tècnicament adequat, ja que, per exemple, els integrants del Tribunal de Comptes són anomenats "consellers" i, per tant, suggereixen emprar la paraula "membres".*

Article (6). Iniciativa legislativa davant les Corts Generals

1. El Parlament de Catalunya pot presentar proposicions de llei a la Mesa del Congrés dels Diputats i, si escau, del Senat i nomenar un màxim de tres representants encarregats de la seva defensa en totes les fases de la seva tramitació.

El Parlament de Catalunya pot retirar les proposicions presentades en qualsevol fase del procediment parlamentari, abans de la seva aprovació per la cambra a qui correspongui fer-ho en primera instància.

2. El Parlament de Catalunya pot sol·licitar al Govern de l'Estat l'adopció d'un projecte de llei.

El Govern de l'Estat ha d'informar el Parlament, en un termini no superior a tres mesos, sobre la decisió adoptada pel Consell de Ministres respecte a la sol·licitud del Parlament.

3. El Parlament de Catalunya pot presentar iniciatives conjuntes amb altres parlaments autonòmics sobre proposicions de llei davant de les Corts Generals i sobre propostes al Govern de l'Estat de projectes de llei.

Observacions:

1. ***Els grups Socialista, Esquerra i Iniciativa** manifesten que potser fóra més adequat situar aquests paràgrafs en el títol d'institucions, entre les funcions del Parlament, com fa, verbigràcia, l'actual article 34.2 de l'Estatut.*

Article (7). Comissió Bilateral de relacions Estat – Generalitat de Catalunya

Observacions:

La regulació d'aquesta comissió bilateral està momentàniament continguda en el capítol I del títol VI i **tots els grups** es remeten a les disposicions i observacions d'aquest punt de la proposta de reforma estatutària.

Disposició transitòria relativa a l'actual article 34.1 EAC: Designació dels senadors que representen la Generalitat

1. Correspon al Parlament de Catalunya designar els senadors que representen la Generalitat al Senat a través del procediment que estableixi una llei del Parlament. La designació s'ha de fer en convocatòria específica i en proporció al nombre de diputats de cada grup parlamentari.

2. En el cas que la Constitució reformi la designació de senadors, el Parlament de Catalunya pot adoptar, per llei aprovada per majoria absoluta, les disposicions oportunes per a adequar-se a la nova situació.

Observacions

1. ***Tots els grups** convenen a redactar aquest precepte en uns termes molt oberts per a facilitar la seva aplicació normativa després de la reforma de l'Estatut i després de la reforma constitucional.*
2. ***Els lletrats** adverteixen que cal preveure una doble situació transitòria.*

En primer lloc, el règim aplicable quan deixi d'estar en vigor l'article 34.1 de l'Estatut actual però continuï vigent l'article 69.5 de la Constitució, situació que, en bona tècnica legislativa, escau de regular en una disposició transitòria. A aquest fi, proposen el següent text:

“Disposició transitòria

Correspon al Parlament de Catalunya de designar els senadors que representen la Generalitat al Senat. La designació s'ha de fer en convocatòria específica i en proporció al nombre de diputats de cada grup parlamentari, pel procediment que estableixi una llei del Parlament aprovada per majoria absoluta.”

En segon lloc, el règim aplicable quan entri en vigor la reforma constitucional del Senat, que, en bona tècnica legislativa, escau de regular en una disposició addicional. A aquest fi, proposen el següent text:

“Disposició addicional :

Correspon al Parlament de Catalunya, per llei aprovada per majoria absoluta, d'adequar, si escau, la participació de la Generalitat a la regulació establerta per la reforma constitucional del Senat.”

- 3. Els lletrats** fan notar que, si bé és indiscutible que la regulació de la designació dels senadors s'ha de fer en qualsevol cas mitjançant llei autonòmica, el caràcter específic o no d'aquesta llei i la majoria per a la seva aprovació s'hauran de considerar quan s'abordi el títol d'institucions de l'Estatut i, en particular, l'articulació del sistema de fonts del dret de Catalunya.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunions del 16 i del 23 de setembre de 2004

TÍTOL VII. DE LES RELACIONS DE LA GENERALITAT AMB LA UNIÓ EUROPEA

Article (1). Disposició general

La Generalitat participa, en els termes que estableix aquest Estatut, en els afers relacionats amb la Unió Europea que afectin les competències o els interessos de Catalunya, mitjançant la representació davant del Consell, els comitès i els grups de treball, així com en els organismes i procediments que puguin crear-se per tal de controlar l'efectivitat del principi de subsidiarietat.

Observacions:

1. *El GP del PPC manifesta la conveniència que en aquest precepte al costat de l'Estatut s'esmentin també la Constitució espanyola i la Constitució europea, o els tractats constitutius de la Unió.*
2. *El GP SOC-CPC considera que, atès que la menció de les normes fonamentals de l'Estat i/o de la Unió Europea s'haurà de fer, a més, en algun altre punt de l'Estatut, és millor determinar-ne més endavant la forma i el lloc, en funció de les diverses remissions que escaiguin.*

Article (2). Participació en els tractats originaris

1. La Generalitat ha d'ésser informada pel Govern de l'Estat de les iniciatives de revisió dels tractats originaris i fundacionals de la Unió Europea i dels processos de negociació i aprovació subsegüents. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que estimin pertinents a l'efecte, *// que esdevenen vinculants / que són determinants //* en el cas de les competències exclusives.
2. El Govern de l'Estat incorpora representants de la Generalitat a les delegacions espanyoles que participin en els processos de revisió dels tractats originaris i en els d'adopció de nous.

Observacions:

1. *El GP de CiU i el Grup d'Esquerra Republicana proposen utilitzar el terme "vinculants", que consideren més adequat per a defensar l'exclusivitat de les competències.*
El GP SOC-CPC, el GP del PPC i el Grup d'Iniciativa expressen el seu desacord amb la utilització del terme "vinculants". El GP SOC-CPC i el Grup d'Iniciativa proposen utilitzar les expressions "rellevant" o "determinant", emprades en altres preceptes de del títol VII de l'Estatut

i que estimen més adients també amb l'estructura general de l'estat autonòmic.

Sobre aquest punt els lletrats han redactat la nota següent:

“En relació amb la utilització del terme «vinculant» en els preceptes del títol VII, sobre les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea, se suggereix la possibilitat de distingir entre les competències exclusives «específiques» de la Generalitat (per exemple, en matèria de dret civil català) i les competències exclusives de la Generalitat relatives a matèries sobre les quals altres comunitats autònomes també hi tenen competències exclusives. En el cas de les competències exclusives «específiques», la utilització del terme «vinculant» no planteja cap obstacle jurídic. En l'altre supòsit, es podria utilitzar el terme «determinant», d'acord amb la proposta formulada per l'Institut d'Estudis Autonòmics.”

2. *El GP SOC-CPC proposa la incorporació al final del paràgraf segon de la frase “d'acord amb els procediments legalment previstos”, que queda pendent d'una consideració general, inclosa una consideració de tècnica legislativa, atès que aquest tipus de remissió molt possiblement pot aparèixer en altres preceptes estatutaris i que el seu tenor literal, a la vista de la lectura que n'han vingut fent el legislador central i la jurisprudència constitucional, pot resultar sobrer o bé pot induir, en certs supòsits, a restriccions o ajornaments temporals amb relació als mandats establerts.*

Article (3). Participació en la formació de les posicions de l'Estat

1. La Generalitat participa en la formació de les posicions de l'Estat davant les institucions i els organismes de la Unió Europea, i especialment el Consell de Ministres, en els assumptes relatius a les competències o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen aquest Estatut, la legislació sobre la matèria i els acords subscrits entre l'Estat i la Generalitat.

2. La participació de la Generalitat en la formació de les posicions de l'Estat en els afers europeus que l'afectin directament es produeix de manera autònoma i específica i, en el cas que així ho decideixi, en el marc dels procediments generals de participació que s'estableixin.

La participació autònoma i específica es produeix respecte de les qüestions que afectin exclusivament Catalunya o bé a falta d'una participació mitjançant procediments generals.

3. La posició expressada per la Generalitat és // *determinant* / *vinculant* // per a la formació de la posició estatal quan afecti les seves competències exclusives i ha d'ésser // *tinguda en compte* / *determinant* // per a l'Estat quan afecti la resta de competències. En els altres casos, aquesta posició ha d'ésser escoltada per l'Estat.

La posició expressada per la Generalitat ha de ser especialment rellevant per a l'Estat quan de la proposta o de la iniciativa europea puguin derivar per a Catalunya conseqüències financeres o administratives.

4. En tot cas, la Generalitat ha d'ésser regularment informada de manera completa i actualitzada sobre les iniciatives i propostes de les institucions i els organismes europeus d'interès per a Catalunya, així com sobre el curs de les negociacions i de la seva tramitació. El Govern de la Generalitat i el Parlament

de Catalunya han de dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals, segons que correspongui, les observacions i propostes que estimin pertinents a aquest efecte.

Observacions:

1. *En funció del tractament que les qüestions institucionals internes tinguin a l'Estatut, queda pendent l'eventual inclusió d'un paràgraf cinquè, o bé el trasllat a un altre títol de l'Estatut. El text seria el següent:*
"5. El Govern de la Generalitat ha d'informar periòdicament el Parlament de Catalunya sobre les seves iniciatives, propostes i estat de les negociacions i de tramitació dels afers relacionats amb la Unió Europea".

Article (4). Desenvolupament i aplicació del dret europeu

1. La Generalitat aplica directament el dret europeu al territori de Catalunya, el transposa i el desenvolupa en l'àmbit de les seves competències, i n'és responsable.
2. Quan l'execució del dret europeu requereixi necessàriament l'adopció de mesures internes d'abast superior al territori de Catalunya que no puguin ser adoptades mitjançant mecanismes de col·laboració o coordinació, la Generalitat ha d'ésser consultada per l'Estat sobre aquestes circumstàncies abans de la seva adopció.
La Generalitat ha de participar en els òrgans que adoptin aquestes mesures o, si escau, ha d'emetre preceptivament un informe previ.
3. En cas que la Unió Europea estableixi una legislació sobre matèries respecte de les quals l'Estat disposi a Catalunya de competència per a dictar les bases, la Generalitat pot adoptar directament la legislació de desenvolupament a partir de les normes europees.

Observacions:

1. ***Els lletrats** fan notar que el darrer incís de l'article 4.1 ("i n'és responsable"), incorporat per acord unànime de la Ponència, planteja problemes per la indeterminació de l'objecte de la responsabilitat; quan la ponència el determini, es proposarà una redacció congruent jurídicament.*

Article (5). Gestió de fons europeus

1. Correspon a la Generalitat la gestió dels fons europeus en matèries de la seva competència, i n'és responsable.
2. La gestió dels fons, en l'àmbit de les competències legislatives de la Generalitat, inclou les facultats de decidir la destinació concreta, les condicions de concessió, la regulació del procediment d'atorgament, la tramitació, el pagament i el control i inspecció.
En l'àmbit de les competències només executives de la Generalitat, la gestió dels fons inclou, almenys, la regulació del procediment d'atorgament, la tramitació, el pagament i el control i inspecció.

3. En el cas que els fons europeus no es puguin territorialitzar, l'Estat ha de motivar i fonamentar en dret aquesta circumstància, i la Generalitat ha de participar en els òrgans o en el procediment de distribució. La seva participació té caràcter // *vinculant / determinant* // per a l'Estat en cas que els fons afectin l'exercici de competències exclusives. Corresponen, en tot cas, a la Generalitat les facultats de tramitació, pagament, control i inspecció.

Observacions:

1. *El GP de CiU proposa afegir a l'article 5.3 que el supòsit de la no-territorialització dels fons europeus sigui establert "per expressa indicació de la normativa europea". El GP SOC-CPC assenyala que la normativa europea vigent no conté aquest tipus d'indicacions.*
2. *Amb relació a l'alternativa "vinculant / determinant" de l'article 5.3 són aplicables les observacions que sobre aquesta mateixa disjuntiva s'han formulat en preceptes anteriors.*
3. *Rest a determinar si, en bona tècnica legislativa, escau de reiterar la gestió dels fons europeus en el títol específic relatiu a les competències de la Generalitat.*

Article (6). Participació en institucions i organismes europeus

1. Representants de la Generalitat participen directament en les delegacions espanyoles davant les institucions europees quan tractin assumptes de la seva competència o que afectin l'interès de Catalunya, i especialment el Consell de Ministres i els òrgans consultius i preparatoris del Consell i de la Comissió.
2. La Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, pot exercir la representació de l'Estat i, quan escaigui, la presidència d'aquestes institucions, i òrgans, d'acord amb la normativa // *aplicable / europea* //.
3. La Generalitat, d'acord amb l'Estat, pot designar representants en el marc de la representació permanent d'aquest a les institucions i els organismes de la Unió Europea.
4. El Parlament de Catalunya pot establir relacions amb el Parlament Europeu en àmbits de comú interès.

Observacions:

1. *Pel que fa a les remissions a altres normatives, són aplicables les observacions que sobre aquesta mateixa qüestió s'han formulat en preceptes anteriors.*
2. *En el cas de l'article 6.2, queda pendent si la remissió ha de ser estrictament a la normativa europea o bé a qualsevol normativa aplicable que implicaria les disposicions de l'ordenament espanyol en la matèria.*
3. *Pel que fa a la separació en dos paràgrafs del que segons la proposta de l'IEA es trobava en l'article 6.1, el criteri dels **lletrats** és que en els actuals articles 6.1 i 6.2 es regula una sola matèria —la participació directa de la Generalitat en les institucions europees—, la qual cosa*

aconsellaria la regulació en un sol paràgraf. Tanmateix, la rellevància de la possibilitat que la Generalitat pugui exercir la representació de l'Estat i la presidència d'aquestes institucions pot quedar formalment més subratllada si s'atorga un paràgraf específic al règim jurídic d'aquesta qüestió. En definitiva, no existeix un criteri jurídic concloent sobre aquesta qüestió, sinó la ponderació entre elements de tècnica legislativa.

4. *El GP del PPC proposa de mantenir el paràgraf segon de l'article 6.1 proposat per l' IEA amb el text següent:*

“Tanmateix, l'Estat i la Generalitat poden acordar un sistema general de participació autonòmica en les representacions espanyoles a les institucions i els organismes europeus.”

El GP SOC-CPC i el Grup d'Iniciativa manifesten que no s'oposarien a la inclusió si es trobés una redacció consensuada, que tingués en compte els diversos supòsits en què podria resultar aplicable.

Article (7). Participació en el control dels principis de subsidiarietat i de proporcionalitat

El Parlament de Catalunya ha d'ésser consultat i s'ha de pronunciar prèviament sobre les propostes legislatives europees i el seu dictamen, que és *// vinculant / determinant //* en el cas d'afectació de competències exclusives de la Generalitat, s'ha d'incorporar en el marc del procediment de control dels principis de subsidiarietat i de proporcionalitat que s'estableixi.

Observacions:

1. *Amb relació a l'alternativa “vinculant / determinant”, són aplicables les observacions que sobre aquesta mateixa disjuntiva s'han formulat en preceptes anteriors.*

Article (8). Accions davant el Tribunal de Justícia

1. La Generalitat té accés directe al Tribunal de Justícia de la Unió Europea en els termes que ho permeti la normativa europea.
2. El Govern de la Generalitat pot instar el Govern de l'Estat i el Comitè de les Regions a iniciar accions davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en defensa dels legítims interessos i competències de la Generalitat.
3. La negativa del Govern de l'Estat a exercir les accions sol·licitades, si escau, ha de ser motivada i comporta la convocatòria automàtica de la comissió mixta que estableix l'article 11.

Observacions:

1. *Els lletrats fan notar que la normativa europea actualment no reconeix amb caràcter general l'acció directa dels ens subestatals davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, si bé la interpretació extensiva d'algun precepte d'aquesta normativa, discutida doctrinalment i encara*

no consolidada, podria obrir la porta a l'esmentat accés directe de la Generalitat i d'altres ens subestats.

Article (9). Delegació de la Generalitat davant la Unió Europea

1. La Generalitat pot establir una delegació davant les institucions de la Unió Europea.
2. El personal d'aquesta delegació gaudeix d'un estatut similar al que disposi el personal de l'Estat en les seves representacions davant de la Unió Europea.

Observacions:

1. ***Els lletrats** fan notar que, per tal que signifiqui una garantia, cal precisar l'abast de l'expressió "estatut similar", jurídicament indeterminada.*

Article (10). Circumscripció electoral per al Parlament Europeu

El territori de Catalunya és una circumscripció per a les eleccions al Parlament Europeu. La llei orgànica electoral ha de concretar aquesta previsió.

Observacions:

1. ***Tots els grups parlamentaris** estimen que el darrer incís d'aquest precepte ("La llei orgànica electoral ha de concretar aquesta previsió"), així com altres mandats similars al legislador central, haurien d'ubicar-se en les disposicions transitòries i establir-hi un termini.*
2. ***El Grup d'Iniciativa** fa constar, subsidiàriament, que es mostra obert que la circumscripció electoral per al Parlament Europeu pogués ser Catalunya juntament amb altres comunitats autònomes veïnes.*

Article (11). Comissió mixta d'afers europeus

1. Una comissió mixta d'afers europeus, integrada per igual nombre de representants de l'Estat i de la Generalitat, ha de facilitar la cooperació en l'àmbit de la participació en els afers europeus que afectin Catalunya, ha de debatre totes les qüestions que plantegin les parts respecte d'aquests àmbits i ha de resoldre o proposar la resolució de les discrepàncies que puguin sorgir i, especialment, les que puguin derivar del que estableixen els articles 2.2, 3.2, 4.3, 5, 6 i 8.
2. La comissió ha de vetllar per l'efectivitat de la participació de la Generalitat en els assumptes europeus que li interessin, segons els termes de l'article 5 i, si escau, ha de proposar mesures per a millorar-la.
3. La comissió mixta adopta el seu propi reglament intern d'organització i funcionament.

Observacions:

1. ***El GP de CiU** fa constar que, segons el seu criteri, només ha d'existir una única comissió bilateral Estat – Generalitat i que, per tant, els assumptes europeus han de ser tractats en aquesta comissió i no cal una comissió específica.*

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del 6 d'octubre de 2004

TÍTOL VIII. DE L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

Article (1). Disposició general

1. La Generalitat impulsa la projecció de Catalunya a l'exterior i promou els seus interessos en aquest àmbit.
2. Les competències de la Generalitat inclouen la capacitat per a portar a terme les accions exteriors que són inherents a cadascuna d'aquelles, // *directament o, si escau, a través de l'Estat.* //

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC proposa d'incorporar el darrer incís –“directament o, si escau, a través de l'Estat”– per tal de reflectir les possibles alternatives pràctiques en la matèria.*

Article (2). Delegacions a l'exterior

1. La Generalitat, per a la promoció dels interessos de Catalunya, ha d'establir delegacions o oficines de representació a l'exterior.
2. El personal d'aquestes delegacions gaudeix de l'estatut necessari per a l'exercici de les seves funcions.

Observacions:

1. *El GP del PPC fa constar la conveniència de referir-se, també en aquest títol, al marc de la legislació estatal i a la vinculació amb l'exercici de les competències pròpies, en els termes ja recollits en les observacions a determinats preceptes del títol VII.*
2. *Els lletrats fan notar que, per tal que signifiqui una garantia, cal precisar l'abast de l'expressió “estatut necessari”, jurídicament indeterminada.*

Article (3). Acords de col·laboració

La Generalitat, per a la promoció dels interessos de Catalunya, subscriu acords de col·laboració en l'àmbit de les seves competències.

Article (4). Tractats i convenis internacionals

1. La Generalitat ha d'ésser informada prèviament pel Govern de l'Estat sobre els processos de negociació de tractats i convenis internacionals, // *així com dels projectes de legislació duanera*, // quan afectin les competències o els interessos de Catalunya. El Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya poden dirigir al Govern de l'Estat i a les Corts Generals les observacions que considerin pertinents sobre aquesta qüestió.
2. La Generalitat ha de participar en el procés de negociació dels tractats i convenis internacionals que afectin les seves competències. Aquesta participació comporta, en tot cas, la incorporació d'una representació de la Generalitat a la delegació negociadora i l'informe // *vinculant / determinant* // del Parlament quan es tracti de competències exclusives.
3. La Generalitat pot sol·licitar al Govern de l'Estat la subscripció de convenis i tractats internacionals, o que aquest demani l'autorització de les Corts Generals per a subscriure'ls, sobre matèries d'interès per a Catalunya. En el cas de les competències exclusives, la Generalitat pot concloure preacords internacionals, que requereixen l'autorització de l'Estat.
4. La Generalitat pot sol·licitar l'autorització de l'Estat per a signar, en nom del Govern, tractats i convenis internacionals en l'àmbit de les seves competències.
5. La Generalitat adopta les mesures necessàries per a l'execució de les obligacions derivades dels tractats i convenis internacionals ratificats per Espanya o que vinculin l'Estat, en l'àmbit de les seves competències.

Observacions:

1. *El GP SOC-CPC considera que la menció dels “projectes de legislació duanera”, recollida a l'article 27.5 de l'Estatut vigent, no és necessària en el text de l'Estatut reformat, ja que la matèria és, en el moment present, competència de la Unió Europea.*
2. *Els lletrats fan notar que, si bé la Ponència va considerar la possibilitat d'incorporar al text de l'article 4.1 una referència no només als processos de negociació de tractats i convenis internacionals sinó també a aquells que “prevegi de negociar”, la introducció d'aquest darrer incís planteja obstacles sintàctics, i suggereixen en tot cas afegir-lo al final del primer paràgraf de l'article 4.1: “(...) Catalunya, i també sobre els que prevegi de negociar”.*
3. *Amb relació a l'alternativa “vinculant / determinant” de l'article 4.2, són aplicables les observacions que sobre aquesta mateixa disjuntiva s'han formulat en preceptes del títol VII.*

Article (5). Cooperació transfronterera i interregional

1. La Generalitat ha de promoure la cooperació amb les regions europees amb què comparteix interessos econòmics, socials i culturals, i hi ha d'establir les relacions que corresponguin.
2. La Generalitat ha de promoure la cooperació amb altres territoris en els termes establerts en l'apartat anterior.

Article (6) Cooperació al desenvolupament

La Generalitat crea i desenvolupa programes de cooperació al desenvolupament.

Observacions:

1. *Tots els grups parlamentaris consideren que caldria estudiar una millor col·locació sistemàtica de la regulació sobre la cooperació al desenvolupament en el si del títol VIII i que una possible solució seria col·locar l'article 6 després de l'article 3, relatiu als acords de col·laboració, i agrupar així tots els instruments i mecanismes d'actuació de la Generalitat.*

Article (7). Participació en organismes internacionals

La Generalitat participa directament o, si escau, a través de la delegació estatal, en els organismes internacionals competents en matèries d'interès rellevant per a Catalunya.

Observacions:

1. *Tots els grups parlamentaris consideren que en un text jurídic de previsible llarga vigència és més adequat no esmentar cap organisme internacional concret, com es feia especialment respecte a la Unesco, sinó emprar una fórmula a la vegada àmplia i precisa, en el marc de la qual quedin inclosos tots aquells organismes en què vulgui participar la Generalitat.*

Article (8). Coordinació de les accions exteriors

La Generalitat impulsa i coordina, en l'àmbit de les seves competències, les accions exteriors de les entitats locals i dels organismes i altres entitats públiques de Catalunya, sens perjudici de l'autonomia que tinguin.

Article (9). Comissió mixta d'acció exterior

1. Una comissió mixta integrada per igual nombre de representants de l'Estat i de la Generalitat ha de facilitar la cooperació en l'àmbit de l'acció exterior que afecti especialment Catalunya, ha de debatre les qüestions que plantegin les parts en aquest àmbit, i ha de resoldre o proposar la resolució de les discrepàncies que puguin sorgir.
2. La comissió mixta adopta el seu propi reglament intern d'organització i funcionament.

Observacions:

1. *El GP de CiU fa constar que, segons el seu criteri, només ha d'existir una única comissió bilateral Estat – Generalitat i que, per tant, els*

assumpes de l'acció exterior de la Generalitat han de ser tractats en aquesta comissió i no cal una comissió específica.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 4 de maig de 2005

TÍTOL IX. FINANÇAMENT

Observacions:

- 1. Tots els grups convenen a reproduir els tres documents sobre finançament presentats a la Ponència.*

Document presentat pel GP de CiU

TÍTOL SOBRE EL FINANÇAMENT DE CATALUNYA

Art. 1. Disposicions generals

1. La Generalitat disposa d'una Hisenda autònoma i dels recursos financers suficients per a fer front a l'adequat exercici del seu autogovern.
2. Les relacions fiscals i financeres entre la Generalitat i l'Estat es regulen pel sistema d'acord econòmic que estableix aquest Estatut.
3. La Generalitat gaudeix de plena autonomia de despesa per tal de poder aplicar lliurement els seus recursos d'acord amb les directrius polítiques i socials determinades per les seves institucions d'autogovern.
4. La Generalitat disposa de potestat normativa amb relació a la regulació del règim tributari, d'acord amb el que s'estableix en aquest Estatut.
5. La Generalitat disposa d'un sistema i d'una administració tributària pròpies.
6. L'exercici de les competències fiscals i financeres reconegudes en aquest Estatut no pot ser limitat per cap llei o norma de l'Estat.

Capítol I. El règim d'acord econòmic

Article 1. Disposició general

El règim d'acord econòmic entre la Generalitat i l'Estat estableix les bases de les relacions de caràcter fiscal entre ambdues administracions, i es desenvolupa de manera bilateral mitjançant una llei paccionada.

Article 2. Principis de l'acord econòmic

L'acord econòmic s'articula entorn dels principis següents:

- a) La Generalitat estableix el seu propi règim tributari respectant el principi de solidaritat fixat a la Constitució espanyola, l'estructura general impositiva de l'Estat i les normes de coordinació, harmonització fiscal i col·laboració amb l'Administració tributària de l'Estat que s'estableixin en aquest Estatut.
- b) Correspon exclusivament al Parlament de Catalunya la potestat pròpia de la Generalitat d'establir i exigir els impostos, taxes i contribucions especials, així com la fixació de recàrrecs.
- c) La gestió, recaptació, liquidació i inspecció de tots els tributs dins del territori de Catalunya correspon a la Generalitat, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria s'atribueixin als ens locals.

- d) L'aportació econòmica de Catalunya a l'Estat es fixa a través de la quota de contribució regulada en aquest Estatut.
- e) La Generalitat gaudeix del mateix tractament fiscal que la llei estableixi per a l'Estat.

Article 3. La quota de contribució

1. Catalunya aporta anualment a l'Estat una quota global de contribució integrada per la suma de les quantitats que, d'acord amb el que es decideixi en el marc de la comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals, cobreixin:
 - a) La part proporcional de les càrregues reals de l'Estat que corresponguin a la provisió de serveis o a l'exercici de competències no assumides de manera efectiva per la Generalitat. Com a norma general, el càlcul de la proporcionalitat es realitza atenent criteris de població.
 - b) La quantitat que es determini per tal de donar un adequat compliment al principi de solidaritat interterritorial que estableix la Constitució. Aquesta quantitat es justifica només en la mesura que la renda per càpita a Catalunya sigui superior a la de la resta de l'Estat. En conseqüència, la seva determinació s'ha de fer en funció de l'evolució de les dues rendes per càpita comparades.
2. La quota global de contribució inicial, acordada per la comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals, s'ha d'aprovar per llei paccionada. Igualment s'ha d'aprovar per llei, cada cinc anys i amb l'acord previ de la comissió mixta, la metodologia de determinació de les successives quotes de contribució, els criteris d'actualització periòdics i la quota del primer any del quinquenni, d'acord amb els principis generals recollits en aquest Estatut i en la llei paccionada que desenvolupi el sistema d'acord econòmic.
3. La part de la quota de contribució vinculada a acomplir el principi de solidaritat interterritorial no pot ser superior, en cap cas, a una quantitat equivalent al -% del producte interior brut de Catalunya.

Capítol II. L'Administració tributària de Catalunya

Article 1. L'Agència Tributària de Catalunya

1. La gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció de tots els tributs meritats a Catalunya correspon a l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria s'atribueixin als ens locals.
2. L'Agència s'ha de crear per llei del Parlament de Catalunya i ha de disposar de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions esmentades en l'apartat anterior, sens perjudici de la col·laboració que pugui acordar amb l'Administració tributària de l'Estat.
3. L'Agència Tributària de Catalunya pot exercir per delegació dels municipis les funcions de gestió tributària atribuïdes als ens locals.

Article 2. Òrgans economicoadministratius

La Generalitat assumeix, mitjançant els seus propis òrgans economicoadministratius, la revisió en via administrativa de les reclamacions que els contribuents puguin interposar contra els actes de gestió tributària dictats per l'Administració tributària de Catalunya.

Capítol III. Comissió mixta d'assumpes econòmics i fiscals

Article 1. Disposició general

Correspon a una comissió mixta integrada, en igual nombre, per representants de la Generalitat i de l'Administració General de l'Estat:

- a) L'establiment dels mecanismes de compensació dels efectes negatius que sobre la Hisenda de la Generalitat poden comportar les actuacions de l'Estat o de la Unió Europea, com a legisladors en matèria tributària, o l'adopció de mesures d'interès general que puguin fer recaure sobre Catalunya obligacions no previstes en el moment d'aprovar el règim d'acord econòmic.
- b) La determinació de la metodologia per a fixar la quota de contribució, així com la seva quantificació inicial. En aquest sentit, ha de promoure l'elaboració de la balança fiscal entre Catalunya i l'Estat.
- c) La resolució de les discrepàncies que, en matèria d'interpretació de les normes tributàries, resultessin de l'aplicació del règim d'acord econòmic.
- d) Proposar les modificacions del règim d'acord econòmic.
- e) La determinació del percentatge de participació de Catalunya en la distribució dels fons estructurals europeus i de la resta de recursos provinents de la Unió Europea.
- f) Qualsevol altra que li atribueixi la llei de creació.

Capítol IV. Hisenda, pressupostos de la Generalitat i endeutament

Article 1. La Hisenda de la Generalitat

La Hisenda de la Generalitat es constitueix amb:

- a) Els rendiments procedents del seu propi règim tributari.
- b) Els ingressos procedents del Fons de compensació interterritorial i d'altres assignacions establertes per la Constitució, si escau.
- c) Altres transferències i assignacions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
- d) Els rendiments del patrimoni de la Generalitat.
- e) Els ingressos de dret privat.
- f) El producte d'emissió de deute i de les operacions de crèdit.
- g) Els ingressos procedents de multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.
- h) Els recursos procedents de la Unió Europea i de programes comunitaris.
- i) Qualsevol altre recurs que pugui establir-se en virtut del que es disposa en aquest Estatut i en la Constitució.

Article 2. Els pressupostos de la Generalitat

1. Correspon al Consell Executiu l'elaboració i aplicació del pressupost de la Generalitat, i al Parlament, el seu examen, esmena, aprovació i control.
2. El pressupost de la Generalitat té caràcter anual i inclou la totalitat de les despeses i les previsions d'ingressos de la Generalitat i dels organismes, institucions i empreses que en depenguin.

També s'hi consigna l'import dels beneficis fiscals que afectin els tributs recaptats a Catalunya.

3. Si la llei de pressupostos no està aprovada abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, els pressupostos de l'exercici anterior resten prorrogats automàticament fins que s'aprovin els nous.

4. La llei de pressupostos no pot crear tributs. Pot modificar-ne si una llei tributària substantiva ho va establir.
5. La col·laboració i coordinació de la política pressupostària de Catalunya amb la de l'Estat, a l'efecte de garantir l'estabilitat econòmica i pressupostària, es duu a terme de manera bilateral, i els conflictes i discrepàncies que es puguin plantejar són resolts per la comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals.

Article 3. L'endeutament

1. La Generalitat pot emetre deute públic i contraure crèdit amb l'autorització prèvia d'una llei del Parlament.
2. La Generalitat té plena autonomia per a l'adopció de les decisions a què es refereix l'apartat anterior, respectant, si escau, els mateixos límits materials establerts per a l'Estat en aquest àmbit.
3. Els títols emesos per la Generalitat tenen la condició de fons públics a tots els efectes i gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que el deute públic de l'Estat.

Article 4. Tractament fiscal de la Generalitat

La Generalitat i els seus organismes, institucions, ens i empreses gaudeixen del mateix tractament fiscal que la llei estableix per a l'Estat.

Article 5. El cadastre

Correspon a la Generalitat la formació, conservació, renovació i revisió del cadastre immobiliari a Catalunya, així com la direcció de les tasques de gestió cadastral que li són atribuïdes.

Capítol V. El patrimoni de la Generalitat

Article 1. Disposició general

1. El patrimoni de la Generalitat és integrat per:
 - a. Els béns de domini públic i patrimonials que integren el patrimoni de la Generalitat en el moment d'aprovar-se l'Estatut
 - b. Els béns de domini públic i patrimonials que li siguin traspassats per l'Estat com a conseqüència de les competències assumides en virtut d'aquest Estatut i d'altres normes complementàries.
 - c. Els béns que la Generalitat adquireixi per qualsevol títol jurídic vàlid.
2. La Generalitat té competència exclusiva per a establir el règim jurídic del seu patrimoni i per a realitzar totes les actuacions d'administració, conservació i defensa.

Capítol VI. Finançament local

Article 1. Disposició general

1. La Generalitat té competència exclusiva en matèria de finançament local. Aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació dels tributs locals i dels criteris de distribució de les participacions a càrrec del pressupost de la Generalitat.
2. La Generalitat garanteix la suficiència financera dels municipis i de les altres entitats locals de Catalunya.

3. Els municipis i les altres entitats locals de Catalunya disposen d'autonomia financera i de capacitat tributària pròpia en els termes establerts per la Carta europea de l'autonomia local, per la llei que desenvolupa el règim d'acord econòmic i per les lleis del Parlament de Catalunya.
4. Els ingressos dels municipis i de les altres entitats locals consistents en participacions en els ingressos de la Generalitat han de tenir caràcter incondicionat, llevat dels casos excepcionals que determini una llei.
5. Correspon a la Generalitat la tutela financera sobre els ens locals, tot respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució i aquest Estatut.
6. És competència dels municipis i, si escau, de les altres entitats locals, la gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció dels tributs la competència dels quals tinguin atribuïts, sens perjudici de la seva delegació en l'Agència Tributària de Catalunya d'acord amb el que estableix aquest Estatut.
7. El municipi de Barcelona ha de tenir un règim econòmic i fiscal especial establert per llei del Parlament.

Disposicions transitòries

Primera

Un cop aprovat i publicat aquest Estatut, s'estableix un període màxim de tres mesos perquè es constitueixi i es reuneixi la comissió mixta d'assumptes econòmics i fiscals.

Segona

La determinació de la quota de contribució inicial s'ha de produir en un termini no superior als sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquest Estatut.

Document presentat pel Govern

CAPÍTOL 1. LA HISENDA DE LA GENERALITAT

Article 1. Principis rectors

El finançament de la Generalitat es regeix pels principis d'autonomia financera, coordinació, solidaritat i transparència en les relacions fiscals i financeres entre les administracions públiques, així com pels de suficiència de recursos, responsabilitat fiscal, equitat i lleialtat institucional entre les esmentades administracions.

Article 2. Recursos de la Generalitat

Els recursos de la hisenda de la Generalitat són constituïts per:

- a) Els rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.
- b) El rendiment dels tributs cedits totalment o parcialment per l'Estat.
- c) Els recàrrecs sobre els tributs estatals i les participacions en els ingressos de l'Estat.
- d) Les transferències de l'Estat.
- e) Les transferències de la Unió Europea i d'altres administracions públiques.
- f) L'emissió de deute públic i el recurs al crèdit.
- g) Els ingressos per la percepció dels seus preus públics.

- h) El rendiment del seu patrimoni i d'altres ingressos de dret privat.
- i) Les multes i les sancions imposades en l'exercici de les seves competències.

Article 3. Autonomia i competències financeres.

1. La Generalitat té capacitat per a determinar el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències financeres, així com per a fixar l'afectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement.
2. La Generalitat té la capacitat normativa i la responsabilitat fiscal sobre tots i cadascun dels impostos estatals suportats a Catalunya, així com la participació en els seus rendiments, sens perjudici de les competències que corresponen a les Corts Generals i a les institucions europees. Aquests impostos tenen la consideració de tributs cedits totalment o parcialment.
3. L'exercici de la capacitat normativa a què fa referència l'apartat anterior comporta, en tot cas, la potestat d'intervenir en la fixació dels elements essencials dels tributs i, especialment, en la determinació del seu tipus efectiu.
4. La Generalitat té la competència exclusiva per a establir els seus tributs propis, mitjançant llei del Parlament.
5. L'exercici de la capacitat normativa en l'àmbit tributari per part de la Generalitat es basa en els principis d'equitat i d'eficiència. En la seva actuació tributària, la Generalitat promou la cohesió i el benestar socials, el progrés econòmic i la sostenibilitat mediambiental.

Article 4. L'Agència Tributària de Catalunya

L'Agència Tributària de Catalunya és la responsable de la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de la totalitat dels tributs propis i dels cedits. L'Estat i la Generalitat han d'establir els instruments de coordinació o consorciació que es considerin pertinents entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració tributària de l'Estat.

Article 5. Participació en els impostos cedits

Una part del rendiment dels impostos cedits a Catalunya s'atribueix a l'Estat per al finançament dels seus serveis i les seves competències, determinada segons el procediment que estableix l'article 10.2. A aquest efecte, s'ha d'establir el percentatge de participació que correspongui a l'Estat en els diferents impostos cedits parcialment. Aquest percentatge no ha d'ésser en cap cas superior al 50%.

Article 6. Tractament fiscal

La Generalitat gaudeix del tractament fiscal que la llei estableixi per a l'Estat en els impostos estatals.

Article 7. Solidaritat i mecanismes d'anivellament

1. La Generalitat contribueix a la solidaritat amb les altres comunitats autònomes, a fi que els serveis prestats pels diferents governs autonòmics als seus ciutadans puguin assolir nivells similars sempre que realitzin un esforç fiscal també similar. A aquest efecte, la Generalitat aporta recursos als mecanismes de solidaritat que estableix la Constitució i, si escau, en rep.

2. Els acords per al desenvolupament i l'aplicació dels principis continguts en l'apartat anterior han d'establir els mecanismes financers d'anivellament adequats, d'acord amb el principi de transparència i sobre les bases següents:
 - a) Els recursos aportats o rebuts per la Generalitat a aquesta solidaritat s'han d'establir atenent les seves necessitats de despesa i la seva capacitat fiscal, determinada en relació amb la mitjana de les comunitats autònomes i amb el grau de progressivitat que es determini.
 - b) El major esforç fiscal eventualment realitzat pels ciutadans de Catalunya, calculat a partir de la diferència entre els impostos suportats a Catalunya i la mitjana de les comunitats autònomes, ha de traduir-se en una major capacitat financera i uns majors ingressos per a la Generalitat, dins dels marges que es determini. Per a calcular l'esforç fiscal, s'ha de tenir en compte el conjunt de preus privats per serveis públics ja suportat a Catalunya.
3. L'aplicació dels mecanismes d'anivellament en cap cas pot alterar la posició de Catalunya en l'ordenació de rendes per càpita entre les comunitats autònomes abans de l'anivellament.
4. El resultat dels mecanismes de solidaritat ha d'ésser avaluat quinquennalment per tal de verificar-ne els efectes.

Article 8. Actualització del finançament

L'Estat i la Generalitat han d'establir un mecanisme d'actualització quinquennal del sistema de finançament, tenint en compte l'evolució del conjunt de recursos públics disponibles i la de les necessitats de despesa de les diferents administracions. Aquest mecanisme s'ha d'aplicar sens perjudici del seguiment i l'actualització dels recursos proporcionats pel sistema de finançament durant el quinquenni. Per acord entre l'Estat i la Generalitat es pot dur a terme l'actualització esmentada abans de la finalització del període quinquennal.

Article 9. Lleialtat institucional

D'acord amb el principi de lleialtat institucional, l'Estat ha de garantir la suficiència de recursos de la hisenda de la Generalitat en els supòsits en què les disposicions generals aprovades per l'Estat impliquin un increment de les necessitats de despesa o una disminució de la capacitat fiscal de la Generalitat.

Article 10. Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat

1. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat és l'òrgan bilateral de relació entre l'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya en l'àmbit del finançament autonòmic. Li correspon la concreció, el desenvolupament, l'actualització i el seguiment del sistema de finançament, així com la canalització del conjunt de relacions fiscals i financeres de la Generalitat amb l'Estat. És integrada per igual nombre de representants de l'Estat i de la Generalitat. La presidència d'aquesta Comissió Mixta és exercida de forma rotatòria entre les dues parts en torns d'un any. La Comissió adopta el seu reglament intern i de funcionament per acord entre les dues delegacions. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat exerceix les seves funcions sens perjudici dels acords subscrits pel Govern de Catalunya en el si del Consell de Política Fiscal i Financera.

2. Correspon a la Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat:
 - a) Valorar quinquennalment, amb una antelació mínima de tres mesos respecte a l'actualització del sistema de finançament, els serveis i les competències exercides per l'Estat, esmentades en l'article 5.
 - b) Aplicar els mecanismes d'actualització que estableix l'article 8.
 - c) Acordar els mecanismes de finançament de les despeses impròpies esmentades en l'article 19.5.
 - d) Acordar la valoració dels traspassos de serveis de l'Estat a la Generalitat.
3. La part catalana de la Comissió Mixta ret comptes al Parlament sobre el compliment dels preceptes continguts en aquest capítol.

CAPÍTOL 2. EL PRESSUPOST DE LA GENERALITAT

Article 11. Competències de la Generalitat

La Generalitat té competència exclusiva per a l'ordenació i la regulació de les seves pròpies finances.

Article 12. Pressupost de la Generalitat

El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou la totalitat de les seves despeses i ingressos, així com els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenguin. Correspon al Govern de la Generalitat la seva elaboració i execució, i al Parlament de Catalunya el seu examen, esmena, aprovació i control. La llei de pressupostos no pot crear tributs. Pot modificar-ne si una llei tributària substantiva ho estableix.

Article 13. Recurs a l'endeutament

1. La Generalitat pot recórrer a l'endeutament i emetre deute públic per a finançar despeses d'inversió dins els límits que ella mateixa determini i respectant els principis generals establerts per l'Estat.
2. Els títols emesos tenen a tots els efectes la consideració de fons públics i gaudeixen dels mateixos beneficis i condicions que els que emeti l'Estat.

Article 14. Estabilitat pressupostària

Correspon a la Generalitat l'establiment dels límits i les condicions per a assolir els objectius d'estabilitat pressupostària dins dels principis bàsics establerts per l'Estat i la normativa de la Unió Europea.

Article 15. Patrimoni de la Generalitat

1. El patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.
2. Una llei del Parlament de Catalunya ha de regular l'administració, la defensa i la conservació del patrimoni de la Generalitat.

Article 16. Empreses públiques

La Generalitat pot constituir empreses públiques per a realitzar les funcions que siguin de la seva competència, d'acord amb el que estableix la llei del Parlament.

CAPÍTOL 3. LA HISENDA DELS GOVERNS LOCALS

Article 17. Principis rectors

La hisenda local es regeix pels principis de suficiència de recursos, equitat, autonomia i responsabilitat fiscal. La Generalitat vetlla pel compliment d'aquests principis.

Article 18. Autonomia i competències financeres

1. Els governs locals disposen d'autonomia pressupostària i de despesa en l'aplicació dels seus recursos, incloent-hi les participacions que percebin a càrrec dels pressupostos d'altres administracions públiques, dels quals poden disposar lliurement en l'exercici de les seves competències.
2. En el marc establert en la Constitució, la Generalitat té la competència legislativa per a l'establiment i regulació dels tributs propis dels governs locals.
3. Els governs locals disposen de capacitat per a regular les seves pròpies finances en el marc de la llei. Aquesta capacitat inclou la potestat de fixar la quota o el tipus dels tributs locals, així com les bonificacions i les exempcions, dins els límits establerts per la llei.
4. Correspon als governs locals de Catalunya, en el marc que estableixi la normativa reguladora del sistema tributari local, la competència per a la gestió, la recaptació i la inspecció dels seus tributs, sens perjudici de la possibilitat de la seva delegació a la Generalitat i de la seva participació en l'Agència Tributària de Catalunya.
5. Correspon a la Generalitat l'exercici exclusiu de la tutela financera sobre els governs locals, respectant l'autonomia que els reconeix la Constitució.

Article 19. Suficiència de recursos

1. La Generalitat ha d'establir un fons de cooperació local destinat als governs locals de Catalunya. El fons, de caràcter incondicionat, s'ha de dotar a partir de tots els ingressos tributaris de la Generalitat i s'ha de regular mitjançant una llei del Parlament. Addicionalment, pot establir programes de col·laboració financera específica per a matèries concretes.
2. Els ingressos dels governs locals de Catalunya consistents en participacions en tributs i en subvencions incondicionades estatals són percebuts a través de la Generalitat, que els distribueix d'acord amb els criteris que s'estableixin per a les esmentades participacions.
3. Les modificacions del marc normatiu que disminueixin els ingressos tributaris locals han de preveure la compensació d'aquesta disminució.
4. Es garanteixen als governs locals de Catalunya els recursos suficients per a fer front a la prestació dels serveis, la titularitat o la gestió dels quals se'ls traspassi. Qualsevol nova atribució de competències ha d'anar acompanyada de l'assignació dels recursos suplementaris necessaris per al seu correcte finançament, de manera que es tingui en compte el finançament del cost total i efectiu dels serveis traspassats. El compliment d'aquest principi és condició necessària per a l'entrada en vigor de la transferència o delegació de la competència. A aquest efecte, es poden establir diverses formes de finançament, incloent-hi la participació en els recursos de la hisenda de la Generalitat o, si escau, de l'Estat.
5. S'han d'establir els mecanismes financers apropiats per tal de compensar els governs locals pel finançament de despeses que les lleis no els atribueixen de forma específica, que responen a necessitats socials consolidades i no ateses per altres administracions. Pel que fa a les despeses impròpies

corresponents a l'Estat, aquests mecanismes són acordats en el marc que estableix l'article 10.2.

6. La distribució de recursos procedents de subvencions incondicionades o de participacions genèriques en impostos s'ha de realitzar tenint en compte la capacitat fiscal i les necessitats de despesa dels governs locals i garantint en tot cas la seva suficiència.
7. La distribució dels recursos entre els governs locals no pot comportar en cap cas una minoració dels recursos obtinguts per cadascun d'aquests, segons els criteris utilitzats en l'exercici anterior a l'entrada en vigor dels preceptes continguts en aquest Estatut.

Article 20. Llei d'hisendes locals

1. Per tal de desenvolupar els principis i les disposicions establertes en aquest capítol, el Parlament de Catalunya ha d'aprovar la seva pròpia llei d'hisendes locals.
2. Les facultats en matèria d'hisenda local atribuïdes a la Generalitat d'acord amb els preceptes precedents s'han d'exercir amb respecte a l'autonomia local i amb la recerca del consens dels governs locals.

Article 21. Cadastre

Correspon a la Generalitat, en el seu àmbit territorial, la competència d'ordenació i gestió del cadastre, sens perjudici de la funció coordinadora de l'Estat en els termes que estableix la Constitució. Per a gestionar-lo, la Generalitat pot subscriure convenis amb els governs locals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

1. La inversió en infraestructures de l'Estat a Catalunya ha de tendir a equiparar-se a la participació relativa del producte interior brut de Catalunya amb relació al producte interior brut de l'Estat, tenint en compte la compensació pels dèficits acumulats. El còmput s'ha de fer amb caràcter plurianual.
2. Una comissió, integrada per les administracions estatal, autonòmica i local, i presidida per la Generalitat, ha de programar les inversions estatals en infraestructures, amb una antelació mínima d'un mes a la presentació a les Corts dels pressupostos generals de l'Estat i ha de vetllar pel compliment dels acords adoptats.

Segona

L'aplicació dels criteris establerts en aquest Estatut per a la regulació de la hisenda de la Generalitat ha de permetre avançar progressivament en la reducció del dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat, de manera que en el termini de deu anys s'equipari al de territoris de nivell de renda relativa similar en altres països de la Unió Europea. La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat ha de concretar els criteris per a arribar a aquest objectiu i ha de fer el seguiment del compliment d'aquesta disposició.

Tercera

La capacitat de finançament per habitant de la Generalitat ha d'equiparar-se gradualment, en un termini no superior a quinze anys, a l'obtingut en aplicació dels sistemes de concert i conveni vigents a les comunitats autònomes forals.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

1. En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, la Generalitat i l'Estat han d'acordar, a partir dels preceptes continguts en aquest Estatut, el sistema de finançament de la Generalitat. Així mateix, han d'acordar la compensació financera que ha de rebre la Generalitat per les insuficiències produïdes pels sistemes de finançament aplicats fins a aquest moment.
2. L'aplicació d'aquest sistema de finançament es pot realitzar de forma gradual atenent la seva viabilitat financera. En tot cas, aquesta aplicació ha de ser plenament efectiva en el termini de cinc anys.

Segona

En el sistema de finançament que s'ha d'establir d'acord amb la disposició final primera, per a determinar les necessitats a què fa referència l'article 7.2.a, s'ha de tenir en compte, com a variable bàsica, la població, rectificada pels costos diferencials, pel nivell efectiu de requeriments de despesa i pels factors demogràfics. Així mateix, s'han de tenir en compte la densitat de població, la població immigrant, la dimensió dels nuclis urbans i el nombre de persones en situació d'exclusió, així com el diferencial de despesa social amb països d'un nivell de desenvolupament similar.

Tercera

L'Agència Tributària de Catalunya a què es refereix l'article 4 d'aquest Estatut l'ha de crear una llei del Parlament en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut. Mentre no es constitueixi l'Agència, les seves funcions són exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària i per l'Administració tributària de la Generalitat.

Quarta

La Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat que estableix l'article 10 s'ha de crear en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut. Mentre no es constitueixi, la Comissió Mixta de Valoracions Estat-Generalitat n'assumeix les competències. La constitució de la Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat comporta la immediata extinció de la Comissió Mixta de Valoracions Estat-Generalitat.

Cinquena

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Estatut, la Comissió Mixta de Relacions Fiscals i Financeres Estat-Generalitat ha de determinar la relació de les entitats a què fa referència l'article XX d'aquest Estatut.

Document presentat pel GP del PPC

Consideracions prèvies

El debat polític a Catalunya està centrat, avui, en un seguit de reformes de caràcter institucional. La més important és la reforma de l'Estatut d'autonomia, però també les reformes de la llei electoral o de la divisió territorial.

En totes elles, el Partit Popular de Catalunya hi vol ser activament present, aportant les seves idees i les seves propostes. I ho fa i ho farà amb lleialtat institucional, esperit constructiu i d'acord amb les seves conviccions: la defensa del marc constitucional i la dels interessos de tots els ciutadans de Catalunya. Volem una Catalunya plena en una Espanya gran i protagonista en el procés de construcció europea.

Per això, el PP de Catalunya vol aportar les seves idees en uns dels debats més rellevants en aquests moments: el del finançament de la Generalitat i el del saldo fiscal.

Principis bàsics

- Qualsevol plantejament s'ha de fer en el marc constitucional i polític vigent, amb ple respecte a les regles del joc. Si no, correm el risc de caure en l'aventurisme i en l'oportunisme polític. Les excuses sobre un determinat poder polític a Espanya ja no valen per a fer propostes radicals i irrealistes.
- Les persones físiques i jurídiques –ciutadans i empreses– radicats a Catalunya fan un esforç fiscal que, històricament, ha produït un saldo fiscal negatiu, en termes de relació amb la despesa pública global. Aquest dèficit fiscal és especialment evident en el percentatge d'inversió pública de l'Administració General de l'Estat a Catalunya, en matèria d'infraestructures, de medi ambient, de telecomunicacions o de recerca i desenvolupament. És cert que, en els darrers exercicis pressupostaris –sobretot del 2000 al 2004– això s'ha corregit (amb governs del Partit Popular). Però hi ha hagut un nou retrocés en els pressupostos generals de l'Estat per al 2005, amb govern del PSOE. És indiscutible, però, que aquest és un tema clau per al futur de la nostra eficiència econòmica, de la nostra competitivitat i de la nostra contribució al progrés general d'Espanya.
- El finançament de les comunitats autònomes de règim comú i, entre elles, la Generalitat, ha estat profundament modificat al llarg del temps, en una direcció clarament orientada a millorar-lo quantitativament i qualitativament. Això explica l'espectacular augment dels pressupostos de la Generalitat i, també, l'espectacular increment del finançament que ja no depèn de les transferències procedents dels pressupostos generals de l'Estat. El canvi ha estat radical i és bàsic que els ciutadans en siguin conscients, per tal de no generar expectatives sense realisme polític i econòmic.
- Com és natural, tot mètode de finançament és perfectible. La prova és que s'ha modificat cada cinc anys, en termes cada vegada més favorables per a les comunitats autònomes. Ara hem de fer un balanç de l'actual sistema. I és, evidentment, millorable. Però cal abordar les eventuais millores des d'una perspectiva global i sense barrejar conceptes.
- El més important és que cada nivell d'administració – la general de l'Estat, l'autonòmica i la local– tingui un finançament apropiat per a poder prestar els serveis associats a les seves respectives competències. Més enllà d'un problema polític, resolt a la Constitució i als estatuts, hem de pensar en els interessos dels ciutadans, en els impostos que paguen i en allò que reben de les administracions a tots els nivells. Aquest ha de ser el criteri bàsic.
- Per tot això, des del PP de Catalunya volem incidir en els següents punts:
 - El dèficit fiscal s'ha d'abordar amb criteris diferents i independents del mètode de finançament de la Generalitat.
 - L'èmfasi cal posar-lo en la planificació, a mitjà i a llarg termini, de les inversions reals de l'Estat a Catalunya, particularment en infraestructures. La iniciativa del Govern de la Generalitat en aquest punt és essencial. I s'han d'assumir responsabilitats sense excuses.

Per posar exemples: cal el Quart Cinturó o la interconnexió elèctrica amb França? Cal pensar en els aeroports i els ports de la dècada vinent? És evident que sí.

- És absolutament convenient un gran acord entre les forces polítiques catalanes per a fer plantejaments comuns amb relació a les infraestructures necessàries en aquestes primeres dècades del segle XXI: aeroports, ports, carreteres, telecomunicacions, medi ambient, recerca, desenvolupament i innovació... I defensar-ho conjuntament.
- És també convenient abordar la millora del finançament de la Generalitat. Hi ha problemes reals especialment en l'àmbit de la sanitat. Però és absolutament imprescindible aclarir el debat: el dèficit fiscal no ha de resoldre's a través del finançament de la Generalitat, sinó, bàsicament, a través de les inversions de l'Estat. I això vol dir que ens oblidem de "concerts" i de "cupos" i que anem per feina.
- És a dir:
 - El dèficit fiscal català s'ha de reduir, fonamentalment, a través d'un increment substancial de les inversions de l'Estat a Catalunya, a través de mecanismes tals com convenis a termini llarg entre la Generalitat i els ministeris més rellevants, en especial Foment, Medi Ambient, Habitatge o Indústria. Cal negociar i pactar els plans directors d'infraestructures de l'Estat en un horitzó temporal que ens situï al final de la pròxima dècada i cal que siguin independents de l'alternança política.
 - No és adequat barrejar aquest dèficit amb el finançament de la Generalitat, que és millorable, però que ha de ser compatible, en el si del Consell de Política Fiscal i Financera, amb l'equilibri del sistema i, per tant, generalitzable al conjunt de comunitats autònomes. I qui digui el contrari menteix al poble de Catalunya. No és possible, per irreal, plantejar una relació bilateral entre la Generalitat i el Govern espanyol, oblidant el fet evident que Espanya és un Estat autònom que, des del punt de vista del finançament territorial, és un Estat federal, que comparteix i distribueix els impostos dels ciutadans entre les diferents administracions.
- En conseqüència, és totalment inadequat incloure en l'Estatut d'autonomia, tant la problemàtica del dèficit fiscal com el mètode concret de finançament de la Generalitat, atès que estem davant d'un procés per definició dinàmic i que requereix un acord multilateral entre l'Estat i el conjunt de les comunitats autònomes, en el si del Consell de Política Fiscal i Financera. L'Estatut ha d'incloure conceptes genèrics i sostenibles en el temps que no impliquin la seva reforma cada vegada que s'ajusti al mètode de finançament de les comunitats autònomes.

Articulació del sistema

- El punt de partida ha de ser el model vigent:
 - Un model basat en la coresponsabilitat fiscal, de base "federal".
 - Un model que permet que els ingressos de les comunitats autònomes siguin, molt majoritàriament, independents de les transferències de l'Estat.
 - Un model que permeti la suficiència, la transparència, la coresponsabilitat, la solidaritat, l'estabilitat, la coordinació entre administracions i el consens.
- Les millores han de venir dels següents criteris:

- El model ha d'atendre com a variable prioritària el criteri de població, amb tots els seus aspectes: la piràmide d'edats, l'envelliment i els fluxos migratoris. I fer-ho amb la màxima flexibilitat d'adaptació temporal.
- L'Administració General de l'Estat ha de respectar –com les comunitats autònomes- el principi de lleialtat institucional, tot assegurant un flux d'ingressos suficients per tal de compensar l'aprovació de lleis estatals bàsiques que suposin un augment obligat en la despesa pública autonòmica. De la mateixa manera, tota millora autonòmica de les prestacions ha d'anar a càrrec dels pressuposts autonòmics.
- Cal incloure mecanismes correctors d'evolucions diferents del cost de la vida, sense que això comporti introduir indexacions que generin tensions inflacionistes negatives per a la competitivitat de l'economia catalana.
- Cal que, amb independència de la denominació o disseny del model, hi hagi una tendència a l'homologació del finançament per càpita entre totes les comunitats autònomes, d'acord amb l'article 138.2 de la Constitució espanyola, que diu textualment que “les diferències entres els Estatuts de les diferents Comunitats Autònomes no podran implicar, en cap cas, privilegis econòmics o socials”.
- Cal que tota la reflexió, la discussió i els resultats tinguin en compte la problemàtica del finançament local i la coherència entre els recursos disponibles i les competències de les administracions locals.
- Cal ampliar la capacitat normativa en els trams autonòmics de certs impostos estatals de caràcter especial, revisar els percentatges de participació, mantenint el fons de suficiència lligat a l'evolució dels ingressos tributaris de l'Estat, i assegurar el compliment de l'article 15 de la LOFCA pel que fa a l'anivellament dels serveis bàsics, a través d'assignacions específiques per educació i sanitat, en funció de l'evolució del nombre d'alumnes o de la població protegida amb relació a l'estàndard espanyol.
- Convé veure la possibilitat d'incloure entre els impostos estatals susceptibles de ser compartits amb la Generalitat l'impost sobre la renda de les societats i avaluar una certa capacitat normativa, especialment en l'àmbit de les PIME, sempre d'acord amb la normativa comunitària.
- Pel que fa a la sanitat, el finançament ha de recollir una gran flexibilitat per a atendre les necessitats derivades de l'evolució de la població protegida, com a efecte de la immigració, de l'envelliment i del cost de la vida. També ha de seguir evolucionant en funció dels ingressos tributaris de l'Estat i no del PIB. Cal millorar el funcionament del Fons específic de cohesió i la qüestió dels desplaçats.
- La problemàtica de la sanitat catalana s'ha d'abordar des d'una perspectiva global, com ha posat en relleu l'informe dels experts que s'ha fet públic recentment, que, des del nostre punt de vista, resulta insuficient. El dèficit anual que genera el sistema és d'uns 500 milions d'euros, que cal abordar amb més agilitat d'adaptació dels ingressos, amb mesures impositives específiques (impost sobre el tabac), però al mateix temps reintroduint les desgravacions per aportacions a mútues privades i reduint l'IVA suportat pel sector sanitari si la legislació comunitària ho permet.
- També són imprescindibles reformes de gestió que vagin orientades a la reducció del dèficit estructural del sistema. Transparència en la gestió, auditories –sobretot dels grans centres-, creació de l'Agència d'Informació del Sistema de Salut, centralització de compres i subministraments, compartició d'històries clíniques, despesa en medicaments... són diversos exemples que hi ha marge real per a controlar la despesa i evitar la seva evolució exponencial. Per això cal un gran Pacte per la qualitat i la viabilitat de la sanitat catalana, amb la participació de tots els agents del sector.

Això ha d'incloure un pla de sanejament del deute acumulat (de més de 2.175 milions d'euros), a termini llarg. La cessió patrimonial dels hospitals de referència gestionats per l'ICS (Vall d'Hebron, Bellvitge, etc.) podria permetre el recurs a l'endeutament.

Administració tributària

- Cal crear l'Agència Tributària de Catalunya, per a la gestió dels tributs propis i cedits i de la capacitat normativa sobre tributs estatals. Aquesta Agència – i les de la resta de comunitats autònomes- podrà consorciar-se amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per tal de garantir la plena coordinació i l'intercanvi fluid i en temps real de la informació rellevant, així com els criteris de gestió i d'inspecció i verificació, i permetre així el ple exercici de la capacitat normativa.
- Aquest esquema permetrà la màxima eficiència, a través d'una administració tributària respectuosa amb el caràcter quasi federal del nostre sistema autonòmic, professional, independent dels governs i al servei de tots ells i controlada pels seus resultats a través dels parlaments respectius.
- Cal despolititzar la forma d'organitzar l'Administració tributària i centrar l'atenció política en el contingut dels impostos i la distribució d'aquests entre les persones i entre les empreses. En aquest context, seguim defensant la necessitat de reduir la pressió fiscal individual de persones i empreses, com a mecanisme per a dinamitzar l'economia i generar nous llocs de treball i noves empreses.

PONÈNCIA REDACTORA DE LA PROPOSTA DE REFORMA DE L'ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

PRIMERA LECTURA

Reunió del dia 2 de febrer de 2005

TÍTOL X. REFORMA DE L'ESTATUT

Article 1. Reforma dels títols que no afecten les relacions amb l'Estat

1. La reforma dels títols I (Drets), II (Principis rectors) i III (Institucions) de l'Estatut s'ha d'ajustar al procediment següent:
 - a) La iniciativa de la reforma correspon al Parlament de Catalunya, a proposta d'una cinquena part dels seus diputats, i al Govern de la Generalitat.
 - b) L'aprovació de la reforma requereix el vot favorable de les dues terceres parts dels membres del Parlament de Catalunya, la ratificació de les Corts mitjançant una llei orgànica i el referèndum positiu dels electors de Catalunya.
 - c) Una vegada ratificada la reforma per les Corts Generals, la Generalitat l'ha de sotmetre a referèndum, sempre que ho demani una desena part dels diputats del Parlament de Catalunya dins els quinze dies següents al de la ratificació.
2. Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament de Catalunya o pel cos electoral, no pot ésser sotmesa novament al debat i votació del Parlament fins que hagi transcorregut un any.

Observacions:

1. **El GP SOC-CPC i el GP del PPC** fan constar la conveniència de reconsiderar els àmbits materials (article 1.1.a) del procediment simplificat de la reforma estatutària, ja que els títols de drets i de principis rectors podrien afectar les relacions amb l'Estat i, si es manté la redacció actual, la intervenció de les Corts es limitaria únicament a un vot de ratificació (article 1.1.b).
2. **El GP d'ICV-EA** defensa el manteniment de l'article 1.1.b segons la proposta de l'Institut d'Estudis Autonòmics, amb la redacció següent:

“Els ajuntaments de Catalunya poden proposar l'exercici de la iniciativa de reforma per part del Parlament quan així ho demanin un mínim del 20% dels plens municipals, que representin un mínim del 20% de la població de Catalunya. També poden proposar la iniciativa de reforma 300.000 signatures acreditades dels titulars del dret de vot al Parlament de Catalunya. El Parlament ha de regular ambdós procediments de proposta de la iniciativa de reforma.”

Els lletrats, pel que fa al text anterior, assenyalen que caldria determinar amb més precisió si es pretén reconèixer una iniciativa legislativa o una manifestació del dret de petició.
3. **El GP del PPC** es manifesta favorable a substituir el terme “ratificació” pel terme “aprovació” a l'article 1.1.b i fa constar que aquesta observació s'ha de posar en relació amb la formulada a l'article 1.1.a pel que fa a l'àmbit material del procediment simplificat de la reforma estatutària.

4. **Els lletrats** fan notar que l'article 1.1.c podria contravenir a l'article 152.2 CE, atès que en aquest precepte constitucional el referèndum autonòmic de reforma estatutària sembla obligatori i no potestatiu.
5. **Els lletrats**, també amb relació a l'article 1.1.c, fan constar que en aquest precepte no es fa menció de l'autorització per a la convocatòria del referèndum. En aquest sentit, cal recordar que l'article 149.1.32 CE assenyala que l'autorització per a la convocatòria de consultes populars per la via del referèndum és competència exclusiva de l'Estat i que la Llei orgànica 2/1980 (article 2) atribueix al Govern de l'Estat i al Congrés dels Diputats la decisió sobre l'esmentada autorització. Sobre aquesta qüestió es pot apuntar que l'autorització deriva implícitament del vot de ratificació de les Corts, o bé que la redacció de l'article 1.1.c s'ha d'harmonitzar amb el títol de competències de l'Estatut, que podria introduir canvis en l'actual delimitació competencial en la matèria. Pel que fa a la convocatòria del referèndum, si bé la Llei orgànica 2/1980 (article 2) l'atribueix al rei, el vigent estatut (article 56.3) ja preveu el fet que la Generalitat convoqui el referèndum i, per tant, la previsió de l'article 1.1.c, sobre la convocatòria del referèndum per part de la Generalitat, no planteja obstacles jurídics, sinó en tot cas una interpretació i aplicació integrada i harmònica amb el que estableix la Llei orgànica 2/1980.

Article 2. Reforma de la resta dels títols de l'Estatut

1. La reforma dels títols no inclosos a l'article anterior s'ha d'ajustar al següent procediment:

a) La iniciativa de reforma correspon al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat i a les Corts Generals.

b) L'aprovació de la reforma requereix el vot favorable de les dues terceres parts dels membres del Parlament de Catalunya, l'aprovació de les Corts Generals mitjançant una llei orgànica i, finalment, el referèndum positiu dels electors.

c) Una vegada aprovada la proposta de reforma de l'Estatut, el Parlament de Catalunya l'ha de trametre al Congrés dels Diputats

c¹) La proposta de reforma pot ser sotmesa a un vot de ratificació del Congrés i del Senat d'acord amb el procediment que estableixen els reglaments parlamentaris respectius. El Parlament de Catalunya ha de nomenar una delegació de cinc diputats com a màxim per a presentar la proposta de reforma de l'Estatut davant el Congrés i el Senat. Si el Congrés dels Diputats i el Senat ratifiquen la proposta de reforma de l'Estatut, es considera aprovada la llei orgànica corresponent.

c²) Si no s'aplica el procediment establert a l'apartat anterior o si la proposta d'Estatut no és ratificada, s'ha de constituir una comissió mixta paritària, formada per membres de la comissió competent del Congrés dels Diputats i una delegació del Parlament de Catalunya amb representació proporcional dels grups parlamentaris, per tal de formular de comú acord, i pel procediment que estableix el reglament del Congrés dels Diputats, una proposta conjunta en el termini de dos mesos.

c³) La tramitació de la proposta de reforma de l'Estatut al Senat ha de seguir un procediment anàleg al de l'apartat anterior en els termes establerts en el reglament parlamentari. En aquest cas, la delegació del Parlament de

Catalunya, amb les adaptacions corresponents, ha de constituir, conjuntament amb membres de la comissió competent del Senat, una comissió mixta paritària per tal de formular de comú acord una proposta conjunta.

c⁴) La delegació del Parlament de Catalunya ha de prendre els seus acords per majoria de dos terços.

c⁵) Si la comissió mixta paritària no arriba a formular una proposta conjunta, la proposta de reforma de l'Estatut s'ha de tramitar d'acord amb el procediment ordinari establert pels respectius reglaments parlamentaris.

d) El Parlament de Catalunya, per majoria de les dues terceres parts dels seus membres, pot retirar les propostes de reforma que hagi aprovat en qualsevol moment de la tramitació a les Corts Generals abans de la seva aprovació definitiva. La retirada de la proposta de reforma no comporta en cap cas l'aplicació de l'apartat 2 d'aquest article.

e) L'aprovació de la reforma per les Corts Generals mitjançant una llei orgànica comporta la convocatòria per part de la Generalitat en el termini màxim de sis mesos del referèndum al qual es refereix l'apartat 1.b.

2. Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament de Catalunya, per les Corts Generals o pel cos electoral, no pot ésser sotmesa novament al debat i votació del Parlament fins que hagi transcorregut un any.

Observacions:

1. **El GP d'ICV-EA defensa el manteniment del text de l'article 2.1.b segons la proposta del l'Institut d'Estudis Autònoms, amb la redacció següent:**

“Els ajuntaments de Catalunya i els titulars del dret de vot al Parlament de Catalunya poden proposar l'exercici de la iniciativa de reforma en els termes establerts a l'apartat 1.b de l'article precedent.”

2. **El GP del PPC, pel que fa a la regulació continguda en els diversos apartats de l'article 2.1.c, adverteix que cal evitar envair l'àmbit normatiu que correspon als reglaments del Congrés i del Senat.**

3. **Els lletrats fan constar, amb relació a l'article 2.1.c, que és admissible la regulació estatutària d'aspectes del procediment de tramitació de la proposta de reforma en el si de les Corts Generals, sempre que es garanteixi la reserva reglamentària del Congrés i del Senat, com fa la concreció proposada pels mateixos lletrats a les lletres c¹ a c⁵ de l'esmentat precepte. Es pot invocar, en defensa d'aquest plantejament, l'habilitació àmplia de la Constitució de l'article 152.2, els precedents recollits en alguns estatuts d'autonomia (Comunitat Valenciana, Navarra) i el respecte a aquests precedents observat per les resolucions de la presidència del Congrés dels Diputats del 16 de març de 1993 i de la presidència del Senat del 30 de setembre de 1993. Dit això, els lletrats estimen que la previsió d'una primera fase de ratificació d'Estatut hauria d'ésser optativa (especialment indicada per a un supòsit de gran acord polític), ja que el supòsit d'un tràmit preceptiu de ratificació, atès que no es pot impedir ni jurídicament ni políticament el plantejament per part de les cambres de les Corts Generals de propostes de modificació o de rebuig de la proposta de reforma estatutària, comportaria molt probablement iniciar amb una votació negativa el procediment parlamentari de la reforma estatutària a les Corts Generals. D'altra banda, cal assenyalar que la regulació**

continguda en l'article 2.1.c, amb la preceptiva constitució d'una comissió mixta paritària, serveix per a evitar el tràmit de la presa en consideració, si bé no exclou la possibilitat que els grups parlamentaris del Congrés i del Senat presentin esmenes a la totalitat o propostes de vet. En qualsevol cas, però, aquestes objeccions globals hauran de ser objecte d'una anàlisi en primera instància a la comissió mixta paritària, sens perjudici de la seva tramitació definitiva segons els reglaments del Congrés dels Diputats i del Senat.

4. *Els **Iletrats** reiteren, pel que fa a l'article 2.1.e, les consideracions fetes en l'observació 5 de l'article 1 sobre l'autorització del referèndum.*
5. *El **GP SOC-CPC** proposa afegir una lletra f a l'article 2.1, amb la redacció següent:*
“El rebuig de la reforma per les Corts Generals ha de motivar-se de forma suficient.”

***Els Iletrats** suggereixen per a aquest supòsit la redacció següent:*

“Si el Congrés i el Senat acorden vetar o rebutjar la proposta de reforma de l'Estatut presentada pel Parlament de Catalunya, ho han d'expressar en un missatge motivat jurídicament, aprovat per la majoria absoluta dels seus membres pel procediment que estableixen els reglaments respectius.”

Article 3. Reforma de la disposició addicional (XX)

Els procediments que estableixen els articles precedents no són aplicables a la reforma de la disposició addicional (XX), d'acord amb el que s'estableix en la dita disposició.